

பூந்துணர்

நறவும்-4

ஐராப்பியர் கால ஶெஞ்சுக்கரும் வகைப்பாடு நாடுமுகனை

வெளியீடு
கலாசாரம் பெருவை
பிரதேச செயலகம்
பூந்துணர்

பூந்துணர்

நறவம் - 4

வெளியீடு :

பூநகரி பிரதேச கலைஞர பேரவை
பிரதேச செயலகம்

பூநகரி.

2014

பூந்துணர்

2014

சஞ்சிகையின் பெயர் :	புந்துணர் (நறவம் - IV)
அட்டைப்படம் :	திரு. பா. முகுந்தன், பிரதேச செயலகம், பூநகரி
பதிப்புரிமை :	பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
முதலாவது பதிப்பு :	நவம்பர் - 2014
பிரதிகள் :	300
பக்கங்கள் :	150 +xvi
வெளியீடு :	பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், பூநகரி.
கண்ணி வடிவமைப்பு :	லக்ஷா 41/8, முருகமூர்த்தி வீதி, வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.
அச்சுப்பதிப்பு :	ஸ்ரீமாருதி பிறின்டோர்ஸ், ஆனைப்பந்தி

புந்துணர்

(iii)

2014

நுழையும்வேளை உங்களுடன்....

நன்னகரான பூநகருள் நறவங்களாய் ஒளிர்ந்து அலைவீசி அகிலத்தில் வெளிவரும் பூந்துணர் சுஞ்சிகையின் இவ்வெளிப்பாடு வெளிவர பூநகரிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் கண்மணியாய் விளங்கும் கலைவிழாவில் இம்மலரை வெளியீடு செய்வதில் பெருமையடைகிறோம். பூந்துணர் சுஞ்சிகை நறவம் - IV அன்பும் அரவணைப்பும் அற்புதமான செய்திகளும் கொண்டு சீர்ப்படுத்தல், சிறப்புச் சேர்த்தல், அபிவிருத்திக்காய் அடியீடு செய்தல், இலைமறை காயான எழுத்தாளர்களை இவ்வுலகிற்கு அறிமுகம் செய்தல் என்ற வகையில் இச்சுஞ்சிகை யின் பணி நீண்ட நெடிய தூரநோக்கைக் கொண்டது. பூந்துணர் சுஞ்சிகையானது பூநகரிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் 2011ம் ஆண்டு முதன் முதல் பிரசரிக்கப்பட்ட குழந்தை பல காலம் தவழ்ந்து தனித்துவமாய் வெளிப்படும் காலமிது.

இன்றைய பூகோள ரீதியான பண்பாட்டு பரிணமிப்பு என்பது ஐக்கிய நாடுகள் சபையினுடைய யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினுடைய கைகளில் கொடுக்கப்பட்டு உலக கலாசார மையங்களும் கலாசார மினிரவுகளும் பல்லின ஒருமைப்பாடு களும் பாதுகாக்கப்படுவது போல் தரப்பட்ட அனுகுமுறை களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்தி இச்சுஞ்சிகையின் ஊடாக பூநகரி மண்ணினது பெருமை, வரலாறு, வழக்காறு, சம்பிரதாயம், மண்வாசனை, கவியாற்றல், தனி மனித ஆற்றல் முதலியவற்றைப் புலப்படுத்துவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. ஆகவே இருட்டுக்குள் அலைந்து திரியும் மின்மினிப்புச்சி போல் ஆற்றல் இருந்தும் சந்தர்ப்பங்கள் இன்றி மறைந்து கிடந்த ஆற்றல் இருந்தும் சந்தர்ப்பங்கள் வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு கலைஞர்களின் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு

இப்புந்துணர் சஞ்சிகை சந்தர்ப்பம் வழங்கியுள்ளதையிட்டு
பெருமையடைகிறோம்.

எமது பூந்துணர் நறவமானது இப்பிரதேசத்தில் உள்ள
படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வருவதுடன் இப்பிர
தேசத்தின் தொன்மை வரலாறு கலாசார விழுமியங்கள்
முதலியவற்றை பிரதிபலித்துக் காட்டுவதும் கண்காடு. கடலில்
மிதக்கும் தோணியில் துடுப்பற்றுத் தத்தளிக்கும் மீனவனுக்கு
ஒரு சிறிய துடுப்பு கிடைத்தால் அவன் எவ்வாறு கரையடை
வானோ அதேபோல் பூநகரிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால்
வழங்கப்பட்ட இத்துடுப்பினைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில்
அகிலம் போற்றத்தக்க வகையில் பல சாதனைகள் ஈட்டி
தொடர்ந்தும் இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர மனதார வாழ்த்தி
அமைகிறோம்.

- நூலாசிரியர் குழாம் -

பிரதேச கிதம் - பூநகரி

சந்தம் :- தனனதன தனனதன தனன தான
தானதன தானதன தானா!

பல்லவி

பசுமை பொங்கி பசிதுரத்தும் வயலும் - தெங்கு
பனைகள் அரண் அமைக்க நீஞும் கடலும்
சிந்துநடை கலை மலியும் தலழும் - கொண்டு
சந்ததமும் பூநகரியில் புகழ் ஒளிரும்

அனுபல்லவி

வாழிய பூநகரி வளமுடன் வாழிய
வையகம் போற்ற வளர்ந்தெம்மை ஆளுக!

சரணங்கள்

சோழர்குலக் குறுநிலமாம் அன்று எங்கள்
தொல்பெருமை சொல்லும் கோட்டை இன்று!
வாழும் கல்வி.... கேள்வி ஞானம் வென்றுதமிழ்
வாசல் வயல் கடலில் இன்றும் உண்டு (வாழிய)

பரம்பரை மரபும் வழிபாடும் - பார்வை
பார்த்தல், கைமருந்து, கிராம வாழ்வும்
இறங்குதுறை கேந்திர முக்கியமும் - கொண்ட
இயற்கையோடு இணைந்தெம் வாழ்வும் நிமிரும்! (வாழிய)

பூநகரி மொட்டைக் கறுப்பன் என்றால் - இன்றும்
பொன்மலையாய்க் குவியும் மணல்கண்டால்
ஊரின் புகழ்... உலகறியும் தன்னால் - நாங்கள்
உயர முயன்றுழைத்திடுவோம் இன்நாள் (வாழிய)

ஆக்கம்
த. ஜெயச்சலன்

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

குழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடரத் தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

- பாரதி -

மலர்க்குழு

1. திரு. சி. சத்தியசீலன்

பிரதேச செயலரும், கலாசார பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், புநகரி.

2. திருமதி. றஜனி நரேந்திரா

கலாசார உத்தியோகத்தார்,
புநகரி.

3. திரு. சி. சூரியதாசன்

கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
புநகரி.

4. திரு. கோ. கோகிலரதன்

கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
புநகரி.

5. திரு. ஞா. போல் அன்றன்

கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
புநகரி.

6. திரு. செ. சுரேந்திரா

கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
புநகரி.

7. திருமதி. தி. சிவசக்தி

கலாசார பேரவை உறுப்பினர்,
புநகரி.

கலோசாரப் பொறை

உடனடிநிறுப்புவர்கள்

திருமதி. இராணுஜ்ஜி. பொய்யாவும், சந்திரன்[கணக்காணார்] உள்ளக்கணக்காய்வாளரும்,

திரு. சித்தியாசல்லவும், பிரதேச-செயலரும், கலூரசுயார்பவனவின் தலைவரும், திருமதி. வஜ். சிவாஸ்ந்தாஜா[நியூயாக உத்தியோகத்திற்கும், நியூயாக உத்தியோகத்திற்கும்]

திரு. மாநகரேஸ்வரன்பொருளார், திரு. கே. எஃ. காஸ்[நியூயாக உய்ப்பினர்], திரு. த. கலைஞ்சிவன்[நியூயாக உய்ப்பினர்],

திரு. பா. நகரை[தாலைக்காச, நியூயாக உய்ப்பினர்], திரு. பொன். தில்லையாசவும்[பகவலைவர்], திரு. போகாச்சுராம்[நியூயாக உய்ப்பினர்],

பூநகரியின் எழுச்சி வரலாற்றில் உயர்ச்சியடையட்டும்

வரலாற்று சிறப்பு மிக்க பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலாசார மலரான பூந்துணர் சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன். பிரதேசத்தின் கலைஞர்களையும் படைப்பாளிகளையும் கலைச்சிறப்பையும் வளர்க்கும் விதமாகவும் அடையாளப்படுத்தும் வகையிலும் “பூந்துணர்” ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படுவதும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. பூநகரிப் பிரதேசம் மிகத் தொன்மையான வரலாற்றைக் கொண்டது. கடல்தொழிலும் விவசாயமும் ஆதாரமான தொழில்துறைகள் பூநகரியின் மொட்டைக் கறுப்பன், பச்சைப் பெருமாள் போன்ற நெல்லினங்களும் அரிசியும் உலகப் புகழ் வாய்ந்தவை. பூநகரியின் பணவளம் பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்த அழகும் வளக்கொடையுமாகும்.

பூநகரி மண்ணித்தலைப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் சிவன் கோயில் வரலாற்று சிறப்பு மிக்கது. பூநகரியின் நல்லூர்ப் பகுதியிலும் கௌதாரிமுனை, மண்ணித்தலையிலும் கண்டெடுக்கப்படும் புராதன நாணயங்கள் இந்தப் பகுதிகளில் வரலாற்றுச் சிறப்பை எடுத்தியம்பியதுடன் அதை ஆதாரப்படுத்துகின்றன. பூநகரி சிறப்பான இராச்சியப் பகுதியாக இருந்த காலத்தில் நாகதேவன் துறை சிறந்து விளங்கியிருக்கிறது. இங்கே அந்த நாட்களில் துறைமுகம் ஒன்று இருந்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் சொல்கின்றன. பூநகரியின் இத்தகைய முக்கியத்துவமும் சிறப்புக்களும் தான் ஐரோப்பியருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பூநகரியை ஒரு கேந்திர மையமாக உனரவைத்திருக்கிறது. இதன் நிமித்தமாகவே அவர்கள் பூநகரியில் ஒரு கோட்டையை நிர்மாணித்தனர். இன்று இந்தக் கோட்டை ஒர் அடையாளச் சின்மைக வாடியடியில் உள்ளது.

இத்தகைய சிறப்புக்குரிய பூநகரி யுத்தத்தினால் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு முற்றாகவே அழிந்தது. பூநகரிப் பிரதேசத்தில் இயற்கை வளங்களின் அமைப்பே மாறியது.

ஆனாலும் மனித ஆற்றலும் சிந்தனையும் எத்தகைய அழிவில் இருந்தும் மாற்றுமிடியும் மீண்டெழு வைக்கும் என்பதற்கு அமைய இப்பொழுது பூநகரி மீண்டெழுந்துள்ளது. இப்பொழுது பூநகரிப் பிரதேசம் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத அளவில் மின்சாரம், வீதி, போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பாடல் போன்றவற்றினால் நவீனமயப்படுத்தப்பட்டு ஏனைய பிரதேசங்களுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. பூநகரியின் சிறப்பு அடையாளமாக சங்குப்பிட்டி - கேரதீவுப் பாலம் இன்று அமைந்திருக்கிறது.

புதிய வகையில் முழங்காவில் மற்றும் பூநகரி மருத்துவ மனைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாடசாலைகள் தர முயர்த்தப்பட்டு அவற்றுக்கான பெள்கீ வளங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பொது நூலகங்கள், சந்தைகள், ஆயுள்வேத வைத்திய நிலையங்கள், சிறு குளங்கள், பேருந்து நிலையங்கள், வீடுமைப்பு என மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தேவைக்கு அத்தியாவசியமான அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. மக்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தும் வகையில் தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதே வேளையில் பூநகரியின் தலையாய பிரச்சனையாக இருக்கும் தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் வகையில் பூநகரிக் குளத்தை மிகப் பிரமாண்டமாக அமைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் நாம் மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னான கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மிகத் துரித கதியில் செய்திருக்கின்றோம்.

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் ஒரு அமைதியான சூழலில் வாழும்போதே தங்கள் கலைகளையும் பண்பாட்டையும் படைப்பாக்கத்தையும் பற்றிச் சிந்திப்பர். ஆகவே நாங்கள் முதலில் மக்களுடைய இயல்பு வாழ்க்கையை உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் பணியைத் திருப்தி கரமாகச் செய்திருப்பதையிட்டு பூநகரி பிரதேச செயலகமும் எம்மோடு இணைந்து சேவையாற்றிய பிற திணைக்களாங்களும் மகிழலாம். ஒரு தொன்மையான பிரதேசத்தை மீண்டும்

உயிர்ப்பிப்பதில் பங்களிப்புக் கிடைத்த வாய்ப்பையிட்டு எனக்கு மிகுந்த மனநிறைவு. இந்த மகிழ்ச்சியுடன் பூநகரிப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார விழாவையும் அதன் பூந்துணர் சிறப்பு மலரையும் வாழ்த்துகின்றேன். இந்தப் பெருவிழாவைக் கொண்டாடும் வகையில் சிறப்பாகச் செயற்படும் பிரதேச செயலர் திரு. சி. சுத்தியசீலனையும் பிரதேச செயலக உத்தி யோகத்தர்களையும் கலைஞர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

பூநகரியின் எழுச்சி வரலாற்றில் உயர்ச்சி அடையட்டும்.

நன்றி.

முருகேசு சந்திரகுமார்

(பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்,

பாராளுமன்ற குழுக்களின் பிரதித் தலைவரும்,
பூநகரிப் பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுத் தலைவரும்)

வடமாகாண கல்வி அமைச்சர் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் பூநகரிப் பிரதேச செயலகத்தால் வெளியடப்படும் “பூந்துணர்” மலரிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இம்மலர் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் நம்பிக்கைகளைத் தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுபடுத்தக்கூடிய வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழும் என்பதில் எந்தவித ஜயமும் இல்லை.

ஒரு மனிதனின் கருவறையில் இருந்து கல்லறை வரை சேவையாற்றக்கூடிய பிரதேச செயலகக் கட்டமைப்பின் ஊடாக சமூகத்தின் கற்றல்களையும் திறமைகளையும் வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் அவர்களின் செயற்பாடுகளிற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டிய கடப்பாடு உள்ளது. பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம், கல்வி, கலைத்துறை சார்ந்த முக்கிய அடைவுகளையும் சாதனைகளையும் ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிக்கும் முக்கிய வரலாற்று பதிவாக பிரதேச மலர்கள் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காலத்தின் தேவை அறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம் முயற்சியானது எழுத்தாளர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம்மலர் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும் என்பதுடன் இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சி. சுத்தியசீலன்

செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,
வடமாகாணம்.

மாவட்ட செயலாளர் வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி

எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே!

கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் நேர்கோட்டில் பயனித்து வருவதனை இம்மாவட்டத்தில் ஆண்டு தோறும் செயற் படுத்தப்பட்டு வருகின்ற பண்பாட்டு செயற்பாடுகள் சான்று பகர்கின்றன. கரைச்சி, கண்டாவளை, பளை, பூநகரி ஆகிய பிரதேச செயலகங்களின் முன்னெடுப் புக்கள் வரவேற்கத்தக்கதாகவுள்ளன. அந்த வகையில் பூநகரிப் பிரதேச செயலகமும் கலாசாரப் பேரவையும் ஆண்டுதோறும் தமது பிரதேசப் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கலைமுயற்சி களின் வளர்ச்சியினையும் ஆவணப்படுத்துதலையும் நோக்காகக் கொண்டு பிரதேசத்திற்கே உரித்தான மனம் கமழும் வகையில் பூந்துணர் என்ற பண்பாட்டு ஆவண மலரினை வெளிக்கொண்டு வரும் அரிய முயற்சியின் நான்காவது பயணம் இதுவாகும்.

நான்காவது வெளியீடானது பிரதேசத்தின் தனித் துவங்களை ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிக்கும் அரும்பெரும் முயற்சியில் தன்னுடைய பணியினை முழுமையாக வழங்கியிருக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. கலையை வளர்ப்போம், கலைஞர்களைப் போற்றுவோம் என்ற சிந்தனையின் அடிப்படையில் பூநகரி கலாசாரப் பேரவை தனது பணியினைச் செய்து வருவதனையும் நாம் உய்த்துணர முடிகின்றது. ஆண்டுதோறும் இம்மாவட்டத்தில் நடைபெறுகின்ற இத்தகைய முயற்சிகள் அரசாங்க அதிபர் என்ற வகையில் எனக்கும் இம்மாவட்டத்திற்கும் பெருமை தருகின்ற விடயமாகும்.

பூந்துணர்

(xiii)

2014

இப்பயணத்தின் தொடர்ச்சிக்கும் நீட்சிக்கும் பங்காற்றும் பிரதேச கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள், அதன் தலைவரான பிரதேச செயலர் திரு.சி.சத்தியசீலன், கலாசார உத்தியோகத்தர் ஆகியோரை மனதாரப் பாராட்டி பூந்துணர் நான்காவது சிறப்பாக அமைய எனது நல்வாழ்த்துக்களையும் நல்லாசிகளை தெரி வித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி றா. கேதீஸ்வரன்

அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலர்
கிளிநொச்சி மாவட்டம்

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பூநகரி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் வெளி யீடான் ‘பூந்துணர்’ மலர் IV இன் வரவு கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் பூநகரி பிரதேசத்திற்கு தனியிடம் உண்டு. மன்னராட்சிக் காலம் தொடக்கம் இந்தப் பிரதேசத்தின் அரசியல் தனித்துவம் உடையதாக விளங்கி வந்திருக்கின்றது. இதேவேளை ஆய்வின்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சின்னங்கள் முதல் இலக்கிய ஆதாரங்களும் பூநகரியின் சரித்திரத்தினை பறை சாற்றி நிற்கின்றன.

எனவே, நீண்ட காலப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதும், இடப்பெயர்வு மற்றும் இன்னோரன்ன காரணிகளால் இடர் பாடுகளை எதிர்கொண்ட பூநகரி வாழ் மக்களின் இயல்பு வாழ்வை மீளாருவாக்கம் செய்யும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை களில் ஈடுபட்டுள்ள பூநகரி பிரதேச செயலாளர் கலை, பண்பாடு அம்சங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்காகவும் பல செயற்பாடுகளை முன் னெடுத்துள்ளார். இதற்கு உறுதுணையாகவுள் ள பணியாளர்கள் மற்றும் கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள் ஆகியோரும் இணைந்து பிரதேச கலாசார விழாவினை நடாத்துவதையும், அதன் நினைவாக மலரினை வெளியிடு வதையும் மனப்பூர்வமாக பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி உஷா சுபலிங்கம்

பிரதீப் பணிப்பாளர்

பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம்
வடமாகாணம்

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

எமது பூநகரிப் பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையின் ‘பூந்துணர்’ நறவம் IV ஜெவளியீடு செய்வதில் மிக்க மகிழ்வடைகிறேன். வடமாகாணத்தில் உள்ள மிகவும் தொல்லியல் வாய்ந்த பிரதேசமாகிய பூநகரிப் பிரதேசத்தின் தொன்மை வரலாறுகள், பண்பாடுகள், பாரம்பரிய செயற்பாடுகள் முதலியன காலவெள்ளத்தில் கரையாது கவனப்படுத்தப்பட வேண்டியது அனைவரினதும் கடமையாகும். அந்த வகையிலே 2011ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வெளிவரும் பூந்துணர் மலரானது ஆவணப்படுத்துதல், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களை ஊக்கப்படுத்தல் என்ற நோக்குகளோடு நகர்த்தப் பட்டு வருகின்றது.

தற்கால அறிவியல் யுகத்தின் ஆய்வுகளின் மத்தியிலே பழைமை பேணுதல் தொடர்பான அறிவியல் செயற்பாடுகள் காலத்தின் தேவையாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முன்னேற்றத்தின் முக்கிய மூலமான விடயங்களை ஆய்வுநிலையில் ஆவணப்படுத்துவதிலும் இப்பூந்துணர் தன்னிறைவு கொள்கின்றது.

எமது முன்னோர்கள் விட்ட தவறாகிய எழுத்து வடிவ இலக்கிய நிலைப்பட்ட கையளிப்புப் பாரம்பரியங்களின் நலிவுத் தன்மையினாலேயே நிறைந்த வரலாற்று உண்மைகள் ஊகங்களாக இன்று ஊசலாடுகின்றன. தொடர்ந்தும் இத்தகைய எழுந்தமான கருத்துப் பரிமாற்ற நிலையினை மாற்றி, எழுத்து நிலைப்பட்ட ஆவணப்படுத்தும் செயல்நிலையில் பூந்துணர் புதிய

புதிய வியூகங்களில் வழிவகுத்து வீறநடைபோடுவது போற்றுதற் குரியதாகும்.

எமது பூந்துணரின் புதுமைமிகு முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் நிலைபேற்றைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் இம்மலராக்கத்திற்கு உழைத்த அனைத்து உத்தியோகத்தர்கள், கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்”

தீரு. சி. சுத்தியசீலன்,
பிரதேச செயலாளரும்,
கலாசார பேரவையின் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

பொருளடக்கம்

01.	அட்டைப்படம் உங்களுடன்	01
02.	About Cover Page	02
03.	பூநகரி வளங்களும் அபிவிருத்தியின் சவால்களும்	06
04.	பூநகரி தொன்மையும் பெருமையும் அடையா ஸப்படுத்தி நிற்கும் சோழர்கால மண்ணித்தலை சிவாலயம்	14
05.	போர் பாதித்த பிள்ளைகளும் பெற்றோரின் நிலை மாற்ற வகிபாகமும் - சில கொள்கை ரீதியான புரிதல்கள்	26
06.	ஆரம்ப பிரிவு மாணவர்களுக்கான பொருத்தமான போதனா மொழி	35
07.	பன்மைத்துவப்பண்பாட்டினுள் தமிழர் தன் தனித்துவங்களையும் அடையாளங்களையும் தக்கவைத்துக் கொள்ளல்	39
08.	அருகிவரும் பண்பாட்டில் பூநகரி வடக்கு மக்களும் வாழ்வியலும்	44
09.	பூநகரே உந்தன.....	53
10.	ஈழத்தில் தமிழின் தொன்மையை புலப்படுத்தும் பிராமி சாசனங்கள்	54
11.	புனித அந்தோனியாரும் பாலைதீவும் ஒரு கோணத்தில்	62
12.	கண்ணகி படைப்பில் காட்சிப்படுத்தப்படும் மர்மங்கள்	66
13.	பாரம்பரிய வாழ்வியலில் நம்பிக்கைகள்	75
14.	சாணக்யம்	83

15.	கவி படி! புதுகலைவடி!	83
16.	இடைக்காலத்தில் வட இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் இடையிலான வணிக உறவு - தொல்லியல் நோக்கு	86
17.	ஒற்றைப்பனம் தோப்பு	96
18.	மனிதர்களிடம் மறைந்து போனவை	100
19.	நாட்டார் வழக்காற்றும் பூநகரியும்	102
20.	பூநகரி பிரதேசத்தில் நெல் வேளாண்மை யுடன் தொடரபுடைய சொற்கள்	117
21.	பூகரிக் கோட்டை வரலாறு	119
22.	பெண்ணே நீ எழுந்திரு.....	123
23.	தனித்துவத்தில் பூநகரி	125
24.	பூநகரி பிரதேச கடற்தொழில் ஒரு கண்ணோட்டம்	128
25.	குவலயம் மகிழ் வாழ்த்துகிறேன்	135
26.	பூநகரியில் பொம்மையாட்டம்	136
27.	பூநகரி பிரதேச நீர்நிலைப் பயன்பாட்டு முகாமைத்துவம்	140
28.	முஸ்லீம் தனியார் சட்டம்	142
29.	பூநகரியின் புராதன மருத்துவம்	149
30.	இது எப்படி இருக்கு.....	155
31.	உண்டு பாருங்கள் பூநகரி பக்குவத்தை	156
32.	வாசகர்களே! நீங்கள் எவ்வகையினர்	158
33.	கலைநகரி விருது	160

தாய்தானியாக கூடும் சூரியே மூலம் வா
வுக்கு சூரியே வா
வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா வா
வா
வா
வா
வா
வா
வா வா

புந்துணர் சுர்ஜினைகமிளை மலேராக்குத்தழவிளை

திருநந்தி வெள்ளை

திருத்தி. திருப்பத்தாசன (விவேகி உ. நிலையால்) | திரு. சி. சுப்ரஸ்தாசன் (ஏலோஷ்டி உ. நிலையால்) | திரு. கோ. கூதுவாதன் (ஏலோஷ்டி உ. நிலையால்) | திரு. கோ. கூதுவாதன் (ஏலோஷ்டி உ. நிலையால்) | திரு. சி. சுப்ரஸ்தாசன் (ஏலோஷ்டி உ. நிலையால்)

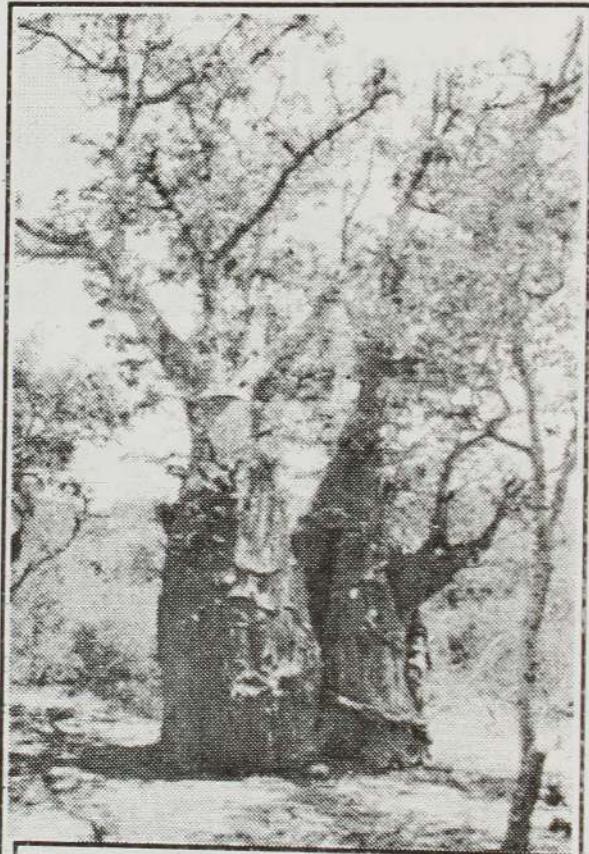
அட்டைப்படம் பற்றி...

- மலர்க்குழு -

வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்து இலங்கைக்கு பல தேச சஞ்சாரிகள் வந்தார்கள் என்பதை யதார்த்தமாக்கும் வகையில் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற வரலாற்று ஏச்சங்கள் அழிவின்றி வாழ்கின்றன என்றால் அதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அட்டைப் படத்தின் நிழல் பிரதி வெளிப்படுத்தும் பெருக்குமரும் ஒரு வரலாற்றுச் சுவடாக கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் வலைப்பாட்டின் நாகமுனையில் வாழும் பெருக்கு மரம் சான்று பகர்கின்றது. இலங்கைத்திருநாட்டின் நெடுந்தீவு, பள்ளிமுனை மற்றும் நாகமுனை போன்ற இடங்களில் காணப் படும் பெருக்கு மரங்கள் ஐரோப்பியர்களின் காலத்திற்குரி யவை என நம்பப்படுகிறது. இந்நிலையில் அட்டைப் படத்தின் பெருக்குமரம் பூநகரியின் தொன்மையையும், பெருமையையும் நீண்ட வரலாற்றுச் சுவடு களையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

இப் பெருக்கு மரமானது வடமாகாணப் பரப்பில் நெடுந்தீவு, மன்னார் போன்ற பிரதேசங்களில் காணப்பட்டன. ஆனால் தற்பொழுது பூநகரிப் பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் சுமார் 250 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பெருக்கு மரம் ஒன்று காணமுடிந்துள்ளது. இம்மரங்கள் கரையோரப் பிரதேசங்களில் காலநிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வளர்ந்து வருவதனை பல மாதங்களுக்கு நீரை வேரில் உறிஞ்சி வைக்கக் கூடிய தன்மை கொண்டனவாகவும் அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. ஆகவே கடந்த காலங்களில் இலங்கைக்கு வந்த அந்நியர்கள் இம் மரங்களின் இலைகளை குதிரைகளுக்கு உணவாகப் பயன்படுத்தியதாக குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஆதலால் வலைப்பாட்டின் நாகமுனையில் கிடைக்கும் பெருக்கு மரம் இப்பிரதேசத்தின் தொன்மையை பலப்படுத்தி நிற்பதனை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது.

மூந்துணர்

பெருக்குமரம் - நாகமுனை

About Cover page...

S. Sooriyathasan, B.A, (Hons.)

Srilanka is located in Asian ocean this is very important in World since A.D, Many foreign came to srilanka So We had to Face Cultural effect in world so, Natural resources were Changed Baobab trees were planted tree area in Northern province one of baobab tree was planted at Delft, other baobab trees were planted at mannar and in valaippadu, kilinochchi Now we can see baobab tree at beach site of Nagamunai. We hope, baobab tree was planted before 250 years.

Three huge Baobab trees (Adansonia digitata), in Tamil Peruku Maram and Ali gas in Sinhalese are found in Neduntievu (Delft Island) and in Pallimunai, Mannar. These three are the oldest, largest and huge Baobab trees found in SriLanka. in Nagamunai ,kilinochchi.

Baobab trees in Nagamunai

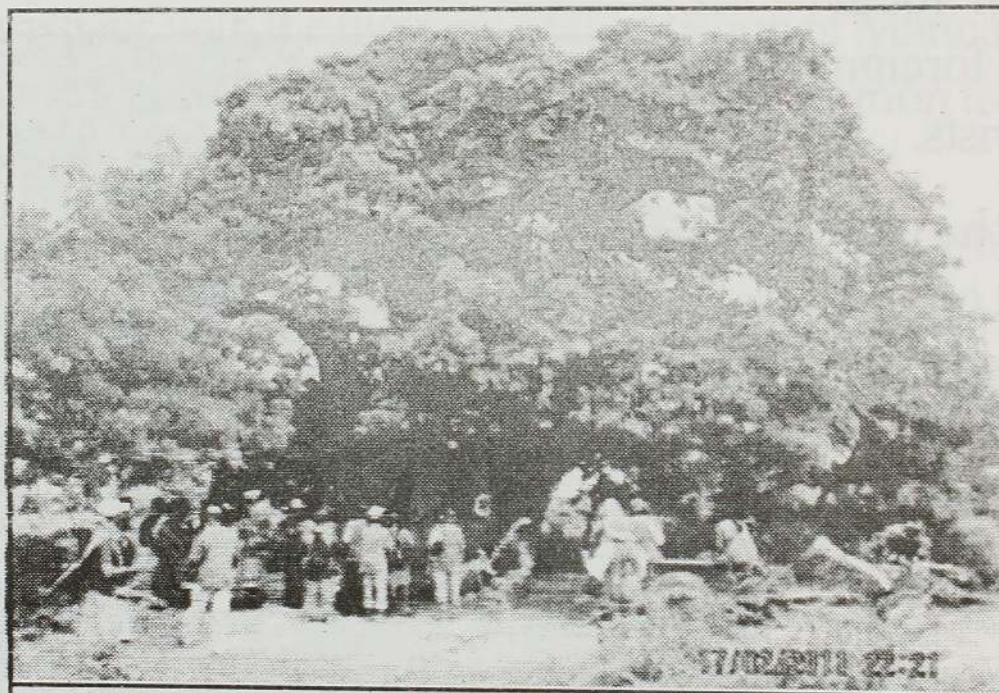
This tree, amazingly found on the island of Delft stands isolated in its splendour. It is presumed to have been brought by seafaring Arab Traders to Sri Lanka (one on Delft and some in the Mannar District). Mudaliyar C. Rasanayagam in his book Ancient Jaffna speculates that it was used as a tree-totem by the early Arabs for their animist worship. Baobab trees are the longest-lived species on earth.

Baobab trees are native to the African continent, which are believed to have been brought to Sri Lanka by Arab traders around 700 AD. It is believed that these Arab traders, who brought camels, also brought Baobab trees — whose leaves were used to feed these animals.

These trees, also known as ‘Up-side-down trees’ are so named because their sparse foliage and meagre crowns give the trees the appearance of bearing roots instead of branches.

Baobab trees are tall (up to 30m) and have enormous, swollen trunks, in which they store water during the dry season. Each trunk can store up to 120,000 litres of water. The oldest and the largest individual Baobab tree in Sri Lanka is found at Pallimunai and is reported to be over 700 years old.

In Sri Lanka, these trees — called Ali gas in Sinhalese and Perukku maram in Tamil — are now found mainly on Mannar Island, although in the past, they also grew in Jaffna and Puttalam.

Baobab trees in Neduntievu (Delft Island)

Baobab trees are the longest-lived species on earth. The Baobab Tree also called the ‘Bottle Tree’ because of its strange looking shape is a precious reservoir of hard to find water. It has a short stubby trunk of enormous girth and can be just as tall as wide. It is capped with a small crown of spindly root-like branches which are almost leafless. The fibres of the bark can be used to make rope and cloths and its fruit are edible, the leaves too can be eaten. Their trunks can be hollowed out without killing the trees.

There are about 30 trees in Mannar, and although they were introduced to the Island, these Baobab trees are now a conspicuous component of the coastal biological diversity of Mannar and attract both local and foreign tourists.

Although Baobab trees are protected by law in Sri Lanka for their rarity and antiquity, they are now being threatened by rapid

Baobab trees in Mannar

development and a sudden increase in the human population, because refugees — from the civil unrest — are returning now to the Island. In the last few years, two trees have been destroyed by indiscriminate and irresponsible use.

It is, therefore, essential that these Baobab trees in Mannar are conserved for their intrinsic value as unique elements of Mannar's biodiversity as well as for their historic value.

The Baobab Adansonia digitata is preserved as a historically important tree by the Archeological Department in Pallimunei, Mannar.

It was alleged that Christian dignitaries' of that area has installed a statute of Mary inside the compound of the historical tree, without obtaining permission from the relevant authorities.

Though the intention of planting the statute was still not explained, but it is alleged that conversion to Christianity is clandestinely carried on and these activities are on the increase in Mannar. It is suspected that a group of Christians with the blessing of the Bishop of Mannar is installing Statute and Crosses in public places that are common to all religious communities.

Mannar is predominantly a Tamil administrative district, where Tamils and Muslims who lives in the district, are speakers of Tamil language. Majority of the Tamils are Catholics, rest Hindus and there is an equal amount of Muslim population too in Mannar

பூநகர் வளங்களும் அபிவிருத்தியின் சவால்களும்

திரு. கி. நாகேஸ்வரன்,
BA(Hons) Sp in Geo, MA in Pla

ஆசிரியர் - கிளி/கறுக்காய் தீவு மகாவித்தியாலயம், பூநகரி.

கனிநொச்சி மாவட்டத்தின் ஓர் தனித்துவமான நிர்வாக அகாகாக பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவு விளங்குகின்றது. இப் பிரதேசம் நீண்ட வரலாற்றினை கொண்ட தனிச் சிறப்புடையது. இப் பிரதேச உள்ளார்ந்த வளங்களையும் அபிவிருத்தியில் எதிர்நோக்கும் சவால்களையும் ஆராய்தல் இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பூநகரிப் பிரதேசத்தின் எல்லைகளாக வடக்கு யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரியையும், தெற்கு மன்னார் மாவட்டமும், மேற்கு மன்னார் குடாக்கடலும், கிழக்கு கரைச்சி பிரதேச செயலர் பிரிவும் விளங்குகின்றது. இப் பிரதேசம் 363.06 சதுர Km^2 பரப்பை 94 கிராமங்களையும் 19 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும் கொண்டது. இப் பிரதேசத்தின் புனியியல் பின்னணியை நோக்கின் கடல் பட்டத்திலிருந்து 20 மீற்றர் உயரம் ஆகக் கூடிய உயரமாகும். இது A 32 வீதியின் 12 கிலோமீற்றர் கல் உள்ள இடத்தில் அமைந்துள்ளது. ஏனைய இடங்கள் இதனை விடக் குறைந்தவை. ஏறத்தாழ 12 மீற்றர் உயரம் உடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

பொதுவாக வடக்கு மற்றும் மேற்கு நோக்கிய சாய்வினைக் கொண்ட தரையமைப்பாக இது விளங்குகின்றது. பூநகரி பிரதேசசெயலர் பிரிவின் ஆண்டுச் சராசரி வெப்பநிலை 27.5°C ஆக இருப்பினும் வரட்சிக்காலத்தில் மிக உயர்வாகக் காணப்படும் ஆண்டுச் சராசாரி மழைவீழ்ச்சி மிகக் குறைவாகும். வடக்கு பருவக் காற்றினாலும் சூராவளி மற்றும் உகைப்பு மழையினாலும் மழை கிடைக்கின்றது. இப் பிரதேச வடிகாவையைப்பு ஏறத்தாழ 15.25 கிலோ மீற்றர் நீளமான மண்டக் கல்லாற்றினையும் ஏறத்தாழ 2 கிலோ மீற்றர் நீளமான குடமுருட்டி ஆற்றினையும் கொண்டது இயற்கையான சதுப்புநிலங்கள் (villus) குளங்களை அதிகம் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு 113 சிறிய குளங்கள் இனங்

காணப்பட்டுள்ளது. இதில் பெரிய குளமாக மாளாப்புகுளம் காணப்படுகின்றது. இது ஏற்ததாழ் 2Km^2 பரப்புடையது. இதனுடன் இணைந்ததாக கொக்குடையான் குளம் காணப்படுகின்றது. இதுவும் 2 Km^2 பரப்புடையதாகும்.

பூந்கரிப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் சனத்தொகை 2007 ஆம் ஆண்டு புள்ளி விபரப் படி 29224 பேரும் 2013 ஆம் ஆண்டில் 24876 பேராகவும் காணப்பட்டது. குடிசன் அடர்த்தி 68 பேராகக் காணப்பட்டது. குடிசனப் பரம்பல் சீராகக் காணப்படவில்லை. இங்கு குடிசனமற்ற பிரதேசங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இவை காடுகளாகவும் தரிசு நிலங்களாகவும் மணல் மேடுகளாகவும் காணப்படுகின்றது. குடியடர்த்தி கூடிய பிரதேசமாக நாச்சிக்குடா (467 பேர்) விளங்குகின்றது. குடிசனப் பரம்பல் தென் பகுதி சார்ந்து அதிகமாகவும் வடபகுதி சார்ந்து குறைவாகவும் பரம்பியுள்ளது.

பூந்கரி பிரதேச செயலர் பிரிவின் சனத்தொகையும்

சன அடர்த்தியும் - 2013

கிராம அலுவலர் பிரிவு	சனத்தொகை பரப்பு (ச.கி.மீ)	குடியடர்த்தி (ச.கி.மீ)
1. நல்லூர்	1913	20.72
2. ஆலங்கேணி	293	20.53
3. கொல்லுகுறிச்சி	828	31.44
4. செட்டிய குறிச்சி	671	16.71
5. ஞானி மடம்	367	05.75
6. மட்டுவில் நாடு கிழக்கு	635	05.47
7. பள்ளிக்குடா	2844	11.01
8. மட்டுவில் நாடு மேற்கு	842	12.57
9. பரமன் கிராய்	473	10.91
10. கெளதாரிமுனை	356	14.33
11. ஜெயபுரம் வடக்கு	687	26.14
12. ஜெயபுரம் தெற்கு	693	07.82
13. குரியாலை நாகபுவான்	2115	08.57
14. பல்வராயன்கட்டு	1047	06.84
15. முழங்காவில்	2801	40.38
16. நாச்சிக்குடா	3425	07.32
		467.90

பூந்கரி வளங்களும்

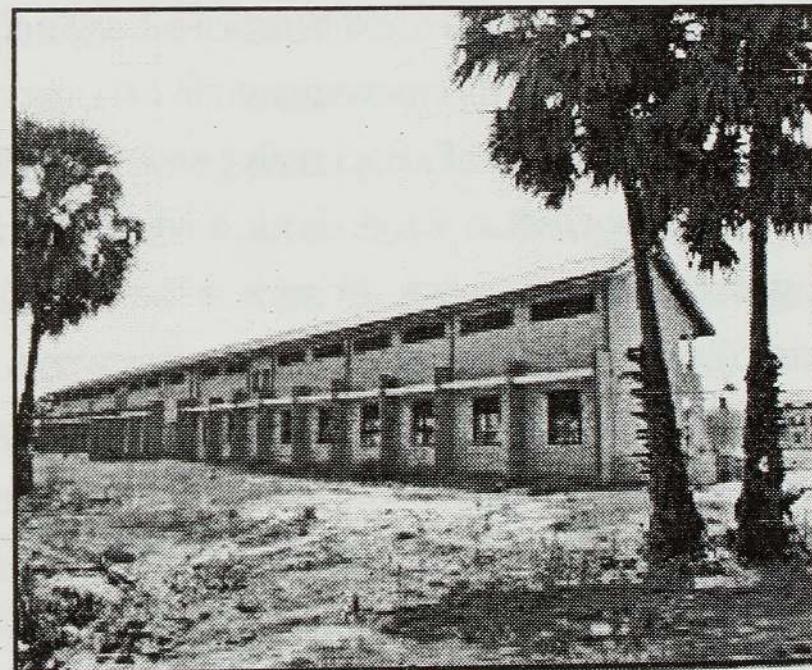
17. கிராஞ்சி	1900	37.90	50.13
18. பொன்னாவெளி	1792	75.04	23.88
19. இரண்மாநகர்	1176	03.61	325.76
மொத்தம்	24876	363.03	68.52

மூலம்: புள்ளி விபரண கையேடு - 2013

பூந்கரிப் பிரதேச செயலகம்.

சனத்தொகை அமைப்பில் 2013 ஆம் ஆண்டில் இன்றீயாக இலங்கைத் தமிழர் 93% உம் முஸ்லீம்கள் 6.7% உம் சிங்களவர் 0.02% ஆகவும் காணப்பட்டனர். சமய அடிப்படையில் அதிகமானோர் இந்துக்கள் அடுத்து றோமன் கத்தோலிக்கத்தவர்களும், ஏனைய கிறிஸ்தவ சபைகளும் இஸ்லாமியரும் காணப்பட்டனர். பூந்கரிப் பிரதேசத்தில் 173 இந்து ஆலயங்களும் 41 தேவாலயங்களும் ஒரு பள்ளிவாசலும் காணப்படுகிறது.

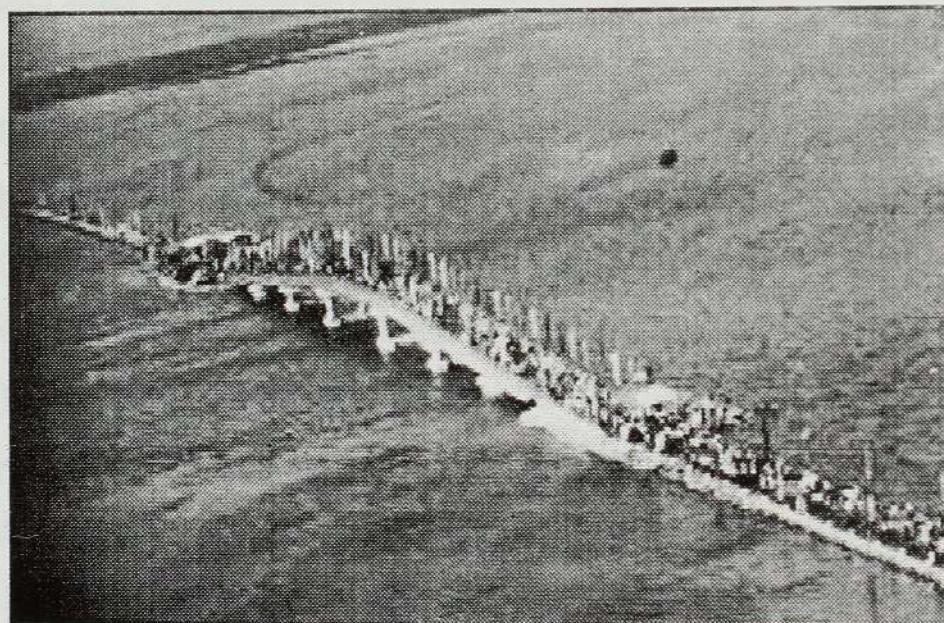
இங்கு கல்வியினை வழங்குவதில் இரண்டு 1 AB பாடசாலைகளும், நான்கு 1C பாடசாலைகளும், ஆறு வகையான தரம் II பாட சாலைகளும், பதினேழு வகை தரம் III பாடசாலைகளும் காணப்படுகின்றன. எல்லாமாக 29 பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு கல்வியினை போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் 209 பேரும் மாணவர்களில் பெண்கள் 3656 பேரும் ஆண்கள் 3579 பேரும் எல்லாமாக 7235 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர்.

இப் பிரதேசப் போக்குவரத்து மற்றும் வீதி வலைப்பின்னல் பெருவளர்ச்சி பெறவில்லை. A32 வீதியும் B69 உம் ஏனையவை வண்டிப் பாதைகளாகவும் ஒற்றையடிப் பாதைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள அனேக வீதிகள் திருத்தப்பட்டு வருகின்றன. பூந்கரியின் சேவை மையமாக வாடியடி காணப்படுகின்றது. A32 வீதி, B69 ஆகிய வீதிகள் சந்திக்கும் இடத்தில் அமைவு பெற்றுள்ளது. இவையாவும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

பிரதேச செயலகம் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது வாழியடி யிலிருந்து ஒரு கிலோமீற்றர் தொலைவில் A32 வீதியில் அமைந்துள்ளது. வாழியடியில் சந்தைகட்டிடத் தொகுதி, இலங்கை வங்கிக் கிளை, தபால் நிலையம், கமநல் சேவை நிலையம், நூலகம், பிரதேச சபை, ஆயுள்வேத வைத்திய நிலையம், சுகாதார வைத்திய அதிகார பணிமனை, கால்நடை வளர்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கம், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வர்த்தகக் கடைத் தொகுதி, பொலிஸ் நிலையம் என்பன அமைந்துள்ளன.

பூநகரி பிரதேசத்தின் பொருளாதாரம் விவசாயம் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. விவசாயத்தில் நெல் பிரதான பயிராக விளங்குகின்றது. முழங்காவில் கமநல் சேவைக்குட்பட்ட பிரதேசம் தவிர்ந்த பூநகரி கமநல் சேவைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் ஏறத்தாழ 12600 ஏக்கரில் நெற் செய்கை மானாவாரியாகச் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. இதில் 750 ஏக்கரில் தீயாகம் எனும் பிரதேசத்தில் சிறுபோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதனை விடகரியாலை நாகபடுவான் குளத்தை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் சிறுபோகம் சிறிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதனை விடசிறுகுளங்களை அண்மித்த பகுதிகளில் சிறுதோட்டச் செய்கைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக முழங்காவில் நாகபடுவான், முட்கொம்பன், நெற்புலவு, தெளிகரை, அரசுபுரம் போன்ற இடங்களில் இடம்பெற்று வருகின்றன. பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவின் மேற்கு வடக்கு கடற்பிரதேசங்களில் மீன்பிடி முக்கிய வாழ்வாதாரமாகக் காணப்படுகின்றது. அதிகமாக நாச்சிக்குடா, பள்ளிக்குடா, வலைப்பாடு போன்ற மீன்பிடி கிராமங்களில் அதிக மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது. சிறிய அளவில் யாழ்கடனீரேரியின் பகுதியில் இடம்பெற்று வருகின்றது.

அடுத்து கால்நடை வளர்ப்பும் இடம்பெற்று வருகின்றது. இங்கு 8250 கால்நடைகளும் 200 ஏருமைகளும் 21950 கோழிகளும் காணப்படுகின்றன. பூநகரி பிரதேசத்தின் வைத்திய அமைந்துள்ளது. இதில் 750 ஏக்கரில் தீயாகம் எனும் பிரதேசத்தில் சிறுபோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதனை விடசிறுகுளங்களை அண்மித்த பகுதிகளில் சிறுதோட்டச் செய்கைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக முழங்காவில் நாகபடுவான், முட்கொம்பன், நெற்புலவு, தெளிகரை, அரசுபுரம் போன்ற இடங்களில் இடம்பெற்று வருகின்றன. பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவின் மேற்கு வடக்கு கடற்பிரதேசங்களில் மீன்பிடி முக்கிய வாழ்வாதாரமாகக் காணப்படுகின்றது. அதிகமாக நாச்சிக்குடா, பள்ளிக்குடா, வலைப்பாடு போன்ற மீன்பிடி கிராமங்களில் அதிக மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது. சிறிய அளவில் யாழ்கடனீரேரியின் பகுதியில் இடம்பெற்று வருகின்றது.

அடுத்து கால்நடை வளர்ப்பும் இடம்பெற்று வருகின்றது. இங்கு 8250 கால்நடைகளும் 200 ஏருமைகளும் 21950 கோழிகளும் காணப்படுகின்றன.

அண்மையை புள்ளி விபரங்களின் படிகால்நடைவளர்ப்பில் மாடுவளர்ப்போர் அதிகாரித்து வருகின்றனர். இதன் வளர்ச்சியில் கால்நடைவளர்ப்போர் உற்பத்தி கூட்டுறவுச் சங்கம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. முழங்காவில் வாடியடி, ஜெயபுரம், கிராஞ்சியில் இக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கிளை பால் சேகரிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுக் கால்நடை வளர்ப்போரை ஊக்குவித்து வருகின்றனர். இங்குள்ள தொழில்சார் அமைப்புக்களில் அரிசியாலை 25, வெதுப்பகம் - 10, கைவினைத்தொழில் 02, வெல்டாங் - 3, பனை, தென்னை வளக் கூட்டுறவுச் சங்கம் - 2 காணப்படுகின்றது.

எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

இப் பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில் மழையை நம்பியே நடைபெற்று வருகின்றது. அண்மைக்காலங்களில் உலகரீதியாக ஏற்பட்டுவரும் காலநிலை மாற் றங்களின் தாக்கத்தினை இப் பிரதேசமும் எதிர்நோக்கி வருகின்றது. இயல்பாகவே வரட்சியான காலநிலை கொண்ட இப் பிரதேசம் பருவம் பிந்திய மழை, மழை வீழ்ச்சி குறைவு என்பன நெற் செய்கை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பினை பாதித்து வருகின்றது. கடந்த வருடம் பூநகரியின் நெற்செய்கை பெருமளவில் பாதித்திருந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. இதனால் பலர் கடனாளிகளாகவும் உணவிற்குக் கூட நெல்லைப் பெற முடியாது போராடி னார்கள். இதனைவிட நெல்லைச் சந்தைப்படுத்துவதிலும் பெரும் நெருக்கடிகளை சந்தித்து வருகின்றனர். இடைத் தரகர்கள் மூலம் நெற் கொள்வனவு குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்யபடுவது விவசாயிகளைக் காலம் காலமாய் பாதித்து வருகின்றது.

நீண்ட பெரிய கடற்கரை காணப்பட்ட போதும் மீன்பிடி வளர்ச்சி பெறவில்லை. இத்தொழில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. நாச்சிக்குடா, பள்ளிக்குடா, வலைப்பாடு போன்ற இடங்களே பிரதான மீன்பிடி மையங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு பிடிக்கப்படும் பெருமளவு மீன்கள் வெளியூர் சந்தைகளை சென்றடைவதால் உள்ளூர் மக்களுக்கு தரமான மீன் கிடைப்பதில்லை. மேலும் யாழ். கடனீரோ மீன்பிடி பெருவளர்ச்சி பெறவில்லை.

பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவின் செழிப்பினைப் பாதித்து வருவதில் வரட்சி பெரும் சவாலாக உள்ளது. இது விவசாயம், கால்நடை, மரங்கள் அருகி வருதல் போன்றன மனிதனின் அன்றாட நடவடிக்கையினை வெகுவாக பாதித்து வருகின்றது. உள்ளூர் நீர் நிலைகள் நன்றீயனைக் கொண்டிருந்தது.

பின்னர் ஏற்பட்ட போராட்ட சூழல் வயல் நிலம், நீர் நிலைகளில் உள்ள நீர், நேரடியாகக் கடலுக்குள் கழிவு நீராக சென்றது மட்டுமென்றி கடல் நீரும் உள்ளுருக்குள் ஊடுருவி நன்னீர் நிலைகளை மாற்றிவிட்டது. இதன் தாக்கம் இன்று உணரப்படுகிறது. மக்களின் உழைப்பில் கணிசமான அளவு நீருக்குச் செலுத்தி வருகின்றனர். ஒரு லீற்றர் நீர் 50 சதம் முதல் 75 சதம் வரை தனியாரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் பிரதேச சபை மற்றும் பிரதேச செயலகம் குடிநீரினைக் குறிப்பிட்ட அளவு விநியோகித்து வருகின்றது. பல்வேறு வளங்களில் இங்கு மறை வளங்களாக காணப்படுகின்றது. இதனை உரிய முறையில் ஆய்வு செய்து பயன்படுத்த பொருளாதார வளம், அரசியல் பலம் தேவையாக உள்ளது.

அபிவிருத்திக்கான ஆஸோசனைகள்

இப் பிரதேசமானது பயன்படுத்தாத மூல வளங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. மணல், கடல், நீர், நிலம் போன்றவற்றினைக் கொண்டிருக்கிறது. இப் பிரதேசத்தின் குடிசன மற்ற பகுதிகளில் பயன்படுத்திய நிலப்பகுதிகளைப் பல்வேறு தேவைக்கு பயன்படுத்த முடியும். செம்மண்குன்று தரிச நிலப்பரப்பில் சவுக்கு நடுகை வெற்றி அளித்துள்ளது. மற்றும் திக்குவில் பகுதியில் கஜீ நடுகையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு பகுதிகளில் கஜீ நடுகை வெற்றியளித்துள்ளது. இதனால் விரிவாக்கக் கருத்திட்டங்களை முன்னிடுக்கலாம். பயன்படுத்தாத தரிச நிலங்களில் சவுக்கினை நடுகை செய்யலாம். கரையோரங்களில் தென்னை சிறப்பாக வளரும் ஓர் பயிர். இதனை விட இயற்கையானமணல் மேடுகளைக் கொண்ட மண்ணித்தலை வெட்டுக்காடு பகுதிகளில் உயிர்ச் சூழலை பாதிக்காத வகையில் கட்டிடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இன்று அது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

பூநகரி பிரதேசத்தில் தரைக்கீழ் நீர் வளம் உள்ள பிரதேசங்களாக மழுங்காவில், ஜயபுரம், முக்கொம்பன் இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இவை மயோசின் கால அடையற் சுண்ணக்கற் பிரதேசம் ஆகும். அடுத்து தரைக்கீழ்க் குகைகளின் உள் தரமான குடிநீர் காணப்படும் யாழ். குடாநாட்டு நகரப் புறக் குடிநீர் விநியோகம் கோண்டாவில், திருநெல்வேலி, தரைக்கீழ்க் கிணறு மூலமாகவே விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு மன்னார் தினிற்கரை குடிநீர் முருகன் தரைக்கீழ் நீர் வலயத்தில் இருந்து குழாய் ஊடாக விநியோகிக்கப்பட்டு வருவது தெரிந்ததே. இவ்வாறு பூநகரியின் வட

பகுதிக்கான குடிநீர் குழாய்த் திட்டத்தினைப் பொருத்தமான ஆய்வுகளின் மூலமாக முன்னெடுக்கலாம். இங்குள்ள குளங்களில் நீரை சேமிக்கும் புதிய கருத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளுதல். சில திட்டங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு ருக்கிறது. மாளாப்பு குளத்தின் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப் பட்டுள்ளது. சிறு குளங்கள் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை விட உவர் நீர் உள் வராத தடுப்பண்ணகளை சீராக்க வேண்டியுள்ளது. மேலும் மண்டக்கல் லாறு, குடமுறைக் கூன்றினை வழிமறித்து பொருத்தமான இடங்களில் குளம் அமைக்கலாம். கழிவு நீராக நன்னீர்க் கடலில் மாரி காலங்களில் கலந்து விடுகிறது. இப்பிரதேச அபிவிருத்திக்கு இவ் விரு ஆறுகளும் பெரும் பங்காற்றமுடியும். இதனால் புதிய விளைநிலங்கள், கால்நடைவளர்ப்பு, குடிநீர் மேம்பாடு அடைய முடியும்.

யாழிப்பாணக் கடல்நீரேரியின் பூநகரிக் கரையோரமாக இறால் வளர்ப்புத் திட்டங்களை விருத்தி செய்யலாம். அதற்குப் பொருத்தமான கடல் சூழல் காணப்படுகின்றது. இன்று இக் கடற்பரப்பில் இறால் அதிகமாக பிழிக்கப் பட்டு வருகின்றது. செயற்கையாக இறால் பண்ணை அமைப்பை உருவாக்க உரிய தரப்பினர் முன் வர வேண்டும். சில இடங்கள் உப்பு விளையும் இடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இராமன் களப்பு உப்பு விளையும் இடமாகக் காணப்படுகின்றது. இதனைத் திட்டமிட்ட முறையில் வரம்புகளை அமைத்து உவர் நீரைச் சேமிப்பதன் மூலம் அதனை விருத்தி செய்யலாம். இதனை சிறு கைத்தொழிலாக முன்னெடுக்கலாம்.

இங்குள்ள மீன்பிழிக் கிராமங்களை நவீனத்துவப்படுத்த வேண்டும். மீனவர்களுக்குச் சங்கங்கள் மூலம் மானிய உதவி, சந்தைவாய்ப்பு மற்றும் குளிரூட்டல், பதனிடல் வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கத் திட்டங்கள் முன்னெடுக்க வேண்டும். பாலுக்கான கேள்வி அதிகரித்து வரும் நிலையில் மாடு வளர்ப்பினை அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது. முக்கொம்பன், முழங்காவில், நாகபடுவான், வேரவில் போன்ற இடங்கள் மாடு வளர்ப்பினை அதிகரிக்க நன்னீர் வளம், விவசாயக் கழிவுகள் கிடைக்கும் இடங்களாக இருப்பதால் இதனை அதிகரிக்கலாம். ஏனைய இடங்களில் மானாவாரிக் காலங்களில் மேட்டு நிலங்களில் புற்தரை காணப்படுவதால் அங்கு வளர்க்கலாம். கோடைகாலங்களில் வயல் நிலங்களில் தீறந்த வெளியில் வளர்க்கலாம். வைக்கோல், தவிடு என்பன போதியளவு கிடைப்பது மாடு வளர்க்க வாய்ப்பு

உள்ளது. இதனை விட மாணவாரி நெற்செய்கை முழுந்தவுடன் வயல் நிலங்களில் கெளாபி, எள், பயறு, உழுந்து போன்ற தானியங்களைச் செய்கை பண்ணலாம்.

மாடு வளர்ப்பினை அதிகரிப்பதன் மூலம் அது சார் உற்பத்திச் செயன் முறைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். மாட்டுச் சாணகத்தைப் பயன்படுத்தி மெதேன் வாயு உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பு இங்கு காணப்படுகின்றது. இதற்கான பரீட்சார்ந்த செயன்முறையினை 1985 ஆம் ஆண்டில் சித்தன் குறிச்சி கிராமத்தில் எனது தந்தையாரான இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் செய்து வெற்றியும் கண்டவர். இவ்வாயுவினை சேகரித்து விளக்கு மற்றும் பெற்றோலில் இயங்கும் மோட்டார் வாகனத்தை இயக்கி இருந்தார். எனவே அதிக முதலீடு இன்றி இதனை செய்து சிறியளவு தேவைகளை நிறைவேற்ற லாம். இதற்குப் பெரியளவிலான தொழில் நுட்பமும் தேவையில்லை.

எனவே பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவின் அபிவிருத்தி நோக்கில் எதிர்கால அபிவிருத்தி மற்றும் கருத்திட்டங்களை முன்னெடுக்க இக் கட்டுரை ஓர் மூலமாக அமையலாம் என்பது தீண்ணம்.

உசாத்துணைகள்:

புள்ளி விபரணையேடு - 2013 பிரதேச செயலகம் பூநகரி

www.goo.lk இணையத்தளம்

www.poonakaryds.goo.lk

இலங்கை குடிசன அற்லஸ் - 2012

கிளிநொச்சி வலயத்தினைக்களம் - 2012

புள்ளி விபரணையேடு - மாவட்ட செயலகம்,

கிளிநொச்சி - 2007

செய்மதிப்படங்கள்

இட விளக்கப் படம் - கிளிநொச்சி - இதழ் - 08

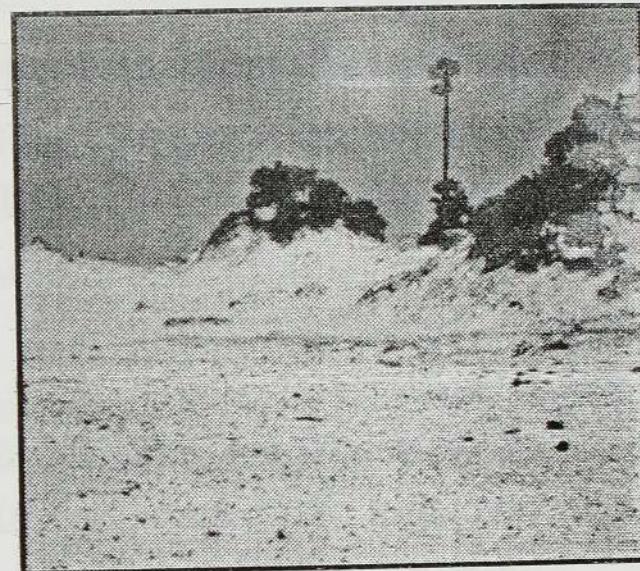

பூநகரியின் தொன்மையும் பெருமையும் அடையாளப்படுத்த நற்கும் சோழர்கால மண்ணித்தலைச் சிவாலயம்

பேராசீரியர் ப. புஸ்பரட்னம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும், பெருநிலப்பரப்பையும்
இணைக்கும் தொடக்க வாயிலாக அமைந்த பூநகரிப் பிராந்தி
யத்திற்கு தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு காணப்
படுகிறது. இப்பிராந்தியத்தில் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு
முன்பிருந்து மக்கள் வாழ்ந்து
வருவதற்கும், அவர்கள் 2300
ஆண்டுகளில் இருந்து வட
இந்தியா, தென் நிந்தியா,
கிரேக்க, உரோம, அரேபிய, சீன
நாடுகளுடன் நெருங்கிய வணிக
கலாசாரத் தொர்புகளைக்
கொண் டிருந்தமைக்கும்
நம்பகரமான தொல்லியச்
சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. கி.பி.10ஆம் நூற்றாண் டில் சோழர்
அநுராதபுர அரசை வெற்றி கொண்டு 77 ஆண்டுகள்
இலங்கையில் ஆட்சி புரிவதற்கு முன்னர் அவர்களின் ஆதிக்க
மும், அரசு தலைநகரங்கள் சிலவும் வடிலங்கையில் இருந்து
துள்ளன. அவற்றுள் பூநகரி முக்கிய இடமாக இருந்துள்ளதை
இப்பிராந்தியத்திலுள்ள சோழர்கால இடப்பெயர்களும்,
தொல்லியற் சான்றுகளும் உறுதி செய்கின்றன. அதற்குப் பூநகரி
மண்ணித்தலைச் சிவாலயம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

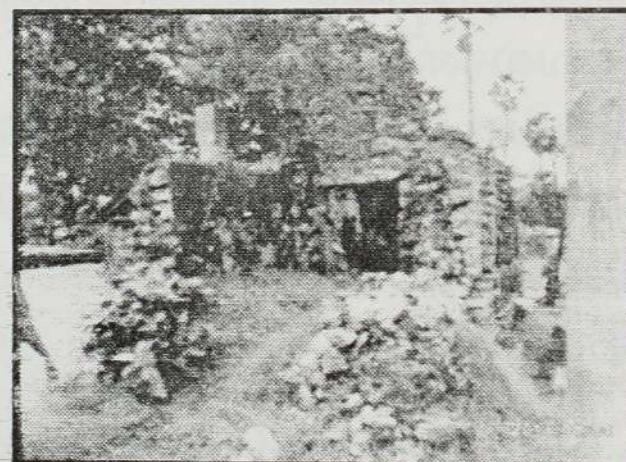

இச்சிவாலயம் யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலுக்கும், தமிழ்
நாட்டுடன் தொடர்புகொள்ளக் கூடிய பெருங்கடலுக்கும் இடைப்

பட்ட ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பில் உள்ள மண்ணித்தலைக் கிராமத்தில் அமைந்துள்ளது. சில நூற்றாண்டுகள் கவனிப்பாற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ள இச்சிறிய ஆலயத்தின் விமானத்தின் பெரும் பகுதியும் அந்தராளத்தின் கூரையும், முன்பக்கமும் இடிந்து விழுந்து மண்ணுள் புதையுண்டுள்ளன. அத்துடன் ஆலயத்தின் அத்திவாரப்பகுதியும் பெருமளவு மண்ணால் மூடுண்டுள்ளது. அதனால் முழுமையான தொல்லியல் அகழ்வாய்வு அற்ற நிலையில் இதன் முழு விபரங்களையும் அறியமுடியவில்லை. எதிர் காலத்தில் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுக்கு இவ்வாலயம் உட்படுத்தப்பெறுமானால், மேலும் சில உண்மைகள் வெளிவர வாய்ப்பேற்படலாம். எனவே இதுவரை இவ்வாலயம் தொடர்பாக எமக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களை மையமாக வைத்தே இக்கட்டுரை வரையப்பட்டுள்ளது.

கற்பக்கிரகம்

ஏற்தாழ் 21' நீளத்தையும் 12½' அகலத்தையும் கொண்ட இச்சிவாலயம் கற்பக் கிரகத்தையும் இதற்கு முன்னால் சிறிய அந்தராளத்தையும் கொண்டுள்ளது. இதன் கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறமாக 10½' நீளத்தையும் 12½' அகலத்தையும் 8'8" உயரத்தையும் கொண்டுள்ளது உட்புறமாக 6' நீள அகலத்தையும் 10' உயரத்தையும் கொண்டிருக்கிறது.

ஆலயத்தின் தோற்றக்காலம்

இதுவரை வெளிவந்த எந்த நூலிலும் இவ்வாலயம் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்கதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் பொதுப்பட இவ்வாலயத்தின் அமைப்பினைக் கட்டுவதற்குப் பின்பற்றப்பட்ட தொழில்நுட்பம், கலைப்பாணி என்பவற்றை நோக்கும்போது இது மிகப்பழமையான ஆலயம் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். 1892ல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், குறிப்பிடப்பட்ட

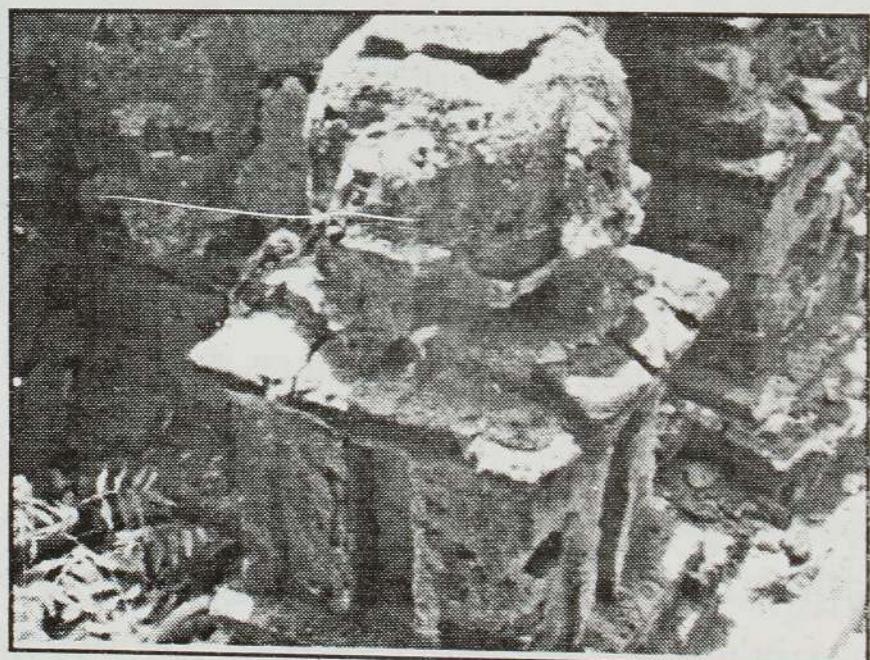
ஆலயப் பதிவேட்டில் மண்ணித்தலைக்கு தெற்கே கெளதாரி முனையில் ஒரு புராதன பிள்ளையார் ஆலயம் 1882ல் திருப்பிக் கட்டப்பட்டது பற்றியும் மண்ணித்தலைக்கு வடக்கே கல்முனை யில் பிறிதொரு பிள்ளையார் ஆலயம் 1890ல் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவ்விரு ஆலயங்களிற் கும் இடைப்பட்ட மண்ணித்தலைச் சிவாலயம் பற்றி இதிற் குறிப்பிடவில்லை. இதன் மூலம் இக்காலத்தில் இவ்வாலயம் மக்களால் வழிபடப்படாது இடிந்த நிலையில் இருந்ததெனக் கூறலாம். அவ்வூர் மக்கள் சிலரிடமிருந்து பெற்ற தகவல்களின்படி இற்றைக்கு நான்கு தலைமுறைக்கு முன்னரும் இவ்வாலயம் இடிந்துபோன நிலையில் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாலயம் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு முன்னர் கட்டப்பட்டதென்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மணல்மேடுகள் நிறைந்த மண்ணித்தலைப் பிரதேசத்திற் கிடைக்கப்பெறாத முருகைக் கல்லையும், செங்கட்டியையும் கொண்டு இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டதை நோக்கும் போது இதற்கான மூலப்பொருட்களும், தொழில் நுட்ப அறிவும் பிற இடங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவை என்று தெரிகின்றது. பூநகரியுடனான வண்ணிப்பிராந்தியத் தொடர்பு இக்கிராமத்துக்கு இருந்தாலும் அங்குள்ள கருங்கற்கள் இவ்வாலயத்தை கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துடனான கடல் வழித் தொடர்பால் அங்குள்ள கற்களை இங்கு தூடனான கடல் வழித் தொடர்பால் அங்குள்ள கற்களை இங்கு கொண்டு வந்து 19ம் நூற்றாண்டிற் சில ஆலயங்கள் கட்டப்பட்ட தற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இதானால் முன்பும் அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆயினும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆயினும்

இவ்வாலயத்தின் கலைப்பாணி, தமிழ்நாட்டுத் திராவிடக் கலைமரபை அப்படியே பிரதிபலித்து நிற்பதனால் ஆலயம் கட்டுவதற்கான மூலப்பொருட்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தோ அல்லது தமிழ் நாட்டிலிருந்தோ கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும், இது தமிழ்நாட்டை அக்காலத்தில் ஆட்சி செய்த அரசு வம்சத் தின் செல்வாக்கால் கட்டப்பட்ட ஆலயம் என்பது தெரிய வருகிறது. ஆனாலும் இவ்வாலயம் தொடர்பான சாசனமோ அல்லது உறுதியான வேறு ஆதாரங்களோ இதுவரை முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் இதன் தோற்ற காலத்தினைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாதிருக்கின்றது. இதனால் இதன் கலைமரபைக் கொண்டும், அக்காலத்தில் பிரதேசத்துடன் அதிகளவு தொடர்பு கொண்டிருந்த தமிழ் நாட்டு வம்சங்களுக்குரிய ஆதாரங்களைக் கொண்டும் பொதுவான தொரு முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் கி.பி மீ நூற்றாண்டின் பின்னரே அழியாப் பொருட்களைக் கொண்டு இந்து ஆலயங்கள் அமைக்கும் மரபு வளர்ச்சி பெற்றது. இதற்குத் தமிழ்நாட்டுத் தொடர்பே முக்கிய காரணமாகவிருந்தது. இந்நூற்றாண்டிலிருந்து பல்லவ பாண்டியர் ஆட்சியில் அங்கு ஏற்பட்ட பக்தி இயக்கம் இந்துப்பண்பாட்டில் பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக மலைகளைக் குடைந்தும். செதுக்கியும், கற்களை அறுத்தும் பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இக்கட்டிடத்தில் இரு பிராந்தியங்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய அரசியல் வர்த்தக தொடர்புகள் இருந்ததினால் முற்பட்ட காலங்களைவிட தமிழர்களின் குடியேற்றங்கள் இங்கு

அதிகரித்தன. இவ்வாறு குடியேறியோர் தமிழ் நாட்டுப் பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்குட்பட்டவர்கள் ஆதலால் இலங்கையில் பெளத்த சிங்கள கலாச்சாரத்துடன் இணையாது தனித்து வாழ முற்பட்டனர். இது காரணமாக துறைமுகங்களிலும் முக்கிய நகரங்களிலும் அவர்களின் வழிபாட்டிற்காக சிறிய பல கோயில்கள் பல்லவர் பாணியில் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் அநூராதபுரம், தெவிநுவர, நாலந்தா போன்ற இடங்களிற் கட்டப்பட்டவையாகும். இவ்வாலயங்களைத் தவிர பதவியா, திருகோணமலை, மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் சோழர்கால ஆலயங்கள் இருந்தமையைச் சாசனங்கள் உறுதி செய்கின்றன. எனினும் இதற்குரிய தொல்லியல்ச்சான் றுகள் இன்னும் சரிவர இனம் காண முடியவில்லை. சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்திலும் சோழர்கால அரசியல், வர்த்தக, பண்பாட்டுச் செல்வாக்குகள் அதிகரித்திருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உண்டு. நாரந்தனை, கமால்வீதி போன்ற இடங்களிற் கிடைத்த சோழர்காலச் சான்றுகள் சமய நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டிருந்தமையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதனால் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்திலும் சோழர்கால ஆலயங்கள் கட்டப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இந்திரபாலாவின் கருத்தாகும். ஆயினும் அத்தகைய ஆலயங்கள் எவையும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இவை பிற்காலத்தில் உள்ளாட்டு அரசியல் மாற்றங்களினால் கவனிப்பாரற்று கைவிடப்பட்டன என்பதிலும் பார்க்க, ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் அழிக்கப்பட்டன

2011/01/18

வெனக் கூறுவதே பெருமளவுக்குப் பொருத்தமாகும். இத்தகைய இரு நிலைக்கு மண்ணித்தலைச் சிவாலயமும் உட்பட்டிருந்தாலும் அழிந்த நிலையிலும் அதன் சில பாகங்கள் எஞ்சி யிருப்பது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு இந்துக் கட்டிடக்கலைப் பாரம்பரியத்தை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றது.

முற்பட்ட சோழர் கலைமரபும் மண்ணித்தலைச் சிவாலயமும் தற்பொழுது இவ்வாலயம் பெருமளவுக்கு இடிந்த நிலையிற்காணப்பட்டாலும் அதில் எஞ்சியுள்ள பாகங்கள் ஆலயத்தின் கலைமரபை அறிந்து கொள்ள பெரிதும் உதவுகின்றன. இதன் கலைமரபுகளுக்கும், பிற்பட்ட பல்லவ அல்லது முற்பட்ட சோழக்கலை மரபுகளுக்கும் இடையே நெருங்கிய ஒற்றமைத்தன்மை காணப்படுகின்றது. தமிழ் நாட்டில் கர்ப்பக்கிரகத்தினையும், அந்தராளத் தையும் கொண்ட சிறிய ஆலயங்கள் அமைக்கும் மரபு பல்லவர்காலத்திலிருந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இதற்கு

இலங்கையின் பல்லவர்காலத்தில் தெவிநுவரையிற் கட்டப்பட்ட ஆலயம் சிறந்த உதாரணமாகும். இவ்வாலயத்திற்கும் மண்ணித்தலை சிவாலயத்திற்கும் இடையே சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு ஆலயங்களும் சிறிய கர்ப்பக்கிருகத்தையும், முன்னால் அந்தராளத்தையும் கொண்டுள்ளன. மேலும் கர்ப்பக்கிருகத்தின் பின்னால் உள்ள நான்கு சதுரத் தூண்களும், பக்கச்சவர்களில் உள்ள ஏழு தூண்களும், நடுவில் கர்ப்பக்கிருகத்தையும், அந்தராளத்தையும் பிரித்து நிற்கின்ற இரட்டைத் தூண்களும் மேலும் கீழ்மாக

அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றமையாகும். அத்துடன் தூணின் தட்டையான பலகைப்பகுதிக்கும், இதற்கு மேல் அமைந்த கூடுகள் வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருப்பதும் இவற்றிடையே இழைவிட்டோடும் பிறிதொரு ஒற்றுமையாகும். இத்தகைய ஒற்றுமை காணப்பட்டாலும் அடிப்படையான சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. தெவிநுவரை ஆலயம் முழுக்க முழுக்க கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டதொன்றாகும். மண்ணித்தலை கலைமரபிலும் இந்த ஒற்றுமையைச் சிறப்பாகக் காணலாம். மண்ணித்தலைச் சிவாலய விமானத்தின் உபயீப் பகுதியில் அமைந்த கூடுகள் தற்பொழுது சிதைவடைந்து காணப்பட்டாலும் அவை வளர்ச்சியடையாத ஆரம்ப நிலையையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவற்றில் எவ்வித உருவங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதைக் கூடுகளின் அமைப்பைக் கொண்டு உணரமுடிகிறது.

இவை பிற்பட்ட பல்லவ அல்லது முற்பட்ட சோழக்கலை மரபில் நன்கு வளர்ச்சியடைந்து கூடுகளின் நடுப்பாகங்களில் மனித, மிருக உருவகங்கள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு இராஜராசன், இராஜேந்திரர் கால ஆலயங்கள் சிறந்த உதாரணமாகும். இக் கூடுகள் அமைந்துள்ள பாகம் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்திற் கீழ்நோக்கி வளைந்து காணப்படுகின்றது. பிற்பட்ட சோழர்கால ஆலயங்களில் இவை நேராக நிமிர்ந்த வடிவத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்று தளங்களில் அமைந்த விமானத்தின் முதலிரு தளங்கள் சதுரமாக வும், சிகரப்பகுதி அமைந்த மூன்றாவது தளம் வட்டவடிவிலும் உள்ளன. இப்பண்பை முற்பட்ட சோழக்கலை மரபில் சிறப்பாக காணலாம். குறிப்பாக பராந்தகன் காலத் திருவாலந்துறை மாதவர் கோயில் ஆதித்தேசவரர் சிவலாயம் என்பன இத்தகைய அமைப்பை உடையன. இவ்விமானங்களின் மூன்றாவது தளத்தில் உள்ள தேவகோஷ்டங்கள் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தின் மூன்றாவது தள தேவகோஷ்டங்களை ஒத்துள்ளன. விமானத்தின் முதல் தளத்தில் அமைந்த குதம், பஞ்சரம், சாலை

போன்ற அம்சங்கள் சோழர்கால விமானங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்கவை. இவை திராவிடக்கலை மரபுக்குரிய பொது வான அம்சமாகக் காணப்பட்டாலும், காலத்திற்கு ஏற்ப வடிவத் திலும், அலங்காரத்திலும் பல வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன எனலாம். இவற்றுள் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்திலுள்ள இந்த அம்சங்கள் முற்பட்ட சோழக்கலை மரபின் பண்புகளை பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

இலங்கையில் 12ம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை சோழரின் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு நிலவினாலும் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் பெரும்பாலும் முற்பட்ட, மத்தியகால சோழக்கலை மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. இவற்றுள் பொலந்துவையிலிருந்த 5ம், 6ம் சிவதேவாலயங்கள் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தைப் போன்று கற்களும் செங்கட்டி களும் கொண்டு கட்டப்பட்டவையாகும். இவை காலப்போக்கில் ஆட்சிமாற்றத்தினாலும், மதப்பூசல்களினாலும் இடிக்கப்பட்டதால் தற்போது இவற்றின் அத்திவாரங்களைத்தவிர ஏனைய பாகங்களை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. தற்போது பெருமளவுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ள 2ம் சிவதேவாலயம் முதலாம் இராஜேந்திரன் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பட்டாலும் அவன் காலத் தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களை விட இது சிறியதாகும். இதனுடன் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தை ஒப்பிடுகின்ற போது சில அம்சங்களில் வேறுபாடும் வேறுசில அம்சங்களில் அடிப்படையான ஒற்றுமையும் காணமுடிகிறது.

பொலந்துவைச் சிவதேவாலயம் மண்ணித்தலைச் சிவதேவாலயத்தைப் போல்லாது பெருமளவு கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டதாகும். இந்த அடிப்படை வேறுபாட்டினால் இரண்டு ஆலயங்களினதும் கர்ப்பக்கிருக், விமான அலங்காரங்களிற் சில வேறுபட்ட அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்கும் அத்துடன் 11ம் நூற்றாண்டிற் கைவிப்பட்ட 2ம் சிவதேவாலயம் 20ம் நூற்றாண்டு வரை மாற்றமடையாது

அதே நிலையில் காணப்படுகின்றது. ஆனால் மண்ணித்தலைச் சிவாலயம் அமைந்த பிரதேசத்தில் சைவர்கள் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து வருவதினால் சில நூற்றாண்டுகளாவது இவ்வாலயம் இங்கு வாழ்ந்தவர்களினாற் பராமரிக்கப்பட்டிருப்பதோடு புதிய சில அம்சங்கள் புகுத்தப்படவும் வாய்ப்பிருந்திருக்கும் இந்த வேறுபாட்டினால் மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்தின் உண்மை இயல்பை முழுமையாகப் பொலந்துவை 2ம் சிவாலயத்துடன் ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்வது சிரமமாகத் தோன்றுகிறது.

2ம் சிவதேவாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்தமண்டபம், மகாமண்டபம் முதலானவற்றோடு துணை ஆலயத்தையும் கொண்டுள்ளது. இவைகளின் விஸ்தீரணம் மண்ணித்தலை ஆலயத்தைவிட பெரியதாகும். சதுரவடிவில் அமைந்த இவற்றின் தூண்கள் பலகைப்பகுதியில் வளைவான போதிகைகளைக் கொண்டிருப்பதோடு கொடுங்கையில் அமைந்த இவற்றின் கர்ணக்கூடுகள் வளர்ச்சியடைந்த சோழக்கலை மரபைக் கொண்டும் காணப்படுகின்றன. இவ்வம்சம் கர்ப்பக்கிரகம், அந்தராளம், கோஷ்டங்கள் ஆகியவற்றிலும் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய சில வேறுபாடுகள் இரு ஆலயங்களிடையே காணப்பட்டாலும் அவற்றிடையே அடிப்படையான சில ஒருமைப் பாடுகள் இருப்பதினையும் அவதானிக்கலாம்.

இரு ஆலயங்களிலும் அதிஷ்டானப் பகுதி ஒரே அமைப்பைக் கொண்டிருப்பதோடு அவற்றின் துணைமேடை, கழுத்து, அடிமேடை, வேதிகை என்பன ஒரே வடிவத்தைக் கொண்டுள்ளன. இரு ஆலயங்களின் வடக்குப் புற கர்ப்பக்கிருக துணைமேடையில் இருந்து வெளி வரும் கோழுகிகள், ஒரே வடிவத்துடன் அமைந்துள்ளன. இந்த ஒற்றுமை இரு ஆலயங்களிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட நந்தா விளக்கின் அகல்ப்பாகத்திலும் காணப்படுகின்றது. தூணின் கழுத்திற்கும் யாளத்திற்கும் உப்பு உத்தரம், ஏழந்தகம், தளம், கொடுங்கை, யாளம் என்பன இரு ஆலயங்களிலும் ஒரே தன்மையுடையனவாக உள்ளன.

இந்த ஒற்றுமை இரு விமானங்களின் மேலும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஏறத்தாழ ஒரே உயரத்தையுடைய இரு விமானங்களும் மூன்று தளங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு முதலிரு தளங்களும் சதுரமாகவும், மூன்றாவது தளம்(ஸ்தூபி) வட்டமாகவும் உள்ளன. மேலும் இவற்றை சுற்றி வர உள்ள தேவ கோஷ்டங்களும், பொதிகையுடன் கூடிய சிறிய தூண்களும் ஒரே வடிவ அமைப்பையுடையன. இவ்விரு ஆலயங்களையும் நேரடியாகப் பார்வையிட்ட சிவசாமி மண்ணித்தலைச் சிவாலயம் முற்பட்ட காலச் சோழக்கலை மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டாலும் இது சோழரின் ஆட்சி இலங்கையிலிருந்த போது கட்டப்பட்டிருக்கக் கூட வேண்டும் என்கிறார். பொதுவாக தாய்நாட்டில் தோன்றிய கலை மரபுகள் நாடுகளில் சற்றுக்காலம் தாழ்த்திப் பரவுவதினால் மண்ணித்தலையிலும் அவ்வாறு நிகழ்ந்ததெனக் கூறலாம்.

ஆலயம் தொடர்பாக கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்கள்

இப்பிரதேசத்தில் சைவ மக்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வருகின்ற போதிலும், நீண்ட காலத்தின் மூன்றே இவ்வாலயம் கைவிடப்பட்டமைக்கு, ஆலயம் அழிக்கப்பட்டமையே காரணம் என்பதை இங்கு கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இதற்கு சிவாலயத்திற்கு வடக்குப் புறமாக கிணறு வெட்டியபோது கிடைத்த சிவலிங்கம் சிறந்த உதாரணமாகும். ஏறத்தாழ 14 உயரமும் 9 சுற்றளவும் கொண்ட இச்சிவலிங்கம் தற்போது இவ்வாலயத்திற்கு தெற்குப் பக்கச் சுவருடன் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள நிசாயகர் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு லிங்கத்தையும் சூலத்தையும் தவிர ஏனைய தெய்வச் சின்னங்கள் காணப்படாவிட்டாலும் இதனை விநாயகர் ஆலயமாகவே இவ்வூர் மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். இதற்கு கடற்கரையை அண்டவாழும் விவசாய, மீன்பிடிச் சமூகங்கள் மத்தியில் விநாயகர் முக்கிய காவல் தெய்வமாக விளங்கியதே காரணமாகும். பிரித்தானியர் ஆட்சியில் கூட விநாயகர் ஆலயங்களே முக்கியம் பெற்றதை அவர்களது 1892ம் ஆண்டு ஆலயப்

பதிவேடு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இக்காலத்தில் மண்ணித்தலையில் மட்டுமன்றி பூநகரிப்பிராந்தியத்தில் கூட ஒரு சிவன் கோயிலானது இருந்ததாகக் குறிப்பில்லை. இன்று இப்பிராந்தியத்தில் 151 ஆலயங்கள் ஒரளவு செல்வாக்குப் பெற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் 42 பிள்ளையார் ஆலயங்களும் 30 வைரவர் ஆலயங்களும் 8ஜை யனார் ஆலயங்களும் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இங்கே இரண்டு சிவனாலயங்கள் காணப்பட்டாலும் அவை 20ம் நூற்றாண்டிற் கட்டப்பட்டவையாகும். எனவே கிணறு வெட்டியபோது கிடைத்த சிவலிங்கம் புராதன மண்ணித்தலைச் சிவாலயத்திற்குரிய தென்பதைப் பெருமளவுக்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது.

இச் சிவலிங்கத்தடன் உடைந்த நிலையில் ஆவுடையார் ஒன்றும் கிடைத்தாக அறிய முடிகின்றது. ஆனால் தற்போது விநாயகர் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அவ்வூர் வயோதிபப் பெண்மணியொருவர் அது சதுர வடிவில் இருந்த தாகக் கூறினார். ஆவுடையாரைச் சதுர வடிவில் அமைக்கும் பண்பு சோழருக்குரியதாகும். இத்தகைய வடிவத்தைச் சோழர் கால தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களிலும், இலங்கையில் 2ம் சிவ தேவாலயத்திலும் காணலாம். இவர்கள் ஆட்சியில் பல தெய்வங்களுக்கு ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் அவற்றிற் பெரும் பாலானவை சிவ ஆலயங்கள் ஆகும். இதற்குப் பொலந்துவையிலுள்ள மூன்று சிவ தேவாலயங்கள் சிறந்த உதாரணமாகும். அதுபோன்ற ஒரு சிவாலயத்தை மண்ணித்தலையில் அமைத்தனர் எனக் கூறலாம்.

ஆலயத்திற்கு தெற்கே பள்ளமான நிலத்தில் (மழைக் காலத்தில் குளிக்கும் இடம்) புதையுண்டிருந்த இடங்களின் சில பாகங்கள் அடுத்து நமது கவனத்தை சுர்க்கின்றன. இவ்விடத்தில் பழையான வரலாற்றுச் சான்றுகள் காணப்படாது இச்சிலைகள் மட்டும் காணப்பட்டதைக் கொண்டு இவை இங்குள்ள ஆலயத்துடன் தொடர்புடையவை எனக் கூறலாம். சுட்ட சுதையால் ஆக்கப்பட்ட இச்சிலைகளுள் மனிதச் சிலையின் தலைப்பாகம்

சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் கவர்ச்சியான முகப்பாவம், தெளிவான திலகம்(உர்ணம்), நட்சத்திர வடிவில் அமைந்த காதணி என்பன இது தெய்வாம்சம் பொருந்திய சிலை யென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இச்சிலையின் அழகான மகுடம், காதணி, அலங்காரத்தன்மை என்பன பிற்பட்ட சிலை களில் காணப்படவில்லை என்பதால் இது புராதன சிலை என்பது சிவசாமியின் கருத்தாகும்.

இச்சிலை காணப்பட்ட இடத்திலிருந்து மேலும் பல மனித, மிருக சிலைகளின் உடைந்த பாகங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுட் சில நந்தியின் பாகங்களாகக் கொள்ளத்தக்கவையாகும். சுதையால் ஆக்கப்பட்ட இவ்வாறான சிலைகள் சோழர், பாண்டியர் ஆட்சிக்கால ஆலயங்களில் விமானம் தாங்கி பொம்மைகளாக காணப்படுவதனால் இவையும் இச்சிவாலயத் திற்குரியனவாக இருக்கலாம் என்பது கோபாலகிருஷ்ணனின் கருத்தாகும். இவ்வாலயச் சுற்றாடலில் உள்ள அழிபாடுகளிடையிலிருந்து இவ்வாலயத்திற்கு உரியவையென கருதக்கூடிய நந்தாவிளக்கின் அகல்பாகம், தெய்வச்சிலையின் மகுடம், கணையாளி என்பனவும் கிடைத்துள்ளன. இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் இந்து ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டபோதும் அவற்றிலிருந்து விக்கிரகங்களையும், பிற சின்னங்களையும் பாதுகாப்பதற்காக அவற்றை கிணறுகளிலோ, மறைவான இடங்களிலோ புதைத்தமையும், பிற்காலத்தில் அவை தற்செயலாக கிடைத்தமையும் ஒரு பொதுவான வரலாற்று நிகழ்வு. அவ்வாறு மண்ணித்தலை சிவாலயத்திற்கு நடந்திருக்கலாம் என்பதற்கு இங்குள்ள போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத் தேவாலயங்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

போர் பாதித்த பள்ளைகளும் பெற்றோரின் நிலைமாற்ற வகிபாகமும் - சல கொள்கைரீதியான புரிதல்கள்

கி. ராஜேஸ்கண்ணன், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சமூகவியல்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

போர் ஒரு சமூகத்தின் புறவுருவத்தில் மாத்திரமன்றி அகநிலைப்பட்ட சமூகக் கூறுகளிலும் அதிகளவு மாற்றங்களை தோற்றுவிப்பது அதுமாத்திரமன்றி சமூகத்தில் தனிநபர் வகிபங்கிலும், பொறுப்புக்களிலும் கூட அவதானிக்கத்தக்க மாற்றங்கள் போரின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ளன. பொது நிலையில் போரின் நேரடிப் பாதிப்புக்கள் முதியோர், பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் மீது அதிகம் பிரதிபலித்திருந்தன. போரினால் குடும்பங்களின் அமைப்பு மற்றும் தொழிற்பாடுகளில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்கள் தனித்வமான ஆய்வுக்குரிய பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. தாய்த் தலைமைக் குடும்பங்கள், திருமணம் தொடர்பான பினக்குகளும் விவாகரத்தும், சிறுவர்கள் தனித்து விடப்படுதல், அங்கவீனமும் வகிபங்குப் பொறுப்பேற்றலிலான பிரச்சினைகளும், நீண்டகால சிறையிருப்பு மற்றும் காணாமல் போதலினால் விளைந்த குடும்பத்தின் சமநிலையிலான பாதிப்பு, வகிபங்கு மாதிரிக் குழப்பநிலைகளும் ஒழுக்கம் சார் பிரச்சினைகளும் என குடும்பத்தை மையப்படுத்திய அதிகளவிலான பிரச்சினைகள் மேற்கிளம்பியுள்ளன. இத்தகைய பிரச்சினைகள் போர் நிகழும் அல்லது நிகழ்ந்த சமூகங்கள் யாவற்றிற்கும் பொதுவான பண்பாகியுள்ளது இந்நிலைமை இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கில் நிகழ்ந்து முடிந்த பாரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்திய போரின் விளைவாகவும் இனங்காணப்படுகின்றது. வடக்கில் நிகழ்ந்து முடிந்த போர் அப்பிரதேசத்து குடும்பங்களின் வடக்கில் நிகழ்ந்து முடிந்த போர் அப்பிரதேசத்து குடும்பங்களின்

அமைப்பு மற்றும் தொழிற்பாட்டில் கணிசமான தாக்கத்தினைச் செலுத்தியது என்பது ஒரு பரந்தவிலான கருத்தாக வலுப் பெறும் நிலையில், அத்தகைய அமைப்பு மற்றும் தொழிற்பாட்டு மாற்றத்தின் குறித்த விசேடமான வகுதிகளை தனித்தனியாக ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை தோன்றியுள்ளது. இத்தகைய ஆய்வுகளின் வழியேதான் போருக்குப் பிந்திய சமுதாய மேம்பாட்டுக்கான பணிகளில் மிகவும் அடிப்படையானதும், அத்தியாவசியமானதுமான சில குறிக்கோள்களையும் அவற்றை அடைவதற்கான பொருத்தமான செயன்முறைகளையும் இனங்கண்டு, அவற்றை அடைவதற்கான தந்திரோபாய வழிமுறை களை வகுத்துக் கொள்ளமுடியும். இது மிக நுணுக்கமான அனுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் நிகழவேண்டியது வடபிர தேசத்தின் இன்றைய தேவையாகியுள்ளது.

இந்நிலையில் குடும்பங்களில் பெற்றோரியம் தொடர்பாக நிகழ வேண்டிய நிலைமாற்றங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. பெற்றோரியம் சார்ந்த நிலைமாற்றம் என்பது ‘பிள்ளை வளர்த்தல்’ தொடர்பாக பெற்றோர் தங்களின் பாரம்பரியமான அல்லது இதுவரை பின்பற்றி வந்த வழிமுறைகளில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்களைக் குறிக்கின்றது. ஏனெனில், போருக்கு பிந்திய சமூக நிலையில் குடும்பங்களில் சிறுவர்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் வளர்த்தலில் இதுவரை பெற்றோரின் கவனத்துக்கு வராததும், சவால் மிகுந்ததுமான ‘வகிபங்குப் பொறுப்புக்கள்’ உருவாகியுள்ளன. இந்த வகிபங்குப் பொறுப்புக்களை தீர்மானிக்கும் நேரடிக் காரணிகளை பின்வரும் இரண்டு வகையில் நோக்கலாம்.

- 1) போரின் போதான பிள்ளைகளின் தனிப்பட்ட பாதிப்புக் களும் அப்பாதிப்புக்களை வெற்றி கொள்ள அல்லது சமாளிக்க அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும்.
- 2) போரின் பாதிப்புக்கு அல்லது தாக்கத்துக்கு உள்ளான பிள்ளைகளின் சமூக வாழ்வின்போது சமூகத்தின் எதிர் வினையாக வரும் விளைவுகள்.

இந்த இரண்டு காரணிகளில் முதலாவது வெகு இயல்பான பிள்ளை வளர்த்தல் மற்றும் பராமரித்தலில் பெற்றோருக்கு ஏற்பட்டுள்ள சவால்களைக் குறிக்கின்றது. பெற்றோராதல் தொடர்பாக ஜென்னி கார்னேர்ஜி என்ற சமூகவியலாளர் குறிப்பிடும்போது குடும்ப உருவாக்க மையமான பெற்றோராதல். குழந்தை வளர்ப்பு மையமான பெற்றோராதல், குழந்தை விருத்தி மையமான பெற்றோராதல் என மூன்று எண்ணக்கருக்களை விளக்குகின்றார். இவை மூன்றும் குடும்ப வாழ்வுக்கான சூழலை ஏற்படுத்துதல், குழந்தைகளைக் கண்டறிதல், குழந்தையின் பிறப்புத் தொடக்கம் முதிர்ச்சி வரையான பெற்றோரின் பொறுப்புக்கள், பிள்ளைகளின் முதிர்நிலையிலான பொறுப்புக்களும் வழிகாட்டுவதற்கான ஆக்கத்திறன்களும் போன்ற விடயங்களைக் கருத்திலெடுத்தே கூறப்பட்டுள்ளன. போரின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான பாதிப்புக்கு உட்பட்ட பிள்ளைகளை மையப்படுத்தி மேற்கண்ட எண்ணக்கருக்களை மீசுச் சிந்தித்தல் அவசியமாகின்றது.

பொதுவாகவே பெற்றோரியம் தொடர்பாக விளக்கு பவர்கள் ஒத்துப்போதல், மரியாதை உணர்வு. முதிர்ச்சி. நேர்முகமான சுயகருத்துப் படிமம், உணர்வுசார் ஆரோக்கியம். ஒருமைப்பாடு, அமைதி என்பவற்றை சிறப்பியல்புகளாகக் கொண்டவர்களே பெற்றோர் என்றனர். இந்தப் பண்புகளோடு கூடவே போர் நிகழ்ந்து முடிந்த பிரதேசம் ஒன்றில் வாழும் குடும்பங்களில் பெற்றோர் பிள்ளைகளின் தனிப்பட்ட விருத்தியில் எத்தகைய “நிலைமாற்ற வகிபாகத்தினை” எடுத்தல் வேண்டும் என்பதை பின்வரும் வகையில் விளக்கிக் கொள்ள முடியும்.

01. சிறுவர்கள் போரின் நினைவுகளிலிருந்து மீஞ்தல் என்பது மிக முக்கியமான தேவையாகி விட்டது. போர் நிகழ்ந்த காலத்தின் வெடிசை, இரத்தம், நெருப்பு, காக்கிச் சீருடைகள் தொடர்பில் சிறுவர்களின் மனத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள “கிலி” பயங்கரிவின் வெளிப்பாடாக நின்று நிலைக்கும் தருணங்களில் பெற்றார். அவர்களை அதற்கேற்ப முகாமை

செய்யும் திறனுடையவர்களாக வேண்டப்படுகின்றனர். வழமையான அங்கு, அரவணைப்பு, பாதுகாப்பு என்ற உளத்தேவைகளைத் தாண்டி ஒரு சீர்மியருக்கான வகி பாகத்தினை பெற்றோர் குடும்பச்சழலில் எடுக்கவேண்டியவர்களாகின்றனர்.

02. போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் விளையாட்டுத் தோழர்களை இழந்த சிறுவர்களிடையே தோழர்கள் அல்லது சகபாடிகள் தொடர்பான ஏக்க நிலை உருவாகியுள்ள நிலையில் ‘தோழமை வெறுமை’ போக்குபவர்களாக பெற்றோர் மாற்றம் பெற வேண்டியவர்களாக உள்ளனர் அல்லது புதிய தோழமையை பெற்றுத்தரவேண்டிய பொறுப்பு எடுக்கவேண்டியவர்களாகின்றனர்.
03. போரின்போது நிகழ்ந்து முடிந்த பல்வேறு சம்பவங்கள், இழப்புக்கள் தொடர்பாக ஏன் நிகழ்ந்தன இவை? என்பது தொடர்பாக சிறுவர்களிடம் எழுந்துள்ள கடந்தகாலம் பற்றிய ‘Realization’ சரியான தடத்தில் அமைவதற்கான வழி காட்டலை பெற்றோர்கள் குடும்பச் சூழலில் ஏற்படுத்துதல்.
04. போரின் விளைவாக பெற்றோரில் ஒருவரை இழந்த பிள்ளைகளின் இழந்துபோன தாய் அல்லது தந்தை தொடர்பான ஏக்கங்களை சமாளித்தல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தந்தை அல்லது தாய்க்கு ‘இரட்டைப் பொறுப்பாக’ மாறிவிடுகின்றது. தந்தையாயின் ‘தாய்மையுடன்’ கூடிய பொறுப்புக்களையும், தாயாயின் ‘தகப்பன்துவத்தின்’ பொறுப்புக்களையும் வரித்துக்கொண்டு பிள்ளை வளர்ப்பில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது. இது வெறுமனே கடமையாற்றல் அல்லது பொறுப்பேற்றல் என்பதாக அமையாமல் ‘தாய்மை’ அல்லது ‘தகப்பன்துவத்தின்’ அனுபவத்தை பிள்ளைக்குத் தருதல் என்ற மிக நுணுக்கமான பொறுப்பாக மாறிவிடுகின்றது.
05. யுத்தத்தின் விளைவினால் பாரிய இழப்புக்களை பெளத்கர்தியில் சந்தித்தவர்களின் வாழ்வுக்கான குழமைவு போரின்

பின்னர் ‘தலைக்மாக’ மாறியுள்ளது. இதனால், பல குடும்பங்களில் பிள்ளைகளின் அடிப்படையான பெள்கீ தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பெற்றார் பாரிய சவால்களைச் சந்திக்கின்றனர். பல குடும்பங்களில் மீன்குடியேற்றத்தின் பின்னர் கூட முன்பிருந்த இயல்பான பெள்கீச் சூழல் பெறப்படவில்லை. இதனால் பிள்ளைகளின் கற்றல் மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வாழ்விடம் சார்ந்த வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு பெற்றோர் பாரிய சவால்களையும் இயலாமைகளையும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

06. யுத்தத்தின் விளைவுகளில் ஒன்றாக அடிக்கடி மாற்றமுறும் குடும்பச்சூழல் உருவாகியுள்ளது. குறிப்பாக காணமல் போனோர், முன்னாள் போராளிகள், தடுத்துவைக்கப்பட்ட டோரின் குடும்பங்களில் நிலவும் ‘உறவுகளைத் தேடுதல்’ தொடர்பான ஏக்கங்கள் மற்றும் பதற்ற நிலைமை காரணமாக அக்குடும்பங்களிலுள்ள சிறுவர்களின் இயல்பான நாளாந்த செயற்பாடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இப்படியான தருணங்களில் குழந்தைகள் மற்றும் சிறுவர்களை தங்கள் வாழ்வின் பரிதாபத்தை எதிர்நிலையிலுள்ளேர்க்கு வெளிப்படுத்தும் ‘காட்சிப்படுத்தல் உபாயமாக’ மாற்றப்பட வேண்டிய தேவை குறிப்பாக பெண்தலைமை குடும்பத்துக்கு உள்ளது. இதனால், உறவுகளைத் தேடும் முயற்சியில் சிறுவர்கள் தமது கல்வி, விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு போன்ற செயற்பாடுகளில் ஒழுங்கீனங்கள் உடைய வர்களாகின்றனர். இது பெற்றோருக்கு பாரிய சமையாகி விடுகின்றது.
07. இழந்துபோன அல்லது யுத்தத்துக்கு பலி கொடுத்த தங்கள் பிள்ளைகளை நினைத்து நிரந்தரமான கவலைகளைச் சுமந்து வாழும் பெற்றோர் தம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பாட்டிலும் ருக்கும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் கொண்ட ஈடுபாட்டிலும் அதிகமாக இழக்கப்பட்ட பிள்ளையின் இழப்பினால் வந்த அதிகமாக இழக்கப்பட்ட பிள்ளையின் இழப்பினால் வந்த

துயரில் தோய்ந்து வாழ்வதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இதனால் இழக்கப்பட்ட சகோதர உறவுகள் தொடர்பில் வாழும் பிள்ளைகளின் ஏக்கங்கள் அதிகரிக்கப்படும் அதே வேளை பெற்றாரின் முறையான வழிப்படுத்தலும் சவாலா கின்றது.

08. போரினால் அங்கவீனமாக்கப்பட்ட பிள்ளைகளையுடைய குடும்பங்களில் பெற்றார் விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்குமான புதிய பயிற்சிகளைப் பெறவேண்டியுள்ளது. பல பிள்ளைகள் சன்னங்கள் மற்றும் உலோகத் தகடுகளை உடலில் தாங்கி யவர் களாகவும் தாமறியாமலே ஆபத்து நிலையிலிருப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். இத்தகைய பிள்ளைகளைக் கையாழுதல் பெற்றாரெப் பொறுத்தவரை கடினமான பயிற்சியை வேண்டி நிற்பவை. ஏனெனில், போருக்கு முன்னர் இயல்பாக இருந்த பிள்ளை ஒன்று அதன் பின்னர் விஷேட தேவையுடையவனாக மாற்றப்பட்டுள்ளமை ஒரு புறம் அதற்கான உளத்தயார்படுத்தலை வேண்டிநிற்பதுடன், மறுபுறம் அவர்களைக் கையாள்வதற்கான பயிற்சியற்ற பெற்றோருக்கு பாரிய சவாலாகவுள்ளது.
09. போரின் காரணமாக அங்கவீனமாக்கப்பட்ட அல்லது உள்ப பாதிப்புக்குள்ளான பிள்ளைகள் உள்ள குடும்பங்களில் எழுகின்ற புதிய தேவைகளுக்கு ஈடுகொக்கத்தக்க பொருளாதார உழைப்பை ஈட்டிக்கொள்ளத் தம்மை தயார்ப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய புதிய சவால்கள் பெற்றோருக்கு ஏற்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள். அவயவங்களை இழந்த பிள்ளைகளை நகர்த்துச் செல்வதற்கான சாதனங்கள், அவர்களின் பாவனைக்கான தளபாடங்கள் போன்ற புதிய தேவைகள் தொடர்பான அறிவைப் பெறுதலும் அதற்கான பொருளாதார வல்லமையைப் பெறுதலும் பெற்றோரின் முன்னிலையில் சவால்களாகியுள்ளன.

10. குழந்தைகளைப் போலவன்றிச் சிறுவர்கள் தமது அடிப்படையான தேவைகளைத் தாமே நிறைவேற்றத்தக்கவர்கள். உணவு உண்ணுதல், மலங்கழித்தல், குளித்தல், உடை உடுத்தல் போன்ற தேவைகளைச் சிறுவர்கள் இயல்பாகத் தாமே நிறைவேற்றுவர். ஆயினும் போரின் பாதிப்புக் குள்ளான சிறுவர்களை குழந்தைகள் போன்று பராமரிக்கும் பொறுப்பு பெற்றோருக்கு இரட்டைச் சுமையாகிவிடுகின்றது குறிப்பாக இருவரும் உழைக்கும் (Dual earner couples) குடும்பங்களில் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் இந்தத் தேவைகளை ‘எதிர்பார்க்கப்படும் அரவணைப்புடன்’ பெற்றோர் தாமே நிறைவேற்றுதல் சவாலாகின்றது.

போரின் பாதிப்பினால் தனிப்பட்ட வகையில் சிறுவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களை தங்கள் குடும்பத்தின் சூழ்மைவில் வைத்து வெற்றி கொள்ளவேண்டிய பெற்றோரியத் திறன்களுக்கு அப்பால் அந்தப் பிள்ளைகளின் சமூக ஊடாட்டத் தின் போதான சமூகப் பிரதிபலிப்புக்கள் மற்றும் எதிர்வினைகள் போன்றவற்றையும் பெற்றோர்களே சமாளிக்க அல்லது வெற்றி கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். பொதுவான சமூக மனோபாவத்தின் பிரதிபலிப்புக்களை சமாளிக்கின்ற அதே வேளை பொறிமுறை சார்ந்த வகையில் சில திட்டமிடல் மூலமாக தங்கள் பிள்ளைகளை சமூகப் பொருத்தப்பாடு மிக்கவர்களாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும் பெற்றோர்களிடமே உள்ளது. இந்த விடயம் தனித்து விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியது. இருப்பினும், பிள்ளைகளுடன் நேரடியாக தொடர்புடைய நிறுவனமாக குடும்பத்துக்கு வெளியே பாடசாலைகளே மிகுந்த ஆதிக்கம் மிக்க நிறுவனமாகின்றது. இதனால் பாதிப்புக்குள்ளான பிள்ளைகளின் ‘பள்ளி செல்லல்’ (schooling) தொடர்பில் பெற்றோர் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் குறித்து இவ்விடத்தில் சிந்திக்கமுடியும்.

யுத்தத்தின் பாதிப்புக்குள்ளான பிள்ளைகள் மாணவர்களாக பாடசாலைக்குச் செல்லும் நிலையில் பெற்றோரிய வகிபங்குகள்

இயல்பான நிலையிலிருந்து மேலும் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் பின்வரும் வகிபங்குப் பொறுப்புக்களும் அடங்குகின்றன.

- 1) பாடசாலையில் தம் பிள்ளைக்கான சமூக மதிப்பீட்டை பேணுவதற்கான உறுதியான மனப்பாங்கை பிள்ளைகளிடத்தில் வளர்த்தல்.
- 2) இயல்பான நிலையிலுள்ள பிள்ளைகளுடனான இடைவினையை சமூகமான வகையில் (புறமொதுக்கப்படும் நிலை கடந்து) உறுதி செய்து கொள்ளுதல்.
- 3) ஆசிரியர்கள் மத்தியில் தமிழ்னை தொடர்பிலான சிரத்தை நிலையினையும் விசேட கவனிப்பு நிலையினையும் உருவாக்கத்தக்க வகையில் இயல்பான வகுப்பறை / பாடசாலை சூழலை மாற்றியமைக்காத வகையில் பெற்றார் பாடசாலையுடனான தமது ஊடாட்டத்தை ஒழுங்கமைத்தல்.
- 4) பாடசாலை மட்டத்தில் தமது பிள்ளைகளுக்கான விசேடமான ஆற்றுப்படுத்தல் வழிமுறைகளை வெளிப்படைத் தன்மையுடன் பெற்றுக் கொடுக்க முன்வருதல்.
- 5) தொடர்ச்சியான கற்றலை பாதிக்காத வகையில் தம் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு கொண்டு செல்லல் அவர்களுக்கான விசேட போக்குவரத்து ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்துதல்
- 6) தங்கள் பிள்ளைகளின் ஆக்கத்திற்கு செயற்பாடுகளில் துணைநிற்பதுடன் அவர்களின் பாடவிதானத்துக்கு அப்பாற பட்ட பாடசாலைச் செயற்பாடுகளிலான முனைப்பான ஈடுபாட்டை உறுதிசெய்து கொள்ளலாம்.
- 7) தம் பிள்ளைகளின் கற்றலுக்காக விசேடமாக பாடசாலையினால் கோரப்படும் கற்றல் சாதனங்களை அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்தல்.
- 8) பிள்ளைகளின் பருவமாற்றம் தொடர்பாக இயல்பாக ஏற்படும் மாற்றங்களை பாடசாலைச் சூழலில் சமாளிக்க வல்ல சூழலையும், மன உறுதிப்பாட்டினையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் வழிப்படுத்துதல்.

இத்தகைய விடயங்களில் பாடசாலை என்ற சமூக நிறுவனத்தின் வகிபாகம் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியது. ஆயினும், குடும்பச் சூழலில் இருந்தவாறே பெற்றார். பாடசாலையில் வகிக்க வேண்டிய பெற்றோரிய பொறுப்புக்கள் குறித்து சிந்திப்பதே இக்கட்டுரைக்கு அவசியமாகின்றது.

மேற்கண்ட வகையில் விரிவு பெறுகின்ற பெற்றோரியக் கடமைக்கூறுகளை சரிவர ஆற்றுதல் என்பது அதிகளவிலான சமூக, பொருளாதார ஆதரவுடன் கூடியது மாத்திரமன்றி அதற்கான விசேடத்துவமான ஆற்றுகைத் திறன்விருத்திப் பயிற்சிகள் மூலம்தான் சாத்தியமாக்கப்பட முடியும். இதற்காக வழமையான பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் நலன்கள் குறித்து அக்கறை கொண்ட செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுக்கும் அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற ஏற்பாடுகள் சமாந்தரமாக பெற்றோரின் ஆற்றுகைத் திறன் தொடர்பிலும் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இந்த அக்கறை அவரவர் குடும்பச் சூழலின் 'நிலவரத்துள்' உள்ளமைந்ததான் தனித்துவக் கவனிப்புடன் கூடியதாக அமைவதே பொருத்தப்பாடு மிக்கதாகும்.

தாமஸ பெர்டும் பக்திவாயர் கிளை

தாபன மற்றும் பதிவாளர்களை

உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்

திரு.சி.சத்தியசீலன் (பிரதேச செயலாளர்),
திருமதி. ஜெயார்.சிவாணந்தராஜா (நிர்வாக உத்திரோகத்தகர்).

நிற்பவர்கள்

1ம் வரிக்கை

திரு.K.பிருந்தாபன், திரு.ப.க்ருபாகரன், திரு.ந.ந.நம்ரா, திரு.ந.கனகராசா,
திரு.Y.பிரதீஸ்வரன்.

2ம் வரிக்கை

செல்வி.S.செல்மினி, செல்வி.V.கோபிகா, செல்வி.V.ஜெயபாரதி, செல்வி.J.அணடவினுசிஜூ,
செல்வி.K.தர்மினி, திருமதி.A.விஜிதா, திருமதி.S.நித்தியா,

இந்தப் பின்னணியில் ஆரம்பப் பிரவு மாணவர்களுக்கு பொருத்தமான போதனா மொழி பற்றி தாய்மொழியும் கல்வியும், தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள் ஆகிய தலைப்புக்களில் ஆராய இக் கட்டுரை முயல்கின்றது.

தாய்மொழியும் கல்வியும்

பிள்ளையொன்று தனது இளம்பராயத்தில் தனது பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்ளப் பயன்படுத்தும் மொழியே தாய்மொழி எனப்படுகின்றது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ், சிங்களம் என்பன அனேகமாக பிள்ளைகளின் தாய்மொழியாக விளங்குகின்றது.

தாய்மொழியானது பிள்ளையொன்றின் வெறும் சம்பாசனை கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யும் ஊடகம் மட்டுமன்று. இது பிள்ளையின் தனித்துவத்தை பேணும் சமூக மற்றும் கலாசார அடையாளமாகவும் காணப்படுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வி, சமூக கலாசார அமைப்பானது தாய்மொழியானது பிள்ளையொன்று தனது மற்றைய மொழிகளில் கற்பதிலும் பார்க்க தாய்மொழி மூலம் சிறப்பாகக் கற்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள்

பிள்ளையொன்றின் எண்ணக்கரு உருவாக்கத்திற்க தாய்மொழிக் கல்வி அவசியமானது. ஏனெனில் பிள்ளையானது தனது தாய்மொழியிலே சிந்திக்கின்றது. தாய்மொழி இந்த மொழியாற்றல் எண்ணக்கருக்களை இலகுவாகக் கட்டியெழுப்பதுணை செய்கின்றது.

ஆரம்பக் கல்வியின் அடிப்படைகளான 3R கள் எனப்படும் வாசிப்பு. எழுத்து மற்றும் எண்கணிதம் என்பவற்றை தாய்மொழியிலேயே கற்பதானது சிறார்கள் சுயமாகச் சிந்தித்து தமது கருத்துக்களை வெளிக்காட்டுவதற்கு வழிகோலுகின்றது. மேலும் பிள்ளையானது தான் கல்வி கற்கும் விடயங்களை தாய்மொழியில் கல்வி கற்பதானது மற்றைய மொழிகளை இலகுவாக பயில துணை செய்யுமென ஆய்வுகளின் முடிபுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அதாவது தாய்மொழியில் கற்ற செல்வாக்குச் செலுத்தும் எனக் கருதப்படுகின்றது.

உதாரணமாக தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி கற்கும் பிள்ளையொன்றினால் சிங்களம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளை இலகுவாக கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

ஆரம்பப் பாடசாலைக் காலமே பிள்ளையின் வாழ்வில் முக்கிய காலகட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது. இப் பருவத்திலேயே பிள்ளையின் மனப்பாங்கு, நுண்ணறிவு என்பன விருத்தியடைகின்றன. எனவே இப் பருவத்தில் தாய்மொழி மூலக் கல்வியானது அதனது மனப்பாங்கு, நுண்ணறிவு என்பவற்றின் விருத்திக்கு துணை செய்யும். பிள்ளையின் இயல்பான தீற்மைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு தாய்மொழிக் கல்வியானது துணை செய்கின்றது. தாய்மொழி மூலமாகக் கல்வி கற்கும் பிள்ளையொன்றினால் தான் வாழும் சூழலில் உள்ள பண்பாட்டு விழுமியங்களை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ள கூடியதாகவிருக்கும்.

மகாத்மா காந்தி அடிகள் தலைமையில் இந்தியாவில் 1937 இல் நடைபெற்ற அடிப்படைக் கல்வி தொடர்பான அகில இந்திய மாநாடு தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய நாடுகள் சபையால் வெளியிடப்பட்ட சிறுவர் உரிமைக்கான சாசனம், 2005 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட யுனெஸ்கோ அறிக்கை என்பன தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பொதுவாகவே அனைத்துத் தத்துவமியலாளர்களும் கல்வியியலாளர் களும் மறுபேச்சுக்கிடமில்லாமல் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றனர். ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, சீனா, ஜப்பான் போன்ற உலக நாடுகள் பலவற்றில் தாய்மொழி மூலமே ஆரம்பக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது. தாய்மொழியைப் போதனாமொழியாகக் கொண்ட சிறார்களையும் ஆங்கில மொழியை போதனா மொழியாகக் கொண்ட சிறார்களையும் மாதிரிகளாகக் கொண்டு தொடராக ஆறு ஆண்டுகள் நெஜீரியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் முடிபானது தாய்மொழிமூலம் கற்கும் மாணவர்களின் பெறுபேறானது ஆங்கில மொழியை போதனா மொழியாகக் கொண்ட மாணவரினது பெறுபேற்றை விட உயர்வாக இருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஆங்கில ஆகியவற்றைப் பெற்றோர் பலர் கூட தமது பிள்ளைகளின் போதனா மொழியாக ஆங்கிலத்தைத்

தெரிவுசெய்கின்றனர். அப்பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகள் கற்றல் செயற்பாடு களுக்கு உதவ மொழி தடையாக அமைகின்றது.

இந்தியாவின் விஞ்ஞான மேதையும் முன்னாள் ஜனாதிபதியுமான அப்துல் கலாம் அவர்கள்தான் ஆரம்பக் கல்வியை தனது தாய்மொழியாகிய தமிழில் கற்றதே பிற்காலத்தில் விஞ்ஞானத் துறையில் சாதனை புரியத் துணை புரிந்ததாக குறிப்பிடுகின்றார்.

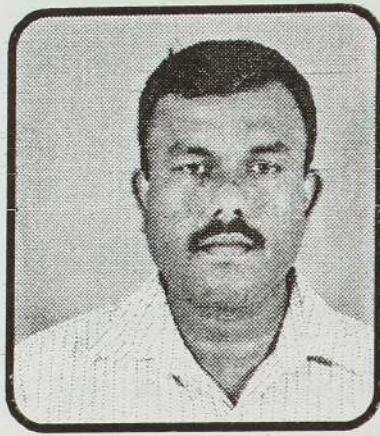
கன்னட மொழியில் குறிப்பிட்டுக் கூறுத்தக்க எழுத்தாளரான டி.ஆர்.ஆனந்தமூர்த்தி அவர்கள் தாய்மொழிகளில் கல்வி கற்பிக்கப்படும் பாடசாலைகளில் அறிவு என்பது வகுப்பறைகளில் உருவாகின்றது. அதன் பின்னர் பிள்ளைகள் அந்த அறிவை ஆங்கிலத்திலே வேறு மொழிகளுக்கோ எடுத்து செல்கின்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

முடிவு

ஆங்கில மொழியை போதனா மொழியாகக் கொள்ளும் ஒருவரின் அறிவானது தாய்மொழியை போதனா மொழியாகக் கொள்ளும் ஒருவரின் அறிவிலும் உயர்வாக இருக்குமெனக் கருதமுடியாது ஏனெனில் மொழி யானது கல்வி கற்பதற்குப் பயன்படும் ஒரு ஊடகம் மட்டுமே.

மொத்தத்தில் எடுத்து நோக்கும் போது ஆரம்ப வகுப்புக்களில் கல்வி கற்கும் சிறார்கள் தாய்மொழியை போதனா மொழியாகக் கொள்வதே மிகப் பொருத்தமானதாகும். இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கில மொழியைக் கொண்ட அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் தமது தாய்மொழியையே ஆரம்ப வகுப்புகளில் போதனா மொழியாக கொள்ளப்படுகின்றன.

மனப்பாடுக் கல்வியை மாற்றி சிந்தனைத் தீர்ணமிக்க புதிய மாணவர் தலைமுறையை உருவாக்குவதற்கு ஆரம்பப் பிரிவுகளில் தாய்மொழியை போதனா மொழியை கொள்வது பயனுடையதாக அமையும்.

பன்மைத்துவ பண்பாட்டுனர் தமிழர் தம் தனித்துவங்களையும் அடையாளங்களையும் தக்க வைத்துக் கொள்ளல்

வேல். நந்தகுமார் B.A. (Hons) BGDE M.A. in Tamil
ஆசிரிய ஆலோசகர், துணுக்காய் வலயம்.

தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது தரணியிலே மிக உயர்ந்த பண்பாடாக தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களை கொண்டதாக பாரம்பரியச் சிறப்புடையதாக இருந்த ஒரு காலம் இருந்தது. தாய் மொழியாகிய தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்களும், தமிழின் கலை, இலக்கியச் சிறப்புக்களும், வாழ்வியல்சார் நடைமுறைகளும் இதற்கு அரண் செய்வதாக விளங்கின. இந்த உணர்வின் அடித்தளத்தில்தான்.

“தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு
தனியே அதற்கோர் குணமுண்டு” என்பதும்

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து வாளாடு
முன்தோன்றிய முத்தகுடி” என்பதும்

பழம் பெருமைகளாக பேசப்பட்டன.

ஆனால் இன்றிருக்கின்ற தமிழ்ச் சூழல் என்பது இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இன்று நாம் எமது மொழியின், பண்பாட்டின், இனத்தின் இருப்பை நிலைநாட்டுவதற்காக பல்வேறுபட்ட காரணிகளோடு மோதவேண்டிய வர்களாக இருக்கின்றோம். எமது சூழலில் இன்றும் பண்பாட்டுவிழுமியங்கள், கலை கலாசார அடையாளங்கள், பாரம்பரியங்கள் முற்றாக அழியாமல் பேணப்பட்டு கொண்டிக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கிட்டதை, பண்பாட்டு விழாக்களும் அவற்றுக்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன. ஆயினும் இவை தாண்டிய எமது அன்றாட வாழ்வியலில் ஆத்மார்த்தமாக நாம் எமது பண்பாட்டை பேணுகின்றோமா என்பதும் ஒரு பன்மைத்துவப் பண்பாட்டுச் சூழலை, கலப்புப் பண்பாட்டை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டுள்ள நிலையிலும் கட்டுப்பாடுகள், பின்பற்றல்கள் குறைந்து, தான்தோன்றித்

தனமும், கட்டுப்பாடற் றதன்மையிலும் கலப்புப் பண்பாட்டு அம்சங்களுக்கான நுகர்வு அடிமைகளாய் நாம் மாறிவரும் நிலையிலும் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு வரும் துணிச்சலான மாற்றங்களும், உலகமயமாக்கம், புலம்பெயர் வாழ்வு நவநாகரிகம், கலப்புமொழி பிரயோகம், ஆடை மாற்றங்கள் என்பவை இன்று எமது பண்பாட்டின் சிறப்பை தனித்துவமான அதன் இருப்பை பெரிதும் கேள்விக்குள்ளாக்கி வரும் விடயங்களாக விளங்குகின்றன. பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுதல், ஓப்புர ஒழுகு - உலகநடை அறிந்து ஒழுகு என்றும் எமது தமிழ் மரபே பேசியுள்ள பின்புலத்தில் இவற்றை முற்றிலும் தவிர்த்தல் புறக்கணித்தல் என்பது கூட சாத்தியமற்றதாக, அர்த்தமற்றதாக அமைந்து விடுகிறது. எனவே எமது பண்பாடு எதிர்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நெருக்கடிக்கு வெறும் பழம் பெருமைகளை பேசுவதால், அவற்றை பேணுவதால் மட்டும் நாம் தீர்வு கண்டுவிட முடியாது. மாறாக புதிய பல்பண்பாட்டு, பன்மொழிச் சூழலை, பண்பாட்டுக் கலப்புச் சூழலை அதன் மாற்றங்களை சரியான முறையில் விளங்கிக் கொண்டு இப் புதிய சூழலுக்குள் எமது பண்பாட்டின் இருப்பினை எவ்வாறு தக்கவைக்க முடியும் என்ற சிந்தனையே இன்று அவசியமாகிறது.

எமது பண்பாடு என்று நாம் போற்றும் விடயங்களில் கூட எம்மிடம் சரியான தெளிவில்லை. மேல்நிலை சமூக அடுக்கமைவு சார்ந்தும், சமய சடங்காசார அடிப்படைகளிலுமே எமது பண்பாடுகட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதும் சிக்கலுக்குரியதாக உள்ளது. இதனையும் தாண்டி நாம் உலகளாவிய ரீதியில் வாழுகின்ற தமிழர்களாக இருந்தாலும் கூட இன்று வரை எமது இனம் சார் பண்பாட்டு நடைமுறைகளில், தமிழ்நாட்டுத் தமிழர், ஈழத் தமிழர் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் என்ற பிரிவுகள் இஸ்லாமியத் தமிழர், புலம்பெயர் தமிழர் என்ற வகையில் பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உபபண்பாடுகளாக அவதானிக்க முடிகின்றது. இவற்றை எவ்வாறு ஒரு பொதுத் தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற வெளிக்கு கொண்டு வருவது என்பது பிரச்சினைக்குரியதாகவே உள்ளது. இவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் எல்லாவற்றையும் எதிர்மறையாக எண்ணுவதாக எண்ண வேண்டாம்.

இன்று நாம் எம்மை தமிழர் என்று அழைத்துக் கொண்டாலும் எம்மிடம் தமிழர் என்று சொல்வதற்கான அடையாளங்களாக எவை உள்ளன என்று சிந்திக்கின்றபோது, நாம் பேசும் மொழி, நாம் உண்ணும் உணவு, நாம் உடுக்கும் உடை, எமது பழக்க வழக்கங்கள், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் என எல்லா வற்றினுள்ளும் நாம் பல் பண்பாட்டு கலப்புக்கு உட்பட்டிப்பதை காண முடிகிறது. வற்றினுள்ளும் நாம் பல் பண்பாட்டு கலப்புக்கு உட்பட்டிப்பதை காண முடிகிறது.

இருந்தாலும் இத்தனைக்குள்ளும் ஓரளவுக்காவது எம்மை தமிழராக அடையாளப்படுத்தி நிற்பவை தமிழ்ப் பெயர்களும், எமது தாய்மொழிப் பாவனையுமே ஆகும். ஆயினும் இவை இன்று பன்மைத்துவப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு மெல்ல மெல்ல தனித்துவம் இழந்து வருவது ஆபத்தானதாகும். இன்று நாம் எமது சூழலில் பல பண்பாட்டு அதிர்ச்சி தரக் கூடிய சம்பவங்களை, காட்சிகளைக் காணத் தொடங்கியிருப்பது இதன் விளைவாகவே ஆகும். போரிற்கு பிந்திய நிலையில் இவை இன்னும் வலிமை பெறுகின்ற நிலையை காண முடிகிறது.

சிங்கள மற்றும் மேலைதேச பண்பாட்டுக் கலப்புக்கள் இன்று எமது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித்துவதற்கு பெரிதும் சவாலானவையாக மாறியுள்ளன. பண்பாட்டை பண்பாடு விழுங்குதல் என்ற அடிப்படையில் அதிகரித்த பண்பாட்டுச் சூழல் ஏற்படும்போதே இது பிரச்சினையாகிறது. பிறரது பண்பாட்டை எவ்வகையிலும் கொச்சை படுத்தும் உரிமை எவருக்குமில்லை. அதே வேளை நிலம் என்ற எல்லை கடந்து பன்மைத்துவப் பண்பாட்டுச் சூழல் ஒன்றில் வாழும் போது பன்மைத்துவத்தை மதிக்கும் அதேவேளை அதை எமக்கான ஒரு கலப்புப் பண்பாடாக ஏற்று மயங்காமல், எமது பண்பாடு அடையாளங்களை நாம் எங்கிருந்தாலும் பேணிக்காக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஏனைய உலகப் பண்பாடுகள் ஓரளவுக்கு மேலைத்தேச பண்பாட்டு நெறிகளோடு ஒத்துப்போகும் தன்மை கொண்டதாக விளங்கும்போதும், தமிழ்ப் பண்பாடானது இப்போக்கில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட தனித்துவங்களை கொண்டிருப்பதே தமிழரின் இருப்பு சார்ந்த, பண்பாடு சார்ந்த பிரச்சினையாக விளங்குகிறது. இவ்விடயத்தில் எமது ஊடகங்களுக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளபோதும் அவை கூட இக் கலப்புப் பண்பாட்டின் அடிமை களாகவும், வணிக முதன்மை நோக்குடையனவாகவும் செயற்பட்டு வருவது வேதனைக்குரி யதாகும். இந்த வகையில் இச் சவாலுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இனிவரும் எதிகால தமிழ்ச் சந்தீதியினரே அதிகளவில் விளங்கப் போகின்றார்கள். எனவே மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்.... என்பதை பொய்யாக்க விரைந்து செயற்பட வேண்டிய காலம் இது. இவ்விடயத்தில் நாம் இன்று கடைப்பிடிக்கும் மௌனமும், கொள்கையற்ற ஏனோதானோ என்ற போக்கும் மிக ஆபத்தானவை. அந்த வகையில் இத்தகைய பன்மைத்துவ, கலப்புப் பண்பாட்டுச் சூழலில் எமது மொழியையும் பண்பாட்டையும் காக்கநாம்

எடுக்கக் கூடிய சில முன்மொழிவுகளைக் குறிப்பிட்டு இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம் என நம்புகின்றேன்.

- ❖ தமிழில் பெயர் கூட்டுவதையும், தமிழர் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை பின் பற்றலையும் ஊக்குவித்தல்.
- ❖ சகல மட்டத்திலும் ஆத்மார்த்தமாக எமது பண்பாடு குறித்த விழிப் புணர்வை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல்
- ❖ பல் பண்பாட்டு கூழலுக்கு மதிப்பளிப்பதுடன் அதனுள்ளும் எமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை தீயன்றவரை பேணல்.
- ❖ புலம்பெயர் தேசத்தின் எமது அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு, மொழி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடு களை முன்னெடுப்பதும், அவர்கள் இங்கு வரும்போது இங்குள்ள பண்பாட்டு நடைமுறைகளுக்கேற்ப தங்களை மாற்றுதல்.
- ❖ கணனி, இணையம்சார் தமிழ், தமிழ்ப் பண்பாட்டு அம்சங்களை பரவலாக்கலும் வலிமைப் படுத்தலும்.
- ❖ உலகம் முழுமைக்கும் அமைப்புநிலை சார்ந்து ஒன்றிணைந்து செயற் படல்.
- ❖ கலப்பு பண்பாட்டை எந்தவித தயக்கமும் இன்றி வரவேற்கும், பின் பற்றும் மனப்பாங்கை மாற்றல்
- ❖ சிறு வயது முதல் தமது பிள்ளைகளது இத்தகைய விடயங்களில் பெற்றோர் கண்காணிப்புடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும், முன்மாதீரி ஆகவும் நடந்து கொள்ளல்.
- ❖ பெண் பிள்ளைகளது ஆடைத் தெரிவுகளில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளை முதன்மைப் படுத்தல்.
- ❖ ஆண்களும் தமது ஆடைகள், நடை, பழக்கவழக்கங்களில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளை முதன்மைப் படுத்தல்.
- ❖ தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான சக்திகளை கிணங்கண்டு அவற்றை புறக்கணித்தல்.
- ❖ இளைஞர், யுவதிகளிடம் பண்பாட்டு உணர்வை ஏற்படுத்த கூடிய மனப்பாங்குகளை கட்டியெழுப்புவதற்காக சமய வழிபாட்டு முறைகள் உட்பட்ட விடயங்களைப் பயன்படுத்தல்.

- ❖ கலைகளை வளர்ப்பதுடன், சரியான களங்களையும் வழங்குதல் பரிமாற்றம் செய்தல், புதிய கருத்துக்களையும் ஏற்றல்.
- ❖ பிற பண்பாட்டின் நல்ல அம்சங்களை ஏற்றுப் பின்பற்றல்.
- ❖ இவற்றை மேம்படுத்த வல்ல சக்தி வாய்ந்த ஊடக வெளி ஒன்றை உருவாக்கல், இருக்கின்ற ஊடகங்களும் பண்பாடு பொறுப்புணர் வுடன் செயற்படல்.
- ❖ இன, மத, குரோத மனப்பாங்குகளை மாற்றிப் பரஸ்பர நேசிப்பை உருவாக்கல் போன்ற பல்வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் பன்மைத்துவ, கலப்பு பண்பாட்டு சூழலினுள் எமது மொழியையும் பண்பாட்டையும் காக்க முடியும். அற்புதம்மிக்க இப் பணிக்காய் எல்லோரும் சேர்ந்துழைப்போம்.
- ❖ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்று பிறர் தர வாரா என்பதை உணர்ந்து நன்றே செய்வோம் அதை இன்றே செய்வோம்.

அருக் வரும் பன்பாட்டில் பூநகர் வடக்கு மக்களும் வாழ்வியலும்

தீரு. தா. அரியரத்தினம்

சமாதான நீதவான், பிரசித்த நொத்தாரிசு,
மரண விசாரணை அதிகாரி, பூநகரி.

வடமாகாணத்தின் கிளிநோச்சி மாவட்டத்திலே நிலப்பரப்பில் கூடிய பிரதேசம் பூநகரி ஆகும். இது வடபுலத்தே கிளாலிக் கடல் ஏரியையும் கிழக்கே ஆனைகட்டி, குடமுருட்டி எல்லையையும் மேற்கே கௌதாரிமுனை, மண்ணித்தலை, கல்முனை வரையான எல்லைப் பிரதேசத்தையும், தெற்கே முழங்காவில், இரண்டீவு, வேராவில், வலைப்பாடு வரையான எல்லைப் பிரதேசத்தையும் கொண்டது. இப் பிரதேசம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பூர்வீக குடி மக்கள் கொண்ட கிராமமாகும். பூநகரி தெற்குப் பிரதேசத்திலும் இரண்டீவு, பொன்னாவெளி, பாலாவி, வலைப்பாடு என்பன பூர்வீக குடிகளைக் கொண்ட கிராமங்களாகும்.

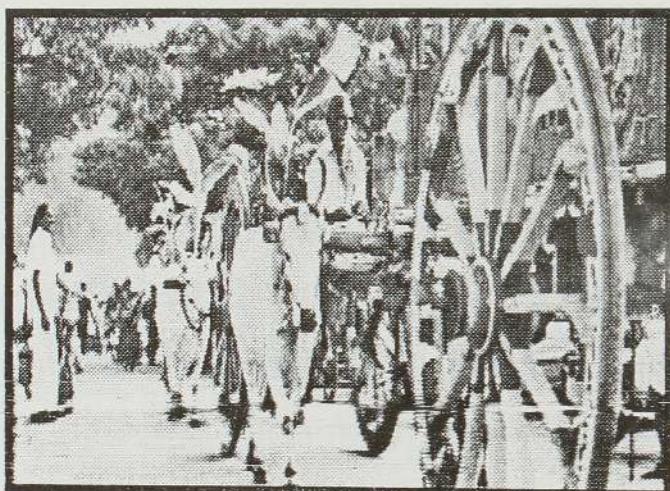
ஆரம்பத்தில் பூநகரி பிரதேசம், துணுக்காய், குஞ்சுக்குளம், மண்ணியின்குளம், வன்னேரி யாவற்றையும் உள்ளடக்கிய பகுதியாக யாழ்ப்பாண நிர்வாக எல்லைக்குள் நிர்வகிப்பட்டு வந்தது. நிர்வாக அலகுகள் உடையார், மணியகாரன் என்னும் தலைமையின் கீழ் இருந்து பின்னர் காரியாதிகாரி என்னும் பதவி வழியில் நிர்வகிக்கப்பட்டது.

“பூநகரிதுணுக்காய் காரியாதிகாரி கந்தோர்” என்னும் பெயரில் நிர்வாக அலுவலகம் செயற்பட்டது. பின் காலப் போக்கில் மக்களால் நிர்வாக அதிகாரியை டி.ஆர்.ஏ. என்றும் டி.ஆர்.ஒ கந்தோர் என்றும் அழைத்தார்கள்.

பூநகரி வட பிரதேசத்தில் பூர்வீகக் குடிகளாக யாழ்ப்பாண நல்லூர், சாவகச்சேரி, கல்வியங்காடு, கொழும்புத்துறை போன்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தோர்களே கூடுதலாக இருந்துள்ளார்கள். கிராமங்களை ஏனைய

நீர்வாக அலகில் இருந்தவர்கள் வகைப்படுத்தி இனங்கள் பிரிக்கப்பட்டும் கிராமங்கள் பிரிக்கப்பட்டும், குடியமர்ந்தார்கள். கிராமங்கள் பிரிக்கப்பட்டு செட்டியகுறிச்சி, கறுக்காய்த்தீவு, ஞானிமடம், சித்தன் குறிச்சி, மட்டுவில்நாடு, வில்லடி, மறவகுறிச்சி, கொல்லகுறிச்சி, கரையாகுறிச்சி, திமிலகுறிச்சி, பள்ளிக்குடா, பள்ளக்கட்டுவான், நல்லூர் போன்று பல பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டு ஓவ்வொரு கிராமத்தில் ஓவ்வொரு இனம் சார்ந்த மக்களே வாழ்ந்தார்கள். இது காலப் போக்கில் மாற்றமடைந்துள்ளது. மீன்பிழித் தொழிலை மையமாகக் கொண்ட வேலைண, மண்டைதீவுப் பகுதியை சேர்ந்தவர்கள் மீன்பிழித் தொழிலுக்கு பள்ளிக்குடா கிராமத்திலும் குடியேறினார்கள்.

அன்றைய காலத்தில் போக்குவரத்து யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை ஊடாக மேற்கொண்டார்கள். மக்கள் கொழும்புத்துறையில் இருந்து வத்தை

என அழைக் கப்படும் பாய்மரத் தோணி மூலம் பிரயாணம் செய்தனர். இதற்கு நாகதேவன் துறை பிரபல்யமாக இருந்தது. நாகதேவன் துறையில் இறங்கி குதிரை வண்டில், ஒற்றை மாட்டுவண்டி, இரட்டை மாட்டுவண்டி என்பவற்றின் மூலம் தமது கிராமங்களுக்கு பிரயாணம் மேற்கொள்வர். பிரயாணத்தின்போது இளைப்பாறுவதற்கு கட்டப்பட்ட கட்டடம் இன்றும் ஞானிமடம் கிராமத்தில் குளம், மருது நிறைந்த பகுதியில் “மடம்” என்னும் பெயரில் சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது.

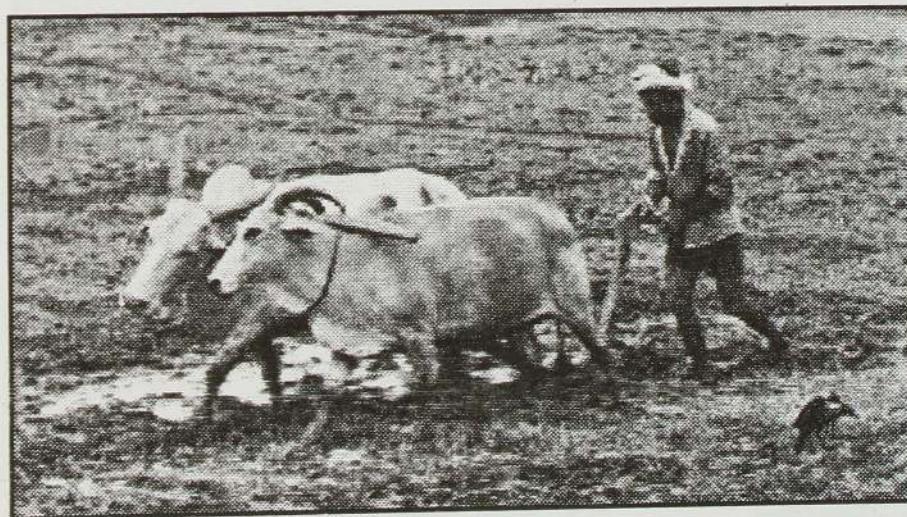

இப் பகுதி மக்களின் பூர்வீக தொழில் விவசாயமாகும். மேலாக இன்ரீதியாக கடற்றொழிலில் செய்தும் வந்துள்ளார்கள். குறித்த நாகதேவன் துறை ஊடாகவே விதைபொருட்கள் யாழ். மாவட்டத்துக்கு கொண்டு செல்வது, கட்டட பொருட்கள் உட்பட ஏனையவற்றையும் அதே துறை யூடாகவே கொண்டு வந்தனர்.

பிற்பட்ட காலத்தில் மன்னார் சங்குப்பிட்டி போக்குவரத்துப் பாதை ஆரம்பிக்கப்பட்டும் யாழ் கேரதீவு வரையான பெருந்தெருவும் அமைக்கப்பட்டு குறிக்கப்பட்ட இடைத்தூரம் மக்கள் போக்குவரத்துக்கு இயந்திர படகு சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வாகன போக்குவரத்துக்கு மரத்தால் செய்யப்பட்ட மிதப்பு இதனை பாதை என அழைப்பர் இதனையும் இயந்திரம் பொருத்தியும் செயற்படுத்தப்பட்டது. குறித்த கடல் பிரயாணமான இடைத் தூரத்தை நிரப்புவதற்கான முதற்கட்டநடவடிக்கையாகத் திருவாளர் மகாதேவா என்பவர் அமைச்சராக செயற்பட்ட காலப்பகுதியில் அடிக்கல் நாட்டியமையால் இப்பாலம் மகாதேவா தாம்போதி என பெயர் கூட்டப்பட்டது. இப் பாலமே இன்று பூரணப்படுத்தப்பட்டு காட்சியளிக்கிறது.

எவ்வாறான பாதைப் போக்குவரத்து இருந்தபோதிலும் மக்கள் நாகதேவன்துறை ஊடான வத்தை மூலமாக தமது விதை உற்பத்திப் பொருட்கள் அனுப்பும் நடைமுறை 1990 வரை இருந்தது. யாழ்ப்பாண மக்கள் பூநகரியில் வயல்காணிகள் கொள்வனவு செய்தும், நேரடியாக வந்தும் உதவியாளர் மூலம் நெற் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். இதற்கு காரணம் பூநகரி மண்ணில் விளையும் நெல்லின் மகிழமேயே ஆகும். இந்த வகையில் பூநகரியில் வயல் உள்ள யாழ்ப்பாணக் குடும்பங்களுக்கு தீருமண உறவு தேடிவரும் என்பார்கள். அவ்வாறு பூநகரியில் வயல் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் தனி மரியாதை ஒன்று காணப்பட்டது.

பூநகரி மக்கள் தெய்வ வழிபாட்டில் சளைக்காதவர்கள் அல்ல. ஒரு கிராமத்தில் குறைந்தது 5, 6 க்கு குறையாத ஆலயங்கள் அமைத்தும் கலாசார பண்பாடுகளை வளர்த் தார்கள். பூநகரி மக்களின் தெய்வ வழிபாடு வேறு பட்டது எனக் கூறலாம். இந்த தெய்வ வழிபாடுக்கும் அவர்களது வாழ்வியலும் பின்னிப் பினைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. தங்களது ஒவ்வொரு நகர்வையும் தெய்வத்தின் துணை யுடனேயே ஆரம்பிப்பார்கள்.

பண்பாடுகளை வளர்த் தார்கள். பூநகரி மக்களின் தெய்வ வழிபாடு வேறு பட்டது எனக் கூறலாம். இந்த தெய்வ வழிபாடுக்கும் அவர்களது வாழ்வியலும் பின்னிப் பினைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. தங்களது ஒவ்வொரு நகர்வையும் தெய்வத்தின் துணை யுடனேயே ஆரம்பிப்பார்கள்.

தமது வாழ்வியலில் சித்திரை மாத புது வருடத்தில் இருந்து எக்கருமத்தையும் நாள் நடசத்திரம் பார்த்தே மேற்கொள்வார்கள். சித்திரை தொடக்கம் புரட்டாதி வரை ஓயமாட்டார்கள். அக்காலத்தில் வயல் உழவுக்கு மாடுகளையே பயன் படுத்தினார்கள். ஒரு வீட்டில் குறைந்தது 2 சோடி மாடுகளாவது நிற்கும் தனது பிள்ளைக்கு திருமணம் செய்யும் போதும் வரனுக்கு மாடுகள் ஒரு சோடி சீதனமாக கொடுத்தும் ஊக்குவிப்பார்கள். சித்திரை மழை பெய்ததும் வயல் உழவு ஆரம்பிப்பார்கள். ஏர் என்று சொல்லப்படும் கலப்பை (பாலை மரத்திலே செய்யப்பட்டது) படவாள் என்றும் ஒரு பகுதி இணைப்பை ஏர்க்கால் என்றும் ஒரு பகுதி மேளி என்றும் அழைப்பார். இதனை இணைத்தே கலப்பை செய்து கொழு என அழைக்கும் இரும்பு பொருத்தப்பட்டு செய்யப்பட்டதே கலப்பைகும் இதன் மூலம் ஒரு விவசாயி அதிகாலை மாடு கலப்பை, நுகம் என்பவற்றுடன் வயலுக்கு செல்வான். மனைவி காலை தேனீர், உணவாக ஓடியல் பிட்டு, பழம் சாதம் என்பவற்றைக் கொண்டு சென்று கொடுத்து ஊக்குவிப்பாள்.

உழவு காலம் முடிய வண்டில் மூலம் வயல்களுக்கு காட்டில் உள்ள கழிவுகளை ஏற்றி வந்து பறிந்து பண்படுத்துவார்கள். வீடுகள் யாவும் பனை ஓலையால் வேயப்பட்டதாகவே இருக்கும். இந்த பனை ஓலை வெட்டுவதற்கும் நாள்ப் பார்த்து வளர்பிறை அதாவது அமாவாசை அடுத்து வரும் நாட்களில் மட்டும் வெட்டுவார்கள். இக் காலத்தில் வெட்டப்படும் ஓலைகள் தரமானதாக இருக்கும் என்பதும் ஓலைக் குருத்து வரும் என்பதும் நம்பிக்கை அவ்வாறு ஓலை வெட்டி வண்டிலில் ஏற்றி வந்து ஓலை வேறு மட்டை வேறு ஆக்குவார்கள். இதனை கால் தறித்தல் என கூறுவர். வெட்டப்பட்ட மட்டை களை உரித்து நார் எடுப்பார்கள். ஓலையை மழைநீர் உட்புகாதவாறு அடுக்கி பாரம் வைப்பார்கள். இதனை ஓலை கரம்போடல் என அழைப்பார். ஓலையைப் பதப்படுத்துவதற்கு கால்கரமும் ஓலையை மழைநீர் புகாது தடுப்பதற்கு வட்டக் கரமும் இடுவது வழுமை. பின்புநல்ல நாள் பார்த்து வீடு வேயக் கூடிய அனுவபம் உடையவர்கள் மூலம் வீடு வேய்வார்கள்.

வைகாசி மாதம் பிறந்தால் தெய்வ வழிபாடுகளுக்கு முன் உரிமை அளிப்பார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு சில ஆலயங்களில் மட்டுமே உற்சவம் நடைபெறும். ஆலயங்களும். ஏனையவையும் புராதன வழிபாட்டு முறையிலான ஆலயங்களும் பூநகரி பகுதியில் கண்ணகி வழிபாட்டுக்கு முன்

உரிமையளிப்பார்கள். இதன்படி செல்லியாதீவு கண்ணகை, நல்லூர் மேளாய் கண்ணகை, சமய ஆலயங்களில், வைகாசி விசாக நடசத்திரத்தில் நடைபெறும் பொங்கல். குளிர்ச்சி இடம்பெறும். இதனை தொடர்ந்து தத்தம் குல தெய்வங்களுக்கான பொங்கல் நிகழ்வுகளை செய்வர். இவ் ஆலயங்கள் பெரும்பாலும் கலை ஆடும் ஆலயங்களும் இவ்வாலங்களில் பொங்கலுக்குரிய பானைகள் (வழந்து என அழைப்பர்) பூசைப் பொருட்களை முதல் நாளே ஆலயத்துக்கு கொண்டு செல்வர். அவை மேள (பறை மேளம்) வாத்தியத்துடன் ஒரு ஆலயத்தில் வைத்து நிகழ்வு நடைபெறும் இடத்துக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வார்கள். இவ்வேலையை பூச்கர்கள் நிகழ்த்துவார்கள். கலை ஆடுபோர்கள் இந்த நிகழ்வை பண்டமெடுத்தல் நிகழ்வு என அழைப்பார்கள். இவ்வாறான நிகழ்வு முடிய அடுத்த நாள் வழந்து என அழைக்கப்படும் பானைகளுக்கு பூஷிகர்கள் கலை ஆடு வெற்றிலை கட்டல் நிகழ்வு பானையின் வாயில் மூன்று வெற்றிலை கட்டி பூசை செய்து பொங்கல் செய்வார்கள். பின்பு பூசை ஆராதனைகள் செய்தும் பூசை முடிவில் கலை ஆடு சேவல், கோழி வெட்டியும் சில ஆலயங்களில் ஆட்டுக்கடா வெட்டியும் வழிபாடு செய்வர். பின்பு 21 இளநீர்கள் வெட்டி பூர்த்தி செய்வர். இதனை வழிவெட்டு என அழைப்பார்கள்.

ஆலயங்களின் தெய்வ வழிபாடு தொடர்பில் குடும்பமாக செல்வார்கள். செல்லையாதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம், பத்தினிப்பாய் பிள்ளையார் சூலையம் என்பவற்றுகு மாட்டு வண்டியில் சென்று வருவார்கள். கிராமங்களில் உற்சவம் நடைபெறும் ஆலயங்களுக்கு வருடாவருடம் தங்கள் பங்களிப்பை நஷ்டிடும் உபயகாரர்களாக செயற்படுவர்.

இந் நிகழ்வுகள் ஆவணி மாதத்துடன் நிறைவடைய மீண்டும் வயல் வேலைகளில் ஈடுபடுவார்கள். புரட்டாதி மாதம் புளுதி விதைப்பு அல்லது ஈர விதைப்பு சந்தர்ப்பத்துக் கேற்ப விதைப்பார்கள். இதற்கு முன்னோடியாக வித்துநாள் நிகழ்வு பஞ்சாங்கத்தில் நாள் பார்த்து அன்றையதினம் ஆலயங்களில் நிறைகுடம் வைத்து தர்மகர்த்தா குடும்பத்துடன் ஆலய வாயலுக்கு மக்கள் புடைசூழ சங்கு, சல்லாரி போன்ற வாத்தியங்களுடன் சென்று வாய்வில் பூசை செய்து நாள் விதைப்பு வயலில் ஒரு மூலையில் செய்வார்கள். அதன் பின் தத்தம் வீடுகளுக்கு சென்று தமது வயல்களிலும் நாள் விதைப்பு செய்வார்கள். நெல் விதைப்புக்கு செவ்வாய், புதன், சனி ஆகிய நாட்கள் தவிர்ப்பார்கள். “செவ்வாயில் வித்தும் புதன் அருளியும் ஒவ்வாது” என்ற பழமொழியை பின்பற்றுவர். பூநகரி மண்ணுக்கு எந்த நெல் இனங்காண

மொட்டைக்கறுப்பன், பச்சைபெருமாள், காவுமொழி அல்லது பெரியகறுப்பன் ஆகிய நெல் இனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். மேலாக சம்பா, சித்திரக்காலி, இனங்கலையன் போன்ற குறுகிய வயதுடைய நெல் இனங்களையும் விதைப்பர். வயல் உழவுக்கு கூட்டு சேர்ந்து மாடுகள் கலப்பையில் பூட்டிஉழவார்கள். நெல் விதைப்பதற்கு ஒரு பெட்டி ஓலையில் செய்யப்பட்டு பயன்படுத்துவார். இதனை விதைப் பெட்டி என அழைப்பார்.

விதைப்பு முடிய மழையும் பெய்து பயிர்கள் வளர்ச்சியடையகண்ணும் கருத்துமாக கண்காணிப்பார். மழை நீரை சிக்கனமாக பயன்படுத்துவார்கள். மழை பெய்யும்போது சாக்கினால் தலையில் மூடி வயலில் நின்று நீர் கட்டுப்படுத்துவார்கள். நீர் அதிகமானால் வெட்டி விடுதலை கடவான் வெட்டுதல் என்றும் சிறிதளவு குறைப்பதற்கு வெட்டப்படுவதை மேல்கடவான் என்றும் அழைப்பார்கள்.

நெற் பயிர்களுக்கு நோய் வராது பாதுகாக்க தத்தம் குல தெய்வங்களை பிள்ளையார், நாகதம்பிரான் என்பவற்றுக்கு நேர்த்திவைப்பார். இதன் பிற்காலம் இந்த நேர்த்தியை தைப்பொங்கல் என்று சூரிய உதயத்தின் முன் எழுந்து பெண்களால் முற்றம் சாணத்தால் மெழுகி மண்ணால் செய்த அடுப்பில் புதுப் பானைவைத்து பால்விட்டு பொங்கல் செய்து சூரியனுக்கு படைத்து ஆராதனை செய்து உற்றார், உறவுகளுடன் உணவருந்துவார்கள். பிற்பகல் தமது ஆலயங்களுக்கு சென்று தெய்வ வழிபாடும் பொங்கல் செய்தும் வழிபடுவார். தமது விளைபயிர்கள் நோய் நொடிகளில் இருந்து காப்பாற்றிய நாகதம்பிரானுக்கு விசேட பொங்கல் செய்வார். அடுத்தநாள் பட்டிப் பொங்கல் நிகழ்வு செய்வார்கள். மாடுகள் பசுக்கள் என்பவற்றை நீரில் குளிப்பாட்டி கொம்புசீவி பொட்டு இட்டு, மாடுகளுக்கு சலங்கை கட்டி வெள்ளி சங்கிலி கட்டி அழுகு பார்ப்பார்கள். தைப்பூசம் நாளில் புதிர் எடுத்தல் என்னும் நிகழ்வு நடைபெறும். நன்நாளில் ஆலய பூசை செய்து ஆலயத்துக்கு புதிர் என அழைக்கப்படும். முற்றிய நெற் கதிர்கள் சில எடுத்து வந்து சன்நிதானத்தில் வைத்து வணங்கும் அதே நாளில் வீட்டிலும் நெற்கதிர்களை படத்தின் முன் வைத்தும் கட்டியும் புது அசிரியில் சாதம் வைத்து உற்றார் உறவுகளுடன் உண்பார்கள். இதனை புதிர் உண்ணுதல் என அழைப்பார்.

தைமாதம் இறுதி மாசி மாதத்தில் அறுவடை ஆரம்பிப்பார்கள். நன்நாள் பார்த்து அறுவடை ஆரப்பிப்பார். இதனை கூட்டு சேர்ந்து செய்வார். ஆண்கள்

கிராமிய பாடர்களைப் பாடி ஆடிப் பாடி வெட்டுவார்கள். வெட்டும் கதிர்கள் அருவி என அழைக்கப்பட்ட சிறு சிறு பகுதிகளாக போடுவார்கள். அருவி என அழைக்கப்பட்ட சிறு சிறுபகுதிகளாக போடுவார்கள். இதனை உப்பட்டி என அழைப்பர். குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி வெட்டி முடிய சிறு உப்பட்டி என்னும் கதிர்களை பெண்கள், ஆண்கள் பெரியளவில் ஒன்றாக்குவார்கள். இதனை “மாவுக்கை” என்பார்கள் பின்பு வயல் வரம்பில் சிறிய தொயைச் சிறுசிறு கும்பலாக ஆண்கள் அடுக்குவார்கள். இதனை போர்வைத்தல் என்பர் பாரியளவில் உள்ள கதிர்களை அடுக்கும்போது சூடு வைத்தல் என்று அழைப்பர். கீழ்ப் பக்கம் அடுக்குதல் அடித்தளம் போடல் என்றும் மேல் முடி சூட்டுதல் வரை அடுக்குவதை மேல் முடி சூட்டுதல் என்பர். இதில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் கதிர் மேல் நின்று சூடு வைப்பார்கள். அப்போது சூடுத்தி மழை நீர் உட்புகாதவகையில் ஆலோசனை வழங்கி கதிர்களை ஒழுங்கு நிலைப்படுத்துவார். இதற்கு சூடுத்தி என்று பெயர் கொண்ட பலகையில் தட்டி சீர் செய்வார். மாவுக்கை என்னும் கதிர்களை ஒன்றாக கட்டும்போது அதனை கதிர்கட்டு என்றும் கட்டும் கயிற்றை சூட்டுப்பாய் கயிறு என்றும் அழைப்பர்.

இவ்வாறு சூடு வைக்கப்பட்ட கதிர்களை நெல்லாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வார். அக் காலத்தில் எருமைக் கடாக்கள் மூலம் சூடிக்கப்படும். ஒவ்வொருவரது வீட்டிலும் சூட்டுப்பாய் என அழைக்கப்படும் 10 அடி அகலம் 20 அடி நீளம் வண்ண பாய்கள் குறைந்தது 6 தொடக்கம் 8 வரையான பாய்கள், களக்கட்டை, வேலைக்காரன்தடி, குல்லம் என அழைக்கும் சுளுகுகள், சாக்குகள் தயார் நிலையில் இருக்கும். கிராமத்தில் ஒருவர் சூடு மிப்பதற்கென பழக்கப்பட்ட 6 அல்லது 8 எருமைக் கடாக்களை எருமைகள் வைத்திருப் பவர்களிடம் வேண்டி வருவார்கள். அந்த மாடுகள் மூலம் சூடு மிதிப்பார்கள். மாடுகள் சோடி சோடியாக கட்டிவைப்பார் இதனை பின்யல் அல்லது கந்து என அழைப்பர். கமக்காரன் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து சூடு மிதிக்க ஒழுங்கு செய்வார். தனது வண்டியில் மேற்குறிப்பிட்ட உபகரணங்கள் பாய்கள் என்பவற்றை ஏற்றிச் சென்று குறைந்தது 6 கூலியாட்கள் ஒழுங்கு செய்து வயலில் சூடு அருகில் பாய்கள் விரித்து நடுவில் களக்கட்டை என்ற தடியை நாட்டி தேங்காய் உடைத்து சூடம் கொழுத்தி ஏற்கனவே சூட்டின் மேல் வைக்கோலால் புரி என அழைக்கும் வணமல் உருட்டி போட்டிருப்பார்கள். அதனை எடுத்து கீழுக்குப் பக்கம் சூடு அடிக்கும் பகுதியை சுற்றி போடுவார்கள். இதனை களம் காவல் பண்ணுதல் என அழைப்பர். தேங்காய் உடைக்கும் போது ஒருவர் சூட்டில் சில பண்ணுதல் என அழைப்பர்.

கதீர்களை இழுத்து வந்து விரித்தபாயில் பொலி என உரத்து சொல்லி அடிப்பார். இதனை தலைக் கதீர் அடித்தல் என்று சொல்வர். உடைத்த தேங்காய்ப் பாதிகளை வெள்ளோடன் என சொல்லி அதையும் கத்தியையும் அருகில் வைப்பர். இதனை களவாசல் என அழைப்பர். பின்பு எல்லோரும் சேர்ந்து சூட்டில் உள்ள கதீர்களை கையால் அன்னி வந்து விரித்தபாயில் போடுவர். இதனை சூடு தள்ளல் என்பர் பின் பினைக்கப்பட்ட மாடுகளை கொண்டுவந்து நாட்டப்பட்ட களக்கட்டை என்னும் கட்டையில் கட்டுவர். கட்டையில் கட்டும் கரையில் உள்ள எருமையை கட்டைக் கடா என்றும் நடுவில் உள்ள எருமைகளை நடையன் என்றும் இறுதியில் உள்ள எருமையை வாட்டி நடையன் என்றும் அழைப்பர். இவ்வாறு கட்டப்பட்ட மாடுகளை ஒருவர் மாறி ஒருவராக சுற்றிவர அதாவது நடுவில் நாட்டப்பட்ட கட்டையை சுற்றி சுற்றி நடத்துவர். அப்போது எருமைகள் நெல் கதீரில் சாணம் போடுதலை உற்றுகவன மெடுப்பர். அதனை பொலி என அழைப்பார்கள். அவ் வேளையில் வைக்கோல் தீரட்டி அதில் சாணத்தை ஏந்தி வெளியில் எறிவர்.

இவ்வாறு சில மணித்தியாலையும் மாடுகள் சுற்றிவந்து கதீர் குவியல் அமந்தபின் மாடுகள் வெளியில் விட்டுவிட்டு கதீர் கும்மலை பிரித்து இலகுவாக்குவர். இதனை நடுக்களம் பிரித்தல் என்பார்கள். சூட்டில் உள்ள கதீர் அன்னும்போது பாயில் கொட்டுப்படும் நெல்லை முகம்பொலி நெல் என சொல்லி சாக்கில் அன்னிக் கட்டுவார்கள். நடுக்களம் பிரிக்கப்பட்ட பின் மீண்டும் மாடுகள் முன்னர் மாதிரி கட்டி சுற்றி சுற்றி நடாத்துவார்கள். பின் வயது முதிர்ந்தவர் பார்த்து நெல் பூரணமாக கொட்டுப்பட்டு விட்டது என்பன உறுதி செய்ததும் மாடுகளை வெளியில் எடுத்து ஆற விடுவர். இவ்வேலை தொழிலாளர்கள் வேலைகாரர் தடி என்னும் தடி மூலம் நெல் வேறு வைக்கோல் வேறு ஆக்குவார்கள். வைக்கோலுடன் நெல் வெளியில் போகாது என்பதை உறுதி செய்து இவ்வாறு போகும் நெல்லை கூரன் என்று சொல்வார்கள். வைக்கோல் நெல் வேறாக்கியதும் நெல்லை குவியலாக்கித் தூற்றுவார்கள். இதனை நெல் தூற்றல் என்பார்கள். விதை குறைந்த நெல் காற்றில் பறக்கும் இதனை சப்பட்டை என்றும் அழைப்பர்.

குறித்த சுளகுகளில் அள்ள காற்றில் சுளகால் (குல்லம் என அழைக்கப்படும்) தூற்றுவார்கள். சப்பட்டை என்னும் நெல் முற்றிய நெல்லுக்கும் இடையில் விழும் நெற்களை இடை முறியன் என்றும் வகைப்படுத்துவர். நெல், வைக்கோல் வேறாக்கி அன்னிப் போடும் வைக்கோல்

கந்து என அழைப்பார்கள். இதை வைக்கோல் வண்டியில் ஏற்றி வீட்டுக்கு கொண்டுபோய் மேற்குவிப்பர். இதனை வைக்கல் பட்டடை என அழைப்பர். தூற்றப்பட்ட நெல்லை அள்ளமுன் ஏற்கனவே உடைக்கப்பட்ட தேங்காய் கத்தி என்பவற்றை நெல்லின் மேல் வைப்பர். இதனை பொலி என்றே நெல்லை அழைப்பர். அப்போது ஒருவர் நெல்வேறு சப்பட்டை, இடைமுறு வேறு என்றும் வைக்கோல் தூள்களை கூழன் என்றும் வகைப்படுத்துவார். நெல் குவியல் மீது ஒருவர் சுள்கால் (அந்த இடத்தில் குல்லம் என பெயரே பாவிப்பர்) கோலம் போடுவார். பின் ஒருவர் சாக்கு விரித்து பிழிக்க மற்றவர் பொலி சத்தமிட்டு அள்ளிப்போடுவார். ஒருவர் சப்பட்டை என்றும் நெல்லை மீளவும் தூற்றுவார். இதனை இடைமுறியல் அல்லது அரைவயிறன் என அழைப்பர்.

சாக்குகளில் போடப்பட்ட நெல்லை வண்டியில் ஏற்றி வீட்டுக்கு கொண்டு செல்வார்கள். அங்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கோற்காலி என அழைக்கப்படும் ஒரு மேடை வீட்டில் இருக்கும். மரக் குற்றிகள் நாலு நிறுத்தி அதன் மேல் பனை மரம் பரவி மேடை போன்ற வடிவில் இதன் மீது பனை ஓலை இழைக்கப்பட்ட கூடை இருக்கும். அதில் சுமார் 20 தொடக்கம் 50 வரையான மூடை வரையில் நெல் கொட்டக் கூடியதாக இருக்கும் அதில் நெல்லைக் கொட்டி களஞ்சியப் படுத்துவார். வீடு வசதி குறைந்தவரின் வளவில் வெளி நிலத்தில் இவ்வாறு கோற்காலி அமைத்து அதில் கூடை வைத்து நெல்லை கொட்டி மழை பிழியாதவாறு வைக்கோல் போர்ந்து விடுவார். இவ்வாறு கூடையால் பாதுகாக்கும் நெல் அடுத்த வருட விதைப்பு தேவைக்கு பயன்படுத்துவார்.

இவ்வாறாக பூநகரி மக்கள் தங்கள் வாழ்வியலில் செய்து வந்தனர் காலப் போக்கில் மரபு ரீதியான பண்பாடுகள் அருவி இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் தற்போதைய சமுதாயம் இவ்வாறு ஒரு பண்பாடு இருந்ததா என என்னும் வகையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் தமிழர்கள் நாம் என்ற வகையில் எமது பண்பாடுகளை பேணிப் பாதுகாப்பதும் நினைவு கூருவதும் ஒவ்வொருவரது கடமையாகும்.

நிதாக் கிளை

நிதிக்கிளை

உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்

திரு.சி.சத்தியசீலன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.ப.பிழேமச்சந்திரன் (கணக்காளர்)

நிற்பவர்க்கள்
1ம் வரிக்கை

திருமதி.T.சிவசக்தி, திருமதி.S.கண்ணதாரி, திரு.ர.சௌல்வராசா, திரு.க.பரமேஸ்வரன்,
திரு.ங.சதீஸ்கரன், திரு.ர.விமல்ராஜ், திரு.அ.ஹ.ஏ.ஸ.தர்மசிநி, திரு.ங.கமல்ராஜ்,
திரு.ந.சிவநாதச்செல்வம், திருமதி.ல.மாலினி.

Noolaham

(Digitized) Noolaham Library, Agra, India
Digitized by Noolaham Foundation

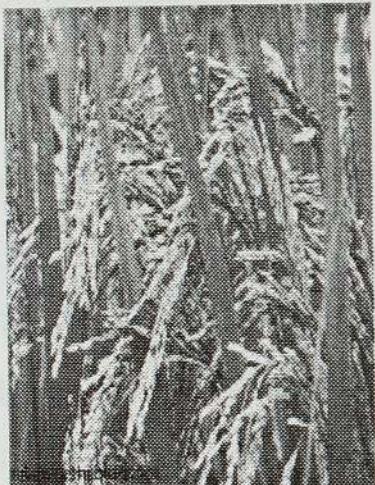
(Digitized)

பூநகரே உந்தன்...

கலைத்தாசன் சி.விசுவாசம்,
அதிபர், கிளி / மட்டுவில் நாடு அ.த.க. பாடசாலை

என்னருமைப் பூநகரே பொலிவறு மண்ணே
உன்னரும் தகைத்தாய் நின்ற உன்னுயர்வை
பன்னுதல் செய்தேன் பகரரும் பொன்னே
என்னுள் உறு பிழையாவும் நீ பொறுப்பாயே...!

வங்கத்தின் காற்றெழுந்து வாசவில் தாலாட்டும்
வளமார் செந்நெற் பழனத்தில் அசைந்தாடும்
எங்கும் கறுப்பரிசி பச்சை நெல் என்றால்
எல்லார் நாவிலும் நீருறுமடி பெண்ணே...!

தெங்கம் பொழில் சூழ் கிராஞ்சி யொடு வேரவில்
சங்கையாய் புகழ் பேசும் சங்குப்பிட்டி இறால்
இங்கிதம் தரும் பள்ளிக்குடா மீனாடு நண்டும்
மங்காப் புகழ் பெறு பூநகராம் எங்கள் கண்ணே...!

தொல்பெரும் குழகள் வாழ்ந்த பெருமைப் பூமியிது
கல் யுகப் பண்பாடு சேர் வெட்டுக் காடு உடனே
அல்லியரசாண்ட அரசுபுரம் தானும் உன்னகத்தே
நல்ல சேதுநாணயம் புதை கொதாரி முனையுன்றே...!

வல்ல மன்னர் பண்பாடு போற்றும் வரலாறாம்
பல்லவ ராயன் கட்டும் உன் படைப்பே
ஒல்லாந்தர் கோட்டை புகழ் வாடியடியும்
வெல்லும் வன்னியன் அணைகட்டிய கிடமுழன்றே...!

வந்தாரை வரவேற்று வான் புகழ் கொண்டாய்
வந்திறங்க நாவாய்க்கோர் நாக தேவன் துறை
வந்தவர் வாயலம்பிப் பசியாற ஞானிமடம்
சிந்தை நிறை சித்தர் வாழ் சித்தன் குறிச்சி...!

ஆலயங்கள் அரூகருகாய் ஆடிப்பாடு பொங்கலிட்டு
ஆலமரக் குளிர்ச்சியிலே இருந்தரற்றியகமகிழ்ந்து
சாலவே தாகமெனில் கிராஞ்சிக் கள் இளநீரும்
ஏலவே பெருமை பெற்றிங்கு என்னுள்ளம் நிறைந்தாய்காண்...!

ஈழத்தில் தமிழன் தொன்மையை புலப்படுத்தும் பிராமி சாசனங்கள்

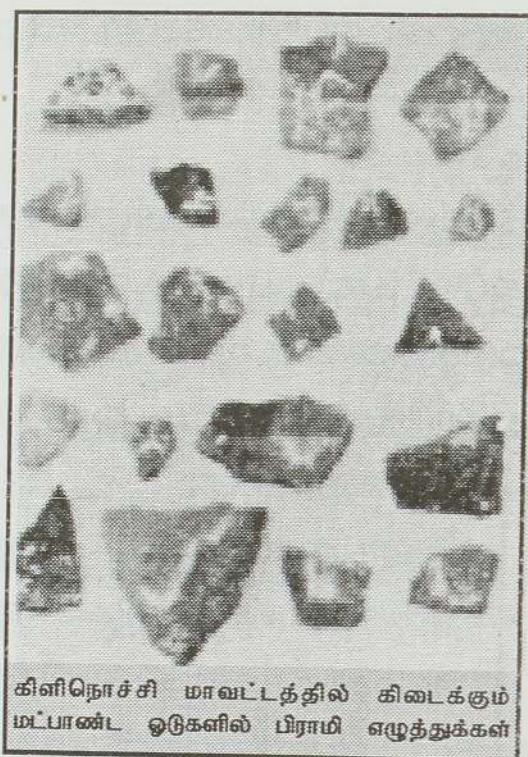
சி. சூரியதாசன், B.A.(Hons)

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

உலக வரலாற்றில் ஒரு இனத்தின் இருப்பைத் தீர்மானிப்பது அதன் வரலாறு சார்ந்த தடயங்களாகும். அந்த வகையில் இலங்கைத் தீவில் மகாவம்சம் காட்டும் ஆரியர் வருகைக்கு முற்பாடு தனியொரு இனக் குழுவாக தமிழர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பது சான்றுகளினுடைய வெளிப்பாடு ஆகும். அந்த வகையில் ஈழத்தின் நாற்திசையிலும் கிடைக்கப் பெற்ற பிராமி எழுத்துப் பொறித்த சாசனங்களும் நாணயங்களும் சிறந்த ஆதாரங்களாகும். இது தொடர்பான செய்திகளை அறிந்து கொள்வதற்கு அதாவது வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு வரலாற்று மூலங்கள் இன்றியமையாதவை. இவ்வாறான வரலாற்று மூலங்கள் இலக்கிய மூலங்கள், தொல்லியல் மூலங்கள் என இருவகைப்படும். தொல்லியல் வரலாற்று மூலங்களில் பிரதானமானது இந்த பிராமி சாசனங்களாகும். இலங்கையின் பழமையான வரலாற்றையும், குடிகளையும், அரசியல் விடயங்களையும் அறிந்து கொள்ள இவை உதவுகின்றன. இவையாவும் பிராகிருத மொழியில் பிராமி வரி வடிவங்களாக வெளிவந்துள்ளன.

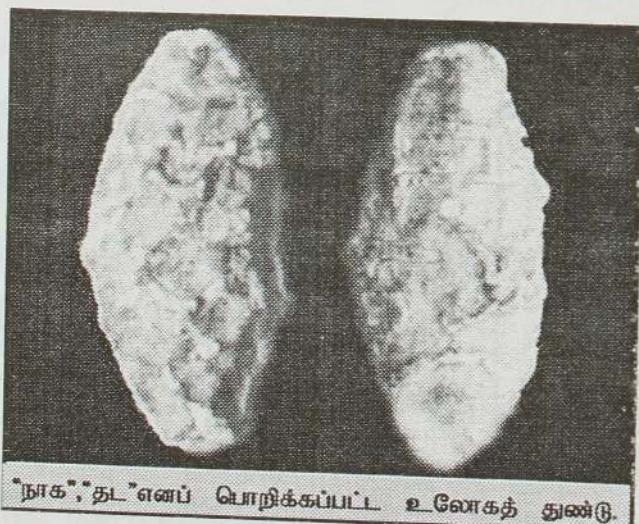
இலங்கையிலே இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான பிராமிச்சாசனங்கள் உண்டு. அவை பிராகிருத மொழிச் சாசனங்கள். பிராமி வரி வடிவங்களில் எழுதப்பட்டவை. அச் சாசனங்களில் கையாளப்படுகின்ற பிராகிருதம் ஒரு கலப்பு மொழியாகும். இந்தியாவிலுள்ள பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டுக் களில் இடம்பெறாத சொற்கள் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் பல தமிழ்சொற்களாகவும் சில தீராவிட மொழிக்கும் பொதுவான சொற்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இலங்கையிலே காணப்படுகின்ற இந்த பிராமிச் சாசனங்கள் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியை சேர்ந்தவையாகும். இவை அளவிலே சிறியவை

யாகும். ஆனால் இம்மொழிகள் சமகாலத்திலே இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதிலும் பிராமி எழுத்தே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. எழுத்திலே பல பகுதிகளில் தமிழ்மொழி வழங்கியமைக்கு பிராமிச்சாசனங்கள் உறுதியான சான்றுகளாகும். அவற்றிலே காணப்படும் பருமக(ன்), பருமகன, மருமகன, மருமான, மருகமாற, ஜ, வேள, ப(ா)னி, முதலியன தமிழ்ச் சொற்களாகும். தமிழ்ச் சொற்களைப் பிராகிருதமொழியிலே எழுதுமிட்டது அம் மொழி இலக்கண மரபுகளுக்கேற்ப அவற்றை அமைத்துள்ளனர். பிரா

கிளிநோச்சி யாவட்டத்தில் கிடைக்கும் மட்பாண்ட ஒடுக்களில் பிராமி எழுத்துக்கள்

கிருதத்திலே சொற்கள் மெய் எழுத்தில் முடிவு தீல்லை. அவை பொதுவாக உயிரேரி வரும். எனவே மருமகன், மருமான், பருமகன் என்னும் சொற்கள் முறையே பருமகன், மருமான், பருமகன் என்று எழுதப்படும். இவ்வாறு தலைவனையும், இறைவனையும் குறிக்கும் அய்ஜ என்ற சொல்லை “அய்” என எழுதியுள்ளனர். “அய்” என்பது ஜயன் என்பதற்கு சமமானதாகும். இதன் பெண்பால் வடிவம் அபி என்பதாகும். “அல, அபி” என்பன தொடர்புடையன என்றும் அவை முறையே உயர் நிலையிலுள்ள ஆண்களையும், பெண்களையும் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயர்கள் என்பதும் இச் சாசனங்கள் மூலமாக அறியலாம். “அபி” என்பது ஓனவை (முதியவள், பெரியவள், தலைவி) என்றத் தமிழ் சொற்களின் கண்ணட, தெலுங்கு வடிவமாகும். தமிழ்மொழி இலக்கிய வடிவம் பெறுவதற்கு முன்னரே தீராவிட மொழியினைப் பேசுவோர் இலங்கையில் வாழுந்தனர் என்று கருதுவதற்கு சான்றுண்டு. அதற்கு உதாரணமான சொல் “அபி” என்பதாகுதம்.

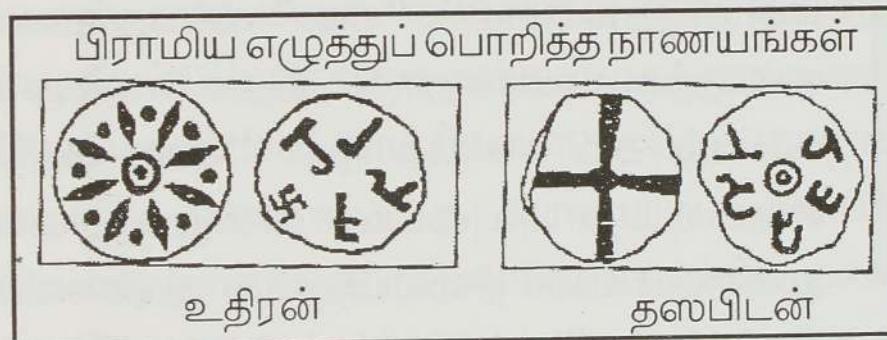
“நாக,” “தட்” எனப் பொறிக்கப்பட்ட உலோகத் துண்டு

எழுத்து பிராமிச் சாசனங்களிலே காணப்படும் தமிழ் - தீராவிட மொழிச் சொற்களும் தமிழ்ப் பிராமி வரி வடிவங்கள் அவற்றிலே ஏற்படுத்தியுள்ள செல்வாக்கும் அச் சாசனங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையிலே தமிழ்மொழி வழங்கியமைக்கும்

சமூகப் பண்பாட்டுத் துறையிலே தமிழகத்தின் செல்வாக்கு கணிசமான அளவு ஏற்பட்டமைக்கும் சான்று களாகும். பிற தொல்பொருட் சின்னங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மூலம் இக் கருத்து மேலும் வலுப்பெறுகின்றது.

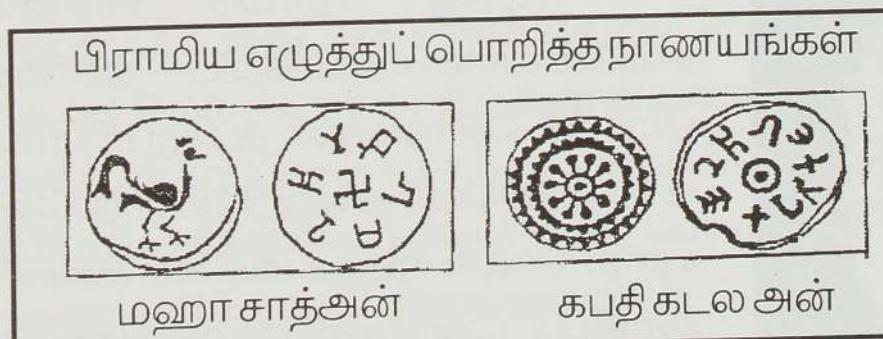
தமிழகத்தில் போல இலங்கையிலும் எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்களும், மோதிரங்களும், நாணயங்களும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துக்களும் அமைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும். ஈழத்துக் காலவோடுகள் குறித்து ஆராய்ந்த புஷ்பரட்னம் மேல் வருமாறு கூறுகிறார்.

இம் மட்பாண்டசாசனங்கள் பெரும்பாலும் பெருங்கற்கால ஊரிருக்கை ஈமச்சின்னப் பகுதிகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டவேயாகும். அவை கல்வெட்டுக்களைப் போல விரிவான தகவல்களைத் தராவிட்டாலும் அக்கால எழுத்து, மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றை அறிந்து கொள்ள ஓரளவு உதவுகின்றன.

வட இலங்கையில் எண் ணிக்கையில் கூடுதலான எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்ட ஒடுகள் பூநகரி வட்டாரத்தில் உள்ள மண்

ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, பரமன் இராய், ஈழனார், வீரபாண் டியன்முனை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. கந்தரோடை என்னுமிடத்தில் கிடைத்த ஒரேயொரு மட்பாண்ட சாசனத்தைத் தவிர ஏனையவை எழுத்து, எழுத்து வடிகம், மொழி என்பவற்றால் தமிழக பிராமி கல்வெட்டுக்களையும், தமிழகத்திற் கிடைத்த மட்பாண்ட சாசனங்களையும் பெருமளவு ஒத்திருக்கின்றன.

தமிழ் மொழி வழக்கு நாட்டின் தென் பகுதியிலும் பரவியிருந்து மைக்கு அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாண

யங்கள் சில ஆதாரமாயுள்ளன. அவற்றிலே மகாசாத்தன், உதிரன், கட(ப)பன், ந(அ)கர(அ)சத் முதலிய பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையின் வட

பிரதேச கிதம் - பூநகரி

சந்தம் :- தனனதன தனனதன தனன தான
தானதன தானதன தானா!

பல்லவி

பசுமை பொங்கி பசிதுரத்தும் வயலும் - தெங்கு
பனைகள் அரண் அமைக்க நீஞும் கடலும்
சிந்துநடை கலை மலியும் தலமும் - கொண்டு
சந்ததமும் பூநகரியில் புகழ் ஒளிரும்

அனுபல்லவி

வாழிய பூநகரி வளமுடன் வாழிய
வையகம் போற்ற வளர்ந்தெம்மை ஆளுக!

சரணங்கள்

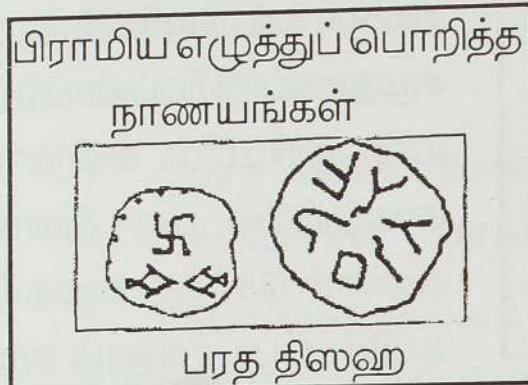
சோழர்குலக் குறுநிலமாம் அன்று எங்கள்
தொல்பெருமை சொல்லும் கோட்டை இன்று!
வாழும் கல்வி.... கேள்வி ஞானம் வென்றுதமிழ்
வாசல் வயல் கடலில் இன்றும் உண்டு (வாழிய)

பரம்பரை மரபும் வழிபாடும் - பார்வை
பார்த்தல், கைமருந்து, கிராம வாழ்வும்
இறங்குதுறை கேந்திர முக்கியமும் - கொண்ட
இயற்கையோடு இணைந்தெம் வாழ்வும் நிமிரும்! (வாழிய)

பூநகரி மொட்டைக் கறுப்பன் என்றால் - இன்றும்
பொன்மலையாய்க் குவியும் மணல்கண்டால்
ஊரின் புகழ்... உலகறியும் தன்னால் - நாங்கள்
உயர முயன்றுழைத்திடுவோம் இன்நாள் (வாழிய)

ஆக்கம்
த. ஜெயசீலன்

பகுதியிலும் வேறு இடங்களிலும் தமிழ்மொழி வழங்கியமைக்கும் அங்கு தமிழ்மொழி வழங்கியோரின் குடியிருப்புக்கள் அமைந்தமைக்கும் கல

வோடுகளில் காணப்படும் சொற்களும், எழுத்துக்களும் சான்றாகும். இங்கு கிடைத்த மட்பாண்டங்களில் தமிழ்மொழிக்கேயுரிய ஸ, ஷ, ர, ன போன்ற எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் தமிழ் பிராமிக்கேயுரிய ஸ, ம போன்ற சிறப்பெழுத்துக்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தமிழகத்

திலை காணப்பட்ட மண்பாண்ட சாசனங்களையும் குகைக்கல் வெட்டுக்களையும் பெருமளவு ஒத்திருக்கின்றன. கலவோடுகளில் காணப்படும் சொற்கள் பெரும்பான்மையும் பிராகிருதமாக அல்லாமல் தமிழ்ச் சொற்களாக அமைந்துள்ளன. இரண்டு, மூன்று எழுத்துக்கள் கொண்ட சாசனத்தின் வாசகம் (ன்) என முடிகிறது. அது ஆட்பெயராக வருவதனால் ஆண்மகனைக் குறிக்க (அன்) என்ற விகுதி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பூநகரி பிரதேசத்துப் “பரமன் கிராய்” என்னுமிடத்திலே கிடைத்த கலவோட்டிலே இருந்த மூன்று எழுத்தினையும் “வேளான்” என்ற அறிஞர் சிலர் அடையாளம் கண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

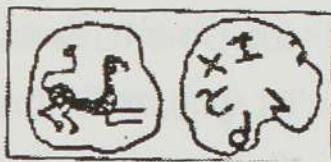
ஆனைக்கோட்டையிலே பெரும் கற்படைக்கால பண்பாட்டுக்குரிய ஈமக்கிடங்கிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட உலோக முத்திரையிலே “கோவேத(ன்)” என்ற பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதில் இரண்டு வரிகளில் குறியீடுகள் அமைந்துள்ளன. கீழ் வரியில் வலமிருந்து இடப்பக்கமாக “கோவேத” என்று பிராமி வடிவங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மேலே வலப் பக்கத்தில் முத்தலை ஆயம் போன்ற குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. இடப்புறமாக உள்ள மூன்றாவது வடிவத்தை நகரத்தின் பகுதி என்று கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து இம் முத்திரை “கோவேதன்” என்பவனுடைய பெயரைப் பதிவு செய்கின்றதாகிவிடும். அப் பெயர் கோ, வேதன் என்னும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது எனக் கருதுமிடத்து கோ என்பது அரசன் அல்லது குறுநிலை மன்னன் (கிழான்) ஒருவனுக்குரிய அடைமொழி போலாகிவிடும். தென்னிந்தியாவில் இருந்து சென்ற பெருங்கற்படைக்காலப்பண்பாட்டு மக்களே யாழ்ப்பாணத்திலே முதன் முதலாகக் குடியிருப்புக்களை அமைத்தனர் என்பது அன்மைக்கால ஆய்வுகளினால் புலனாகிறது.

கி.மு.முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையிலே தமிழ் ஒரு பேச்சு மொழியாக வழங்கியமைக்கு ஆதாரமாய் அமைகின்ற பிராமிச் சாசனங்கள்.

பிராமிய எழுத்துப் பொறித்தநாண்யங்கள்

மஜி மஹ

சுடண(ந)கஸ

தமிழர் பற்றியும் தமிழர் சமுதாயப் பிரிவுகள் பற்றியும் குறிப்பிடு கின்றன. அவற்றிலே பல இனங்களைச் சேர்ந்த சமூகங்களின் பெயர்களும் சமுதாயப் பிரிவுகளின் பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழர் நாகர், முரு(ண)டி, காபோஜி என்னும் இனப் பெயர்கள் அவற்றில் உண்டு. பரதர், பதர், பிராமணர் என்போர் பற்றியும் அவற்றிலே குறிப்புகள் உண்டு. இரண்டாயிரத்திற்கும் மேலான பிராமிச் சாசனங்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் அவற்றிலே பிற இனத்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பெடும் காணப்படவில்லை.

ஜந்து பிராமிச் சாசனங்களிலே தமிழர் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றுள் நான்கு சாசனங்கள் வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டு சாசனங்கள் வவுனியா மாவட்ட வட எல்லைப் புறமான புளியங்குளம் என்னுமிடத்தில் உள்ளது. ஒரு சாசனம் திருகோணமலை மாவட்டத்து சேருவில் என்னுமிடத்தில் கிடைத்துள்ளது. இன்னொன்று அக்கரைப்பற்றிலே குருவில் என்னுமிடத்திலே காணப்பட்டது. வடகிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழரின் குடியிருப்புக்களும், சமுதாயமும் பிராமிச் சாசனங்களிற் காலம் முதலாக உற்பத்தியானவை என்று கொள்ள முடிகின்றது.

இலங்கையிலே தமிழரைக் குறிப்பிடும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பிரதானமானது அனுராதபுரத்திலே உண்டு. அது அபயகிரி கோயில் வளாகத்திற்கு அண்மையிலே அமைந்துள்ளது. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியது. அதில் வர்ணிக்கப்படுகின்ற தமிழர் “பரதர்” குலத்தவர் “இளபரத(ன்)” என்ற பெயர் அதிலே காணப்படுகின்றது. அது நாகன் என்ற பெயரைப் போன்றது. இச்சாசனம் தமிழ்க் குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் (தமேட ஹக பதிகன்) தமிழராயுள்ள சங்கத்தாரரையும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மண்டபம் ஒன்றைப் பற்றி அதிலே சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கடல் வாணிபத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் என்பது சாசனக் குறிப்பால் வாணிபத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் என்பது சாசனக் குறிப்பால்

உணரப்படும் அது ஏனைய பிராமிச் சாசனங்களில் இருந்தும் வேறுபட்டது. அது தான் சாசனமன்று. சங்கத்தாருக்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்டமைக்கு அதில் குறிப்பில்லை. பெளத்த சமயம் தொடர்பான குறிப்பெதுவும் காணப்படவில்லை.

“பரத ஸாக ரிகஸ்ஸ லெணே”

“கடலனான பரதனின் குகை”

(பொலன்நறுவைக் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது) தமிழ்ப் பிராமி சாசனங்களிலே கடலன் எனவரும் சொல் இங்கு ஸாகரிக எனப் பிராகிருதமாக மொழிப் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. கடலன் என்பது மானுமி, கப்பல் செலுத்துவோன், கடல் வணிகன் எனப் பல்வேறு பொருள்படும். இந்த விளக்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் குறிப்பிட்ட சாசனத்தில் கப்பலின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாமாக 21 சாசனங்களில் பரத என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. அவை பெரும்பாலும் வடமேற்கு, வடமத்தியப் பகுதிகளில் கிடைத்துள்ளன. எனவே ஈழத்துப் பிராமிச்சாசனங்கள் குறிப்பிடும் “பரத” என்போர் தமிழர் சமுதாயத்தின் ஒரு பிரிவினரான “பரத(வ)ர்” என்ற கருத்து அதானால் அழுத்தம் பெறுகிறது. “பரத திங்க” என்ற பெயர் பொறித்த நாணயம் ஒன்றிலே ஒரு புறத்தில் மீனுருவங்கள் அமைந்திருப்பது கவனத்திற்குரிய விடயமாகும்.

பிராமிச்சாசனங்களில் பிராமணரைப் பற்றிய குறிப்புகளே அதிக மானவை. அவர்களில் சிலர் தமிழர் என்பதனை மகாவம்சம் மூலமாக அறிய முடிகிறது. பிராமிச் சாசனங்கள் பல “பத” என்போரைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன. பரதரையே “பத” என்று குறிப்பிட்டனர். என ஆய்வாளர் கருதுவர். அக்கருத்து பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. சமூகப் பிரிவுகளை வேற்றுமைப்படுத்திக் கொள்வதற்கே அவர்களுக்குப் பெயர்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன. ஒரு சமூகப் பிரிவினரையே இரு வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுவது அசாத்தியமானது. பெரிய புளியங்குளம் போன்ற இடங்களில் ஒரே இடத்திலுள்ள சாசனங்களில் பத, பரத என்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே அவை வெவ்வேறு சமூகப் பிரிவுகளை குறிப்பவை என்று கொள்வதே யதார்த்த பூர்வமானது “பதி” என்பது “பத” என்பதன் பெண்பால் வடிவமாகும்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு தென்னிலங்கையில், அகுறு கொட என்னுமிடத்திலே கி.மு. இரண்டாம், முதலாம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய

நானையங்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பலவற்றிலே பெயர்கள் பிராமி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அப் பெயர்களில் சில தமிழ்ப் பெயர்கள். அப் பெயர்களும் அன் என்னும் விகுதியுடன் அமைந்தன. அப் பெயர்களாவன “உதிரன்”, தஸபி(ட)டன், மகாசாத அன், கபதி கடப அன், தீஸபுர தாட ணாக ர(ா) சந் என்பனவர்கும். இப் பெயர்கள் அனைத்திலும் காணப்படும். இறுதி எழுத்து தமிழ்ப் பிராமிக்குரிய னகரமாகும். எனவே இப் பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களாகும். அவை தமிழரின் பெயர்கள் இரண்டு பெயர்களில் அன் விகுதி தனிச் சொல்லாக வருகிறது. விகுதியை அவ்வண்ணமாக எழுதும் வழிமை தமிழகத்துப் பிராமிச் சாசனங்களில் காணப்படுகிறது. குறுநில மன்னர்களாகவும், வணிகர்களாகவும் விளங்கிய தமிழர் இந் நானையங்களை வழங்கி இருக்க வேண்டும். இந் நானையங்களின் மூலம் இலங்கைத் தமிழரின் புராதன வரலாறு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகின்றது. துட்டகாமினி உறுகுணையிலிருந்து தென்கிழக்கு வழியாகப் படையெடுத்து அனுராதபுரம் சென்றபோது 32 தமிழரசர்களை வெற்றி கொண்டமை பற்றி மகா வம்சம் குறிப்பிடுகிறது.

“சகஸ்ஸவத்துப்பக்கரண” என்ற பாளி மொழி நூலும் இதற்கு சான்றாகும். நாகரில் பலர் உயர் பதவியில் இருந்தமைக்கு நானையங்களில் சான்றுண்டு. ஒரு நானையத்திலே “சடணாகஸ்”, “சடநாகனது” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. சடைநாகன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லை பிராகிருதமயப்படுத்தி சடணாக மாற்றி எழுதியுள்ளனர் போலத் தெரிகின்றது. “ணாக்” என்பதில் வரும் முதல் ணகரத்தை நகரத்திற்குப் பதிலாகவும் இரண்டாவது எழுத்தான ககரத்தை க எனவும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தென்னிலங்கையிலே வாழ்ந்த நாகரிடையே தமிழ், பிராகிருதம் என்னும் மொழிகளின் கலப்பு ஏற்பட்டமைக்கு இது நல்ல உதாரணமாகும். வேறொரு நானையத்தில் காணப்படும் சொற்களால் இது மேலும் உறுதியாகின்றது.

“தீஸபுரா தா(ட)ட ணாகரசந்” என்ற சொற்கள் ஒரு நானையத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளன. நாகன் ஒருவனுடைய பெயர் இதில் காணப்படுகிறது. அவனது பெயர் தா(ட)டன். ஒன்று பிராக்கிருதத்திலிரட்டிப்பதில்லை என்பதால் தாட்ட(ன்) என்பதை தாட(ன்) என்று எழுதியுள்ளனர். ணாக என்பதனை அடுத்து “ரசத்” என்ற எழுத்துக்கள் உள்ளன. ராசன் என்பதே இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. என்பது அவற்றை பற்றிய யதார்த்தபூர்வமான விளக்கமாகும். பிராமியில் நெடிலைக் குறிலாக எழுதும் வழக்கமுண்டு. அதன்

அடிப்படையில் “ர” என்பதை “ரா” என்று கொள்ள முடிகிறது. நகர, னகர மயக்கம் சாசன வழக்கிலே வழமை என்பதால் இறுதியான “ந” என்னும் எழுத்தை னகர மெய்யாகக் கொண்டு சொல்லை ராசன் என்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். ராசன் என்பது ராஜா என்ற பிராக்கிருத சமஸ்கிருத சொல்லுக்கு இணையானது. எனவே குறிப்பிட்ட நாணயம் திலைபுர என்னும் ஊரிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த தாட்டன் என்னும் நாக அரசனால் வெளியிடப்பட்டமை தெளிவாகின்றது. நாகரிடத்திலே தமிழ்மொழி வழங்கியமைக்கும் நாகர் சிற்றரசராக விளங்கியதற்கும் இந் நாணயத்திற் பதிவாகியுள்ள சொற்கள் ஆதாரமாகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பழங்குடிகளான நாகரைப் பற்றியும் அவர்களின் ஆட்சிப் புலன்கள் பற்றியும் மகா வம்சமும் குறிப்பிடுகின்றது. வட இலங்கையில் போல தென் கிழக்கிலங்கையிலும் நாகர் குடியிருப்புக்களையும், ஆன்புலங்களையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

எனவே இலங்கையின் வரலாற்று மூலங்கள் என்ற அடிப்படையிலே பிராமிச் சாசனங்கள் இலங்கை வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இலங்கை வரலாற்றின் பூர்வீகக்குடிகள், மொழி, பண்பாடு பற்றியும் சமுதாய இருக்கை நிலைபுலன்களையும் அறிந்து கொள்வதற்கு இவை உதவுகின்றன. அந்த வகையிலே கி.மு. இரண்டாம், முதலாம் நூற்றாண்டு தொடங்கியே தமிழருடைய அடையாளங்களை இலங்கையில் காணமுடிகின்றது. நாகர் என்றும் பூர்வ குடியினரிடையே தமிழ்மொழி வழங்கியதனையும் உறுதியான சான்றுகளை பிராமிச் சாசனங்கள் நமக்குத் தருகின்றன. இரண்டாயிரத்திற்கும் மேலான பிராமிச் சாசனங்கள் இலங்கையில் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தாலும் அவை எவற்றிலுமே பிற இனத்தவர்கள் பற்றி குறிப்புக்களில்லை. எனவே இலங்கை வரலாற்றிலேயே ஆதி காலமாகிய கி.மு. பிராமிச்சாசனம் தோன்றிய காலத்திலே தமிழரும், தமிழ்மொழியுமே காணப்பட்டது என்பதற்கு வரலாற்று மூலமான பிராமிச்சாசனங்கள் சான்றாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிற்றம்பலம், சி.க 1983 “பிராமிக்கல்வெட்டுக்களும் தமிழும்” சிந்தனை தொகுதி-1.இதழ் -1
2. புஸ்பரட்னம் .ப , 1993 , “புநகரி தொல்பொருள் ஆய்வு” யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு யாழ்ப்பாணம்
3. புஸ்பரட்னம் .ப , பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும் (பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு.
4. புஸ்பரட்னம் .ப , 2001 இலங்கைத்தமிழரின் பண்டைக்கால நாணயங்கள், பவானி பதிப்பகம் , யாழ்ப்பாணம்
5. Parkar , H ., 1909 ,Ancient Ceylon (London)

புந்து அந்தோனியாரும் பாலைதீவும் - ஒரு கொண்டத்தல்

திரு. மத்தியஸ் அன்றனி (புஸ்பராஜா)

குருநகர்.

நாழத்தில் மேலைநாட்டவர்களது பண்பாடு கி.பி. 1505 இன் பிற்பாடு தீட்டமிடப்பட்டு பரப்பப்பட்ட ஒரு இடமாகும். அந்த வகையில் போர்த்துக்கேயர் தொடக்கம் பிரித்தானியர் வரை தங்களது நலன் நோக்கிற்காக கரையோரப் பிரதேசங்களில் கத்தோலிக்கசமயத்தை விதைத்த போது பூநகரியும் அதற்குள் உள்வாங்கப்பட்டது. விசாலமான கடல் நடுவே சிறிய ஒரு தீவின்மேல் அந்தோனியாரின் புனிதத்தைத் தாங்கியபடி உதயமாகிய ஆலயம் இதுவாகும்.

புனித அந்தோனியாரின் ஆலயத்தை உருவாக்க மூலகர்த்தாவாக இருந்தவர் அல்லைப்பிடியைச் சேர்ந்த சுழியார் மோசேஸ். இவர் பாலைதீவில் தொழில் புரிந்த காலத்தில் பாலைதீவில் ஒரு ஆலயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அங்கு தொழில் புரிந்த அல்லைப்பிடியில், நாவாந்துறை, குருநகர், மண்டைதீவு, நவாலி மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு 1895 இல் ஓலையினால் ஒரு கொட்டில் அமைத்து புனித அந்தோனியாரின் சுருவத்தை ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து எடுத்து வந்து கொட்டிலில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்தே அந்த ஆலயத்தின் பராமரிப்பிற்கு (பாலைதீவு மூப்பர் சுழியார் மோசேஸ்) வேலைகளை அவர்தான் செய்து வந்தார்.

அதன்பின் பாலைதீவு மூப்பர் சுழியார் மோசேஸ் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தைக் கல்லினால் கட்ட வேண்டும் என பாலைதீவில் தொழில் புரியும் அனைத்து தொழிலாளர்களுடன் கலந்துரையாடி 1918 இல் கல்லினால் கட்ட ஆரம்பித்து தற்போது இருக்கும் பீடத்துடன் சேர்த்து சிறு கட்டிடம் அமைத்து தற்போது இருக்கும் கோவில் வடிவம் வரை முருகைக் கல்லினால் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின் 1936 இல் அறை கொண்ட வீடும் கட்டப்பட்டது.

1947 இல் பாலைத்தீவில் மூப்பரான சு.மோசேஸ் அவர்கள் அல்லைப் பிட்டியில் காலமானார். இவரது கடைசி ஆசையின் நிமிர்த்தம் இவரது பூதவுடலை பாலைத்தீவில் அடக்கம் செய்யக் கருதி இவருடைய சகோதரரான சு.மார்க்கு என்பவரின் தலைமையில் பாய் வள்ளத்தில் கொண்டு சென்று அடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவரது கல்லறை இன்றும் பாலைத்தீவில் அல்லைப்பிட்டி மக்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இச் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் நாவாந்துறையில் வசிக்கும் அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த திரு.குசைப்பிள்ளை ஆனந்தசெல்வம் என்பவரிடம் தகவல் பெறப்பட்டது.

இவரைத் தொடர்ந்து பாலைத்தீவு மூப்பராக அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சுழியார் மார்க்கு என்பவர் கடமையாற்றினார். இவரும் , 1950 இல் காலமானார். அதற்குப் பின் அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த அந்தோனி பேதுருப் பிள்ளை (சுழியார்) என்பவர் பாலைத்தீவில் மூப்பராக கடமையாற்றினார்.

இக் காலத்தில் பாலைத்தீவு திருநாளுக்காக 07.03.1958 இல் சென்று கொண்டு இருந்த படகு கவிழ்ந்து இதில் பயணம் செய்தவர்களில் குருநகரைச் சேர்ந்த மத்தியாஸ் ஜெறால்ட் வயது 05, மற்றவர் மத்தியாஸ் யேசுதாசன் வயது 2 என்பவர்கள் இறந்தார்கள். அவர்களுடைய பூதவுடல் பாலைத்தீவில் உறவினர்களால் அடக்கம் செய்யப்பட்டு கல்லறை அமைக்கப்பட்டு இன்றுவரை பராமரிக்கப்படுகின்றது.

குருநகரைச் சேர்ந்தவர்களான சிமியோன் பிலிப் என்பவரினால் 20.02.1961 இல் வரவேற்பு அந்தோனியார் சூருபம் பாலைத்தீவில் அமைக்கப்பட்டு இன்றுவரை அவரின் குடும்பத்தினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. சின்னப் பொடியன் சவிரியான் என்பவரினால் வேளான்கள்னி மாதா சொருபம் நிறுவப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. செல்வம் ஜயராசா என்பவரினால் 1983 இல் மடுமாதா சொருபம் நிறுவப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1964 இல் புயல் வீசப்பட்டு ஆலயத்தில் முழுக் கூரைகளும் அழிக்கப்பட்டு பின் திருவிழாக் காலத்தில் கிடுகினால் மேயப்பட்டு திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. பின்பு அப்போதைய பங்குத்தந்தை வணக்கத்திற்குரிய அருட்தந்தை தேவராஜா அவர்களின் முயற்சியில் 1976இல் பாலைத்தீவில் தொழில் புரிந்த அனைத்து மக்களினாலும் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

1965 இல் பாலைதீவு மூப்பர் திரு. அந்தோனி பேதுருப் பிள்ளை (சுழியார்) அவர்களினால் திருநாளுக்கு முன் ஆயத்தம் செய்யும் தொழிலாளர் தங்குவதற்கு என மடம் கட்டப்பட்டது. மேலும் 1972 இல் அரூட் சகோதரிகள் தங்குவதற்கான ஒரு மடமும் அவரால் கட்டப்பட்டது.

27.02.1970இல் குருநகர் இறங்கு துறையில் இருந்து யாத்திரிகளை ஏற்றிச் சென்ற அந்தோனிப் பிள்ளை வெல்லம் என்பவரின் படகு கவிழ்ந்ததில் 72 பேர் மரணம் அடைந்தார்கள். இத்தகவலை அதே படகில் படகோட்டியாகச் சென்ற காணிக்கையஸ்ரின் என்பவரால் வழங்கப்பட்டது.

1972 இல் பாலைதீவு மூப்பர் அந்தோனி பேதுருப்பிள்ளை (சுழியார்) உடல் நலக்குறைவால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கையில் அல்லைப்பிடியைச் சேர்ந்த அருளப்பு யேசுதாசன் (ராசா) என்பவர் பாலைதீவு மூப்பாராக் கடமை ஏற்றுள்ளார்.

1979 இல் குருநகரைச் சேர்ந்த ஞானேந்திரம் போட் தொழிலாளர்களினால் மணிக்கூட்டு கோபுரமும் தேரும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இது இவ்வாறு இருக்கையில் போர்க்கால சூழ்நிலையால் தேர் பராமரிக்க முடியாமல் பழுது அடைந்த நிலையில் 2010 இல் இருந்து 2013 வரைக்கும் அல்லைப்பிடியை புனித யுவானியார் கோவில் கூடு பாலைதீவில் பாவிக்கப் பட்டது. 2014 ம் ஆண்டு ஞானேந்திரம் போட் தொழிலாளர்களினால் கூடு அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டது.

1982 இல் குருநகரைச் சேர்ந்த எலியாஸ் ஜயரெட்டினம் என்பவரால் பாலைதீவில் சிலுவைப்பாதை ஸ்தலங்கள் அமைக்கப்பட்டு தற்போது அவர்களின் குடும்பத்தினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. திருவிழாவிற்குரிய நாட்களில் தண்ணீர் வசதிகளைத் திரு. த. பாக்கிய முத்து என்பவர் தனது வத்தை (படகு) மூலம் கொண்டு செல்லப்பட்டு யாத்திரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

பூநகரி பிரதேச சபையும், பிரதேச செயலகமும் இதற்கான பங்களிப்பை வழங்கியதுடன் கழிவுஅறை மற்றும் சுகாதார வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டுள்ளது.

பாலைதீவரைச் சேர்ந்த மத்தேச பொன்னுசிங்கம் என்பவரினால் பாலைதீவில் அன்னதானம் வழங்குவற்குரிய பொருட்களை குருநகரைச் சொல்லுகிறேன்.

சேர்ந்த மருசால் ஜயாத்துரை என்பவரின் வத்தையில் ஏற்றிச்சென்று பொன்னுசிங்கம் என்பவரால் அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது.

போருக்கு முந்திய திருவிழாக் காலங்களில் மண்டைதீவு துறைமுகத்தில் இருந்து பாலைதீவிற்கு யாத்திரிகளை மண்டைதீவு கடற்தொழிலாளர் ஏற்றி இறக்கி திருவிழாவை சிறப்பித்தார்கள். போருக்குப் பின் கோவில் புனரமைப்பு 2011, அறைவீடு புனரமைப்பு 2012, மெழுகுதிரி கொழுத்துவதற்கான தனி அமைவிடம், யாத்திரிகள் வழிபாடு செய்வதற்கான நிழற் கூடாரம் - 2013

வேலையாட்கள் தங்குமிடம் புனரமைப்பு, கோவிலுக்கு முன் பக்கத்திலுள்ள கொடிமர அத்திவாரம், குருசுமரம், புனித அந்தோனியார் சூருபம், மாதா சூருபம் என்பன பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் கடல் அரிப்பைத் தடுக்கும் வகையில் கொங்கிறீர் கற்களால் ஆன மதில் என்பவற்றை பாலைதீவு மூப்பர் அரூளப்பு ஜேசுதாசன் (ராசா) என்பவரின் அனுசரணையுடன் அல்லைப்பிடிப்பாக்களால் அமைக்கப்பட்டது.

வேலையாட்கள் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட மடத்தை இன்று குருக்கள் அரூட் சகோதரிகளுக்குரிய சமையல் அறையாக பாவிக்கப் படுகின்றது. 23.03.2014 அன்று வலைப்பாட்டு பங்குத்தந்தை வணக்கத்துக்குரிய அரூட்தந்தை அ.சில்வேஸ்ரர்தாஸ் என்பவரினால் புனித அந்தோனியார் சொருபம் கோவில் முகப்பு முற்றத்தில் நிறுவப்பட்டது.

எனவே வரலாற்று உருவாக்கத்தில் இவ்வாலயத்தை வழிபடும் மக்களின் கருத்தியல்ரீதியாகவும் பாதிரியார்களது செவிவழிச்செய்திகளாலும் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைப் பெற்றுமுடிந்ததோடு இவ்வாலய வரலாற்று உருவாக்கத்திற்கான ஆரம்பக் கண்ணோட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதனை அவதானிக்கலாம்.

கண்ணகி படைப்பில் காஸ்படுத்தப்படும் மர்மங்கள்

இலக்கியச் செம்மல் பரா. ரதீஸ்

B.A.(Hons) Sp. in Tamil, BGDE

ஆசிரியர், தமிழ்ப்புலம்

யா/மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை

சிலப்பதிகாரத்தின் கதாநாயகி கண்ணகி. நாயகனாகிய கோவலனைக் காட்டிலும் கண்ணகியையே முதன்மைப்படுத்துவார் இளங்கோ. கண்ணகியின் பிறப்பிலோ முற்பிறப்பிலோ தெய்வநிலையை அல்லது தெய்வீகத்தோடு தொடர்புபட்ட நிலையை இளங்கோ பேசவில்லை என்பது தெளிவு. சோழ நாட்டிலே பூம்புகார் பட்டணத்திலே வணிகர் குலத்திலே பிறந்தவள் கண்ணகி. மாநாய்களின் மகள். நற் பண்புகள் வாய்க்கப் பெற்றவள்.

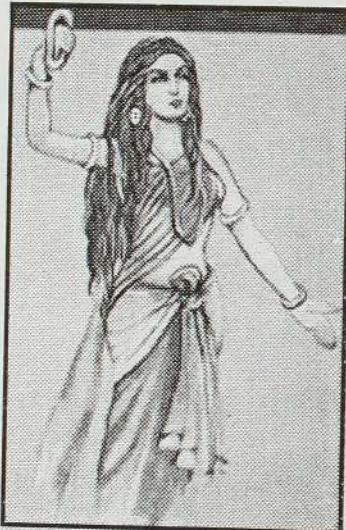
“நாக நீள் நகரொடு நாகநாடு அதனொடு
போகம் நீள் புகழ் மன்னும் புகார் நகர் அது தன்னில்
மாகவான் நிகர் வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்
ஈகைவான் கொடி அன்னாள் ஈர் – அறு ஆண்டு அகவையாள்”

என்ற சிலப்பதிகார மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் அடிகளினாடாகக் கண்ணகியை அறிமுகப்படுத்துவார் இளங்கோ. இவை பிறப்புத் தொடர்பான செய்திகள். கண்ணகியின் முற்பிறப்பு தொடர்பாக சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. கண்ணகி முற்பிறப்பிலே சிங்கபுரத்தில் அரச காரியம் புரிந்த “பரதன்” என்பவனுடைய மனைவியாக இருந்தவள்.

“முந்தைப் பிறப்பில் பைந்தொடி கணவனொடு
சிங்கா வண்புகழுச் சிங்கபுரத்துச்
சங்கமன் என்னும் வணிகன் மனைவி
இட்டசாபம் காட்டியது அகவின்....”
அடிகளினாடாகவும்

“முந்தைப் பிறப்பில் பைந்தொடி! கணவன்
வெம்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
பரதன் என்னும் பெயரான்; அக்கோவலன்
விரதம் நீங்கிய பொறுப்பினன்”

என்ற கட்டுரைக் காதை அடிகளினூடாக இதனைக் கண்டு கொள்ளலாம். அதாவது சிங்கபுரத்திலே அரசகாரியம் செய்த பரதன் தான் செய்ததீவினையின் விளைவாக மறுபிறப்பிலே கோவலனாகப் பிறக்கிறான். பரதனின் மனைவி கண்ணகியாகப் பிறக்கிறாள். கபிலபுரத்தில் இருந்து வாணிபம் செய்யசங்கமன் என்ற வணிகன் நீலி என்ற மனைவியோடு சிங்கபுரத்திற்கு வருகிறான். ஒற்றன் என்று அரசனிடத்திலே காட்டிக் கொடுத்து சங்கமன் மரணத்திற்கு காரணமாகிறான் பரதன். இன்று நாம் இத்துன்பமடைவதற்கு யார் காரணமோ அவர்களும் இத்துன்பத்தை அடைய வேண்டுமென்று சாபமிடுகிறாள் நீலி. இதன் பிரகாரம் பரதன் கோவலனாகப் பிறக்கிறான். அவன் மனைவி கண்ணகியாகப் பிறக்கிறாள்.

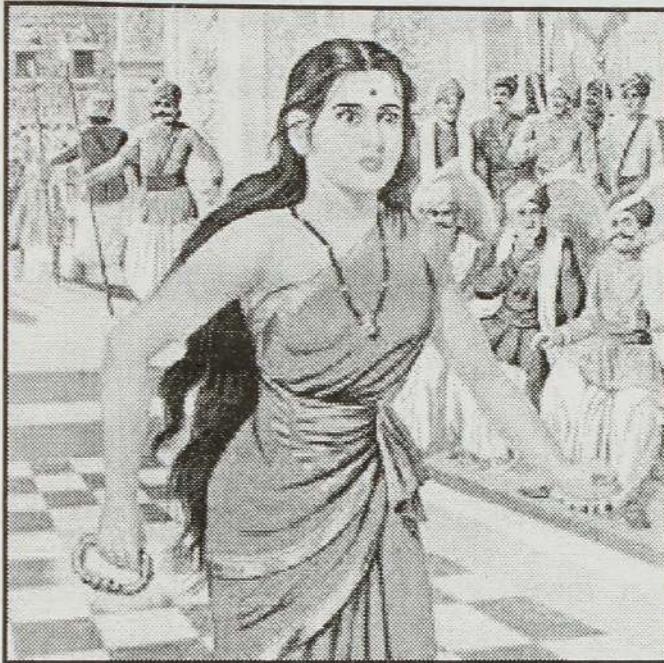

கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை இரண்டிலும் காளியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்று ‘தெய்வ நிலை’ பேசுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரை தெய்வீகத் தோடு தொடர்புபடுத்தி கூறப்படுவதைக் காண்கிறோம். கோவலன் கதை, கண்ணகியின் பிறப்பு பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றது. பாண்டி நாட்டிலே மதுரையிலே பிறந்தவள் கண்ணகி. பாண்டிமாதேவி கோவிலிங்கியின் மகள்.

“காளியுட தன்னுயிரை கடுகனவே தான் பிடித்து
எலுமிச்சம் கனியாக்கி ஈந்தாராம் சொக்கலிங்கம்
கோவிலிங்கி கனியர்க்கு கொடுத்தார் நலமாக
வாங்கியதை உண்டாளாம் மனமகிழந்து கோவிலிங்கி
ஆகவே தான் கர்ப்பமாய் அறிவை அறிவையெந்த மாதினிக்கு
பத்துமாதஞ் சென்றது காண் பைந்தொடியாள் மங்கைக்கு
வலதுகால் செஞ்சிலம்பு இடதுகை செப்பேடு
கழுத்திலே பூமாலை கன்ன வழியாக
கன்னத்து வழியாக கட்டழகி பெண் பிறந்தாள்.”

கண்ணகி பிறந்த பலனை சோதிடர்கள் மூலம் அறிந்தார்கள் பாண்டியர்கள். சோதிடத்தின்படி கண்ணகியால் நாட்டிற்கு கேடு வரும் என அறிந்து அவளைக் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

“மாலையிட்டு பெண்பிறந்தால் மதுரைதனக் காகாது
கொடியிட்டு பெண்பிறந்தால் கொற்றவருக் காகாது
வாய்விட்டமுதாலோ வடமதுரை வெந்துவிடும்
தேம்பி யமுதாலோ தென்மதுரை வெந்துவிடும்
மரப்பெட்டிதனிலடக்கிவைகையிலே தள்ளுமென்றார்.”

கண்ணகியை பேழூயிலே வைத்து வைகை நதியிலே தள்ளி னார்கள். பேழூகாவிரிப்பும் பட்டினக் கரையிலே மிதந்தது. பேழூயை மாநாய்கள், மாச்சோட்டான் எனும் இரண்டு வணிகன்கள் கண்டார்கள். பேழூ தனக்கென்று மாச்சோட்டான் கூறினான். உள்ள இருக்கும் பொருள் தனக்கென்றான் மாநாய்கள்.

“மரப்பெட்டி என்ன தென்றான் மாச்சோட்டான் அப்போது
மாநாய்கள் உள்ளிருக்கும் வஸ்துவு என்ன தென்றான்”

பேழூயைத் தீற்றிடு பார்த்தபோது அங்கே அழகான பெண் குழந்தையொன்று இருந்தது. அந்தக் குழந்தையை எடுத்து அன்பாக வளர்க்கலானான் மாநாய்கள். அந்தக் குழந்தை தான் கண்ணகி.

“அந்தக் குழந்தையை அன்பாகக் கொண்டு வந்து
வைத்து வளர்த்தானே வகையுடனே மாநாய்கள்”

சிலப்பதிகாரத்தின் படி சோழ நாட்டிலே மாநாய்களுக்கு மகளாக பிறந்தவள் கண்ணகி. கோவலன் கதையின்படி பாண்டி நாட்டிலே கோவிலிங்கிக்கு மகளாகப் பிறக்கின்றாள். பிறந்த இடம் வேறுபடுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் படி பெற்ற தந்தை கோவலன் கதையிலே வளர்ப்புத் தந்தையாகிறான். கோவலன் கதை தோன்றியதளம் நாட்டுப்புறம். நாட்டுப்புறக் கூறுகள் இக் கதைப் பாடலில் உள்வாங்கப்படுகின்றன. குழந்தை பிறந்ததும் கூறுகள் இக் கதைப் பாடலில் உள்வாங்கப்படுகின்றன.

சோதிடம் பார்த்தால், நாட்டுக்குக் கேடுவருமெனில் குழந்தையைக் கைவிடல் போன்ற அம்சங்கள் நாட்டுப்புறம் சாந்தவையாகும். இவ் அம்சங்கள் நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களின் கதை நகர்விற்குப் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. சோதிடத்தின் மூலம் பிறந்த குழந்தையால் நாட்டிற்குக் கேடு வருமென அறிந்து குழந்தையைக் கைவிடல் தொடர்பான செய்தி பிற கதைப் பாடல்களிலும் உண்டு உதாரணமாக மதுரை வீரன் கதைப் பாடலைச் சுட்டலாம்.

கன்னத்து வழியாகப் பிறந்ததனால் கண்ணகி என்ற பெயர் வந்தது எனக் காரணம் கற்பிக்கின்றார். கோவலன் கதை ஆசிரியர்.

“கன்ன வழியாகப் பிறந்த கட்டழகியாகுமென
கண்ணகியாள் என்று சொல்லி கன்னிக்குப் பெயர் கொடுத்து”

வலது காலில் சிம்புடனும், இடதுகையில் செப்பேட்டுடனும், கழுத்திலே மாலையுடனும் கண்ணகி பிறந்ததாகக் கோவலன் கதை கூறுகின்றது. கண்ணகியின் சிலம்பிலே உள்ள “நாகமணி” ஐந்து தலை நாகத்தினால் வழங்கப்பட்டதாகக் கோவலன் கதை சொல்லும்.

“இக் குழந்தை தனக்கு ஏது நாம் செய்வோமென்று
நாகரத்தினத்தைக்கக்கிநலமாக வைக்கையிலே
எங்கும் பொருந்தவில்லை இக் குழந்தை தேவமதில்
வலது காற்சிலம்புதனில் வைத்தது ரத்தினத்தை
அதிலே பொருந்திடவே அன்பாக ரத்தினமும்
நாகரத்தினம் சிலம் பெனவே அன்பாகப் பெயர் கொடுத்து
ஐந்து தலை நாகமது அந்தக் குழந்தைதனை.....”

சிலப்பதிகாரத்திலே இத்தகைய செய்திகளைக்காண முடியாது. கண்ணகியின் சிலம்பினுள்ளே இருந்தவை மணிகள் என்பதை மட்டும் கண்டு கொள்ளலாம். கோவலனார் கதை, கண்ணகி வழக்குரை என்பன கண்ணகியின் சிலப்பிற்கான நாகமணி ஈழத்தில் இருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டது என்கின்றன.

கண்ணகியின் முற்பிறப்புப் பற்றிக் கோவலன் கதை கூறும் கருத்தினை நோக்குவோம். பாண்டியர்கள், தங்கள் கட்டளையை மீறி காளி கோயிலுக்கு விளக்கு வைத்துவிட்டான் என்பதற்காக வாணிபனொருவனுக்கு மரண

தண்டனை வழங்குகின்றார்கள். இதனால் காளி கோபமடைகின்றாள். ஆயனைக் கோவலனாகப் பிறக்கச் செய்கின்றாள். தான் கண்ணகியாக பாண்டிய நாட்டிலே அவதரிக்கின்றாள். கோவலனார் கதையிலும் காளியே, கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள். கோவலன் கதையிலே கோவிலிங்கி வயிற்றிலே பிறந்தவள் கண்ணகி. கோவலனார் கதையிலே மாங்கனியில் இருந்து தோன்றுகின்றாள்.

“பார்த்தளவிற் கண்ணாடிப் படத்திலுறு மாங்கனியில்
சீர்த்த கடுஞ் சிங்க மன்னத் தேவியுமங் கவதரித்தாள்
பார்த்தவர் கடானடுங்கப் பத்தினியங் கவரித்தாள்
மூர்த்தமதில் மாங்கனியில் முதல்வியுமங் கவரித்தாள்”

என்ற கோவலனார் கதை அடிகளினாடாக மேற்கூறிய செய்தியினை அறியலாம்.

பாண்டியர்களை பழிவாங்க வேண்டும் என்பதற்காக, மதுரையை எரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்ணகி பாண்டி நாட்டிலே அவதரிக்கின்றாள். இதனால் பின்வருமாறு பாடுவார் கோவலனார் கதை ஆசிரியர்.

“பூவுலகு குடியேறப் பொன் மதுரை தீயேற
நாவலர்கள் தான் பிழைக்க நாடு நகர் தான் தனைக்க
மூவுலகுந்தான் துதிக்க முடிமன்னன் தனை வதைக்க
கோவலன் தன் பழிவாங்க கொடியிடை அங்கு அவதரித்தாள்”

கண்ணகி பிறந்ததும், பாண்டியர்கள் வேதியர்களை அழைத்து குழந்தையின் பிறந்த பலன் பற்றி கேட்கின்றார்கள். மறையவர்கள் குழந்தையின் பிறந்த பயன் பற்றி பின்வருமாறு கூறுவர்

அழிவு வந்ததே அரசே அயன் எழுத்தை யார் தனிர்ப்பார்
பழியிது தான் வருவதன் முன் பாராரும் பாண்டியனே
மொழியும் இளம் குழந்தை தன்னை மூட்டடைத்த பேழையிட்டு
கழி மனத்து ஒன்றே எண்ணாது கடல்மேலே விடுக என்றார்.”

பாண்டியர்கள், பேழையிலே கண்ணகியை வைத்து, கடலிலே விடுகின்றார்கள். பேழை பூம்புகார்ப் பட்டினத்திலே போய் மிதக்கிறது. மானாகர் என்ற வணிகன் பேழையைக் காண்கின்றான். பேழையினுள் இருந்து குழந்தையை எடுத்து வளர்க்கலானான்.

“பேழூதன்னை கண்டாவிற் பெருமை பெறு நன் வணிகர்
மாழூதன்னை கண்டதொரு வறியன் போலே மகிழ்ந்து
ஏழூதன்னைக் காத்தருளும் இயல்புடைய மானாகர்
வாறை தன்னையுகழ் வயலான் மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்”

கோவலனார் கதையிலும் பாண்டி நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, சோழ
நாட்டிலே பூம்புகாரிலே மானாகரினால் வளர்க்கப் பட்டாள் என்றே
கூறப்படுகின்றது. கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடர்பாக கண்ணகி வழக்குரையும்
கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பவற்றில் கூறப்படுகின்ற கருத்தினைப்
போலவே கூறி நிற்பதை நாம் காண்கின்றோம். கண்ணகி பாண்டி நாட்டிலே
அவதரிக்கின்றாள். கோவலனார் கதையைப் போன்றே மாங்கனியில் இருந்து
தோன்றுகின்றாள்.

“ஆங்கு நின்ற அனைவருக்கும் அமைச்சருக்கும் விடை கொடுத்துத்
தேங்கு புகழ் வேல்வழுதி தேவி திருமுகம் பார்த்து
வாங்கி வைத்த மூன்றாம் நாள் வைத்த மாங்கனியத்தை
ாங்கு நான் பார்ப்பதற்கு எடுத்துவாரும் என உரைத்தான்”

“உரைத்தளவிற் தேவி சென்றே உற்ற பொன்னின் குடந்திறக்க
விரைக் கமலத் திருவெனவே மிக்க பிள்ளை உருவாகித்
தரைக்குள் அதிசயித்தென்ன தார் வேந்தற்கே உரைப்பாள்
புரக்கும் அரசே கனிதான் பிள்ளையாய் இருக்கு தென்றாள்”

அந்தணர்களை அழூத்து பிள்ளை பிறந்த பலனை விசாரிக்கின்றான்
மன்னன். பிள்ளையால் நாட்டிற்கு கேடு வரும் என்கின்றார்கள் அந்தணர்கள்.

“என்று மறையோர் உரைப்பார் எழில் மேவுங் உடலுக்குள்
வென்றி தரும் வேந்தருக்கும் மிக்க கொற்கை மாநகர்க்கும்
துன்று புகழ்க் கூடல் மன்னா தொல்வினைகள் வருமிதனால்
இன்று பேழூக்குள் வைத்தே இலங்கு சிந்தில் விடுப்பதென்றார்”

கண்ணகியைப் பேழூயில் வைத்து, கங்கை நதியிலே விடுகின்றனர். பேழூ காவிரிப் பூம்பட்டினக் கரையை அடைகின்றது. மசாத்தார், மானாகர் என்கின்ற இரண்டு வணிகர்களும் பேழூயைக் காணுகின்றனர். பேழூ எனக்கென்றான் மாசாத்தான், உள்ளிருக்கும் நிதி எனக்கென்றார் மானாகன்.

“பெட்டகம் எனக்கென்றார் பேர் பெரிய மாசாத்தார்
பூந்துணர்

இட்டதற்குள் இருக்கும் நிதி எனக் கென்றார் மானாகர்
திட்டமுடன் மாசாத்தார் செலுமளவில் அகலுமது
மட்டமரப் பேழை தன்னை மானாகர் வரவெடுத்தார்”

“தார் நிகழும் மானாகர் தான் பேழை தனைத்திறந்து
சீர் பெறவே பார்ப்பளவில் திருமதலை உள்ளிருக்கும்
பேர் பெறும் மாசாத்தருடன் பெண்பிள்ளை ஒன்று இருக்குதென்ன
நேரமையுடன் சொற்படியே நீர் கொடு போய் வளர்ப்பததென்றார்”

எனவே பாண்டி நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, சோழ நாட்டிலே மானாகரினால் வளர்க்கப்பட்டாள் என்றே கண்ணகி வழக்குரையும் கூறுகின்றது.

பிறப்புத் தொடர்பாக கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பவற்றோடு ஒத்திருக்கும் கண்ணகி வழக்குரை முற் பிறப்புத் தொடர்பாக இவற்றில் இருந்து வேறுபடுவதை நாம் காண்கின்றோம். பாண்டியன் தவப் பேற்றினால் சிவனைப் போன்று நெற்றிக்கண்ணைப் பெற்றுக்கொண்டான். இதனால் பாண்டியனுக்குச் செருக்குண்டாயிற்று பாண்டியன் செருக்கோடு வாழ்வதை விரும்பாத உமையம்மையார் அவனது நெற்றிக் கண்ணைப் பார்க்கும்படி சிவனனிடம் முறையிடுகின்றார் உமையவளின் வேண்டு கோளிற்கிணக்க பாண்டியனின் நெற்றிக்கண்ணை நீக்கி, அவனது செருக்கைப் போக்குவதற்காக பரராசமுனிவரின் மகளைக் கண்ணகியாகப் பிறக்கும் படி செய்கின்றார் சிவபெருமான் எனவே, கண்ணகி வழக்குரையின் படி பரராசமுனிவரின் மகளே கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள்.

கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடர்பாக கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பன தெய்வநிலையையும் கண்ணகி வழக்குரை தெய்வீகத்தோடு தொடர்புபட்ட நிலையையும் பேசுவதைக் காண்கின்றோம். அதாவது கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை ஆகிய இரண்டும் காளியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்று கண்ணகி வழக்குரை கண்ணகியின் பிறப்பினைதெய்வீகத்தோடு தொடர்பு படுத்துவதையும் காணலாம். ஆனால் சிலப்பதிகாரம் பிறப்பிலே மனிதப் பெண்ணையை காட்டுகின்றது “துன்ப மாலை”யின் பிறபகுதியில் இருந்து மானிடத்திற்கு அப்பாற்பட்ட

சக்தியைக் கொண்டவளாகக் கண்ணகி மாறுகின்றாள். பாண்டியனோடு வாதாடி, கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பதை நிரூபித்து, மதுரை நகரை தீக்கிரையாக்கி தெய்வமாகின்றாள். மானிடப் பெண் தெய்வநிலையை அடைகின்றாள். இது சிலப்பதிகாரம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் இருந்து இவ் இலக்கியங்கள் ஏன் வேறுபடுகின்றன என்ற கேள்வி எழுகின்றது இவை தோன்றிய தளம், நோக்கம் என்பவையே இவை வேறுபட ஏதுக்களாகின்றன. இவற்றின் தளம், கிராமியம், நோக்கம், கண்ணகித் தெய்வத்தினை முதன்மைப் படுத்தல் அதாவது கண்ணகி மீது மக்களுக்கு பிடிப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக பிறப்பிலேயே தெய்வமாக்கு

கின்றன அல்லது தெய்வீகத் தோடு தொடர்புபடுத்து கின்றன. ஒரு வணிகனை அல்லது ஒரு ஆயனை பாண்டியர்கள் நீதியற்ற முறையில் தண்டித்து விட்டார்கள் என்பதற்காக காளி, கண்ணகியாக

அவதரித்துப் பாண்டியர்களை தண்டிக்கிறாள். இது போல நீதி தவறி எம்மையாரும் தண்டித்தால் அவர்களையும் கண்ணகி தண்டிப்பாள் என்ற நம்பிக்கையை மக்கள் மத்தியில் ஊட்டுவதற்காக இவ் இலக்கியங்கள் இவ்வாறு பாடியிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. “உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்” என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதே இளங்கோவின் நோக்கம். இவர்களின் நோக்கம் மக்கள் மத்தியில் கண்ணகி மீது பிடிப்பையும் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கி, கண்ணகி வழிபாட்டை வளர்த்துப்பதாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தின் படி சோழ நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, பாண்டி நாட்டிலே கணவனை இழந்து, சேர நாட்டிலே தெய்வமாகின்றாள். கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை, கண்ணகி வழக்குரை என்பன பாண்டி நாட்டிலே பிறந்து, சோழ நாட்டிலே வளர்ந்ததாகக் கூறுகின்றன. இவர்கள் இச் செய்தியினை எங்கிருந்து பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன்பே, கோவலன் - கண்ணகி தொடர்பாக வாய்மொழிக் கதை மரபு இருந்திருக்கிறது என்பது அறிஞர் பலரது கருத்து. எனவே இவ்

வாய்மொழி மரபில் இருந்து இதனைப் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கூறுதற்கு இடமுண்டு. சிலப்பதிகாரத்திற்கு பின்பும் கோவலன் கண்ணகி வரலாறு கூறும் இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தில் இருந்து இச் செய்தியினைப் பெற்றார்களோ என்று எண்ணுதற்கும் இடமுண்டு.

பாண்டியன் குற்றமற்றவன் என்பதை உணர்கின்றாள் கண்ணகி. கோவலனது ஊழ்வினையே பாண்டியனைத் தவறிமூக்க வைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறாள். “வாழ்த்துக் காதை” யில் வானத்தில் தோன்றிக் கண்ணகி பின்வருமாறு கூறுகின்றாள். பாண்டியன் தீமை செய்யாதவன். இந்தீரனுடைய அரண்மனையிலே விருந்தினாக உள்ளான். நான் அவனுடைய மகள். பாண்டியன் குற்றமற்றவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட கண்ணகிக்கு அவன் மீது இரக்கம் ஏற்படுகின்றது. இரக்கம் அன்பாக மறுக்கின்றது. அன்பு மேலீட்டால் தான் பாண்டியனது மகள் என்கிறாள். இதனைச் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்கதையில் வரும் பின்வரும் அடிகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

“தென்னவன் தீது இலன்; தேவர் கோன் தன் கோயில்
நல் விருந்து ஆயினாள்; நான் அவன் தன் மகள்...”

“நான் அவன் தன் மகள்” என்ற குறிப்பில் இருந்து இவர்கள் இச் செய்தியினைப் பெற்றுக் கொண்டார்களோ என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

இவ்வாறு கண்ணகியின் பிறப்பு, முற்பிறப்புத் தொடர்பாக சிலப்பதிகாரம், கோவலன் கதை, கண்ணகி வழக்குரை கோவலனார் கதை என்பன எத்தகைய கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

துணை நின்ற நூல்கள்

✓ கந்தையா வீ.சி. (1968)
(பதிப்பாசிரியர்)	கண்ணகி வழக்குரை
மட்டக்களப்பு இந்து சமய
விருத்திச் சங்கம்
சிலப்பதிகாரம்
✓ சுப்பிரமணியம்.ச.வே (2001)
(உரையாசிரியர்)	சென்னை; கங்கை புத்தக நிலையம்
✓ செல்லையா மா.சே (1962)
(பதிப்பாசிரியர்)	கோவலனார் கதை
பருத்தித்துறை

திட்டமிடல் கிளை உத்திரோகத்துர்கள்

திட்டமிடல் கிளை உத்தியோகத்துறைகள்

உட்கார்ந்திறப்பவர்கள்

திரு. J. சதீஸ்குமார், திரு. B. முகந்தன், திரு. S. சத்தியசீலன்(பிரதேச செயலாளர்),
திரு. K. குரேங்திரன், திரு. J. வெணுகோபன்.

நற்பவர்க்கள்

1ப் வரிசை

செல்வி. P. நித்தியமதி .திருமதி. Y. கலேஜந்தினி, செல்வி. S. சுகந்தினி, திருமதி. S. அழுதா,
செல்வி. R. ஜெயரன்,

2ப் வரிசை

திருமதி. A. அம்ரா , திருமதி. K. கலேஜந்தினி, செல்வி. R. ஜெயப்பிரியா,
திருமதி. இ. சந்தானலட்சுமி, திருமதி. K. ஜெயராகினி, திருமதி. M. ழோஸ்வேஜினி,
செல்வி. T. மிதுலா, திருமதி. U. கணகேஸ்வரி.

3ப் வரிசை

திரு. Y. பகீரதன், திரு. S. சிவரூபன், திரு. S. கேகசவன், திரு. K. விஜயகுமார், திரு. K. சுதாகரன்,
திரு. K. சத்தீஸ்வரன், திரு. P. மனோகரன்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாரம்பரிய வாழ்வியல்ல் நம்பிக்கைகள்

திரு. P. விஜயநாதன் (I.S.A.)

BGED Dip. Edu. mg, Dip in sch - ma.

பயிற்றப்பட்ட ஆரம்பப்பிரிவு,

வலயக்கல்வி அலுவலகம்,கிளிநொச்சி.

IDனிதன் எப்பொழுது தோன்றினானோ அப்பொழுதே நம்பிக்கையும் பரிணமித்துவிட்டது எனக்கருதலாம். மனிதனின் நல்ல உணர்வும், சமுதாய உணர்வும் நம்பிக்கைகளை வளர்த்தெடுக்கும் காரணிகளாக உள்ளன. நம்பிக்கை என்பது ஒன்றின் உண்மைத் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். மனிதமனதின் விழைவால் நம்பிக்கை தோன்றுகிறது. மனிதன் அச்சத்தின் காரணமாக இயற்கையின் தோற்றத்தினையும் செயற் பாடுகளை நோக்கிய நிலையில் நம்பிக்கைகள் தோற்றம் பெற்றன. இவற்றுடன் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற மனிதனின் விருப்பமும் இணைந்து செயற்பட்டதால் நம்பிக்கையின் எல்லை விரிவடைந்தது.

அறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக அன்றைய பெரும்பாலான நம்பிக்கைகள் இன்று மூட நம்பிக்கைகளாக கருதப்படுகின்றன. எந்த ஒரு நம்பிக்கையையும் எளிதில் மூட நம்பிக்கையாக கூற முடியாது. அதேபோல் மூடநம்பிக்கையாக கருதப்பட்டவை இன்றைய அறிவியல் ஆய்வின் வாயிலாக நம்பிக்கைகளாக மாற்றியுள்ளன. பிரதேசத்தில் நம்பிக்கைகள் பலவற்றிற்கு தீர்வுகாணப்பட்டுள்ளன. அவை, வானியல், மாதும், எண்ணதிஸ்பம், சோதிடம், கிழமை, திட்டுகள், சாபம், பாவம், பழி, புண்ணியம், ஊழ், சத்தியம் நேர்த்திகள். கண்ணாறு, திருமணம், பிறப்பு, இறப்பு, பூப்பு, தீட்டு, துடக்கு, செய் வினை, சுனியம், வசியம், பேய், சகுனம், கனவு, பல்லி சொல்லுதல் முதலியன நம்பிக்கைகளாக இருக்கின்றன.

அந்த வகையிலேயே பூநகரி பிரதேசத்தின் பூர்வீகக் குடிகளாகக் கொண்ட மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியலின் அம்சமாக நம்பிக்கைகள்

புந்துணர்

-75:-

2014

எந்தளவுக்கு இம் மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறையியலுடன் கலந்தும், செறிந்தும், நிறைந்தும், ஊடுருவி காணப்படுவதனை நோக்குவோம். ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு வேர்களை, வாழ்வியலின் மூலத்தினை இந்த ஆராய்ச்சிகளை ஆராய்வதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் வாழ்வியல் விடயங்களை அறிந்து கொள்ளத்தக்க வல்லமை இவர்களிடம் உண்டு. இவ்வாறான ஆய்வுப் புலத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாக மரபுவழியாக ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. நம்பிக்கைகள் இந்த சமூகத்தின் இருத்தலுக்கும் இருப்பியலுக்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. நம்பிக்கை பற்றி வாழ்வியல் அவசியம் “நம்பிக்கையானது மக்களுடைய உள்ளுணர்ச்சி களைக் கொண்டதாகவும் மரபு வழியாகச் சந்ததி பின்சந்ததியினரால் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நம்பிக்கையாகவும் உள்ளது” எனக் கூறப்படுகிறது.

நம்பிக்கைகள் தனிமனித நம்பிக்கை, சமூக நம்பிக்கை என இருவகையாகக் கூறலாம். மனிதனது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணங்கள் நம்பிக்கைகளாக உருவாக்கப்பட்டு அந்தந்த சமூகத்தால் காலங்காலமாக பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இப் பிரதேசத்தில் சுகுன நம்பிக்கைகள், நாள் நட்சத்திரம் பற்றிய நம்பிக்கைகள், பருவமடைதல் (பூப்பெய்தல்) பற்றிய நம்பிக்கைகள், கடவுள் நம்பிக்கைகள், பேய் பற்றிய நம்பிக்கைகள், பில்லி, சுனியம் என பலவாறாகக் காணப்படுகின்றன.

அதாவது செயற்படுத்தும் தீட்டங்களையோ, மாற்றுக் காரியங்களையோ அல்லது செய்யத் தொடங்கினாலோ பல்லி சொன்னால் அந்த விடயம் தடைப்பட்டு விடும். அதனால் பல துன்பங்கள் விளையும் எனப் பலவாறாகச் சிந்திக்கும் மரபுள்ளது. பல்லி உச்சத்தில் இருந்து சொன்னதா? இல்லை வேறு பக்கத்திசைகளில் இருந்து சொன்னதா? எனவும் ஆராயப்படும். உச்சத்துப் பல்லி அச்சமில்லை என்பதனால் உச்சத்தினில் இருந்து பல்லி சொன்னால் பயப்படத் தேவையில்லை என நம்பப்படுகிறது. மேலும் பல்லி பற்றிய நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன.

வீடு கட்டுதல் தொடர்பான நம்பிக்கையை நோக்கும் போது மனை அமைதல் என்பது சுகல விதமான நற்காரியங்களுக்கும் அடிப்படையானதாக கருதப்படுகிறது. “மனை உதவுமாற் போல் மனைவி மக்கள் உதவார்” என்பது பரவலாக இம் மக்களால் கூறப்பட்டுவரும் பழமொழியாகும். வீட்டின் அமைப்பிற்கு பிள்ளைப் பேறுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்பது பூநகரி மக்கள்

சமுதாயத்தில் பிறப்பு தொடர்பாக நிலவி வரும் நம்பிக்கையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதன் காரணமாக வீட்டில் வாழுப்போகும் பெண்ணின் ஜாதக ஓலையைக் கருத்திற் கொண்டு மனைக்கு நிலம் எடுக்கும் வழக்கம் இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது. இத்தகைய நம்பிக்கைக்கான காரணம் ஒருவகையான உளவியல் மாற்றமே எனக் கூறப்படுகின்றது.

நம்பிக்கை தொடர்பான நடைமுறைகளை மேலும் நோக்கும் பொழுது கண்ணிநாகு கணத்தல், நாய்ஊளையிடல் இரண்டும் ஒன்றாக நடைபெற்றால் குறித்த வீட்டில் மரணம் அல்லது கெட்டநிகழ்வு நிகழும் என்பது நம்பிக்கையாக இருக்கிறது மற்றும் பருவம் தப்பி மரங்களில் காடுண்டானால் அதனை வம்புக்காய் என அழைப்பார், இவ்வாறு காய்ப்பதோ அல்லது இடைநடுவில் அது வீழ்வதோ இறப்பைக் கொண்டுவரும் என்பது இப் பிரதேச மக்களின் நம்பிக்கையாகும். வளர்ப்பு நாய்க்கு இயமன் வருவது பற்றித் தெரியும் என்ற நம்பிக்கை இம் மக்களிடம் உண்டு.

காகம் கரைதல் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் உள்ளன. “அண்டங் காகம்” கரைந்தால் ஏதோ இடையூறு தங்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படும் என்று; “அரிசிக்காகம்” கரைந்தால் தூரத்து உறவினர்கள் தமது இல்லத்திற்கு வர இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்காக உணவு வகைகளை முன்னரே தயார்படுத்துகின்ற நம்பிக்கை வலுப்பெற்றிருக்கின்றது. பயணம் புறப்படும்போது வீட்டு வாசலிலில் அல்லது அண்மைய இடங்களில் தடுத்தால் தமது பயணத்திற்கு ஏதாவது தடங்கல் ஏற்படும் என்றும் நம்பிக்கை உள்ளது. இதனை விட முழிவியழும் (முழு விசேடம்) பார்க்கின்ற மரபும் உள்ளது. இந்த முதலில் முழித்துவிட்டு காரியம் ஆற்றுவது பயன்தராது என்றும் வீதியில் குறுக்காக பூனை, சாரைப்பாம்பு சென்றாலும் ஏதோ விபரீதம் நிகழு இருக்கின்றது என்றும் கருதப்படுகின்றது. சிலர் “இது இன்டைக்கு சரிப்பட்டு வராது என்று முன்னுக்கு வந்திட்டு” என்று புறப்பட்ட பயணத்திலிருந்து திரும்பி செல்வதனையும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த முளிவியளத்தில் விதவைகள் முக்கியமாகக் காணக் கூடாத வர்களாக கருதப்படுகின்றனர்.

வானியல் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. இடி, மின்னல், புயல் என்பவற்றிற்கு பயந்து அவற்றிலிருந்து தங்களை பாாதுகாக்கவும் நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகவும் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக கடும் இடியிடத்தால் அபாயம் என்று சிலர் “அருச்சனன் நாடு” என்று உரக்கக் கூந்துணர்

உச்சரிப்பார்கள் அருச்சனன் அதனை தடுக்கக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவன் என சொல்வதையும் காணலாம். மேலும் வட கிழக்கு, தென் மேற்கு வானம் இருண்டிருந்தால் மழை வரும் என்றும் தெற்கு மேற்கு திசைகள் இருண்டிருந்தாலும் மழை வருதற்குரிய அறிகுறிகள் இல்லையென்றும் தீட்டுமாக நம்புகின்ற மரபும் உள்ளது.

நாள், வாரம், மாதம் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் உள்ளன. ஆடி மாதம் செய்வதற்குரிய மாதம் அல்ல என்று சித்திரையில் மகன் பிறந்தால் அப்பனுக்கு கூடாது என்றும் நம்புகின்ற தன்மையுள்ளது. சனிப்பினம் சனிக்கிழமைகளில் இடுகோட்டிற்கு கொண்டு செல்லும் பின்மானது “சனிப்பினம் தனிவழி போகாது” குடும்பத்தில் வேறு யாரையும் அல்லது அயலவர்களில் யாரையாவது எடுத்துக்கொண்டு தான் போகும் என்று நம்புவதால் சனிக்கிழமைகளில் பிரேதம் கொண்டு செல்வதை பெருமளவில் தனிர்க்க வேண்டும் அவசியமாகக் கொண்டு செல்ல நேரந்தால் முட்டை அல்லது தென்னம்பிள்ளை போன்ற உயிருள்ளவற்றை பின்த்துடன் கூடவைத்து அனுப்புவார்கள்.

பெண்கள் வெள்ளி, ஞாயிறு கிழமைகளில் ருதுவாகினால் கெட்ட பெயரும், ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. இறப்பு வீடு தாம் சூழலுக்கு அருகாமையில் நிகழ்ந்தால் வீட்டிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் அயலவர்கள் குழந்தைகள் போன்றோர் வெளியில் வருவதைத் தனிர்த்துக் கொள்வார்கள்.

மேலும் பெண்கள் சாதாரண நாட்களிலும் மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் வீதியில் தீரிவதும் நல்லதல்ல. இவர்களை இலவில் பேய் பிடித்துக் கொள்ளும் என்பது நம்பிக்கை இதனைவிட வெள்ளிக்கிழமைகளில் வேம்பு, ஆல், இலந்தை அருகாமையாக செல்லக் கூடாது. அதில் பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு மரங்களை விரும்பி உறைகின்ற தெய்வம் இருப்பதனால் அவை மக்களின் மேல் தொற்றி விடும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகின்றது.

துடக்கு வீடுகளில் (பூப்புபிறப்பு) “கொத்திப்பேய்” காவல் நிற்பதாகவும் துடக்கிற்குரிய நாட்கள் முடிவடைந்த பின் அவற்றை உரிய முறையில் கவனித்து விட வேண்டும் இல்லையென்றால் அவை வேறு யாரிலும் தொற்றிவிடும். வீட்டிலேயே தங்கிவிடும் என்று நம்புகின்ற வழக்கம் உள்ளது. பேய் பிடித்தவர்களிலிருந்து பேயை விரட்டச் செய்ய “கழிப்புக் கழித்தல்” என்ற

பழக்கமும் உள்ளது. இதன் போது காடுகளிலுள்ள மரங்களில் ஆணிகள் அறையப்படும் கழிப்புக்கழித்தல் மூலம் வெளியேற்றப்படும் பேய் மரங்களில் கட்டி, கழிக்கப்பட்டதாக அர்த்தம் கொள்ளுவார்கள்.

பொழுதுபடும் நேரங்களில் அவசிய அலுவல் நிமிர்த்தம் வெளியே செல்ல வேண்டியிருக்கும் பெண்கள் கத்தி அல்லது ஏதாவது இரும்புகள் கொண்டு செல்ல வேண்டும். வீட்டுக்கு வெளியே அல்லது தூர இடங்களுக்கு உணவுப் பொதி கொண்டு செல்ல நேரிட்டால் அடுப்புக்கரி போட்டுக் கொண்டு போவார்கள். வைத்தியர்கள் கண்டு கொள்ளமுடியவில்லை எனக் கூறும் நோய்கள் வந்து யாராவது இறக்க நேரிட்டால் அவர்கள் “பேய் அடிச்ச இறந்தவர்கள்” எனக் கருதப்படுவார்கள். இது செயற்பாட்டின் வடிவில் தான் வரும் என்றும் அப்படி வந்து இரத்தம் முழுவதும் உறிஞ்சி விட்டுத்தான் செல்லும். இதனால் தான் அவர்களுக்கு உயிரிழப்பு ஏற்படுகிறது. என்பதும் நம்பிக்கை. பில்லி சூனிய ஏவுதலினால் அவை செம்மறி ஆட்டைக் கொண்டு வந்து குறிப்பிட்ட நபரை அடித்துக் கொல்லும். அந்த பேயானது தான் சென்ற காரியம் நிறைவுறாமல் திரும்புமேயானால் ஏவிவிட்ட வரையே திரும்பிச் சென்று கொல்லும் என்று நம்பப் படுகிறது.

மேலும் தலையை வாரினால் தலைமயிரை துப்பிபோட்டு (மூன்று தடவை) தலைமயிர், கால் அடி மண், மூத்த ஆண் பிள்ளைகளின் மண்டையோடு, என்பவற்றை கொண்டு செய்வினை செய்வார்கள் என்பதால் இவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பார்கள். இரவில் வீட்டுக்கு வெளியே சென்று விட்டுத் திரும்பினால் முன்று தரம் காறித் துப்பிவிட்டுச் செல்லும் வழக்கம் நிலவுகின்றது. மூன்று பேர் ஒரே தரமாக வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டுச் செல்லக்கூடாது. அப்படிச் செல்வதாயின் வாசலில் சற்றுப் பொறுத்து முன் பின்னாகச் செல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இன்றும் நிலவுகின்றது.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் காட்டின் வளமும் அதீகமாக பயன்படுத்தப்பட்டு என்பது தொந்ததே. இறைச்சி, தேன், விறகு போன்ற தேவைகளுக்காக காட்டிற்கு சென்றவர்கள் திசை தெரியாது. பாதையை மாறவிட்டு வழி தெரியாது காட்டையே சுற்றி கொண்டிப்பார்கள். இந்த நிலை ஏற்படும்போது “திசைபூட்டில்” மிதித்து விட்டதாக நினைப்பார்கள் பின்னர் வட்டமாக எச்சிலைத் துப்பி விட்டு அதற்குள் நின்றால் தங்களை அலைய வைத்த

தீசைபுட்டுப் பேய் விலகிவிடும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. மனிதர்களுடைய உழிழ்நீர் பேய்களை ஓடவைக்கும் தன்மை உடையது என்பது இவர்களது நம்பிக்கை. கெட்ட கனவுகள் தங்களுக்கு கேடு நடக்கும் என்று நினைத்து இத்தகைய பலன்களை ஒருவரொடொருவர் கலந்துரையாடுவார்கள். வெள்ளைச் சேலை, ஏருது, கறுப்பு உருவம், மொட்டந்தலையர், கறுப்பு வாகனங்கள், பாக்கு, தையல் ஊசி, அதிகளவு அடுக்கப்பட்ட பனங்கிழங்குகள், தாலிக்கொடி அறுந்து விழுதல், துலாக் கொடி அறுந்து விடுதல் இப்படி கனவு கண்டால் வருவதோர் துன்பம் உண்டு என நினைத்து ஏங்குவர். இதனால் தீங்கு நிகழுக் கூடாது என்று ஆயைங்களில் நேர்த்தி வைப்பர்.

கண் துடித்தலிலும் ஏதோ இருப்பதாக கருதும் மரபு உள்ளது. பெண்களுக்கு இடது கண்ணும், ஆண்களுக்கு வலது கண்ணும் துடிப்பது நல்லதன்று. நாள்தோறும் இவை மாறி மாறி நடப்பின் கூடாது என்று கூறப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இராவணன் சீதையை கவர்ந்து சென்ற பின்னர் இராமன் அவளை நாட்டிற்காக இலங்காபுரியை சென்றதைந்த வேளை இராவணனுக்கு வலது கண்ணும், சீதைக்கு வலது கண்ணும் துடித்ததாக கம்பராமாயணத்தில் கூறுகின்றோம். அக்காலந்தொட்டே இந்த நம்பிக்கைகள் இருந்து வருகின்றன. மேலும் “கல்லெறிக்கு தப்பினாலும் கண்ணெறிக்கு தப்ப முடியாது என்பவர்களின் பார்வையின் வீச்சு தங்கள் பிள்ளைகள் மீது வீழ்ந்தால் பிள்ளைகளுக்கு நல்லதல்ல எனக் கருதிய பெற்றோர் அவர்களுக்கு” கண்ணாறு பட்டதாகக் கூறுவார்கள். இதனைப் போக்குவதற்காக இரும்புத் துண்டை அடுப்பில் காய்ச்சி அதனை நீர் கொண்ட பாத்தீரத்தினுள் போடும் போது குறிப்பிட்ட கண்ணாறு பட்டதாகக் கருதப்படும் நபர் பார்க்க வேண்டும் பின்னர் அந்த தண்ணீரிலேயே முகம், கை, கால், கழுவி எஞ்சிய நீரை ஒழுங்கையில் உள்றி விடுவார்கள்.

மற்றும் கண்ணாற்றுக்குரிய நபரை செத்தல் மிளகாய், உப்பு, மிளகு, கண்சிரட்டை, நான்கு சந்திமண் என்பவற்றுடன் வேப்பிலையும் கொண்டுசெற்றி துடைத்துவிட்டு அதை நெருப்பில் போட்டால் அது வெடித்துச் சிதறும். சிதறா விட்டால் கண்ணாறு உள்ளதாக நம்புவார்கள். மேலும் மற்றவர்களினால் போடப்படும் சாபத்தை “நாத்திட்டு” “நாவூறு” என்பார்கள். இது பலிக்கும் என்பதில் தீவிரமான நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதும் அவளோட சண்டை பிடிச்சிடாதை கரிநாக்கால் திட்டிப் போடுவாள் வயது முதிந்தவர்கள் முழுமுழுப்பதையும் கண்டு கொள்ள முடிந்தது.

இவ்வாறு மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளிலும் இயற்கையான நிகழ்வுகளைத் தம்மீது ஏற்றியும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த மக்கள் தெய்வ நம்பிக்கையிலும் சிறந்துவிளங்கினார்கள். என்று இந்த ஆய்வின் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும் தமது வயல் புலங்களை அதற்கருகிலுள்ள ஆலயங்களில் உறைகின்ற தெய்வமே இயற்கை அழிவுகளில் இருந்து பாதுகாத்து தருகின்றது என்ற நம்பிக்கை இப்போது இம் மக்களிடையே உண்டு இதனால் மடை, பொங்கல் முதலிய படையல்கள் அறுவடை நிறைவடையும் அல்லது தொடக்க காலத்தில் செய்வார்கள்.

இவ்வாறு பூநகரிப் பிரதேசமக்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியலில் மேலும் பல நம்பிக்கைகள் மக்களின் செயல்களினாலே கலந்தும், மறைத்தும் செறிந்தும் இருப்பதைக் காணலாம். மேலும் நோக்கும்போது கிரகதோசமும், பிள்ளைப்பேறும் பற்றிய நம்பிக்கைகள் கருவுரும்வேளையும் பிள்ளையின் நிறமும் பற்றிய நம்பிக்கை, சுவரஞ்செய்தலும் பிள்ளைபேறும், திருமணம் தொடர்பான நம்பிக்கைகள், இறப்புத் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் என மேலும் பல நம்பிக்கைகள் இப் பிரதேசங்களிடையே இழையோடியிருப்பதை கீன்றும் சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள், சம்பரதாயங்கள் உள்ளக பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இவற்றை அடுத்த சந்ததியினரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பாங்கில் பெரும்பாலான உண்மையாகவும் சாதகமானதாகவும் அமைந்திருப்பதைக் கருத முடிகிறது.

சாணக்கியம்

திருமதி கோ.சுத்தியப்பரியா

சாட்டுக்களைத் தேடி
சல்லடை போடும் நம் சமூகம்
குற்றங்களைக் கூறி
குற்றுயிராய்க் கிடக்கிறது.

தவறுகளுக்காய் வருந்தியல்ல
வானதீர முழுக்கமிட்டு வருந்தியழவும் அல்ல
தான் தப்பும் சாணக்கியம்
குறைகூறிக் குறைகூறி
நிறைவெபற நினைக்கிறது.

சாதிக்க
சரித்தீரத்தில் உயர்வு பெற...
சற்றேனும் சிந்தியாது
தன் தவறுகளுக்காய்...
குறைகளைத் தேடி
கூவி அலைகிறது.

மாட்சிமை மிக்க மனிதர்களாய்
மனிதங்களை குழி தோண்டிப் புதைத்தபடி
ஆற்றலுறு செயலன்று
ஆர்ப்பரித்துக் கொள்கிறது.

கவி யா! புதுக்கலை யா!

கிளைவை தினியவன்
B.A.(Hons) Sp. in Geo.

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போல் பல
சொல்லால், பொருட்டு இடன்காலனர்வின்
வல்லோர் அணி பெறச் செய்வன செய்யுள்”

என்ற பவநந்தியாரின் கூற்றிற்கு இணங்க சொல், பொருள், உணர்வு,
வல்லமை, அணிகள் ஒன்று சேர உருவெடுத்த இலக்கியம் கவிதை என்றால்
அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.
மனிதன் படைத்த இலக்கியத்தில்
முதலாவதும் முதன்மையானதும்
கவிதை என்பதை தமிழாய்வுகள்
வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இயல்
பாக சிலருக்கு அமைந்த படைப்
பாற்றலின் வெளிப்பாடே கவிதை
என ஒரு தரப்பினர் கூறுவர்.
மற்றவர்கள் இலக்கண இலக்கியங்
களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள்
பயிற்சியினால் பாடுவது கவிதை
என்பர். இந்நிலையில் ஓர் அனுபவத்தின் கற்பனை உணர்வை தேர்ந்
தெடுக்கப்பட்ட சொற்கள் கொண்டு அவற்றின் பொருள் ஒலிக் குறிப்பு ஆற்றல்
ஆகியவற்றின் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டை தோற்றுவிக்க
உதவும் இலக்கிய வகையே கவிதை என தெள்ளுதமிழில் கூற முடியும்.

கவிதையை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் மரபுக் கவிதைகள், புதுக்
கவிதைகள் என வகுத்து நோக்குகின்றனர். கூட்டுப் பொருள், சொல், ஓசை,
அலங்காரம் என பல விடயங்களும் ஒருங்கே அமைய செய்யுள் தமிழில்
வடிப்பது மரபுக் கவிதை, எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறியக்கூடிய

சந்தம், பொதுஜஸங்கள் விரும்பும் மெட்டு அமைய வழிப்பது புதுக்கவிதை என வரையறுக்க முடியும். இதைப் பாங்குள்ள வார்த்தை வழில் கூறினால் சுவையும் புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற் புதிது, சோதி மிக்க நவ கவிதை எந்நானும் அழியாத மகாகவிதை என்று கூறலாம்.

யாப்பறி யார்க்கு புகலிடமாகவும், தனிமை வாதிகளின் கருத்தாகவும் காணப்பட்ட புதுக்கவிதை. கனி இலக்கிய வளர்ச்சியின் பயனால் புதுக்கவிதையில் இருண்மைகள் வாதிகளின் ஆதிக்கம் குன்றி சமுதாய உணர்வை வெளிப்படுத்த புதுப் பிறப்பெடுத்தது கவிதை எனலாம்.

நயப்பு, உவமை, உருவகம், கற்பனைபாங்கு, ஓசை நயம், சொல் வளம், பரவசமும் பகுப் புணர்வும் கவியுடலின் அவயங்கள் என்றால் அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இக் கவிதையில் உணர்ச்சி என் பது பிரதானமானது. உணர்ச்சியை அடிப்படையாக கொண்டே கவிதை பிறக்கின்றது. சிறந்த மெய் பாடுகளை துண்டுவதே

சிறந்த கவிதை எனலாம். இதனை பாவேந்தர் வெளிப்படுத்தும்போது “சிறு நண்டு மணல் மீது படம் ஒன்று கீறும் சிலவேளை இதை வந்து கடல் கொண்டு போகும்” என்ற வரிகள் சிறப்பாக உணர்ச்சியினை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. கவிதைக்கு உவமை உருவகம் சிறப்பைக் கொடுக்கும். இதனை ஒரு நவ கவிஞர் “உடைத்து விட்ட முட்டையதன் ஓடிவரும் மஞ்சள் உருண்டையாடு உன் கண்ணம்.” என நவ தமிழில் நயனமாய் விதந்துரைக்கிறார். மேலும் கவிதைக்கு கற்பனை மிக அவசியம். அதே போல் ஓசை நயம் சொல்வளம் இன்றியமையாதவையாகும்.

கவிதையின் பயன் மகிழ்வூட்டல் என்கின்றனர். ஒரு சாரர். கவிதையின் பயன் அறிவூட்டல் என்கின்றனர் இன்னொரு சாரார். இரு வேறுபட்ட கருத்தியல் மக்களிடையே இதயங்களில் நிலையாய் இருந்து வாழ்கிறது கவிதை. எனவே

கவிதையை பொறுத்தவரை ஓசைநயம் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப் படுமாயின் அது வசனக் கவிதை எனப்படும். வெற்றுச் சொற்கூட்டமாய் கீடக்கும் ஓசை நயத்தினை அளவு கூடிய சலங்கை நாதம் போலாகிவிடும். அருஞ் சொற்களே கவிதைக்குப் பிரதானம் என்று எண்ணினால் சொல்லுக்கட்ட எத்தனிக்கும் புலவர்களின் புனைவுகள் உயிர்பண்பு அற்றதாகிவிடும்.

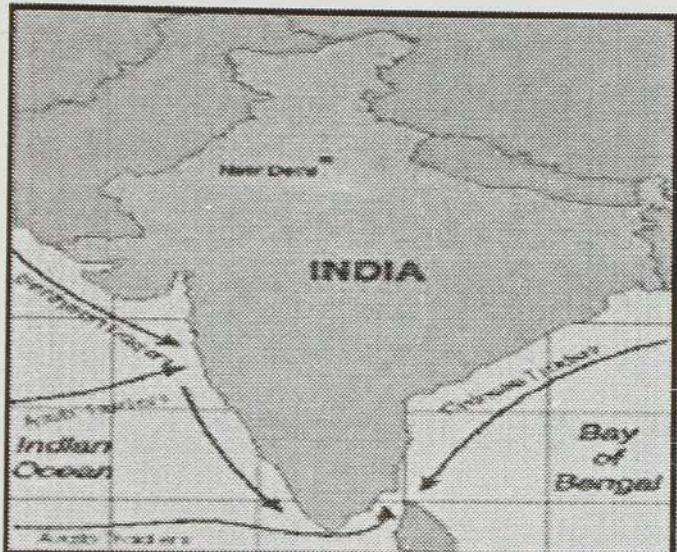
எனவே சுருங்கக் கூறின் கவிதை பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றுள்ள நிலையில் கவிதையின் பகுதிகள் அனைத்தும் ஒருங்கே அமைய கவிதை படைப்பது ஜதார்த்தமற்ற நிலையில் கவிப்பண்பு அற்ற நிலையில் கவி வடிவப்பது நயமற்ற கவியுருவாக வழிவகுக்கும் எனவே காலத்தின் கண்ணாடியாய் கவிதை வாழும் நிலையில் கவிதைகளை சிறப்பாக வடிப்போம். கற்பனை கொண்டு அதனை இரசிப்போம். கலியுகம் கண்டாலும் கற்பனை தீறங்கொண்டு கவிதனை யாசித்து அதனை நேசித்து அவற்றை நானும் வாசித்து வையகத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வோம்.

கிடைக் காலத்தில் வடஇலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் கிடையலான வணக் உறவு - தொல்லியல் நோக்கு

ஈ. கெளதமி தொல்லியல்துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

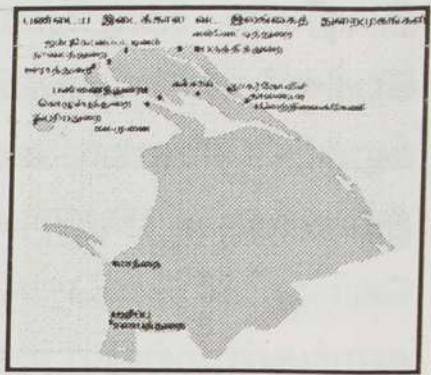
புகோள ரீதியில் இலங்கையினுடைய அமைவு என்பது மிக முக்கியமானதொன்றாகும். வரலாற்றுக் கால ஆரம்பத்திலிருந்தே வணிக

கரையோரங்கள் இயற்கை அமைப்பு, கேந்திர முக்கியத்துவம் ஆகிய தன்மைகளுக்கு ஏற்ப துறைமுகப் பட்டினங்களும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. கடல் வழியில் அமைந்ததும் பல இயற்கைத் துறைமுகங்களை கொண்டதுமாக வட இலங்கை விளங்கியதால் வெளிநாட்டு வணிகர்கள் தாம் கொண்டுவந்த பொருட்களை விநியோகம் செய்யவும் உள்நாட்டு வர்த்தகர்களின் பொருட்களினச் சேகரிக்கவும் அவர்களிடையே நெருங்கிய பிணைப்பை ஏற்படுத்த வும் உதவியது. இவ்வாறான வட இலங்கையின் நிலையமே கிடைக்காலத்தில் சீனாவுடனான வர்த்தக உறவுக்கு அடியிட்டுக் கொடுத்தது எனலாம். இதனை தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புக்களும் உறுதிப் படுத்துகின்றன.

சீனர்களும் மேலைத்தேய வணிகத்தில் பங்கு கொண்ட காலத்தில் வட இலங்கையிலுள்ள துறைமுகங்கள் மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. காற்றின் திசைக்கு அமைவாக இந்தக் கடற்பாதைகள் காலத்திற்கு காலம் உபயோகிக்

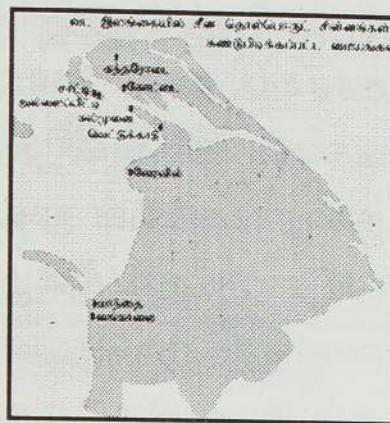
கப்பட்டன. அதனால் வட இலங்கையின் மாதோட்டம், ஜம்புகோளப்பட்டினம், ஊர்காவற்றுறை, பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, மாதகல், மயிலிட்டி, சாட்டி, பண்ணை, கொழும்புத்துறை, நாவாந்துறை, கச்சாய், நாகர்கோவில், தானையடி, வெற்றிலைக் கேணி, மண்ணித்தலை, கல்முனை முதலிய துறைமுகங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. மேலை நாடுகளுக்கும் கீழை நாடுகளுக்கும் இடையிலான வணிகத்திற்கு தென்னிந்தியாவிற்கும் வட இலங்கைக்கும் இடையிலான கடற்பாதை முக்கியமாக இருந்தது. அக் காலத்தில் வட இலங்கையின் பிரசித்த துறைமுகமாக மாதோட்டம் என்னும் பெருந்துறையே காணப்பட்டது. அதனை பிரதானமான துறைமுகமாகக் கொண்டு வங்காளக் குடாக் கடலுக்கூடாய் கீழூத் தேசங்களுக்கு போகும் மரக்கலங்களும் சீன தேசத்திலிருந்து வரும் மரக்கலங்களும் பெரும்பாலும் வந்து தங்கின.

இந்த வகையில் வட இலங்கைத் துறைமுகங்களிலே தங்கும் சீன கப்பல்கள் பட்டு, சீன மட்பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் மற்றும் கல்மணிகள் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்துவிட்டு இலங்கைப் பொருட்களான முத்து, யானைத்தந்தம், யானை, ஆமையோடு, விலையுயர்ந்தகற்கள், வெண்துகில் அகில், மூலிகை வகைகள், கறுவா போன்றவற்றை பெற்றுச் சென்றன.

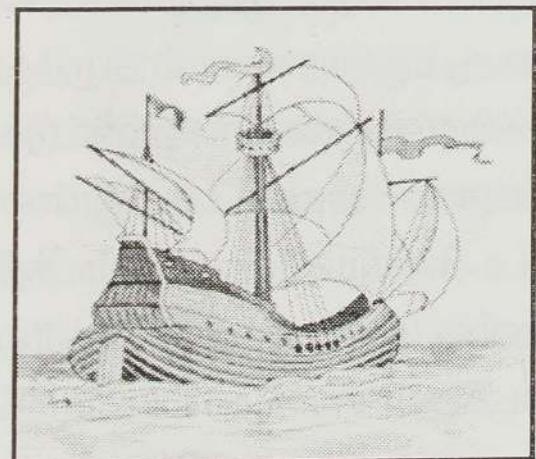
இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் இடையிலான உறவுகள் கி.பி. 1ம், 2ம் நூற்றாண்டுகளிலே தொடங்கினாலும் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. அந்த வகையில் வட இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் இடையிலான வணிக உறவு கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டாலும் இடைக்காலத்தில் குறிப்பாக கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியிலே மிக நெருக்கமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டதைக் காணலாம். இதனை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள அல்லைப்பிட்டி, சாட்டி, கந்தரோடை, கோட்டை, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பூநகரியில் கல்முனை, வெட்டுக்காடு, வேரவில், மன்னார் மாவட்டத்தில் மாந்தை, வங்காலை போன்ற பகுதிகளில் கிடைக்கும் சீன தொல்பொருட்களான சீன மட்பாண்டங்கள், சீன நாணயங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள், கல்மணிகள் மற்றும் மரக்கலஶிதைவுகள் போன்ற சிறந்த ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வட இலங்கையில் அகழ்வாய்வுகளின் போது கடற்கரையோர் தளங்களிலும் வர்த்தக மையங்களிலுமே பெரும்பாலும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சீனப் பொருட்கள் வர்த்தகம் நிமிர்த்தமே இங்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன எனக் கருதலாம். ஏனெனில் இலங்கைப் பிரதேசம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டால் சீனதொல்பொருட்கள் கடற்கரையோரத் தளங்கள் மற்றும் உள்நாட்டுத்தளங்கள் குறிப்பாக புத்தமடாலயங்கள் என இரு பகுதிகளிலே கிடைப் பதைக் கொண்டு அவை வர்த்தக நிமிர்த்தமும் மத பரிசுகளாகவும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன எனக் கருதப்படுகின்றது. இந்த வகையில் வட இலங்கையில் காணப்படும் சீனத் தொல்பொருட்கள் வர்த்தக நிமிர்த்தமே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுதியாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

வட இலங்கையினுடான் சீன வணிக உறவு டாங் வம்ச காலத்திலே (கி.பி. 618-907) ஆரம்பிக்கின்றன. இக் காலத்தின் முற்பகுதியில் நெருங்கிய வணிக உறவு ஏற்பட்டாலும் பிற்பகுதியான கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் புத்தமத அடக்குமுறை ஏற்பட்டதால் சீனா இலங்கைக்கு இடையிலான போக்குவரத்து குறைவடைந்தது. ஆயினும் இடைக்காலமான கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து அதாவது சாங் வம்ச காலத்திலிருந்து (கி.பி. 960-1279) மீண்டும் தொடர்புகள் ஆரம்பிப்பதைக் காணலாம்.

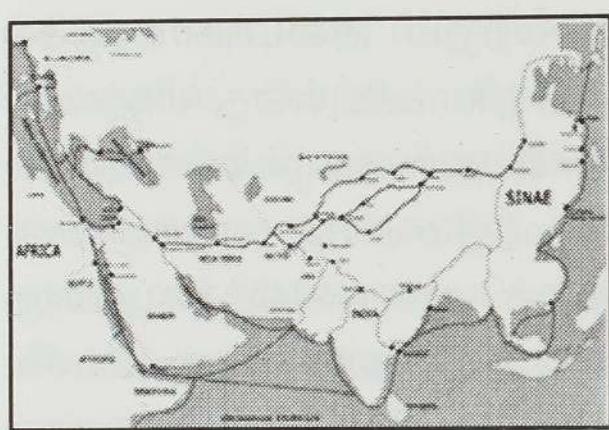
ஏனெனில் சீனாவில் தெங்கு சாங் வம்ச காலத்தில் (கி.பி. 1127-1279) கிழக்காசியா - தென்னாசியாவிற்கு இடையில் “துணைவர்த்தக அமைப்பு”

எனும் புதிய வணிகக் கொள்கை உருவாக்கப் பட்டதன் விளைவாக இடைத்தரகர்களின் பங்கு வெகுவாகக் குறைவடைந்தது. மீண்டும் தென்னிந்திய வட இலங்கை கடலோர துறைமுகங்களில் வர்த்தகம் சிறப்பாக இடம் பெற்றது. இதனால் இக்காலத்திலே வட இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் இடையிலான வணிக உறவுகள் மிகவும் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தன. யுவான் வம்ச காலத்திலும் (கி.பி. 1279-1368) ஓரளவு வணிக உறவு காணப்பட்டது. மின் வம்ச காலத்திலே (கி.பி. 1368 - 1644) தென்னிலங்கையின் காலித் துறைமுகம்

முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்பட்டது. இக் காலத்திலே வட இலங்கையின் பெரும்பான்மையான இடங்கள் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்து இவர்கள் படைவெலுவும் தீடவெலுவும் பெற்றிருந்த காலத்தில் காலித்துறைமுகத்தில் இருந்து தென்னிலங்கை ஊடாக வட இலங்கைக்குச் சீனப் பொருட்கள் வந்தடைந்தன எனக் கருதலாம். இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் காலியில் கிடைத்த தமிழ் சீன, பாரசீக மொழிகளில் அமைந்த மும்மொழிக் கல்வெட்டு விளங்குகிறது.

சீனப் பேரரசின் டாங் வம்ச காலத்தில் ஜரோப்பாவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையில் உள்ள கடற்பாதை திறக்கப்பட்டது. சீனத் துறைகளிலிருந்து புறப்படும் கப்பல்கள் பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேசியா, மலாக்கா நீரிணை யூடாக வங்காள விரிகுடாவைக் கடந்து பாரசீக வளைகுடா அல்லது செங்கடல் வழியாகச் செல்லும். இந்த வழி மத்தியிலே வடஇலங்கை அமைந்தமை சீனாவுடனான வணிக உறவில் முக்கியத்துவம்

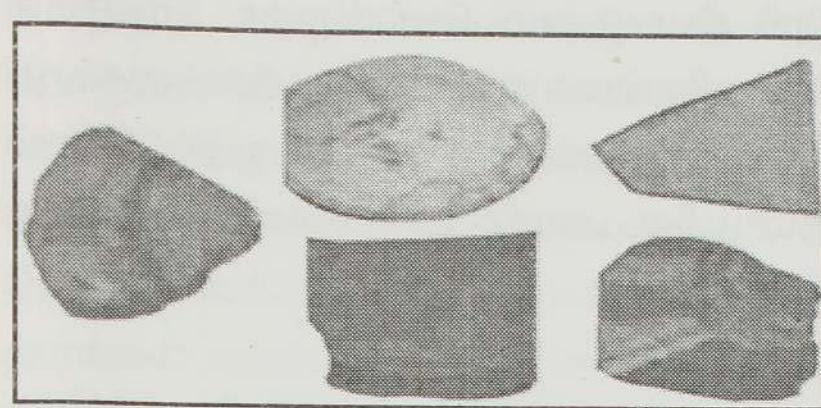
புறப்படும் கப்பல்கள் பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேசியா, மலாக்கா நீரிணை யூடாக வங்காள விரிகுடாவைக் கடந்து பாரசீக வளைகுடா அல்லது செங்கடல் வழியாகச் செல்லும். இந்த வழி மத்தியிலே வடஇலங்கை அமைந்தமை சீனாவுடனான வணிக உறவில் முக்கியத்துவம்

பெற்ற பிரதேசமாக விளங்கக் காரணமாகியது. அந்த வகையில் சீனாவுடனான வணிக உறவை எடுத்துக் காட்டும் முக்கியம் வாய்ந்த பிரதேசமாக மன்னார் பிரதேசம் விளங்குகின்றது. இப்பிரதேசத்திலே அமைந்த மாந்தைதுறைமுகம் மற்றும் வங்காலை ஆகிய கடற்கரையோரத் தளங்களிலே கிடைத்த சீனா நாட்டு மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள், கல்மணிகள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன சீனாவிற்கும் வட இலங்கைக்கும் இடையே நடைபெற்ற வணிக உறவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

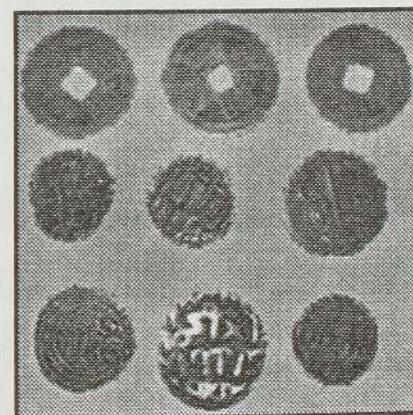
நீண்ட காலமாக மாதோட்டம் முக்கியமான வர்த்தக துறையாக இருந்தது. இதனை இலக்கியங்கள், வெளிநாட்டார் குறிப்புக்கள், தொல் பொருட்சான்றுகள் என்பன உறுதிப்படுத்துகின்றன. இலங்கை வரலாற்றில் பல கப்பல்கள் வந்து தங்கும் முக்கிய துறையாக இத்துறைமுகம் விளங்கியது. இத்துறைமுகத்தில் கலக்கும் மல்வத்து ஓயாவினூடாக அனுராதபுரத்தை எளிதாக அணுக முடிந்ததன் காரணமாக இப்பிரதேசம் வர்த்தக உருவில் சிறப்புற திகழ்ந்தது எனலாம். இத்துறைமுகம் உரோம, இந்திய, பாரசீக, அரேபிய, சீனா, தென்கிழக்காசியா போன்ற பல நாட்டு வர்த்தகர்களும் இத்துறைமுகத்தை

பயன்படுத்தியமைக்கு தொல்லியல் சான்றுகள் சான்று பகர்கின்றன. அத்துடன் ரஸவாகினி எனும் நூல் வர்த்தகர்கள் உள்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு பொருட்களைச் சேகரித்து மாதித்துறையிலே விற்றனர் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. சத்தர் மலங்கார எனும் நூல் கிழக்குப் புறமாகச் சென்ற மாவட்டங்களில் என்ற வணிகனைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. கோகிலசந்தேஸ் என்ற இலக்கியம் முக்கிய துறைமுகங்களில் ஒன்றாக மாதித்தவைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு பண்டைய மற்றும் கிடைக்காலத்திலே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாக மாந்தை விளங்கியுள்ளது. மாந்தைப் பிரதேசத்திலே பல்வேறு காலங்களில் மேலாய்வுகள், அகழ்வாய்வுகள் பல நடைபெற்று அப் பிரதேசத்தின் தொன்மை மற்றும் அயல் நாடுகளுடான் தொடர்புகள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற தொல்பொருட்சான்றுகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இந்த வகையில் சீன நாட்டுடன் வணிக உறவைப் பேணியமைக்கான தொல்பொருட்சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன.

அனுராதபுர இராச்சிய காலத்தில் முக்கிய துறையாக விளங்கிய மாந்தையில் டாங் வம்ச காலத்திலிருந்து சீன தொல்பொருட்சான்றுகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சீன பேரரசான டாங் வம்ச காலத்தில் மேலைத்தேய, கீழைத்தேய கடல்வழி தீற்கப்பட்டதன் விளைவாக மாந்தைத் துறைமுகத்திலே சீன தொல்பொருட்சான்றுகள் அதிகம் கிடைக்கப் பெற்றன. சீன பீங்கான்களில் ஒரு கணிசமான கூட்டத்தினால் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த மூலப் பொருட்களால் தயாரித்த கனரக சேமிப்புச் சாடிகள் சிறப்பாக குறிப்பிடத் தக்கவை. இந்த வகை சேமிப்புச் சாடிகள் வழவழப்பான தட்டையான அடித்தளத்தையும் அகன்ற வாயினையும் செங்குத்தான் குறுகிய கழுத்தினையும் தோள்பட்டையில் எல்லாப் பக்கமும் ஆறு கிடைக்கோடுகளையும் தோற்பட்டை கொண்டு செய்யப்பட்ட கைபிழகளும் உட்புறம் வெளிறிய ஒலிவ் பச்சையும் வெளிப்புறம் சாம்பல் பழுப்பு நிறத்தினையும்

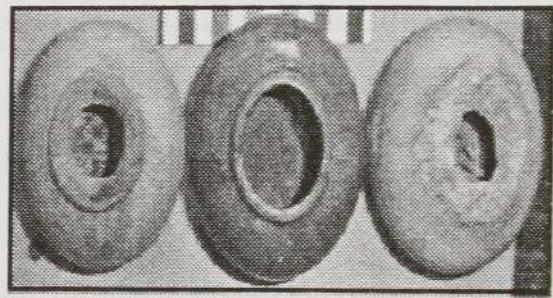

கிடைக்காலத்தில் சேகரித்து மாதித்துறையிலே விற்றனர் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. சத்தர் மலங்கார எனும் நூல் கிழக்குப் புறமாகச் சென்ற மாவட்டங்களில் என்ற வணிகனைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. கோகிலசந்தேஸ் என்ற இலக்கியம் முக்கிய துறைமுகங்களில் ஒன்றாக மாதித்தவைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு பண்டைய மற்றும் கிடைக்காலத்திலே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாக மாந்தை விளங்கியுள்ளது. மாந்தைப் பிரதேசத்திலே பல்வேறு காலங்களில் மேலாய்வுகள், அகழ்வாய்வுகள் பல நடைபெற்று அப் பிரதேசத்தின் தொன்மை மற்றும் அயல் நாடுகளுடான் தொடர்புகள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற தொல்பொருட்சான்றுகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இந்த வகையில் சீன நாட்டுடன் வணிக உறவைப் பேணியமைக்கான தொல்பொருட்சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன.

கொண்டு தழிமானதாக செய்யப்பட்டுள்ளது. இதிலே கைபிழிகள் இருப்பதால் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வசதியாக இருந்தது. இச் சாடிகள் குடிநீர் அல்லது எண்ணெய் போன்ற தீரவப் பொருட்களை பாதுகாக்க பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் உட்புறம் மற்றும் வெளிப்புறம் பழந்து உறைந்த அடர்ந்த பழுப்பு நிறச் சாடிகள் மற்றும் சாடித் துண்டுகள், கறுப்புக்கல், சாம்பல் பழுப்பு நிறக்கல் என்பனவும் மாந்தைத் துறைமுகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

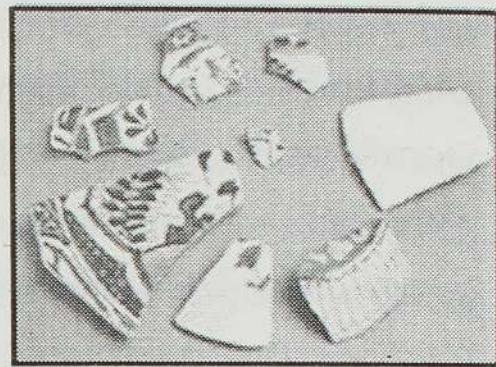
மாந்தையில் 1980, 1982, 1984 இல் மாந்தை அகழ்வாய்விலே இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களுடன் கலந்த நிலையிலே சீன சாங் வம்சத்தின் (கி.பி. 960-1279) மட்பாண்டங்களும் கிடைத்துள்ளன. (Fernado 1990) ஏனெனில் மேற்கு, கிழக்கு வர்த்தகப் பாதையில் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து இஸ்லாமிய அரசுகளின் ஆதிகம் இத் துறைமுகத்திலே காணப்பட்டது. சம காலத்தில் சீனாவுடனான வணிக உறவும் இருந்ததன் காரணமாக சீன மட்பாண்டங்களுடன் இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களும் இணைந்து காணப் பட்டன. H.Codrington என்பவர் கி.பி. 1925 இல் மாந்தை தொல்லியல் ஆய்விலே கிடைத்த சீனநாணயங்களை டாங் வம்சம், சாங் வம்ச நாணயங்கள் என பகுப்பாய்வு செய்து பட்டியலிட்டுள்ளார். மேலும் தனிப்பட்ட சேகரிப்பாளராலும் சீன நாணயங்கள் கண்டுபிழிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு மாந்தைப் பிரதேசத்திலே கிடைத்த சீன தொல்லெபாருட்சான்றுகள் வட இலங்கைக்கும் சீனாவிற்குமிடையில் இடம்பெற்ற வணிக உறவை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

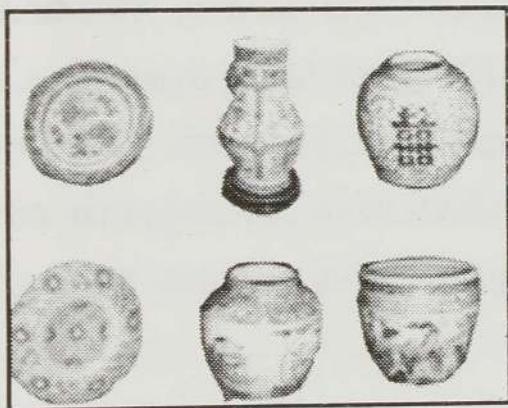
சீனாவில் சாங் வம்ச ஆட்சிக் காலத்திலே கிழக்காசியா தென்னாசியா வகுக்கு இடையில் துணை வர்த்தக அமைப்பு என்னும் புதிய வணிகக்கொள்கை உருவாக்கப்பட்டதால் வர்த்தகத்தில் இடைத்தரகர் களின் பங்கு கடுமையாக குறைவடைந்தது. இதனால் தென்னிந்திய துறைமுகங்களும் வட இலங்கைத் துறைமுகங்களும் வர்த்தகத்தில் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கின. இத்தகைய சாதகமான நிலைமை சீனாவுடனான வட இலங்கையில் வணிக உறவு சீன சாங் வம்ச காலத்திலே உச்ச

நிலையை அடைந்தது எனலாம். அதிலும் குறிப்பாக தெற்கு சாங் வம்ச காலத்தில் உச்சநிலையை அடைந்தது எனலாம். அதிலும் குறிப்பாக தெற்கு சாங் வம்ச காலத்தில் (கி.பி. 1127-1279) நெருங்கிய வணிக உறவிருந்துள்ளது என்பதை மன்னாரில் உள்ள வங்காலை, ஊர்காவற்றுறை யிலுள்ள அல்லைப்பிட்டி, சாட்டி யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கோட்டை, கந்தரோடை, பூநகரி யிலுள்ள கல்முனை, வெட்டுக்காடு மற்றும் வேரவில் போன்ற மையங்களில் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திலே முக்கியமான வரலாற்றுத் தொல்லியல் மையமாக கந்தரோடை விளங்குகின்றது. இப் பிரதேசம் புராதன காலம் தொட்டு குடியிருப்பு மையமாகவும் வணிகநகரமாகவும் விளங்கிதை இங்கு மேற் கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறான புராதனம் வாய்ந்த இவ்விடம் பற்றிய குறிப்புக்கள் இலக்கியங்களிலே இடம்பெறவில்லை. ஆனால் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய சிங்கள மொழி நூலான “நம்பொத்த” என்ற நூலில் வரும் “கதுறுகொடு” என்ற இடப் பெயர் கந்தரோடையையே குறிக்கிறது என சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

போஸ்பீரிஸ் மூலம் இவ்விடத்தின் முக்கியத்துவம் வெளிக்கொணரப்பட்டது. 1970 இல் விமலாபேக்லின் தலைமையில் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்போது பெறுமதிமிக்க பல தகவல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதாவது வரலாற்று உதயகாலம் தொட்டு இவ்விடம் சிறப்புப் பெற்றமை எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இப் பிரதேசமும் பண்டைக் காலம் தொட்டு வணிக நகரமாக விளங்கியதை இங்கு கிடைத்த உரோம, பாரசீக, அரேபிய, சோழ மட்பாண்டங்கள் மற்றும் நாணயங்கள் சான்று பகர்கின்றன. கி.பி. 11ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் சீனாவுடன் மிக நெருங்கிய வர்த்தக உறவை பேணியமைக்கு இங்கு ஆய்வின் போது கிடைத்த சீன மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன சான்றாகின்றன.

பூநகரி புராதனம் காலம் தொட்டு மையமாக விளங்கியதுடன் மூலமாகவும் தீகழ்ந்துள்ளதை இங்கு கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகள்

நிருபிக்கின்றன. உரோம, அரேபிய, சோழ, பாண்டிய நான்யங்கள் மற்றும் மட்பாண்டங்கள் இங்கு கிடைப்பது பல நாடுகளும் வர்த்தகம் செய்த மையாக விளங்கியது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அந்த வகையில் இடைக் காலத்திலே வர்த்தக உறவை மேற்கொண்ட நாடுகளில் சீனாவுடனும் நெருங்கிய உறவைப் பேணிய பிரதேசங்களில் இப் பிராந்தியமும் முக்கியம் பெற்றுக்காணப்பட்டதைகல்முனை, வெட்டுக்காடு மற்றும் வேரவில் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சீனமட்பாண்டங்கள், நான்யங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பனசான்றுபகர்கின்றன.

ஜோன்காஸ்வெல் தலைமையில் மனற்குன்றுகளை அகழ்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது பல சீன மட்பாண்டங்களுடன் மரக்கல மொன்று மீட்கப்பட்டது. இவ் ஆதாரங்கள் இடைக் காலத்திலே வட இலங்கை பிரதேசம் சீனாவுடன் மேற்கொண்ட வர்த்தக உறவை சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அல்லைப்பிடிடப் பிரதேசத்திலே ஆய்வில் ஈடுபட்ட அமெரிக்க பென்சில்வேனிய பல்கலைக் கழகத்துப் பேராசிரியர் ஜோன்காஸ்வெல் என்பவர் சங்கு, சிற்பி போன்றவற்றின் ஒடுகள், பல வகையான வெள்ளைப் பீங்கான் கிண்ணங்கள், பீங்கான் கூஜாக்கள், தரமான கசிவைத் தடுக்கும் சேமிப்புச் சாடிகள் என்பவற்றை மனவுக்குள் புதைந்து மறைந்து போயிருந்த புராதன கப்பல் ஒன்றிலிருந்து மீட்டுள்ளார். (Pramathilaka: 1990) அத்துடன் கண்ணாடிப் பொருட்கள் மற்றும் சீன நான்யங்கள் என்பனவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சீன நான்யங்கள் பெரும் பாலும் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியாக கணிப்பிடப்படுவதால் இடைக்காலம் என குறிப்பிடப்படும் இக் காலப்பகுதியிலே சீன நாட்டவர் வட இலங்கைப் பிரதேசத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர் எனக் கூறலாம். இங்கு கிடைத்த மட்பாண்டங்கள், நான்யங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் போன்ற சீன நாட்டுத் தொல்பொருட்கள் கொழும்பு தேசிய அருங்காட்சியகத்திலும், யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்திலும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழக அருங்காட்சியகத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. சாட்டியில் கிடைத்த சீன நாட்டு தொல்லியல் எச்சங்களும் இதனையே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சீன யுவான் வம்ச காலத்திலும் (கி.பி. 1279 - 1368) மிங் வம்ச காலத்திலும் (கி.பி. 1268-1644) இலங்கையுடன் சீன வணிகத் தொடர்பு இருந்துள்ளதை காலியில் கிடைத்த சீன, தமிழ், பாரசீக மொழிகளில் அமைந்த மும்மொழிக் கல்வெட்டு சான்றுபகர்கின்றது. அதாவது மிங் வம்ச காலத்திலே காலித் துறைமுகம் மிகுந்த சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது. இக் காலத்தில் இலங்கையுடனான சீன வணிக உறவு உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தது. இக் காலத்திலே வட இலங்கையிலே ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்போர் ஆட்சி புரிந்தனர் இவர்கள் இக்காலத்தில் தீட வலுவும் படை வலும் பெற்றுக் காணப்பட்டனர். இதன் விளைவாக தென்னிலங்கைத் துறைமுகம் ஊடாக வட இலங்கைக்கு சீனப் பொருட்கள் சென்றடைந்துள்ளன எனக் கருதலாம். அதற்கு சான்றாக மும்மொழிக் கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது என குறிப்பிடலாம். அத்துடன் வட இலங்கைப் பிரதேசத்திலே கிடைக்கும் நீல வெள்ளைப் பீங்கான் பாத்திரங்களும் இதற்கு சான்றாக குறிப்பிடலாம்.

வட இலங்கையில் இடைக்காலத்திலே வணிக உறவு சிறப்பாக நடைபெற்றது என்பதை முக்கிய துறைமுகங் களில் அரசாங்கத்திற்கு சேரவேண்டிய வருவாயை சேகரிப் பதற்கும் அவற்றின் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தவும் அரசு அலுவலர்கள் கடமையாற்றினார்கள் என்பதை நயினா தீவுக் கல்வெட்டு சான்றுபகர்கின்றது. முதலாம் பராக் கிரமபாகுவின் காலத்து தமிழ் சாசனமாக விளங்கும் இச்சாசனம் நயினாதீவிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. வர்த்தகம் பற்றிய கொள்கை பிரகடனமாக இது விளங்குகிறது. வட இலங்கைப் பிரதேசத்திலே ஊர்காவற்றுறையின் முக்கியத்துவத்தையும் தமிழ் பேச்சு மொழியாக விளங்கியதையும் இக்கல்வெட்டு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இக் கல்வெட்டானது 12 ஆம் நூற்றாண்டினை சேர்ந்ததாக கருதப்படுகின்றது. இச் சாசனத்திலே ஊர்காவற்றுறையிலே பல்வேறு நாட்டு வணிகர்கள் வரவேற்கப் படவேண்டும் என்பதும் துறைமுகத்திலே சுங்க வரிகளை சேர்க்கும் அதிகாரிகளும், அங்கு பொருட்கள் ஏற்றவரும் மாலுமிகள், வணிகர்கள், அங்கு பணிபுரிபவர்கள் பின்பற்றவேண்டிய விதிகளையும் கொண்டு அமைகின்றது. அத்துடன் மரக்கலம் மற்றும் மரக்கலசேதங்கள் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. அதாவது மரக்கலம் சேதப்படும் இடத்து அவற்றிலே ஏற்றிச்

செல்லப்பட்ட பொருட்களை எவ்வாறு பங்கீடு செய்வது, அந்த சமயத்தில் எவ்வாறு வணிகர்களின் நலன்களைப் பேணிக்கொள்வது என்பது தொடர் பாகவே இவ்நயினாதீவு சாசனம் விளங்குகின்றது.

இக் காலத்திலே ஊர்காவற்றுறைமுகம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கி.பி. 1284ல் வெனிஸ் நகரத்து பிரயாணியாகிய மார்கோபோலோ என்பவன் சீன தேசத்திலிருந்து மேலைத் தேயத்திற்குபோகும் மார்க்கத்தில் யாழ்ப்பாண துறைமுகமொன்றில் இறங்கிய காவும் யாழ்ப்பாணத்தை பற்றியும் தன் பிரயாண நூலிலே விபரமாக குறிப்பிட்டுள்ளான். அக் காலத்தில் இலங்கை முழுவதும் “சந்தமேன்” என்னும் வட இலங்கை அரசனுடைய ஆட்சியில் இருந்தாதெனவும் அங்கு வாழும் மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் குறிப்பிட்டு கள்ளும் அகிலும் மலிந்து விளங்கியிருந்ததெனவும் அகில் வேறிடங்களில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு, கோளமென்னுந் துறைமுகத்திற்கே சீனாவிலிருந்து அராபிய முதலிய மேலைத் தேசங்களிலிருந்தும் கப்பல்கள் வியாபாரம் காரணமாக வருவது வழக்கம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோளம் என்னும் துறை ஊராத்துறையையே என பல ஆய்வாளர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறு ஊராத்துறையின் முக்கியத்துவமும் வட இலங்கைப் பிரதேசம் வணிக உறவில் பங்குவகிப்பதற்கு காலாகியது.

தொகுத்து நோக்கும்போது இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் இடையில் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்ட வணிக, கலாசார உறவுகள் பற்றிச் சீன இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் வட இலங்கையுடனான வணிக உறவுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் தெளிவற்றதாக இருப்பினும் வட இலங்கை முக்கிய பங்கு வகித்ததை மாந்தை, பூநகரி, யாழ்ப்பாணம், அல்லைப்பிட்டி, சாட்டி போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சீன மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் உறுதி செய்கின்றன. சீனாவின் சாங் வம்ச காலத்திலே தான் வட இலங்கையுடனான வணிக உறவு உச்ச நிலையில் இரந்ததென்பதை தொல்லியல் சான்றுபகர்கின்றன. இதற்கு காரணம் சாங் வம்ச காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட துணைவர்த்தக அமைப்பு என்னும் புதிய வணிகக் கொள்கையே ஆகும். வட இலங்கையிலே கிடைத்த சீன நாணயங்களின் காலக் கணிப்பின்படி இடைக்காலமான கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியிலே சீனாவிற்கும் வட இலங்கைக் கும் இடையே நெருங்கிய வாணிபத் தொடர்பு இருந்துள்ளதெனக் கருதலாம்.

ஒற்றைப் பனந்தோப்பு

கோ. கோகிலரதன் B.F.A.

பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

“என்ன ஜயா தூக்கம் வரேல்லையே”

நடேசபிள்ளைக்கு எண்பது வயதிருக்கும் ஆளாவும் அறுபதாய் எழுச்சி கொண்ட தோற்றம். தூக்கத்திற்காய் போராடி போராடி துவண்டு கொண்டிருந்த பிள்ளை ஒரு பகீரத பிரயத்தனத்தையே நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். எட்டு மணிக்கு தொடர்விய இவர் போராட்டம் இரண்டு மணியைக் கடந்தும் ஓயாத அலையாய் உருவெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. கட்டிலினுடைய ஓவ்வொரு பக்கமாய் தலையணையை அசைத்து கைகளையும் கால்களையும் முண்டுகொடுத்து ஒரு கதகளி அரங்கையே காட்சிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். நித்திரைக்கும், விழிப்புக்குமாய் அவர் நிலை தொடர்ந்தது.

“ஜயா இன்னும் நீங்கள் நித்திரை கொள்ளலையே”

“நித்திரை வந்தால் ஏன்டா மோனை நான் நித்திரை கொள்ளாம இருக்கிறேன். இருக்க தூக்கம் வருகுது தூங்கப் போனா வருகுதில்லை. அதுதான் நானும் மாறி மாறி சரிஞ்சு பாக்கிறேன் நித்திரை வாறதாத் தெரியலை.”

பக்கத்துக் கட்டில்காரன் பிள்ளையை சல்லடை போடத் தொடர்வினான் “உங்களுக்கு பிள்ளையள் இல்லையோ ஜயா.”

“இருக்கினம் அவயள என்னத்துக்கு... இப்பு”

ஜயாவின் பதில் ஒருவித மழுப்பலாக அமையவே
“அப்பென் பாக்க வாறேல்ல”

“ஓராளெண்டாலும் உங்களோடு நிண்டா உங்களுக்கு துணையா
இருக்கும் தானே”

“தம்பி எனக்கு இரண்டு பொடியன் ஒரு பொம்பிளப்பிள்ளை அதுகள்
பாவங்கள் அதுகள் விடுங்கோ”

ஆனாலும் சல்லடை போடும் கட்டில் காரன் சமாதானமாவதாய்
தெரியவில்லை “ஏன் ஜயா நீங்கள் பெத்த ஆம்பிள பிள்ளையள் உங்களோடு
நிண்டா என்ன?”

“என்ற பெடியள் இஞ்ச இருந்தா ஏன்டா தம்பி எனக்கு பஞ்சம், முத்தவன்
டென்மார்க்கில, இளையவன் கண்டாவில அவங்கள் தங்கமான பொடியள்”

அப்படியெண்டா உங்கட பொம்பிளப் பிள்ளை எண்டாலும் வரலாம்
தானே?

“அவள் ரீச்சரெடா மோனை நல்ல பிள்ளை ஆனா?”

பிள்ளையின் ஆனா என்ற இழுவை சந்தேகத்தை வலுப்படுத்தவே

“என்ன ஜயா உங்கட கதை? உங்கட பிள்ளையள் எல்லாம் நல்லா
இருக்க ஏன் இப்படி நீங்கள் மட்டும் கிடந்து கஸ்டப் படுறியள் நீங்கள் உங்கட
பிள்ளையள சரியா பாக்கல போல அதாலதான் இப்ப உங்களை பிள்ளையள்
பாக்குதில்லை.”

தூக்கக் கலக்கத்தில் இருந்த பிள்ளை ஒரு கணம் துடித்து துவண்டு
போனார். அவரை அறியாமலே அவர் கண்கள் சிவந்து கொண்டன. சிவந்த
கண்களில் இருந்து சில கண்ணீர்த்துளிகள். பழங்கால பாடுகளை பக்குவமாய்
சொல்லின.

“அப்ப எனக்கு வயசு பத்தொன்பது நான் அவளை கரம்பிடிச்சனான்.
ஆனால் என்ற மனிசிக்கு இருபத்தாறு வயசில கடசிக்குழந்தை இளையவனை
தந்த கையோட என்ற ராசாத்தி என்னை விட்டுப் போயிட்டாள். சின்னம்மா

வந்தால் குடும்பம் சின்னாபின்னமாய் போயிடும் என்டு தம்பி இளமைக்கு விலங்கு போட்டு மற்றவன் விரல் மடிக்க முடியாமல் என்ற குஞ்சுகளை காத்தவன் நான். காலம் ஜஞ்சுக்கு வெளிக்கிட்டா ஒன்பது மட்டும் விறகு கொத்துவன். ஒன்பதுக்குப் பிறகு மேசன் வேலைக்குப் போய் அந்த நாளை அறுநாறு சம்பாதிச்ச ஆள் தம்பி நான். அதாலதான் இன்டைக்கு என்ற பெடியள் இன்டு பேர் வெளிநாடு. என்ற மகள் அரசாங்க உத்தியோகம்.

“அப்ப, ஏன் ஜயா மகள் கூட உங்கள் பாக்க வர்றதில்லை?”

“தம்பி உயர்ந்த உத்தியோக மாப்பிளை என்ற மகளுக்கு வரவேணும் என்டு ஆசைப்பட்டு கஸ்ரப்பட்டு மருமகனை தேடினன். கடசியில அவருக்கு நான் இருக்கிறது சரியா படயில்ல போல கிடக்கு. அதால நான் வந்திட்டன்.”

“அப்ப மகனவு உங்களுக்கு ஒன்டும் அனுப்பிறேல்லயே?”

“மகனவ அனுப்பிறது எல்லாம் மகளுக்கே அனுப்பச் சொல்லிப்போட்டன். எனக்கு ஏன் தம்பி, என்ற பிள்ளையள் நல்லா இருந்தாச் சரி.”

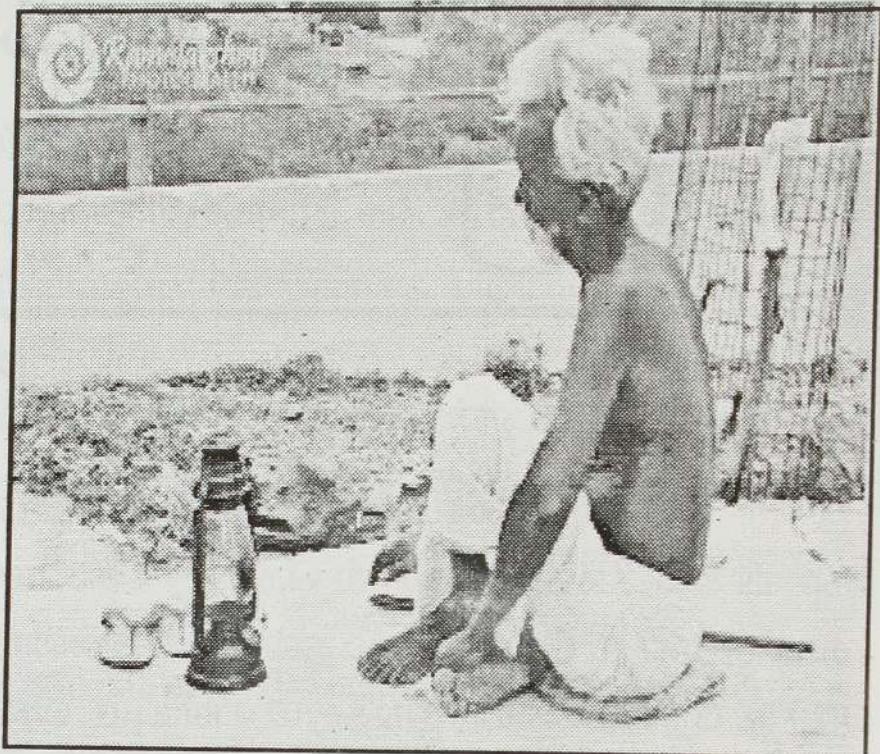
திட்டிக் கொட்டும் வயதிலும் திண்டாடும் நிலையிலும் அந்த வெள்ளை உள்ளம் தன் பிள்ளைகளை வாழ்த்திக் கொண்டே இருக்கிறது. உண்ண உணவும், உடுக்கத்துணியும், தூங்க இடமும் கூட இல்லாமல் இருந்தும் தீங்கை நினைக்காது திணறுகிறது வெள்ளை உள்ளம்.

“அப்ப நீங்கள் எங்க இருக்கிறியள் ஜயா?”

தம்பி நான் இப்ப யாழிப்பானம் இல்ல, கிளிநொச்சி. கிளிநொச்சியில மலையாளபுரம் முத்துமாரி அம்மன் கோயில்ல தான் இருக்கிறன். அதுதான் இப்பள்ளக்கு எல்லாமே. அதாலதான் இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தனான். எனக்கு என்ன தம்பி குறைச்சல். அம்மனுக்கு தொண்டு செய்யிறன். என்ற பிள்ளையளுக்கு கெளரவ குறைச்சலும், கரைச்சலும் இல்லாமல் வந்திட்டன். இரண்டு சாறம் ஒரு துவாயோட வந்தனான் இன்டைக்கு ஜயருக்கு வாற வேட்டி இடைக்கிடை எனக்கும் கிடைக்கும்.

“உங்களுக்கு என்ன வருத்தம்?”

தம்பி இவயள் ஏதோ லோப் பிறசராம் எனக்கு லோவும் கிடையாது கையும் கிடையாது. ஒண்டு சொல்லட்டே மோனை குறைநினைக்க மாட்டியே. நான் நல்லா உழூச்சவன், நல்லா சாப்பிட்டவன். எப்பவும் என்ற பிள்ளையளுக்கும் எனக்கும் புதன் கிழமை தவறாமல் ஆடு காய்ச்சவன். ஆனால் இப்ப கோயில்ல காலமை ஜயா அம்மனுக்கு வைக்கிற பிரசாதம் தான் எனக்கு காலைச் சாப்பாடு. கோயி வுக்கு வாறவை கிழமைக்கு ஒருக்காதாற அம்பது நூற்றைச் செக்காதான் என்ற மத்தியானச் சாப்பாடு. இரவும் அம்மன்றை பிரசாதம் தான். குறைஞ்சது ஒரு தளிசையாவது கிடைக்கும். எப்பாவது நல்லாக் காசு கிடைச்சாத்தான் ஒரு மச்சச் சாப்பாடு சாப்பிடுவன். அப்ப எனக்கு “லோ” பிறசர் வராம என்ன செய்யும் தம்பி. இஞ்சவந்து நாலு நாள் இவன் கடநல்ல சாப்பாடு கிடைச்சதால் எனக்கு லோ பிறசர் காணாம போயிட்டுது.

“இப்பவும் நித்திரை வராம இருக்குதே ஜயா அப்ப லோ பிறசரோ?”

“கோயிலடியில அந்த ஆலமரத்துக்கு கீழு சுத்திக்கட்டின கட்டில என்ற துவாய் துண்ட விரிச்சுப் போட்டு படுத்தா நல்ல நித்திரை வரும் தம்பி. பஞ்ச மெத்தையில படுத்து பழக்கப்படாதவன் நான் பானும் எனக்கு சரிவராது. இந்த நிலையில இஞ்ச படுக்கச் சொன்னா எப்படி நித்திரை வரும்?

கருமையின் உருவான அவர் கண்ணும் உடலும் சூரிய உதிப்பின் சுதாகரிப்பை உணர்ந்து பூரித்துக் கொண்டன.

“இண்டைக்கு டொக்டர் வந்தா நிச்சயம் வெட்டிவிடுவார். இண்டைகெண்டாலும் மரச் சுவாத்தியத்தில நான் நல்ல நித்திரை கொள்ளுவன்.”

அவர் மனது அவரை அறியாமலே ஆர்ப்பாரித்துக் கொண்டது.

மனிதர்களிடம் மறைந்துபோனவை

நா. பன்னீர்செல்வம், R.M.O
மருத்துவ அதிகாரி, வேரவில்.

பாடசாலைகளில் படிக்காத கல்வி பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலாத கல்வி கல்விக் கூடங்களில் தெரிந்து கொள்ளாத கல்வி. தாயின் உதிரத்தில் கலந்துள்ளது. இந்த நேயம் தன்னிலம் இல்லாத மனித மனதில் கலந்துள்ளது. இந்த நேயம் உயிர்துடித்தும் பிரியும் வரை தொடரும். இந்த நேயம் உண்மையான உணர்வுகளால் உருவாக்கப்படும். இந்த நேயம் உலகின் இறுதிக்காலம் வரை ஓங்கி ஒலிக்கும் நாதம் பத்து மாதம் ஈன்றெடுத்து பால் மழுலைக் குழந்தை முதற்கொண்டு பொக்க வாயால் புன்னிகைக்கும் பாட்டி தாத்தா வரைக்கும் தாரக மத்திரமாக தரணிக்கு மிக பொருத்தமான உயர் தத்துவம் உயிர்த்துவம் இதுவே.

சாதி வாதிகளால் சமய வாதிகளால் மத வாதிகளால் மொழி வாதிகளால், பிரிவினை வாதிகளால் தீவிர வாதிகளால் அனுஅனுவாக சிதைக்கப்பட்ட தேசங்கள் எத்தனை, நேசங்கள் எத்தனை சோகங்கள் எத்தனை, இளைஞர்கள் எத்தனை, வாழும் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சோக சரித்திரங்கள் எத்தனை, கண்ணீர்க் காவியங்கள் எத்தனை, செந்நீர் ஓவியங்கள் எத்தனை, மண்ணுக்குள் மறைந்து போன ஆத்மாவின் ஆயிரம் ஆயிரம் மரண ஓலங்கள். கல்லறைகளை கேளுங்கள் உண்மைக் கதைகள் கூறும். நீதி வழங்கும் நாடுகளில் எல்லாத் துயரக் கதைகளும் உருவாகியது. இந்த தேசங்களில் இருந்து ஏன் இந்த பூமியில் இருந்து மனித நேயம் தூர ஓடிப் போனதால் போதி மரத்தான் கண் கலங்குகின்றான். ஜேசு பிரான் கண்ணீர் சொரிகின்றான். நபி பெருமான் வேதனையடைகின்றான். காந்தியடிகள் கவலை கொள்கின்றார். உலகம் ஓளி மயமா? அல்லது இருள் மயமா? இது அடுத்த தலைமுறையின் கைகளிலே!

பால் இல்லாமல் பசியில் தேம்பி அழுகின்ற குழந்தைக்கு ஒரு குவளை பால் கொடுப்பது மனித நேயம். பல நாட்கள் பட்டினியினால் துடிக்கும் ஏழைக்கு உணவு கொடுப்பது மனித நேயம். பல நாட்கள் நோயின் காரமாண துடிக்கின்ற ஏழைக்கு மருத்துவ வசதி கொடுப்பது மனித நேயம். அல்லும் பகலும் அமைதி இழந்து தலிக்கும் மக்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறுவது கூட ஒரு மனித நேயம். சாந்தி, சமாதானம், அமைதி, சூப்ரீட்சம், யுத்தமற்ற பூமி, அன்பு மயமான தேசம், பண்பு மயமான மன்னிக்கின்ற நேயம், நாளைய பூமியின் சமாதான புறாக்காளாக யார்? யார்? தம்மை தயார் செய்கிறாரோ அவர்களே எல்லோராலும் நேசிக்கின்ற புனிதர்கள். உயர்ந்த மனித நேயம் மனிதகுலத்தின் வெற்றி மார்க்கம். இது ஒன்றே எல்லா மொழிகளிலும் பார்க்க, எல்லா மதங்களிலும் பார்க்க, எல்லா வழிகளிலும் பார்க்க, எல்லா தத்துவங்களிலும் பார்க்க, சிறந்த உயர்ந்த ஈடு இணையற்ற தத்துவம். இது ஒன்றே கண் இல்லாதவர்கள் பார்ப்பதற்கும் காது இல்லாதவர்கள் கேட்பதற்கும் ஊமை பேசுவதற்கும் ஆண்டவன் தந்த சிறந்த கொடை மனித நேயமும் மனிதாபிமானமும் ஆகும்.

புனித பூமிக்கு அமைதி வேண்டுமோ! சாமாதானம் வேண்டுமோ! சாந்தி வேண்டுமோ! சந்தோசம் வேண்டுமோ! அப்படியானால் பூமிக்கு தேவை மனித நேயமும் மனிதாபிமானமும். அதுவே நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அடுத்த சந்ததியின் அணிகலங்கள். அன்பு, மன்னிப்பு, கருணை, தியாகம், அகிம்சை எல்லாம் இதன் உள்ளடக்கமே. இது இறை வழி. எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வழி. விரும்புவது வெறுப்பதும் உங்கள் வழி. இது மானிட நெறி. என்னை படைத்த ஆண்டவனுக்கு யான் செய்யும் கடமை இது. வற்றிய உடலோடு, ஓட்டிய முகத்தோடு நடமாடும் எலும்புக் கூடுகளாக உலகின் சில பக்கத்தில் மனித இனத்தின் அவலங்கள், அலங்கோலங்கள் அழுகையும், கூக்குரலும் கண்ணீர் வெள்ளம் கரை புரண்டோடும் கும்மிருட்டில் கோடிக் கணக்கான மானிடர்கள் பெரும் ஏக்கத்தோடு வாழ்கின்றனரே. அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு ஒளி விளக்கு தோன்றுமா? ஒரு மாற்றம் வருமா? மறுமலர்ச்சி ஏற்படுமா? ஒட்டு மொத்த மனித இனத்திற்கும் பூரணமான விடுதலை கிடைக்குமா? ஆம் அது சாத்தியமாகும். மனித நேயத்தாலும் மனிதாபி மானத்தாலும் முடியும் இது எங்களுடைய தேடல் உங்களோடு பகிரங்கப்படும் தேடல்....

எனவே என் இனிய உறவுகளே ஒட்டு மொத்த மனித இனத்தின் பூரண விடுதலைக்காகவும் சாந்தி, சமாதானம், அமைதி, சூப்பிசம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஒரே வழியாம் இது இறை வழியாம் அந்த மனித வழியில் பயணிப்பதற்கு உங்கள் கரங்களோடு எங்கள் கரங்களையும் இணைத்துக் கொள்வதோடு அதன் கோட்பாடுகளான அன்பு, மன்னிப்பு, கருணை, தியாகம், விட்டுக் கொடுக்கும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு புனிதமான மனித நேயத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு மனித இனத்தின் இறுதி இலக்குகளான பூமியில் புனித சமாதானம் மலர இன்றிலிருந்து இந்த நிமிடத்திலிருந்து எம்மை தயார் செய்து கெள்வோம் எல்லாப் புகழும் பெருமையும் இறைவனுக்கே உரித்தாகட்டும்.

காலங்கிக் கிளை உத்திரோகத்துற்கள்

காணிக்கினை உத்தியோகத்தர்கள்

உடகார்ந்திருப்பவர்

திரு.சி.சத்தியசீலன் (பிரதேச செயலாளர்).

நிற்பவர்க்கள்

செல்வி.அ.வேஷ்ணா, திரு.க.யதீஸ்கரன், திரு.க.சசிகுமார், திரு.க.லவஜீல்,
திரு.க.போல்அன்றன், திரு.க.குரியதாசன், திருமதி.ம.க.சப்ரீனா.

நாட்டார் வழக்காற்றும் பூநகரியும்

கி.சந்தானலட்சுமி B.A.(Hons) Sp. in Tamil

பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், பூநகரி.

இந்துசமுத்திரத்தின் முத்தெனதிகழும் ஈழவளநாட்டின் வடத்திசையில் அமைந்துள்ள மிகப் பெருமையும், பழமையும் வாய்ந்தது பூநகரிப் பிரதேசம் ஆகும். நீண்டபண்பாட்டுபாரம்பரியங்களைக் கொண்டமைந்த இப் பிரதேசம் ஏனையவற்றில் நின்றும் பல பல சிறப்பான வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் கொண்டும் வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

யாழ். குடாநாட்டிலிருந்து ஆனையிறவு, பரந்தன் ஊடான நீண்டதொரு தரைவழிப் பாதையையும், சாவகச்சேரி, தனங்களப்பு ஊடான குறுகியதான் கடல் வழிப் பாதையையும் கொண்டமைந்துள்ளது.

இப் பிரதேசத்தின் முக்கிய நுழைவாயில்களாக பரந்தன் ஊடான தரைப்பாதையும், கேரதீவு சங்குப்பிட்டி ஊடான தரைப் பாதையும் மன்னார் ஊடான தரைப் பாதையும் காணப்படுகின்றது.

பூநகரிப் பிரதேசம் முட்கொம்பன், நல்லூர், சாமிப்புலம், ஆலங்கேணி, செல்விபுரம், தம்பிராய், செட்டியகுறிச்சி, கறுக்காய்தீவு, ஞானிமடம், மட்டுவில் நாடு, பரமன்கிராய், பள்ளிக்குடா, ஜயபுரம், முழங்காவில், பல்லவராயன் கட்டு, நாச்சிக்குடா, வலைப்பாடு, பொன்னாவெளி, கிராஞ்சி, இரணை மாதாநகர் என பல குறிச்சிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

வரலாற்றுப் பின்னணியும் சிறப்பும் (பூநகரி)

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இதற்கு யாழ். பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் தொல்லியல் பாடநெறி கற்கும் மாணவர்களால் பூநகரியிலுள்ள

பூந்துணர்

-:103:-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2014

மண்ணித்தலை என்ற கிராமத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருள்கள் ஆய்வின் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட அகப்புற சான்றுகளான மட்பாண்டங்கள், செப்பு நாணயங்கள் என்பு எச்சங்கள் போன்றவை சான்று பகர்கின்றன.

அத்துடன் போத்துக்கேயர் பூநகரியின் கரையோரப் பகுதிகளை தமது ஆளுகைக்கு உட்படுத்தியமை தெரிந்ததே. தொடர்ந்து வந்த ஒல்லாந்தர் பூநகரிப் பிரதேசம் முழுவதும் ஆட்சியதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பட்டுள்ளமையை இன்றும் அழிந்தும், அழியாது இடிபாடுகளுடன், பூநகரியின் சிறு நகர மையப் பகுதியான வாடியடியில் காணப்படுகின்ற பிரமாண்டமான செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒல்லாந்தர் கோட்டை நல்லதொரு சான்றாக அமைகின்றது.

மேலும், பெருங்கற் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாக கருதப்பட்டு வரும் இப்பிரதேசம் கண்ணகியின் சிலம்பு சம்பவங்களின் தாக்கத்திற்கும் உட்பட்டுள்ளது.

மேற்சொல்லியவாறு பூநகரியின் வரலாற்றை சரித்திர காலத்திற்கு மிக முற்பட்டதாகக் கற்பித்தாலும் இதன் மனித வரலாறு “வெடியரசன்” காலம் முதலாகவே உலகிற்கு தெரியவந்தது. இங்கே “பொன்னாவளை” என்ற கிராமம் உள்ளதனால் பொன்னகராம் நாக நாட்டில் இருந்து நகர்வுற்ற (கடல் புகுந்த) எஞ்சிய நிலமே பூநகரி என்பது புலனாகும்.

நாகதேவன் என்பவன் இத்துறையை ஆண்டதனால் “நாகதேவன் துறை” என்பர். இவன் நண்பன் அன்னதேவன் பெற்ற வயல்கள் அவன் பெயராலும், மறவர் குடியேறிய குறிச்சி “மறவர் குறிச்சி” என்றும் விஷ்ணு புத்திர சித்தர் வாழ்ந்த “சித்தன் குறிச்சி” என்றும் இடைக்காலங்களில் வழங்கலாயிற்று.

சித்தன் குறிச்சி, ஞானிமடம், கறுக்காய்த்தீவு, கள்ளிப்பிடிகளில் அநேக விஷ்ணு புத்திரர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்றும் அங்கே

பத்தினியாய் அமைந்துள்ள ஆலயம் ஆதிக் கண்ணகை அம்மன் கோவில் என்றும் எஸ்.குமாரசவாமி அவர்கள் இடப்பெயர் வரலாற்று நூலில் பக்கம் 15 ல் எழுதியுள்ளார்.

ஆதியில் இங்கு சங்குகள் குவிக்கப் பெற்று மாந்தைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதனால் “சங்குப்பிட்டி” என்ற பெயர் ஏற்பட்ட தென்றும் தாங்கள் வெடியரசன் பரம்பரையினர் என்பனையும் இம் மண்ணை அன்று தொட்டு இன்றுவரை ஆண்டு வந்தவர்கள் எம்மவர்கள் என்பதற்கான ஆதாரக் கல்வெட்டுப் பாடலையும் பொ.கோபாலப்பிள்ளை அவர்கள் தந்துதவினார்.

மேலும் தாங்கள் கண்ணகி தாயை குளித்திகளும், பொங்கல்களும் வைத்து கொழும்புத்துறை, கோகிலாக்கண்டி, கச்சாய், தனங்களப்பு பகுதி உறவினர்களுடன் சேர்ந்து விழாக் கொண்டாடுவதாகவும் கூறினர்.

“கொண்டார் கொழும்புத்துறை கோயிலாக்கண்டி மறவன்புலோ
செல்வி கண்ணகித் தாயே தட்டானென நாட்டுத் தனங்களப்பு
அம்பாளை தாபரித்து செல்லியாதீவிலுறை
செல்வி கண்ணகி தாயே”

என்றும்

“முன்னை நாள் காலம் தன்னில் முதுபெரும் அரசை சார்ந்த
எல்லைக்கோர் இலக்கணமாய் இருந்ததாம் இந்தப் பூமி
இலங்கிடு மரபைச் சார்ந்த இராகுகவழியில் வந்த
பூம் சாகரன் ஆட்சி செய்தான் புனிதான் புனிதமாம் பூநகரை அன்று”

(பழும் திரட்டு)

மேலும் “பூக்களால் நிறைந்த நகர் “பூநகர்” என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. இங்கே பாரிய பண்பாடும், சீரிய கலாசாரமும், இனப்பற்றும், மொழிப் பற்றும் கொண்ட மக்களாகவே வாழ்கின்றனர். எத்தனை இடர்வரினும் எம் மண்ணிலையே வாழ்ந்து மடிய வேண்டும்” என்ற பேரவா உடையவர்கள்.

சைவமும், தமிழும் இரு கண்கள் எனப் போற்றி நிற்கும் அறிவுடை மாந்தர்கள் வாழும் ஊர், எத்திக்கில் இருந்து யார் வரினும் உள்மாற வரவேற்று உபசரிக்கும் தனிச் சிறப்பைக் கொண்டது. “வருவிலிருந்து காத்திருக்கும் நம்பிக்கை மங்கை நால்லா படைத்திடும் உணவு தான் அமிர்தம் என்றோ” என்பர்.

கல்வியிலே கரைகடந்து பல்வேறு துறைகளிலே வித்தக ராய் பார் போற்றும் மைந்தர் களும்தூய நல் ஞானங் கொண்ட ஆன்மீகப் பெரியோர்

களும் வாழும் ஊர் வீராக்களைப் பற்ற மண், கல்வி, செல்வம், வீரம் இவை மூன்றிலும் ஒன்று மே ஒன்றி லொன்று குறைவுபடாது காணும் ஊர்.

இவ் ஊர் மக்கள் வாழ்கின்றனர். பிறந்த மண்ணின் பெருமையை போற்றுகின்றனர். கல்வி ஊற்று அருவியாய் ஓடிக் கொண்டிருக்கையில் கல்வித்தாய் பெருமையடையும் அளவிற்கு மண்ணின் மைந்தர்களும் ஒவ்வொரு துறைகளிலும் சாதனை படைக்கின்றனர். தமிழை வளர்க்க அரும்பாடு படுகின்றனர்.

வீரம் விருந்தோம்பல், அறம் வளர்த்தல், அன்பு செய்தல் ஆகிய நற் பண்புகளை தன்னகத்தே கொண்ட சொர்க்க பூமி இது. வந்தோரை வாழுவைக்கும் செழிப்புடைய ஊர்.

தகவல் தொடர்பு போக்குவரத்து என்பனமுன்னையகாலங்களை விட வளர்ச்சியடைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. ஐந்து தசாப்தத்திற்கு முன்பூநகரியை முன்நிறுத்திப் பார்க்கும்போது நாகரிக வீடுகள் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு தரையை சானி கொண்டு வீட்டை மெழுகி அலங்கரித்து வாழ்ந்து வந்தனர். இதனை

“பனை தென்னை ஈந்து தரும் பயன்கள்
பசளி மூல்லை தாழியுடன் பொற்சீந்தல்
தினை வரகு சாமையுடன் குரக்கன்
தித்திக்கும் பசும்பாலும் தேனும் உண்டு
மனை சிறக்க வருவாரை உபசரித்து
வள்ளல்களாய் மகிமையோடு வாழ்ந்து வரும்

வினைத்திறன் மிக்க மேதைகள் தோற்றும் பெற்ற
வியத்தகு வளநாடு பூநகரியாமே”

“மண்ணினை உழுது பயிர் செய்வோரும்
மழையை நம்பி வளாண்மை செய்வோரும்
எண்ணாரிய கடல் வளத்தை இனங்கண்டு
ஏராளம் பொருள் குவிக்கும் மாந்தர்களும்
பண்ணாரிய பனை வளத்தின் தன்மைகளை
பகுத்தாய்ந்து நிறை செய்யும் மாந்தர்களும்
கண்ணாரிய கல்வேலி கட்டுவோரும்
கட்டிக் காத்த எழில் நாடு பூநகரியே”

பூநகரி பிரதேச நாட்டர் மரபியல்

பூநகரிப் பிரதேச நாட்டார் மரபியல் கூறுகளை பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், நாட்டார் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், வாழ்த்துப் பாடல்கள், ஒப்பாரி, நகைச்சவைப் பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், மருத்துவம், விளையாட்டுக்கள், சடங்குகள், பெயர்கள், கலைகள், பேச்சுவழக்கு சொற்கள், உணவு நடைமுறைகள், போன்றவற்றில் கண்டு தரிசிக்கலாம்.

பழமொழிகள்:- பூநகரி பிரதேசமன் வாசனையுடன் அவர்களின் பண்பாட்டு பாரம்பரியத்துடனும் பழமொழிகள் வழங்கி வருவதனை காணமுடிகிறது. வாழ்வை ஊன்றிக் கவனித்து துணர்ந்த உண்மைகளின் துணுக்குகளே பழமொழிகள் என ஆங்கில அகராதி கூறுகின்றது. இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தில் வழங்கி வரும் பழமொழிகளைப் பார்ப்போம்.

- “ஆண்டாண்டு தோண்றும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ இம் மாநிலத்தில்”
- “வேரோடு விட்டு விளாத்தி முளைத்தாலும் தாய் வழி தப்பாது.”
- “கூழானாலும் குளித்துக் குடி”
- “குடிப்பது கூழ் கொப்பளிப்பது பன்னீர்”
- “இளக்காரம் கண்டமாட்டில் தான்ஸு குத்தும்”
- “ஆடிஉழுவு தேடிஉழு”
- “காவோலை விழு குருத்தோலை சிரிக்கும்”

- “யார் யார் இருந்தென்ன யானை கட்டி வாழ்ந்தென்ன தாயோடு உடன்பிறந்த தாய் மாமன் வேண்டும்”
- “பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிடு கோத்திரம் அறிந்து பெண்ணேடு”
- “சனிப் பினம் தனிப்போகாது”
- “சித்திரையில் புத்திரன் பிறப்பின் அக்குஷநாசம்”
- “ஆடிப் பட்டம் தேடி விடு”

இவ்வாறான பழமொழிகள் வெவ்வேறு இடங்களிலும் வழங்கி வருவதை காண முடிகிறது. எனினும் இப்பிரதேச பேச்சு தொனியில் இவை வழங்கப் பெறுகின்றன.

விடுகதை என்பது விடுக்கப்பட வேண்டியது. சிந்தனைக்கு விருந்து, அறிவிற்கும், சிந்தனைக்கும் உந்துசக்தியாக இருக்கின்றன. அவை சில...

- காட்டுக்குள்ள கறுப்பியும் சிவப்பியும் கண்ணை கண்ணை அடிக்கினமாம் – ஈச்சம்பழும், ஈச்சங்காய்
- தொப்பென்று விழுந்தான் தொப்பி கழன்றான் – பனம்பழும்
- காய்ப்பார், பூப்பார், கலகலப்பார் காகம் இருக்க கொப்பில்லை – நெற்கதிர்
- பொட்டு போல் இலையிருக்கும் பொரி போல் பூப்புக்கும் தின்னக் காய் காய்க்கும் தின்னாத பழம் பழுக்கும் – முருங்கை
- சாம்பாறு மணப்பதேன் போர் வீரன் இறப்பதேன் – பெரும் காயம் பட்டு

இப்படியாக பூநகரிப் பிரதேசத்தில் விடுகதைகளும், கணக்குப் புதிர்களும் வழங்கி வருகின்றமையை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

“நம் பிக்கையானது மக்களினுடைய உள் உணர்ச்சி யின் வெளிப்பாடாகும்.” இவை மரபு வழியாக சந்ததி பின் சந்ததியினரால் அன்று தொட்டு இன்று வரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பூநகரி பிரதேசத்தில் சுகுன நம்பிக்கைகள், நாள் நட்சத்திரம் பற்றிய நம்பிக்கைகள் பருவமடைதல் பற்றியவை, கடவுள், பேய், பிசாசு, முனி, பில்லி, சுனியம் எனப் பலவாறாக காணப்படுகின்றது. இறப்புப் பிறப்புப் பற்றிய நம்பிக்கைகளும், வாழ்வோடு இணைந்த நம்பிக்கைகளும், விலங்குகளையும் இயற்கைப் பொருட்களையும் காலநிலை மாற்றங்களையும், பிற அம்சங்கள் பலவற்றையும் கருத்திற் கொண்டு சுகுன நம்பிக்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கத்தக்கது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் தாய்மார் பிள்ளைகளை கண்வளரச் செய்வதற் காக பாடும்போது

“ஆராரோ ஆரிரரோ.....
கண்மணியே கண்ணுறங்கு
மாமன் அடித்தானோ மகிழ்ந்தூட்டும் கையாலே
அத்தை அடித்தானோ அணைத்தெடுக்கும் கையாலே...

மேலும் தாய் மாமனை முன்நிறுத்திப் பாடும் மரபு இங்கு காணப்படுகின்றது

“அஞ்சுதலை நாகம் அடைகிடைக்கும்
தாழையிலே அஞ்சாமல் பூ எடுப்பார்
அருச்சுனனார் எங்கள் மாமா” எனவும் பாடப்படுகின்றது.

திருமண வைபவத்தின் போது அறுகரிசி போடும் போது மணமக்களை “பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க” என வாழ்த்துவதும் மரபாக காணப்படுகின்றது.

இது போன்று வசைப் பாடல்களும் இங்கு வழக்கில் இருந்துள்ளது.
“கொடும்பாவி சாகாளோ – ஒரு
கோடிமழை பெய்யாதோ
மாபாவி சாகாளோ – ஒரு
மாரி மழை பெய்யாதோ” என்பதாகும்.

இவ்வாறே இப் பூநகரி பிரதேசத்தில் ஒப்பாரி சொல்லும் மரபும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது

பொழுதாய் இலங்குவாயே – நீயும்
பொழுது பட்டால் மங்காயே

நிலவாய் இலங்குவாயே

என்றும்

“ஊரு இரண்டாச்சு
ஊரும் கடலாச்சு
தாழ்வு கடந்ததினால் – நான்
தாமதித்து வந்தேனே”

பொன்னான மேனியிலே ஒரு

பொல்லாத நோய் வந்த தென்ன?

தங்கத் திருமேனியிலே ஒரு

தகாத நோய் வந்த தென்ன

எனவும் பாடப்படுகின்றது.

இப் பிரதேச மன் வாசனையை வெளிப்படுத்தும் முகமாக அரிவி வெட்டும் பாடலும் எம் முன்னோரால் பாடப்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது. வேலை களையை போக்க இவ்வாறான பாடல்களை அருவி வெட்டும் போதும் ஆண்கள், பெண்கள் என எல்லோரும் சேர்ந்து பாடி மகிழ்வர்.

அருவி வெட்டப் போறேன் பெண்ணே

அரிவாளைக் கொண்டா – நானும்

அறியாமல் சொல்லிப் போட்டேன்

பழுஞ்சோற்றைக் கொண்டா எனச் சொல்ல அதற்கு

நண்டு நறுக்கி பொன்னி நாணவும் காய்ச்சி

நாலாறு நெல்லுக் குற்றி சோறுமாக்கி

கொண்டை குலையக் குலைய சுமந்த சோற்றை – நானும்

கும்பிட்டாவும் இறக்குவேனோ ஏந்திமூடு பெண்ணே.

என்பதுடன் சூடு மிதித்து நெல்லை தூற்றும் போது “பொலி பொலி தம்பிரான் பொலி பொலி” எனவும் தமது உள்ளத்துணர்வுகளை பாடல்களாக வெளிக் கொணர்வார்.

மேலும் இப்பிரதேசத்திற்கேயுரிய நகைச்சுவைப் பாடல்களாக

பனையடியில குந்தச் சொல்லுது

பச்சை புழாவைக் கோலச் சொல்லுது

முட்டியிற் கள்ளள வார்க்க சொல்லுது

மூச்சை விடாமற் குடிக்கச் சொல்லுது

கட்டின பெண்டிலை

அழக்கச் செல்லுது

கட்டின தாலியை அறுக்கச் சொல்லுது

கள்ளுக் கடைவு வைக்கச் சொல்லுது

என பாடப்பட்டுள்ளது. இது மட்டுமன்றி

வழச்சகஞ்சி குடிக்க வெட்கம்

வண்டு, தும்பி விழுந்த கள்ளு

வழச்சுறிஞ்சி குடிக்கலாமோ கணவனே

என மனைவி கள்ளருந்தி விட்டு வரும் கணவனை பார்த்து வினாவ
அதற்கு அக் கணவன்,

கள்ளருந்தி வீடுவரக் கணவனையே தெய்வ மென்று

கருதிடுவார் பெண்களெல்லாம் உலகிலே - அதில்

கனவிசயம் தங்கிருக்கு மனைவியே

எனக் கூறுவதாக இப் பிரதேசத்தில் வாழும் மூத்தோர் வாயிலாக
அறியமுடிகிறது.

இப் பிரதேச விளையாட்டுப் பாடலை நோக்கின்

சங்கிலி புங்கிலி கதவைதிற

நான் மாட்டன் தேங்கா புலி....

போடி போடி சம்மந்தி புத்தி கெட்ட சம்மந்தி

ஒரு கட்டுப் புல்லுத் தாறன் என் பசுவ விட்டு விடு

“குலை குலையாய் முந்திரிக்காய்

நரிய நரிய சுத்தி வா”

நுள்ளுப் பிராண்டி கிள்ளுப் பிராண்டி

கொக்காறையில் என்ன பூ.... எனவும்

அத்துடன் பட்டம் விடும் போது சிறுவர்கள் சேர்ந்து

“பட்டம் விடுவோம் பட்டம் விடுவோம்

பாலா ஓடி வா பாடிப் பாடி பட்டம் விடுவோம்

பாலா ஓடி வா”

என பாடுவர்

தாமாகவே மலர்ந்து மணம் வீசும் காட்டு மலர்களுக்கு ஒப்பான இந்தப்

பாடல்கள்இப்பிர
தேசத்திற்கு மட்
மேதான்உரியது.
எனவும் கூற
முடியாது. தமி
ழர்கள்ஒருவருக்
கொருவர் பண்
பாடு, நாகரிகம்
என்பவற் றாலும்,
ஒற்றுமையுணர்
வாலும் பின்னிப்

பிணைந்துள்ள படியால் ஓரிரு மரபுகள், வழக்காறுகள் ஏனைய இடங்களில்
பின்பற்றப்படுகிறது.

நாட்டார் கதைகள் பூநகரி வாழ் மக்களிடையே அதிகளவில்
காணப்படுகின்றது. மக்களின் நம்பிக்கை, அச்சவனர்வு இயற்கை நிகழ்வு
களுக்கு காரணங் கூறும் அடியாகவே “கதை கூறும் மரபு” கணப்படுகின்றது.
அந்த வகையில்

கண்ணகி கோபம் கொண்டு மதுரையை எரித்துவிட்டு இலங்கையை
வந்தடைந்து ஏழு இடங்களில் இளைப்பாறிச் சென்றதாகவும் அதில் ஆறாவது
இடமே பூநகரியில் உள்ள செல்லையாதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
என்றும் இறுதியாக சென்றடைந்தது வற்றாப்பளைகண்ணகி அம்மன் ஆலயம்
எனவும் கூறப்படுகின்றது.

அடுத்துப் பேய்கள் மனித உருவில் உறவினர் போல் ஏமாற்றிக் கூட்டச்
சென்றதான உண்மைச் சம்பவங்களும் இப்பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்துள்ளன.

ஆங்கில மருத்துவத்தின் ஊட்டுவல்கள் நிகழ்வதற்கு முன் பரம்பரை,
பரம்பரையாக பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நாட்டுப்புற மருத்துவம் நிகழ்ந்திருக்
கின்றது. பாம்பு தீண்டினால் முன்பு விழக்கடியை பரியாரியே வேப்பிலை
கொண்டு உச்சி தொடக்கம் உள்ளங் கால் வரை அடித்து மத்திரம் சொல்லி
விசுத்தை இறக்கும் மரபு காணப்பட்டது.

பற்றிய செய்திகளை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. மனிதர்களை இனங்காண அவர்களுக்கு இயற்பெயர் நக்கலாகவும், நளினமாகவும் சூட்டப்படுகின்றது.

சாரையன், நெடுவெல், பூனை அப்பன், வெள்ளை, சப்பவாய்ச்சி,சப், ஏப்பவாயன், செம்படைச்சி, குழறி, அரைலூசு, கிளாக்கர், புறோக்கர், சேமணை, சிறுவான், ஊர்க்குருவி, பனங்காய் தலையன், கோள் மூட்டி, விருப்புபுடுங்கி,வட்டக் கண்ணன்,குறுக்காசு,முனியன்,சிவலச்செட்டி,தீவான் என பல பட்டப் பெயர் சூட்டி அழைக்கும் மரபு இன்றும் உள்ளது.

நாட்டுப்புறக் கலைகள் நாட்டுப்புற மக்களின் ஜீவ ஊற்றாகும். அந்த வகையில் பூநகரிப் பிரதேச மக்களின் தனித்துவக் கலையாக காத்தவராயன் கூத்து, கண்ணகி சபதம், சத்தியவான் சாவித்திரி, ஞான சவுந்தரி என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன.

மேற்கூறிய கூத்து வடிவக் கலைகள் அண்ணாவிமார்களால் பழக்கப்பட்டு கோனில் விசேடத்தினங்களில் விழிப்பிற்காக அரங்கேற்றப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கும்மி,கோலாட்டம்,தாளலயம்,வட்டக்களி (சுற்றி ஆடுதல்) மற்றும் சிந்து நடைக் கூத்து வடிவமும் முன்னைய மரபாக இங்கு பின்பற்றி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டுப்புறக் கைவினைக் கலைகள் இப் பிரதேச மக்களின் வாழ் வாதாரத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பாய் பின்னுதல், வெங்காயக் கூடை பின்னல், நீத்துப் பெட்டி, சுளகு, கரப்பு, கடகம், பெட்டி, பன்னாங்கு, தடுக்குப்பாய், குட்டான் முதலியன இங்கு பின்னப்பட்டு வருகின்றன.

கிராமியக் கலை வடிவமான பறைமேளம் செய்திகளை ஊருக்கு அறிவிக்கின்ற பெரும் பணியை ஆற்றியது. ஆனால் தற்போது நவீன நாகரீக வளர்ச்சியில் இப் பணியை வாணொலி,தொலைக்காட்சி,கணனி,ஈ-மெயில், இன்ரநெற் என்பன மூலம் செய்யப்படுவதனால் முன்னைய மரபு அருகிவிட்டது எனலாம்.

ஏனைய சமூகத்தவரிடம் இருந்து (யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு) சற்று வேறுபட்ட பேச்சு வழக்கை கொண்டவர்களாக இம் மக்கள் காணப்படு

கின்றனர். அம் மட்டும் காணும், அறாவிலை, ஆக்கினை, கோதாரி விழுந்தது, பொலி (நெல்), குல்லம் (சளகு), தறை (நிலம்), இணி (வயல் நிரை), மப்பு (போதை), மயிலைமாடு (ஒரு நிறம்), அக்கில் (அலம்பல் வேலி), களம் (வயல் வேலை செய்யும் இடம்).

இவை தற்போதும் இருந்து கொண்டே வருகின்றது.

இப் பிரதேசத்திற்குரிய முக்கிய உணவு வகையாக ஓடியல்பிட்டு, கூழ், புழுக்கொடி, பனாட்டு, குரக்கன் பிட்டு, கெளப்பி சுண்டல், மூல்லை இலை, குழும்பு, காரையிலைபொரியல், பொன்னாங்காணி, குமுட்டில், குப்பைக்கீரை, தோட்டக் கீரை போன்ற உணவுகளில் பூநகரியின் மண்வாசனை கமமும். குறிப்பாக “பூநகரி மொட்டைக் கறுப்பன் அரிசி” என்றால் இலங்கையில் மட்டுமன்றி மேலைத்தேய நாடுகளிலும் பெரும் மதிப்பைப் பெற்று விற்பனை யாகின்றது. மேலும் நிலாக் காலத்தில் தீப்பந்த வெளிச்சத்தில் கரையோரத்தில் ஒடும் மீன்கள் கத்தியால்க் கொத்திப்பிடித்து கறிசமைப்பதும் முன்பு வழக்கமாக இருந்தது.

பனையில் இருந்து பெறப்படும் பதனீரானது (கள்) மாணவர்களைத் தவிர பெரும்பாலான ஆண்கள் குடிப்பதையும் காணமுடிகிறது. பூச்சி இருப்பின் “தனிப்பனைகள்” நல்லதென சிறு குழந்தைகளுக்கு மருந்தாக வழங்கப்படுகின்றது. இதனை விட பாலைப்பழும், ஈச்சம்பழும், காரைப்பழும், இலந்தைப் பழும், நாகதாளிப்பழும், கிழாப்பழும், வீரப்பழும் போன்றன இப்பிரதேச மக்களுக்கு பெரும் விருப்பாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

பூநகரிப் பிரதேசம் பெருந்தொகையான நாட்டார் வழக்காற்று மரபியல் கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவற்றை முழுமையான முறையில் விளக்குகின்ற ஆய்வுகள் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. இருப்பினும் பிரதானமாக ஒரு பின்தங்கிய பிரதேசத்தின் கலை, கலாச்சாரங்களை விபரித்தல் கண்ணோட்டத்தின் மூலமும் 1ம், 2ம் நிலைத் தரவுகளை அடிப்படையாக கொண்டு இதனை வெளிக்கொணர முயன்றுள்ளேன்.

நாட்டார் வழக்கு மரபுகளில் யாழிப்பாணத்தவரிடம் இருந்து சற்று வெவ்வேறுபட்ட அனுகுமுறைகளை கொண்டவர்களாக விளங்குகின்ற வன்னிப் பிரதேசம் அதிலும் குறிப்பாக பூநகரியின் பூர்வீகக் குடிகளின் நாட்டார்

வழக்கு மரபுகளை ஆராய்ந்து அவற்றினோடாகத் தரிசனங்கள் மூலம் மரபுகளின் மூல வேர்களைக் கண்டறிந்து பழுமைக்கு ஒளி ஊட்டுவது தான் இக் கட்டுரையை நான் வரைவதன் நோக்கம்

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன் நாடும்

நற்ற வானிலும் நனி சிறந்தனவே” என்பதற்கிணங்க பெற்ற தாயை யும், பிறந்த பொன் நாட்டையும் நேசிக்கும் ஓர் உன்னத பண்பின் உந்துதலி னாலேயே இதனை எழுதத் துணிந்தேன். மேலும் எந்தையும், தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி வாழ்ந்திருந்த மண்ணின் வழக்காறுகளை நாட்டுப்புற மக்களின் “இழிசன வழக்கு” என்று ஒதுக்காமல் அதற்கும் ஓர் இலக்கிய அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்பது எனது பேரவா.

கம்பனின் ஆசை என்பது சிறிய பூனையானது பெரிய பாற்கடல் முழுவதையும் நக்கியது போல நானும் இந்த மாபெரும் மரபுக் கடலை ஆராயத் துணிந்துள்ளேன். இவ்வாறு எழுதப்பட்ட நாட்டார் மரபியல்க் கூறுகள் பூநகரிப் பிரதேச நாட்டார் வழக்காற்று மரபியல் என்ற புலமைதுறையில் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுக்கு பொருந்துவனவாக இருப்பினும் குறிப்பாக இப் பிரதேச மக்களினுடைய தனித்துவத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியாகவும், மண்சார்ந்த கூறுகளை இனங்கண்டு கொள்வதாகவும் இருக்கின்றன.

எனவே இம் மண்ணின் மக்களின் வாழ்வியல் பண்புகள், மரபுகள் என்பவற்றை அவற்றின் உண்மையான நிலவரங்களுடன் தமிழ்னையின் மலராடிகளில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சு.சிவப்பிரகாசம் “விஸ்னுபுத்திரவெடியரசன் வரலாறு” – அகில இலங்கை வெடியரசன் கலாமன்றம் தொல்புரம் – 1988.
2. ஆறு. இராமநாதன் “நாட்டுப்புறப் பாடல் காட்டும் தமிழர் – வாழ்வியல்” மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம் – 1982
3. கா.சிவத்தம்பி “இலங்கை தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல்” தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம். – 1980
4. இ.பாலசுந்தரம் “ஆழத்து நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வும், மதிப்பீடும்” – தமிழ்ப் பதிப்பகம் சென்னை – 1979.

பூநகர்ப் பிரதேசத்தில் நெல் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய சொற்கள் பூந்துணர் நறவம் 3 (2013) னின் தொடர்ச்சி

திரு. கா. குலசேகரம் B.A. Geo. Dip. in Ed.
சித்தன்குறிச்சி, பூநகரி.

நில எடுப்பு	- அறுவடையின் பின்வயல் முதல் முதலாக உழுதல்
உழுவு	- நிலத்தைப்பண்படுத்தல்மாடு இயந்திரம் பயன்படுத்தப்படும்
மறை	- உழுவின் பின் மறுபுறம் உழுல் (உழுவின் எதிர்ப்புறம்)
மூன்றாம் மறை	- உழுவின் பின் மூன்றாம் நாள் மறுபுறம் உழுல்
பிளவு உழுவு	- பிளத்தல் போல் உழுல் இரும்புக் கலப்பை பயன்படுத்தப்படும்
றொட்டேற்றர்	- சுழற்கலப்பை உழுவு
ஆடி உழுவு	- ஆடி மாதத்தில் உழுதல் (ஆடி உழுவு தேடி உழு என்பது பழமொழி ஆடியில் உழுதால் புற்கள் அழியும்)
மாசி உழுவு	- தேவையற்ற பண்படுத்தல் முறை - உழுதல் கூடாது என்பது
சேற்றுளவு	- நீர் நிறைந்த வேளை உழுது சேறாக்கல்
உழுவுசால்	- உழுவின் இடைவெளி / உழுவு வழி
சால்	- உழுவிற்காக வயலினை அளவாக வகுத்தல்
வீசி விதைத்தல் -	மனிதக் கையால் வீசி விதையிடல் (நெல்)
நிரை விதைப்பு -	இயந்திரத்தால் நிரையாக விதையிடல்
மீசாடல்	- விதைப்பின் பின் மறுபக்கமாக விதையிடல் விதை (நெல்) பரவலாக இடைவெளியின்றி முனைப்பதற்கு உதவும், மேலதிகமாகவும் விதையிடல்.
முளைவிதைப்பு -	நெல்லை நீரில் ஊற்றிட்டு முளைத்தபின் விதைத்தல்
ஈர விதைப்பு -	மழை பெய்தபின் நிலம் ஈரமாயிருக்கும் போது விதைத்தல்
ஆச்சாட்டு ஈரம் -	மிகக் குறைந்தளவு ஈரம்
கெண்டைக்	
காலனவு தண்ணீர் -	காலினை வைத்து நீரினாலவு குறித்தல்

உழவு சாலளவு

தண்ணீர்

- உழுதபின் உழவுப் பள்ளத்தில் தண்ணீர்

இருக்குமளவு

முளை வெள்ளம்

- விதைத்து முளை வரும்போது பெய்த மழை வெள்ளம் புல்வழிய உதவும் மழை

முளைக்குருவி

- நெல் முளைகளை இழுத்துண்ணும் பறவை

மேல் கடவான்

- வயல் வரம்பு உடைபடாமல் மேலதிக தண்ணீர் வெளியே செல்ல உதவும் அமைக்கப்பட்ட வழி இது பாதி பனம் கொட்டு, சுடுமண், பீலி என்பன மேல் கடவான் அமைக்க பயன்படுத்துவார்.

அல்லது புற்தண்டு பததித்துவிடல்

கடவான்

- வயலிருந்து நீரை வெளியேற்ற உதவும் வழி.

தானக்கை

- வயலில் பள்ளமான மூலைப் பகுதி இலகுவாக நீர் வயலிலிருந்து வெளியேறக் கூடிய பகுதி

நாற்று

- இளைய பயிர்

நாற்று நடல்

- வயலிலுள்ள தொட்டங்களை நிரப்ப இளம் பயிர்களை நடல்

தொட்டம்

- வயலில் பயிர் முளையாத பகுதி

களை

- நெல்போல் பிரயோசனப் படாதபுல்

களை கட்டல் / பிடுங்

- நெற் பயிரிருக்குள் உள்ள புற்களை அகற்றல்

குதல் / எடுத்தல்

- நல்ல நாற்றுக்களை தெரிந்து பிடுங்கி எடுத்தல்

களைந் தெடுத்தல்

- நெற்பயிரை விட்டு புற்களை பிடுங்கி எடுத்தல்

பரத்தை வெட்டு

- முறையற்ற அருவி வெட்டு உப்பட்டியாக இராது தாருமாறாக கதிர்களிலிருக்கும் பண்பாட்டுவழி.

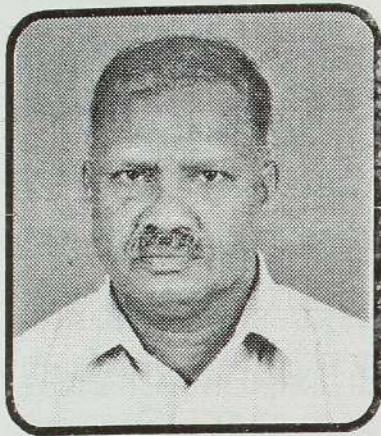
உப்பட்டி மழை

- அருவி வெட்டும் காலத்தில் (தை, மாசி மாதங்களில்) தூறும் மழை

முட்டுக்காய்ப்

- ஓரளவு முற்றிய நெல்.

பருவம்

புநகர்க் கோட்டை வரலாறு

திரு. கா. குலசேகரம், B.A. Geo. Dip. in Ed.
சித்தன்குறிச்சி, புநகரி.

புநகரிப் பிரதேசம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக வரலாற்றில் காலம் காலமாக இடம்பிடித்து வந்துள்ளது. இதனால் இலங்கைக்கு முதன் முதலாக வந்த ஜரோப்பியரான போர்த்துக்கீசரால் (பறங்கியர்) தமதாட்சிக் குட்பட்ட பிரதேசங்களில் கோட்டைகளை அமைத்தபோது புநகரியிலும் ஒரு கோட்டையை அமைத்தனர். இவை பின் புதுப்பித்து அமைக்கப்பட்டு ஒல்லாந்தக் கோட்டைகளை அழைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே புநகரிக் கோட்டைகண்மையிலும் மூன்பு ஒல்லாந்த கோட்டை என குறியீட்டுப் பலகை காணப்பட்டது. “போர்த்துக்கீசர் கட்டிய கோட்டைகளை ஒல்லாந்தர் பெருப்பித்தும், புதுப்பித்தும் அகழிகளமைத்தும் கொண்டனர். 1695 இன் பின் புநகரி, ஆணையிறவு கோட்டைகளையும் செப்பனிட்டனர்.”

கோட்டையின் அமைப்பு

“புநகரிக் கோட்டை சதுரவடிவானது. சராசரியாக 30 மீற்றர் நீள அகலம் கொண்டது” கோட்டை கிழக்கு புறமாக பெரிய வாசலைக் கொண்டது. மேற்குப் புறத்தில் சிறிய சுவரும் போர் வீரர் தங்கும் பெரிய பங்களாவும் காணப்பட்டன. தெற்குச் சுவர் ஓரமாக சமயலறை காணப்பட்டது. வடகிழக்கு மூலையிலும், தென்மேற்கு மூலையிலும், பரந்தன் - நாகதேவன் துறை வீதியையும், மன்னார் வீதியையும் கண்காணிக்கும் வகையில் அரசனுக்கு வெளியே நீண்டிருக்கும் புற அரணாக காவலரன்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. காவலரன்களுக்கு சென்று வர படிக்கட்டுகளும், மேடையும் (கொத்தளம்) ஒரே சமயத்தில் பலர் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

தென்மேற்கு மூலையிலும் இதே போன்றதொரு காவற்கோபுரம், தெற்கு மேற்கு சுவர்களை இணைத்த வகையில் மேடையும், படிக்கட்டுக்களும்

காணப்பட்டன. கோட்டைமதில் அகலமானதாகவும் கூம்பாக்கப்பட்டும், காவற கோபுரங்களுக்கண்மையில் பகர வழிவிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மதில் முருகைக் கற்பாறைகளினாலமைக்கப்பட்டிருந்தது. கவலரன்கள் பக்க மாக அமைக்கப்பட்டிருந்த “ப” கர வழிவம் வெளியிலிருந்து வரும் எதிர்பாளரைத் தாக்க அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேடைக்கு கீழ்ப் புறம் குகை போல அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனுள் ஆயுதங்கள் போருக்கு உடனடியாக பாவிக்க கூடிய வகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். கோட்டையின் தென்மேற்கு புறமாக அகழி வெட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது இயற்கையாயமைந்த சூளத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். தற்போது அகழியின் மேற்கு புறத்தின் சிறு பகுதி நிரப்பப்பட்டு இலங்கை இராணுவ பயன்பாட்டிற்குட்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டை அமைய ஏதுவாயமைந்த நிலைமைகள்

யாழ்ப்பாணத்து அரசரின் நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த பூநகரிப் பிரதேசம் பேர்த்துக்கீசரால் யாழ்ப்பாணம் “1560 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 20 ஆம் தீக்தி பிறகன்சா எனும்

தேசாதிபதியால் கைப்பற்றப்பட்டபோது”

போத்துக்கீசராட்சிக்கு

உட்படுத்தப் பட்டது. சிறிது

காலத்தில் யாழ்ப்பாண

அரசு யாழ்ப்பாண

மன்னராட்சிக்குப்பட்டது.

எனும் “பிறகன்சா

செகராச சேகரனோடு

செய்து கொண்டுடன்

படிக்கையின் படிமன் னார் தமக்குரியதாக வெண்ணி கோட்டை ஒன்றை கட்டி

சிறுபடை ஒன்றை அங்கே நிறுத்தி தன்னார் சென்றான்”. ஏனெனில் மன்னாரின்

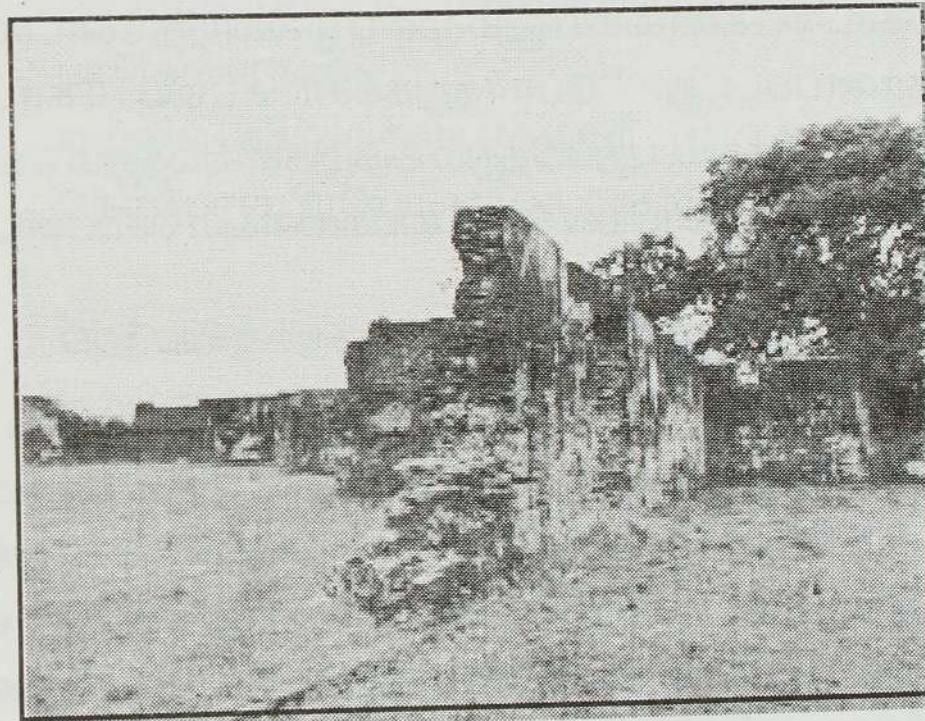
புவியியல் நிலையம் போர்த்துக் கீசருக்கு முத்துக்கரையைப் பாதுகாக்கவும்

பாக்கு நீரிணை கப்பல் போக்குவரத்தைக் கண்காணிக்கவும் வசதியாக

போர்த்துக் கீசர் மன்னாரிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்து அரசு

விவகாரங்களில் தலையிட்டு வந்தனர். யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களால்

மன்னார்க் கோட்டை பல தடவைகள் தாக்கப்பட்டன. இவை மன்னார்

தளபதியால் கோவைத் தளபதிக்கு அறிவிக்கப்பட்டன. அதனால் “மென்சா (Andol furtado de mendonga) எனும் தளபதி 1591 ஒக்ரோபர் 28 நல்லூரைக் கைப்பற்றினான்.” பின்னர் யாழ்ப்பாண அரசில் குழப்பங்களேற்பட்டன. இதில் தஞ்சாவூர் அரசத்தையீடு ஏற்பட்டது. இதனால் கொதிப்படைந்த போத்துக்கீசர் “சங்கிலி கண்டி அரசனுக்கு உதவி புரிகிறான் என்றும் அவன் மூன்று வருடங்களாக தீரை செலுத்த வில்லை என்று உராத்துறையில் கடற் சூறையாடும் சோனகன் ஒருவனைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்றும் சாட்டுச் சொல்லி கொழும்பில் இருந்து பிலிப்தே ஓலிவேரா (Philip de olivera) எனும் தளபதியின் கீழ் படையனுப்பினர்.

ஓலிவேரா தரை மார்க்கமாக மன்னார் வழியாகச் சென்று தண்ணீரின்மையால் பல கஸ்டங்களுக்குள்ளாகி பூநகரியைச் சேர்ந்தான். தோணிகள் குறைவாயிருந்தமையால் அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணக் கரையை எட்டாம்நாள் சேர்ந்தான். ஓலிவேரா 1619 - 20 இடையில் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினான். 1625 தொடங்கி 1640 இடையில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும், 1629 இல் ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டை கட்டி முடிக்கப்பட்டது. 8. மன்னார் கோட்டை யிலிந்து யாழ்ப்பாண அரசின் னிடயங்களியில் தலையிட்ட போத்துக்கீசர் 1562 - 1620 இற்கு மிடையில் பூநகரி கோட்டையைக் கட்டியிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் ஓலிவேரா பூநகரியில் தங்கியிருக்கவும் வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும்.

பூநகரிக் கோட்டையும் ஒல்லாந்தரும்

போத்துக்கீசரை வெற்றி கொண்ட ஒல்லாந்தர் போத்துக்கீசர் கட்டிய கோட்டைகளை புனரமைத்தனர். இது பற்றி முன்பு கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே பூநகரிக் கோட்டையையும் ஒல்லாந்தர் புதுக்கியமைத்தனர். அகழியும் அவர்களே அமைத்திருக்கலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பூநகரிக் கோட்டைக்கு காவலாயிருந்த விபரங்கள் ஒல்லாந்தரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஒல்லாந்தர் கோட்டையை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூநகரியில் இருந்து யானைகள், தீராந்திகள், பனைமரங்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன. அதற்காக “பூநகரியில் ஒரு உபதீஸ்ஸாவை நியமிக்கப்பட்டு அவன் மூலம் யானைகள் பிடிக்கப்பட்டன. கி.பி. 1697 இல் டொன் கஸ்பார் நிற் செய் சேதிராயன் பூநகரியில் யானை வேட்டைத் தலைவனாக விருந்தான்” 10. யானைகள் யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்லப்பட்டு “காரைதீவு -

ஊர்காவற்றுறை கடலில் வைத்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.” 11. புநகரிக் கோட்டைக்கு அண்மையாகவும் பிரயாணப் பாதைகளிலும் நிழல் மரங்கள் நட்டு பராமரித்துள்ளனர். அவை இன்றுமுள்ளன.

புநகரிக் கோட்டையும் ஆங்கிலேயரும்

புநகரிக் கோட்டை ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் இராணுவ தேவைக்காகப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். பிற காலத்தில் வாடி வீடாகவும், இலங்கை இராணுவ முகாமாகவும் உபயோகிக்கப்பட்டது. 1987 ஒகஸ்ட் 27 இல் சேதமடைந்து அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அழிவடைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. கோட்டையும் கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள நிலம் தனியாருக்குரிய நிலத்தை விடுத்து மிகுதி நிலம் தொல்பொருள் திணைக்களத்திற்குரியதாகும்.

நூற்பட்டியல்

1.	முதலியார் இராசநாயகம் செ. 1994 யாழ்ப்பாணசரித்திரம் ஆசியகல்விச் சேவை புதுஷல்லி மட்ராஸ் பக். 186, 187	
2.	முதலியார் இராசநாயகம். செ. மு.ச.நூ.	பக். 102
3.	முதலியர் இராசநாயகம் செ. மு.ச.நூ	பக். 108
4.	Tikiri Abeyasinghe	1986 Jaffna under the Portuguese Lake house Printers&Publishers Ltd colombo
		Page 1,2
5.	Tikiri Abeyasinghe	The above book
		Page 7
6.	முதலியார் இராசநாயகம் செ. மு.ச.நூ Tikiri Abeyasinghs	பக் 113, 114
	the book	Page 23
7.	முதலியார் இராசநாயகம் செ. மு.ச.நூ	பக் 125
8.	Tikiri Abeyasinghe	The above
		Page 18

வெளிக்கள் உத்தியோகத்துர்கள்

வெளிக்கள் உத்தியோகத்தர்கள்

உட்கார்ந்திருப்பவர்

திரு.சி.சத்தியசீலன் (பிரதேச செயலாளர்).

நிற்பவர்க்கள்

1ம் வரிமைச

திரு.K.கோகிலைதன், திரு. S.சிவபாலசுந்தரம், திரு. A.பிரபாகரன், திரு. A.யோசப்ராஜன்.

2ம் வரிமைச

திரு. K.சிவகுமார், திரு. R.நிமஸ்ரங், திரு. A. A.வினிஸ்ரன், திரு. T.யசோதன், திரு. S.கோசுலன், திரு. K.சிவகிருஷ்ணன், திரு. S.சுதார்சன்.

3ம் வரிமைச

திரு. K.மோகனராசா, திரு. S.சுதர்சன், திரு. R.ப்ரணீகரன், திரு. S.கணையஞ்சன், திரு. N.கணேந்திரன், திரு. S.சுரேந்திரா, திரு. K.கணகவாசன்.

4ம் வரிமைச.

திருமதி. T.ராஜசிறி, செல்வி. P.ஜெகதா, செல்வி. M.ஜெயப்பிரதா, செல்வி. T.சிவரஞ்சினி, திருமதி. K.சத்தியபிரியா, திருமதி. N.ரஜனி, திருமதி. K.மாலினி, திருமதி. R.சுபாசினி, திருமதி. S.சசிகலா, திருமதி. M.சுகித்தா.

பெண்ணே நீ எழுந்தாலும்...!

திருமதி. ஜோன் கிறிஸ்ட்ரீன் அம்மா,
கிருஸ்னாநகர், WRDS முழங்காவில்..

அடுப்படிக்குள் பெண் தன்னை
அடக்கிடுதல் நன்றோ
எடுத்திடும் நம் காரியத்தை
எளிதாய் முடித்திடவே

எடுப்பிடியாய் அவள் தன்னை
எய்த்திடுதல் நன்றோ!
இடும் பணியை சிரமேற் கொள்ளும்
இதயம் கொண்டவளை இழிதாக்கல் நன்றோ!

வீட்டுக்குள் பெண்ணைப் பூட்டுதல்
விரும்பத் தகுமோ கூறிடுவீர்
காட்டையும் கழனியாக்கும்
கண்ணிறைந்தாள் பெண்ணவள் - வெறும்
கூட்டுடல் கொண்டவளால்ல
கூர்மை விழியுடையாள்
வீட்டையல்ல நாட்டையும் ஆளும்
விறல் கொண்டாள் பெண்ணவள்

சீதனம் என்னும் சிறை தன்னுள் அகப்பட்டு
சிற்றின்பம் காணும் சீர் கொண்டவள் அல்ல
ஆதனம் தேடி ஆகாயம் சென்று
ஆராய்வு செய்யும் அசையா மனப்பாங்குடையாள்
வேதனை தணிக்கும் மனம்படைத்தவள்
பாதீனியம் படரும் நச்சுக்களையல்ல அவள்
பாரினும் உயர வழி சமைக்கும்
பாவையள் அவள்

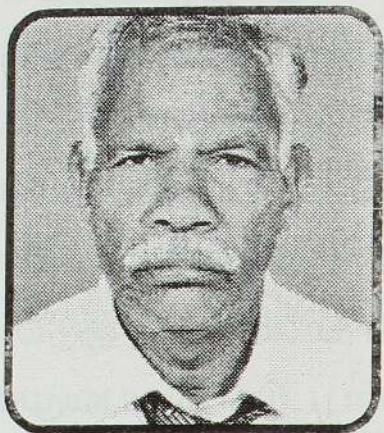
பெண்ணே உன் நாவிற்கு விலங்கிடு எனப்
பேசியோர் நாவதை அடக்கிட
கண்ணன் குழல் நாதமாய்
காற்றிலே பவனி வருபவள்

விண்ணையும் தொட்டு வியத்தகு சாதனை படைத்திடும்
பெண்ணவள் பெருமை கொண்டவள்
மண்ணையும் ஆண்டு மாட்சியற வைக்கும்
மாசிலாத் தெய்வ மகள்

பெண்ணுரிமை பேணிடுவோம்
பேசும் தெய்வங்கள் ஆக்கிடுவோம்
கண்ணிரைந்த இக் காசினியில்
வினையறும் கன்னியரும் தீண்மையில்
என்றென்றும் போற்றிடுவோம்
தீருப்புமுனையாய் இருப்போம்
வண்ண உலகு படைத்திடும்
வனிதையரை வடிவறக் காப்போம்

பெண்ணே நீ பொங்கி யெழு
பேணிடில் உன் சுதந்திரத்தை
கண்ணே மணியே கண்டித்து நின்றிடு
உன்னை வளர்த்திடு உலகத்திற்கு உதவிடு

உன்மை பேசிடு உத்தமியாய் வாழ்ந்திடு
பண்ணோடு பாதந்த பாரதீயின்
எண்ணக்கனவுகளை ஏந்தி நீ
பட்டங்கள் பெற்றிடு சட்டங்கள் செய்திடு
பாரினை ஆண்டிடு பயனுலகு படைத்திடு

தனித்துவத்தில் பூநகரி

திரு. ச. கணபதிப்பிள்ளை SLPS 2 I

அதிபர், ஓய்வுநிலை,
கிளி/முழங்காவில் ம.வி.

இலங்கையின் வடக்கே பூர்வீகக் குடிமக்களைக் கொண்ட பூநகரிப் பிரதேசமானது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதோர் இடமாகும். இது பரந்து விரிந்த நீண்டதொரு பிரதேசமாகும். இது பல கிராமங்களைக் கொண்டது. விளாசியோடை, கெளதாரிமுனை, வெட்டுக்காடு, பரமன்கிராய், சித்தன் குறிச்சி, தம்பிராய், ஆலங்கேணி, செல்லையாதீவு, நல்லூர், சாமிப்புலம், பல்லவராயன்கட்டு எனக் காணப்பட்டது. இங்கு வாழும் மக்கள் பல நூற்றாண்டு முன் வாழ்க்கை தொடங்கி உள்ளனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாண நல்லூர், கல்வியங்காடு, கொழும்புத்துறை, அரியாலை, பாழையூர், சாவகச்சேரி போன்ற இடங்களில் இருந்து குடிப்பரம்பலை ஏற்படுத்தி யுள்ளனர். இங்கு வாழும்பவர்கள் குடியேற்ற வாசிகள் அல்ல இவர்களின் காணிகள் பழமை வாய்ந்த உறுதியினைக் கொண்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தைக் கொண்ட மக்கள் தமக்கென சில வழிபாட்டு முறைகளைக் கொண்டுள்ளனர். தம்மையும், தமக்கு வருமானத்தைத் தருகின்ற வயல் நிலங்களையும், கால்நடைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக ஆலயங்களில் விசேஷ வழிபாடு செய்வார்கள். நாகதேவன் துறையை இறங்கு துறையாகவும் கொழும்புத்துறை - கச்சாய் துறைமுகத்தையும் பயன்படுத்தித் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டனர். இவ் வழியாக ஞானிகளும், தவசிகளும், சித்தர்களும் பயணித்தனர். இதனால் இப்பிரதேசம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது.

செல்லையாதீவு கண்ணகை அம்மன், திகிரி விநாயகர், கறுக்காய்த்தீவு கந்தசுவாமி, கொட்டாவாவி பிள்ளையார், ஈச்சங்காட்டு வைரவர், ஊரிக்காட்டுப் பிள்ளையார், பூநகரி நல்லூர் முருகன் இவ்வாறு பல ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலயங்களில் சிறப்பு நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இந்த நிகழ்வுகள் வருடாவருடம் நடைபெறும்.

கிராம மக்கள் விதைப்பு தொடங்குவதற்கு முன் வித்துநாள் அபிஷேகம் செய்து கொள்வர். தங்களிடம் உள்ள விதை நெல்லை விதைப்பெட்டியில் எடுத்துச் சென்று ஆலயத்தில் வைத்து அபிஷேகம் செய்து இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து அவர் முன்னிலையில் வித்துநாள் கருமத்தை முடிப்பர். அங்கிருந்து விதைநெல்லை எடுத்துச் சென்று தங்களின் காணிகளில் கூடும்ப மாக இறைவனை வேண்டி நெல்விதைப்பர். அன்று ஏர்பூட்டும் வைபவமும் நடைபெறும்.

விதைப்பு முடிவடைந்து 2 அல்லது 3 வாரங்களின் பின் மழை வேண்டி மழை அபிஷேகம் செய்வார்கள். அன்று அல்லது மூன்று நாட்களுக்குள் மழை பெய்துவிடும். அதனால் இறைவன் மீது நம்பிக்கை கூடும். அதன் பின்னர் பயிரானதும் பயிர்ப் பொங்கல் செய்து கொள்வர். மாரிகாலம் ஆனபடியால் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக காய்சல் - பொங்கல், விழங்களில் இருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள நாகர் பொங்கல், வளர்ந்து நேர்ந்து வைத்தல் சில ஆலயங்களில் தொன்றுதொட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

நெற்கதிர் முற்றியதும் புதிது எடுத்தல், புதிது உண்ணல் என்பவை ஆலயங்களில் நடைபெறும். இதனைத் தொடர்ந்து அரிவிவெட்டு நடைபெறும். கூடு அடிக்கும் நேரம் வயல் காவலாளி தெய்வங்களுக்குப் பல கறிகளுடன் சோறு ஆக்கிக் கடகங்களில் எடுத்துச் சென்று படைத்துக் கொள்வார். பதிலாகப் பொங்கல் செய்து படைப்பார்கள். இதுவும் பழமையானது.

அறுவடை முடிந்த பின்னர் ஆலயங்களில் வேள்வி நடைபெறும். இவ் வேள்விகிராமத்துக்குக் கிராமம் வேறுபடும் குறிப்பாக கறுக்காய்த்தீவு மக்கள் முன்னர் வைக்கப்பட்ட வளந்தை எடுப்பதற்கு விளக்கு வைத்து “முத்தரிசி முன்னர் வைக்கப்பட்ட வளந்தை எடுப்பதற்கு விளக்கு வைத்து” என்று நிகழ்வு கொண்டாடுவர். இங்குள்ள பெரும்படை தெய்வக் கோயிலில் இருந்து இறைவனுடன் பக்த அடியார்கள் மேள வாத்தியங்களுடன் புறப்பட்டு வீடுகளின் வாயிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கும்பங்களில் பூஜை புறப்பட்டு வீடுகளின் வாயிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கும்பங்களில் பூஜை செய்து புனித நீர் கொண்டு வீடுகளுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்டு அங்கு கும்பத்தின் மூன் வைக்கப்பட்டு இருக்கும் அரிசியை எடுத்துச் செல்வார்கள். இந்த அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட அரிசியை ஆலயத்தில் பொங்கல் செய்வார்கள். இந்த நிகழ்வு நடைபெற்று வருகின்றது.

தெப்பொங்கலுக்கு அடுத்து வரும் நாள் மாட்டுப் பொங்கலாகும். அன்றைய நாள் பட்டியில் உள்ள பசு ஒன்றைத் தெரிவு செய்து குளிப்பாட்டிய பட்டு சாற்றி தீருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் இட்டு, மாலை போட்டு அதனை எல்லோரும் வணங்குவர் பின்னர் பொங்கல் செய்து வடைமாலை சாற்றி பெருஷிழாக் கொண்டாடுவர்.

புதிது உண்ணல் என்பது புதிய நெல் எடுத்து பானையில் இட்டு (அனிழ்த்து) காயவைத்து மரஉரலில் மாவிலை விளக்கேற்றி நெல்லை முதிய பெண்கள் உரலில் இட்டுக் குத்தி அரிசி ஆக்கிக் கொள்வார்கள். புதிய பானை வைத்து பொங்கல் செய்து புதிய மரக்கறி பலவற்றில் கறி ஆக்கித்தலை வாழை இலையில் இறைவனுக்குப் படைத்து ஒன்று கூடி வணங்குவர். அவை எல்லாவற்றையும் குழுத்துக் குடும்பத் தலைவர் வழங்க அதனைப் பகிர்ந்து உண்பர். இது பெருஷிழாவாக இவ்விடங்களில் நடைபெறும்.

ஆடி மாதம் 01 ஆம் தீக்தி ஆடிப்பிறப்பு கொண்டாடப்படும். காலையில் இறைவனை வணங்கி உழுத்தம்மா சேர்ந்த அரிசிமா, தேங்காய்ச் சொட்டு, பயறு, பனை வெல்லம் இட்டு, கூழ் வைப்பார்கள். இதனை ஆடிக் கூழ் என்பார்கள். அத்தோடு கொழுக்கட்டை அவிப்பார்கள். முக்கனி கொண்டு பிதிர்களுக்கு (முதாதையர்களுக்கு) வீட்டில் படைத்துக் கூடி உண்டு மகிழ்வார்கள். இந்த நாள் வீட்டை விட்டு எவரும் செல்லாது இருப்பார்கள். ஒரு ஆடி இல்லையேல் ஏழு ஆடி சேரா என்பர்.

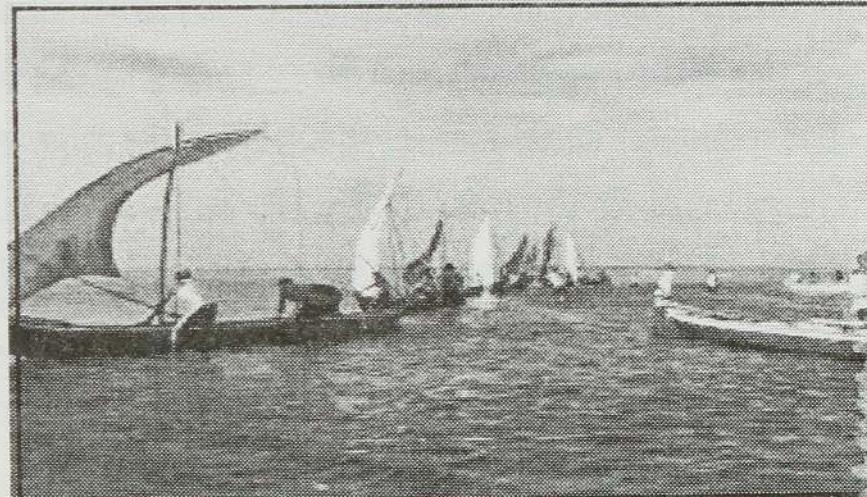
அன்று மாலை ஒரு சில கிராமங்களில் காய்ச்சி மாற்றுதல் என்னும் நிகழ்வு நடைபெறும். சோற்றுடன் (மச்சம், மாமிசம்) மீன்வகைகள், இறைச்சி போன்ற வற்றை கறி, பொரியல் செய்து பனை ஒலையில் செய்யப்பட்ட தட்டு வடம் என்னும் பாத்திரத்தில் அடுக்களையில் வைத்துப் படைத்து பரிமாறிக் கொள்வர். இதுவும் பிதிர்களுக்குச் செய்யப்படும் நிகழ்வாகும்.

பூநகரிப் பிரதேச கடல்தொழில்

ஒரு கண்ணோடும்

திரு.கா. புஸ்பநாதன்,
தபால் அத்தியட்சகர், யாழ்ப்பாணம்.

கிளிநொச்சி மாவட்ட கடற்கரையோரமானது 91 கிலோ மீற்றர்களாகும். இதில் பூநகரிப் பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட கடற்கரையோரமானது ஏறத் தான் 48 கிலோ மீற்றர் களாகும். பூநகரிப் பிரதேசத்தின் வடக்காக யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரியின் தென்புறம் 18 கிலோ மீற்றர்களாகக் காணப்பட (நேர் கோட்டு முறையில் - பல்லுரு வத் தன்மையின் உண்மை அளவீடு செய்யாமல்), முத்துக் கடலடித்தளப் பகுதி அல்லது வோர்ஜ் கடலடித்தளப் பகுதி எனப்படும் மன்னார்க் குடாக்கடல் பகுதி அல்லது வோர்ச் கடலடித்தளப் பகுதி எனப்படும் மன்னார்க் குடாக் கடல்பகுதி 30 கிலோ மீற்றர் நீளமுடையது. (இது நேர் கோட்டு முறை அளவு) இரண்டீவு, பாலைதீவு கரை அளவுகள் தனியாக சேர்க்கப்பட வேண்டும். யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரி அதிகளவு இறால், நண்டு வேறு சிறு மீன்கள் அதிகளவில் காணப்படும் பிரதேசமாகும். வோர்ச் கடலடித்தளப் பகுதி (கண்டமேடப் பகுதி) நிறை மீன் வளமுள்ள பிரதேசமாகும்.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நீண்ட காலமாக மீன்பிழியீல் ஈடுபட்ட குடும்பங்கள் குறைவாகும். சனத்தொகை குறைந்த அக்காலத்தில் சில குடும்பங்கள் மீன்பிழித்தாலே போதுமானது. அத்துடன் அதிகளவுகாட்டுப் பிரதேசங்கள் இருந்தமையால் காட்டு விலங்குணவு அதிகளவு கிடைத் தமையும் காரணமாகலாம். மேலும் பூநகரிப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் சாதாரணமாக தூண்டலிட்டு மீன்பிழித்தும் இரவு வேளைகளில் சூழ்முறையில் மீன் பிழித்தும் தமது அன்றாட தேவைகளை பூர்த்தி செய்தனர். இது தனிர் ஒரு மீன் பிழித்தும் தமது அன்றாட தேவைகளை பூர்த்தி செய்தனர். இது தனிர் ஒரு சிலர் பொழுது போக்காகவும், தமது தேவைக்காகவும் வீசிப் பிழித்தும் தமது

தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனர். இது தவிர குளத்து மீன் கருவாடு (வரால்) மிகையாகக் கிடைக்கப் பெற்றதும் காரணமாக லாம். மேலும் மீன்பிழியானது உள்ளூர் தேவைக்கு மட்டும் பிழித்தநிலை மாறி போக்கு வரத்தில் மோட்டார்சைக்கிள் பாவனை தொடங்க மீன் கிளிநொச்சி சந்தைக்கு எடுத்து செல்லப்பட்டது. வள்ளங்களில் யாழ்ப் பாணத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. படிப்படியாக போக்கு வரத்து வளர்ச்சி யடைய பூநகரியில் பிழிக்கப்படும் மீன் வேறிடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் பழக்கமதீகரித்தது. இதனால் யாழ்ப்பாணம் வேறு இடங்களிலுள்ள மீனவகுடும்பங்கள் பூநகரியில் குடியேற மீன்பிழிக் கிராமங்கள் உருவாகின. இவ்விரத்தை பூநகரி பழைய மீன்பிழிக் கிராமங்களையும் புதிதாக உருவாகிய மீன்பிழிக் கிராமங்களையும் அட்ட வணைப்படுத்தவில் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

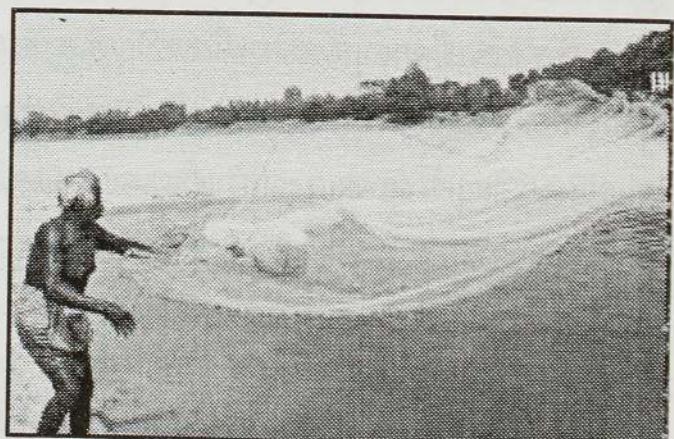

பழைய மீனவக் கிராமங்கள்

கல்முனை, வினாசியோடை, மண்ணித்தலை, கெளதார்முனை, வெட்டுக்காடு, பள்ளிக்குடா, வலைப்பாடு, குழுழமுனை, நாச்சிக்குடா, இரண்டீவு.

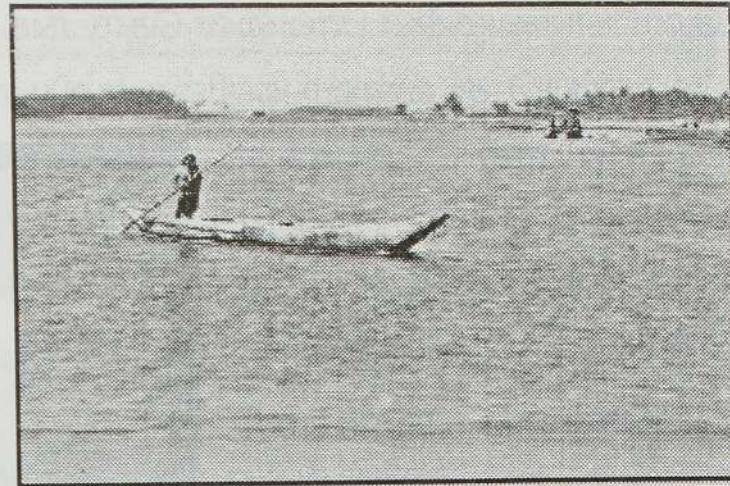
தற்போதைய மீனவக் கிராமங்கள்

கல்முனை, வினாசியோடை, மண்ணித்தலை, கெளதாரிமுனை, பள்ளிக்குடா, பாலாவி, வலைப்பாடு, வேராவில், கிராஞ்சி, குழுழமுனை, நாச்சிக்குடா, நாச்சிக்குடா (நாவாந்துறை), இரணை மாதா நகர்.

சிறிதளவில் மீன்பிழியைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் வாழும் கிராமங்கள் சாமிப்புலம், நல்லூர், கறுக்காய்த்தீவு, ஞானிமடம், சித்தன்குறிச்சி, பரயன் கிராய் (செம்மன் குண்டு), வெட்டுக்காடு.

யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரிப் பகுதியில் அதிகளவில் யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்த மீனவர்களே மீன்பிடியிலீடுபெடுகின்றனர். யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள குருநகர், பாசையூர், கொழும்புத் துறை, கோயிலாக்கண்டி, மறவன் புலோலி (அடைப்பற்று), தனங்களப்பு, அறுகுவெளி, சாவகச்சேரி, கச்சாய், கெற்பலி, கிளாலி, பளை, நாவாந்துறை வாழ் மீனவ மக்கள் தமது கடற் கலங்களில் நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்து தொழிலிலீடுபெடுவர். இதனால் யாழ்ப்பாண மாவட்ட எல்லையானது முழு

யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரியையும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்குள் அடங்கு வதாக இலங்கை மெற்றிக் தேசப் படம் (1: 50000) களில் குறித்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரி தவிர குருநகர், பாசையூர், நாவாந்துறை, நவாலி, காக்கைதீவு, சாவக்காடு ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழியமைத்து மீன்பிடித்து வந்தனர். 1960 ஆம் ஆண்டளவில் பள்ளிக்குடாக் கிராமத்தில் கொட்டுவலையன் பிடிடி எனப்படும் ஓரிடத்தில் நவாலியைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் தற்காலிக கொட்டில்களமைத்து மீன்பிடியிலீடுபட்டனர். பின்னர் பள்ளிக்குடாவிற்கு ஓரிரு குடும்பங்கள் குருநகரிலிருந்து வந்து குடியேறினர். படிப்படியாக பல குடும்பங்கள் பல பகுதிகளிலிருந்து வந்து குடியேறியுள்ளனர். முன்பு பள்ளிக்குடாவிற்கு பள்ளகட்டுவான் கிராமத்தி லிருந்தும் மீனவர்கள் மீன்பிடித்துச் சென்றனர். தற்போது அக் கிராம மக்கள் பள்ளிக்குடா நாலாம்கட்டை, நெடுங்குளம், செட்டியார் தரைவெளி பகுதிகளில் குடியேறியுள்ளன. பலர் மீனவத் தொழிலைக் கைவிட்டு சேவைத் தொழிற்கு சென்றுள்ளனர். பள்ளிக்குடாவில் முன்பு மீன்பிடியிலீடுபடாத ஓரிரு முஸ்லீம் குடும்பங்களும் வாழ்ந்தார்கள்.

இரண்ண தீவு மீனவக் குடும்பங்கள் நாட்டின் அரசியல் குழ்நிலை காரணமாக 1995 இல் இடம்பெயர்ந்து முழங்காவில் நகருக்கு மேற்குப் புறமான கடற்கரையோரமாக குடியேற்றப்பட்டனர். அக் கிராமம் வளர்ச்சியடைந்து இரண்ணமாதா நகராக மாறியுள்ளது. நாட்டுச் சூழல் சமுகநிலை ஏற்பட்டிருப்பினும் கடற்படை முகாமிருப்பதனால் இரண்ணதீவிற்கு மீனவக் குடும்பங்கள் திரும்பிச் செல்ல இயலவில்லை. தற்போது மீன்பிடிப்பதற் கான அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளதாக அறிகின்றோம். வலைப்பாடு மீனவர்

சமுகமும் இரண்டீவு மீனவ சமுகமும் நெருக்கமான உறவினர்கள். இவர்களது பூர்வீகம் புங்குடுதீவும், நெடுந்தீவும் என அக் கிராமத்து அமரர் சிந்தாந்துரை மூலம் கேள்வியுற்றுள்ளேன். குழுமமுனை கிராமத்து மக்களின் பூர்வீகம் வேலணையாக இருக்கலாம். நாச்சிக்குடா மீனவ மக்கள் பெரும்பாலும் முஸ்லீம்கள். இவர்களிற்கும் யாழ்ப்பாணபொம்மை வெளிப் பிரதேச மக்களிற்கும் இனத்தொடர்புகளுண்டு. தற்போது நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த பெருமளவான மீனவ குடும்பங்கள் நாச்சிக் குடாவிலும் (நாவாந்துறை நாச்சிக்குடா எனும் பெயருள்ளது) குழுமமுனையிலுள்ள நொச்சிமுனைப் பகுதியிலும் குடியேறியுள்ளனர்.

இதே போன்று வேரவில்லிற்கும் வலைப்பாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட காடுகள் அழிக்கப்பட்டு பல கிராம மீனவர்கள் குடியேறியுள்ளனர் (மண்டைதீவு, மன்னார்), இதே போன்று கிராஞ்சிக் கடற்கரையோரமும் மீனவக் குடும்பங்கள் குடியேறியுள்ளனர். அத்துடன் கிராஞ்சி மக்களும் மீன்பிடிக்கப் பழகியுள்ளனர். இவர்களது பூர்வீகம் ஆனைக்கோட்டை, பூநகர் பல்லாய், மட்டுவில் நாடு கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகும். பாலாவி கிராமமும் யாழ்ப்பாணகுடாநாட்டு மீனவக் குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. முன்பு பிரதான மீன்பிடிக் கிராமங்களாயிருந்த கல்முனை, மண்ணித்தலை, வினாசியோடை கிராம மக்கள் இடம்பெயர்ந்து மீனவ மக்கள் தொகையைக் குறைந்துள்ளது. தற்போதைய தகவலின்படி கெளதாரி முனை கிராமத்திலும் மீனவக் குடும்பங்கள் குடியேறியுள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரியில் கடலுரிமை முறை ஒன்று முன்பிருந்தது. உதாரணமாக வெட்டுக்காட்டு கடற்கரையோரம் மறுவன்புலோ (அடைப்பற்று) மீனவ மக்களிற்கு உரிமாக இருந்தது. இதேபோன்று கல்முனை, வினாசியோடை, மண்ணித்தலை கிராமங்களுக்கு வடக்காக கிராமங்களுக்கு நேரெதிரான கடற்கரைப் பகுதி அம் மக்களுக்கு உரிமையுடையதாயிருந்தது.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் பிடிக்கப்படும் மீன் தற்பொழுது யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, சாவகச்சேரி பகுதிகளுக்கு வியாபார நோக்கில் எடுத்துச்

செல்லப்படும். அவற்றில் இறால், நண்டு, கணவாய் கொழும்பிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இவை வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கும் உகந்தவையாக அதிக அந்நியச் செலாவணியை நாட்டிற்கு ஈட்டித் தருவதாயிருக்கிறது.

கடந்த காலங்களில் கடலட்டையும் அந்நியச் செலவாணியை ஈட்டித் தரும் கடற்றொழிலாயிருந்தது. அதற்காக 1970-1977 காலப்பகுதியில் கடலட்டை பதனிடும் தொழிற்சாலை ஒன்று நாச்சிக்குடாவில் அமைக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. தற்போது கடலட்டை பிழிக்கும் தொழிலும் தடைசெய்யப் பட்ட தொழிலாகிவிட்டது.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் மீனவத் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களது மீன்பிழ வசதிகளை மேம்படுத்தும் வகையில் பின்வரும் கடற்றொழிலாளர் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவை

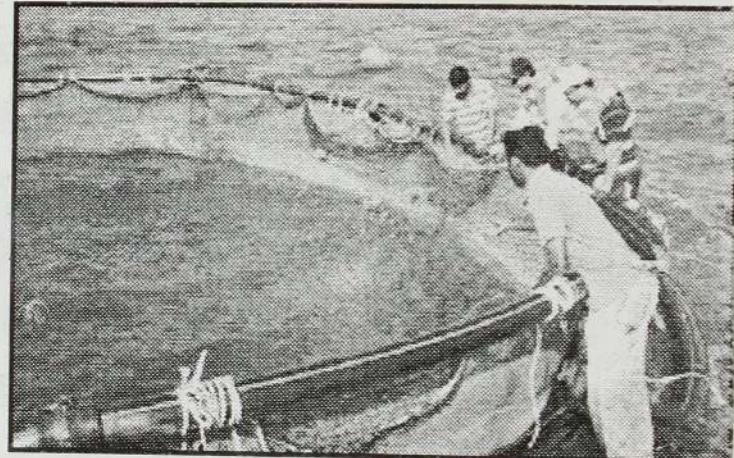
1. செபமாலை கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- இரண்மாதாநகர்
2. புனித அன்னமாள் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- வலைப்பாடு
3. புனித யாகப்பர் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- நாச்சிக்குடா
4. நல்லாயன் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- நாச்சிக்குடா
5. அன்னை வேளாங்கன்னி கடற்றொழிலாளர் சங்கம் - நாச்சிக்குடா	
6. நாச்சிக்குடா முஸ்லீம் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- நாச்சிக்குடா
7. சிறிமுருகன் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- கிராஞ்சி
8. நொச்சிமுனை கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- குழுழமுனை
9. வளர்மதி கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- செட்டியார்
தரைவெளி
பள்ளிக்குடா
10. பள்ளிக்குடா கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- பள்ளிக்குடா
11. விநாயகர் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- கெளதாரிமுனை
12. நல்லூர் கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- நல்லூர்
13. நாகதேவன் துறை கடற்றொழிலாளர் சங்கம்	- ஞானிமடம்

மேற்கூறிய கடற்தொழில் சங்க அங்கத்தவர்களாக பூநகரிப் பிரதேசம் முழுவதும் சராசரியாக 1850 மீனவ குடும்பங்கள் உள்ளனர். இக் குடும்பம்

இணைந்து மீன்பிடிக்குமாயின் 900 மீன்பிடி இணைகள் பூநகரிப் பிரதேசத்திலிருக்கும். இவ் இணை ஒன்று சராசியாக நாளாந்தம் ஜந்து கிலோ கிராம மீனைப் பிடித்தால் மாதாந்தம் சராசரியாக 5000 கிலோ கிராம மீனைப் பிடிக்கலாம். மாதத்தில் சைவ சமயத்தில் வெள்ளிக்கிழமையும், கிறிஸ்தவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளையும் மீன்பிடிக்க செல்லாமலிருந்தால் 25 நாட்டகள் மீன் பிடிக்கலாம். எனவே 125000 கிலோ கிராம மாதாந்தம் மீன்பிடிக்கப் படலாம். இக்கணக்கை விட மீன்பிடித்தலில் உவப்பான காலநிலை, வானிலைக் காலத்தில் தொகையளவான கிலோ கிராம மீன் பிடிக்கப்படலாம். எனவே பூநகரிப் பிரதேசம் மீன்பிடித்துறையால் அதிக வருமானத்தைப் பெற முடியும்.

நன்னீர் மீன்பிடி

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் அதிகள் வான குளங்கள், மூன்று பருவகால ஆறுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் நன்னீர் மீன்பிடி ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. நன்னீர் குள மீன்களை சிங்களத் தொழிலாளர்கள் விவசாய சேவை நிலைய (கமத்தொழில்) அனுமதி யுடன் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற் கான குத்தகை கூறுவிலை முறைமையில் செயற்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே குறித்தளவு வருமானமே கிடைக்கும்.

மீனவத் தொழிலில் காணப்படும் பிரச்சினைகள்.

- ❖ பெரும்பாலான மீனவத் தொழிலாளர்கள் ஏழைகளாயிருப்பதனால் தொழிலை பார்ம்பரிய முறையில் மேற்கொள்ளல்.
- ❖ நவீன கடற்றொழில் உபகரணங்கள் குறைவு.
- ❖ நவீன மீன்பிடி முறைகளை உபயோகிப்பதில் சிக்கல்கள் உதாரணமாக கொள்வனவிற்கான முதலில்லை
- ❖ சந்தை வாய்ப்பு சிரமமானது.
- ❖ உடனடிச் சந்தை வாய்ப்புக்கான போக்குவரத்துச் சிரமமானது.
- ❖ மீனைப் பாதுகாப்பதற்கான வசதி குறைவு.
- ❖ மீனவர்களுக்கான குடிநீர் பிரச்சினை.
- ❖ மீன்பிடிக் கிராமங்களுக்கான போக்குவரத்து இயல்பாகவே குறைவு.
- ❖ சில கிராமங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதியில்லை (பாலாவி).

- ❖ சாலை வசதிகளின் குறைபாடு
- ❖ தரகு முதலாளிகளின் தொல்லை.
- ❖ தொலைத் தொடர்பு வசதிகள் குறைவு.
- ❖ பாதுகாப்பான துறைமுகங்கள் இன்மை.
- ❖ உள்நாட்டு யுத்தத்திற்குப் பின்னரான அரசியல் சூழல்.
- ❖ பிள்ளைகளுக்கான கல்வி வசதிப் பிரச்சினைகள்.
- ❖ இந்திய கடற்றெறாழிலில் முதலிட்டவர்களின் அத்துமீறல்கள்.

மீன்பிழத் தொழிலை மேம்படுத்தக் கூடிய ஆலோசனைகள்

- ❖ பாதுகாப்பான மீன்பிழத் துறைகளை மைத்தல்.
- ❖ மீன்பிழ உபகரணங்களை மானிய விலையில் வழங்கல்.
- ❖ தடை செய்யப்பட்ட உபகரணங்களிற்கு பதிலீடு செய்தல்.
- ❖ அண்மையாகவும், உடனடியாகவும் போதியளவு மீன்பிழ உபகரணங்கள் கிடைக்க வழி செய்தல்.
- ❖ அரசாங்க, தனியார் பொதுப் போக்குவரத்தை மேம்படுத்தல்
- ❖ சாலை வசதிகளை மேம்படுத்தல், அமைத்தல் கிராஞ்சி கிரவல் பாதை, 12ம் கட்டைப் பாதை, பள்ளிக்குடா / நெற்புலவு பாதை தார் வீதியாக்கல்.
- ❖ மீன்பழுதடையாது பாதுகாக்க குளிர்சாதன வசதி வாய்ப்புக்களை உருவாக்கல்.
- ❖ பல்தரகு முறை வியாபாரத்தைக் குறைத்து தொழிலாளர் மீனுக்காக அதிக விலை கிடைக்கச் செய்தல்.
- ❖ மீன் வள அதிகாரிப்பிற்கு உதவல்.

மீன் வளர்புத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல் தடை செய்யப் பட்ட தொழில்களை மேற்கொள்வோரை கடுமையான சட்ட மூலம் தடுத்தல். மீன்களின் இனப்பெருக்க காலத்தில் மீன்பிழப்பதைத் தவிர்த்தல். உதாரணமாக தமிழ்நாடு மீனவர்கள் 45 நாட்கள் மீன்பிழக்காதிருக்கும் முறையை அமுல்படுத்தலாம். மீன்பிழயைத் தவிர்க்கும் வேளைகளில் மீனவர் வாழ்வாதார வசதிகளை வழங்கல்.

- ❖ எதிரொலிப்பான் (எக்கோ சவுண்டரை) பயன்படுத்த உதவல்.
- ❖ தொலைத் தொடர்பு வசதிகளை மேம்படுத்தல்.
- ❖ இந்திய கடற்றெறாழிலாளர் வருகையைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்தின் மூலம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல்.

கிராம உத்தியோகத்துறைகள்

உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்

திரு.ப.நகுலேஸ்வரன், திரு.ச.தவராசா, திரு.ச.சத்தியசீலன்(பிரபுதேச செயலாளர்),
திரு. T.கப்பிரமணியம், திரு.க.நாகலீங்கம்.

நிற்பவர்க்கள்

1ம் வரிமை

திரு.க.கணேசமுர்த்தி, திரு.த.மகாபரன், திரு.ம.ராஜகோபால், திரு.ப.மோகன்ராஜ்.

2ம் வரிமை

, செல்வி.ம.மரியுசபாசினி, திருமதி.ந.தமிழனி, திருமதி.ந.வாசகி, செல்வி.அ.பாத்திமாசனா,
செல்வி.ச.ஓசந்துசா, செல்வி.ந.துர்க்காயினி.

குவலயம் மகிழ் வாழ்த்துகிறேன்...

பூநகர் கவிப்பிரியா
நல்லூர், பூநகரி.

பூந்துணரே....
பூந்துணரே...
நீபிறந்தகதை
நான் அறிந்தேன்
ஆமா.. ஆமா என்று
அவசரமாய் தலையசைத்தேன்
சோர்ந்து போன எம் பூநகரிக்கு
நீ.... சுளுக்கெடுப்பாய்
என்றறிந்தேன்
வாழ்த்துக்கள் அவை
வெறும் வாழ்த்துக்களல்ல....

ஊர் அறிய உலகறிய
உலகத்திலுள்ள நம்
தமிழரெல்லாம் அறிய
பேரறிந்து எல்லோரும்
பேசுமளவுக்கு
நீ செய்யும்
நற்காரியங்கள் அனைத்தும்
கலாசார பேரவையினுடாக
என்றறிந்தேன் ஆகையால்
வாழ்த்துக்கள் அவை
வெறும் வாழ்த்துக்களல்ல....

கலா + ஆசாரம்
கலாசாரம் என்னும் அவை
பூநகரிக்கு சுளுக்கெடுக்கும்
சுகம் தரும்

சரித்திரத்தில் மறைந்த பல
சங்கதிகள் வெளிக்கொண்டும்
உருக்குலைந்து போன ஊடகளின்
உண்மைகளை எடுத்தியம்பும்

உவர் நிலமாகி
வெல வெலுத்துப் போகும்
எம் மண்ணை
உவராகி, உளுத்து
சவராகி சாவடைந்து
போகாமல்....

களிப்படையச் செய்யுமாம்
கவிதை, கதைகளுடன்
கட்டுரைகள் என்றவாறு
மக்களை தெளிவடையச்
செய்யுமாம் கலாசார பேரவை
என்றறிந்தேன்
சிலிர்த்தெழுந்து
வாழ்த்துகிறேன்
பூநகரி கலாசார பேரவையே....
குறிப்பறிந்து வாழ்த்துகின்றேன்
குவலயம் மகிழ் வாழ்த்துகின்றேன்
வாழ்க...!

பூநகரியில் பொம்மையாட்டம்

திரு.ச. யேசுதாசன் BPH, BTH (Rome)

திட்ட இணைப்பாளர், SAH நிறுவனம்,
கிளிநோச்சி மாவட்டம்.

புநகரியில் வாழும் மனித சமூகத்தின் பண்பாடு, பாரம்பரியம், கலாசாரம் அத்தனையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தும் சாதனங்களில் முதன்மையானது கலை. இந்த அடிப்படையில் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் மக்கள் வாழ்வியலுடன் இணைந்து, அவர்களுடன் வாழ்ந்து, உண்டு, உறங்கி அவர்களின் கலையின்பம் பருகும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தமை பெரும் பாக்கியம் ஆகும். பெருங்கற்காலம் தொடக்கம் அடங்காம்பற்று, சோழர், வண்ணியன், போத்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர், சிங்கள ஆட்சியாளர், தமிழ்த் தலைவர்கள் என்ற வரலாற்றுக் காலம் அத்தனையிலும் மன்னார் - பூநகரி தொடர்பும் உறவும் வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்தது. மன்னார் - பூநகரி உறவு என்முன்னோருக்கும் நெருக்கமானதாய் இருந்தமையால் என்னையும் ஈர்த்துள்ளதாக நம்புகின்றேன்.

2012 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலைச்சிறப்புக்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டு வருகின்றேன். என் ஆய்வு அனுபத்தில் எந்தளவிற்கு அறிவு தேடத்தேட அதிகரிக்கின்றதோ அந்தளவிற்கு பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கலையம்சங்களும் என் தேடலில் பாதையை இன்னும் இன்னுமாய் அதிகரித்துக்கொண்டே இருப்பது கண்டு ஆச்சரியமடைகின்றேன். பூநகரிப் பிரதேசத்தின் பழையம், கலைகளின் பூர்வீகம் என்னைக் கொள்ளுகொண்டதுண்டு. உதாரணமாக - பூநகரிப் பிரதேசத்தின் கூத்துக் கலைக் காவலர்கள் எனும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் பூநகரிப் பிரதேசத்தின் தனித்துவக் காலையாக பொம்மையாட்டம் இருந்துள்ளதை அறிந்தேன். மானாட்டம், மயிலாட்டம், சூரியாட்டம், கோலாட்டம், காவடியாட்டம், கரகம்,

வில்லுப்பாட்டு, வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து சிந்துநடைக் கூத்து, நாடகங்கள், கும்மி, கிராமிய நடனங்கள், நாட்டார் பாடல்கள் போன்ற பலதரப்பட்ட கலை வடிவங்களுள் பொம்மையாட்டம் எனக்கு புது அனுபவமாக இருந்தது. தற்காலத்து மனிதர்கள் பலரும் அறிந்திராத இந்தக் கலையினைப் பற்றி ஒரு முழுமையான தேடலைச் செய்து கலையுலகிற்கு சமர்ப்பிப்பது சிறப்பு என உணர்ந்ததன் விளைவுதான் இந்தக் கட்டுரை.

பூநகரிப் பிரதேசத்தின் பூர்வீகக் கிராமங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் கறுக்காய்தீவு, ஞானிமடம் ஆகிய இரு கிராமங்களும் பொம்மையாட்டத்தின் உற்பத்திக் கிராமங்கள் என்று கருதப்பட பல காரணங்கள் உண்டு. 12 அடி உயரமான இரண்டு பொம்மைகள் (கூடு) ஆண், பெண் செய்யப்படும். ஆடுவர்கள் அதற்கு உள்ளே நுழைந்து தோளில் தூக்கி கொழுவிக் கொண்டு பொம்மைகளின் வயிற்றுப் பகுதியூடுவைக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு துழைகள் ஊடாக மக்களைப் பார்த்துக் கெண்டு பாட்டுக்கு ஏற்ற விதமான அபிநியத்துடன் ஆடுவார்கள். மக்களை ஒன்றுபடுத்தவும், மகிழ்வுட்டவும், பொழுதுபோக்கிற காகவும் ஆலயங்களிலும், பொது நிகழ்வுகளிலும் ஆடப்பட்டு வந்த கலைதான் இந்த பொம்மையாட்டம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் கறுக்காய்தீவு கிராமத்தில் பிறந்த சுப்பிரமணியம் தம்மையா அவர்கள் (தம்பையா அண்ணாவி என்று அக்காலத்து மக்களால் அழைக்கப்பட்டவர்) தீண்ணைப்பள்ளிக் காலத்தில் சிறுவயதிலேயே இந்தியா சென்று மிருதங்கம், ஆர்மோனியம் போன்ற வாத்தியங்களை முறையாகக் கற்றுக் கொண்டதுடன் இந்தியா முன்னணி கலைஞர்களாக கிட்டப்பா போன்றோருடன் இணைந்து பல கூத்துக்களிலும் நடித்தார். தாய் மண்ணுக்குத் திரும்பிய இவர் கலையீடுபாடு மிகுந்தவராகச் செயற்பட்டார். சிந்துநடைக்கூத்து உட்பட ஸ்ரீவள்ளி, அரிச்சந்திரா, நல்லதங்காள் போன்ற பல இசை நாடகங்களை பழக்கி மேடையேற்றினார். கூத்துக்கலையுடன் பொம்மையாட்டத்தையும் செய்து வந்தார். இவர் இந்தியாவிலிருந்து பொம்மையாட்டத்தைக் கற்று வந்து இங்கு பழகினாரா அல்லது இங்கேயே இருந்த பொம்மையாட்டத்தை மெருகூட்டி மேடையேற்றினாரா என்பவை ஆராயப்பட வேண்டியவை.

சித்தன் குறிச்சி முருகமூர்த்தி கந்தசவாமி கோயில் திருவிழாக்

காலத்திலும், கொட்டில் பிள்ளையார் கோயில் திருவிழாக்காலத்திலும் சனத்தை ஒன்றுபடுத்தி கடவுளை பக்தியோடு நினைந்து கொள்ளவும், மகிழ்ந்திருக்கவும் ஆடப்பட்டுவந்தது. அத்துடன் காத்தவராயன் கூத்துநிகழ்வு, கூட்டுறவுத் தீண விழா, அலங்காரத் திருவிழா போன்ற நாட்களில் இரு பொம்மைகள் பாரம் குறைந்த பிரம்பு, வைக்கோல் என்பவற்றால் மனித உருவங்களாக ஒன்று ஆண், மற்றது பெண்ணாக ஆடுகள் அணிவிக்கப்படும். முருங்கை, மானிலங்கு மற்றும் உயில் போன்ற பாரம் குறைந்த மரங்களின் குத்திகளை எடுத்து மனித முகத்தோற்றங்களை செதுக்கி எடுக்கப்பட்டு செய்யப்பட்டுடல் அமைப்புடன் கொழுவுவார்கள். இடுப்புபகுதிக்குக் கீழ்க்கரப்பு மாதி அகலமாக அமைக்கப்படும். அதற்குள் ஆடுபவர்கள் இருவர் நுழைந்து ஆண் பொம்மையும், பெண் பொம்மையும் தூக்கி பாடலுக்கும், தாளத்திற்கும் ஏற்றவிதமாக ஆடுவார்கள். மேடைகளில், தரைகளில் மக்கள் முன்தோன்றி அவர்களை மகிழ்விக்கவும், பொழுதுபோக்காகவும், விளையாட்டாகவும் ஆடுவார்கள். இதற்கான பாடலினை அண்ணாவி ஒருவரும், மிருதங்கம், தாளம் என்பன பக்க வாத்தியமாகவும் அமையும். விடுகதை போன்று சில பொம்மையாட்டங்கள் அமைவதுண்டு பொம்மைகளை உருப்படியாக்க இரண்டு மாதங்கள் ஆகும் என்கின்றனர் முதியவர்கள்.

தம்மையா அண்ணாவியின் காலத்திலும் அதற்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் அவருடய மகன் தம்பையா துரைச்சாமி அவர்கள் தன் தகப்பனாரிடம் கற்றுக்கொண்ட கூத்துக்களை பழக்கி மேடையேற்றியதுடன் பொம்மையாட்டத்தையும் செய்துவந்தார். பொம்மலாட்டத்திற்கான பொம்மைகளை எனது பூட்டனாரும், தகப்பனாரும் அமைக்கும்போது சிறுவனாய் பார்த்த ஞாபகம் நன்கு உள்ளது எனக்கூறி அதனை நிலத்தில் வரைந்தார் திரு. கேதீஸ்வரன் அவர்கள். பார்ப்பதற்கு அற்புதமாக இருந்தமையால் அதனை ஒரு பேப்பரில் வரையும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கு அமைவாக தனது கியலாமையிலும் பேனாவைப் பிடிக்க கைகள் நடுநடுங்கியும் அற்புதமாய் வரைந்து தந்தார். தேவையானால் இதற்கான பொருட்களை தந்தால் வடிவமைப்புச் செய்து தருவதாகவும், இது தான் விட்ட பிழைக்கு பரிகாரமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார்.

ஞானி மடத்தினை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கலாடுஷணம் சின்னத்தம்பி இரத்தினம் அவர்கள் பல்துறைக் கலைஞர்னாக

இருந்தமையாலும், அண்ணாவி துரைசாமியின் நெருங்கிய நன்பருமாய் இருந்தமையால் அவருடைய பொம்மை யாட்டங்களுக்கு மிருதங்கம் அடிக்கவும் பிற்பாடவும் சென்றுள்ளார்.

இதே காலப்பகுதியில் ஞானிமடத்தைச் சேர்ந்த செல்லர் குமாரசாமி அவர்களும் பொம்மை கட்டுதல், பொம்மையாட்டங்களை மேடையேற்றம் செய்தல் என்பவற்றில் அதிக ஈடுபாடுகொண்டவராய் விளங்கினார். ஞானிமடத்தில் உள்ள வைரவர் கோயில் பூசுகராக இருந்து சாமியார் என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தார். இவர் 12 அடி உயரமான பொம்மைகளைச் செய்வதற்கு முருக்கச் செத்தல் (தலை), முடிமயிர் (முடி), கீறுதல் (கண்), தகரம் (மூக்கு), நொங்கு அல்லது பனங்காய் பருமள் (காது), ஈச்சம் கயங்கு (உடம்பு), கோயில் குடைச் சீலை (ஆடை) என்பவற்றை மூலப் பொருட்களாகக் கொண்டு பொம்மைகளைக் கட்டினார். இவருடைய பொம்மையாட்டங்களுக்கும் கலாடுஷணம் சின்னத்தம்பி இரத்தினம் அவர்கள் மிருதங்கம் அடித் துள்ளமையை மறவாத நினைவாகப் பகிர்ந்து கொள்கின்றார்.

செல்லர் குமாரசாமிக்கு பிற்பாடு அவருடைய மகன் குமாரசாமி பாலசிங்கம் (பிறப்பு 1942) அவர்கள் தந்தை பராமரித்துவந்த கோயிலான வைரவர் கோயிலினை பராமரித்து பூசை செய்து வருகின்றனர். தந்தையிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டதற்கு அமைவாக கறுக்காய்தீவு துரைசாமி அண்ணாவி, வியாபாரி செல்லத்துரை அண்ணாவி போன்றவர்களுடன் இணைந்து பொம்மைகளை அமைத்தல், பொம்மையாட்டங்களின் மேடை ஏற்றம் என்பவற்றிற்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார். இவர் காலத்தில் ஒல்லித்தேங்காய் (தலை), சாய்மூற்றப்பட்ட சணல் அல்லது நூல் (முடி), போலை (கண்), தகரம் (காது), தகரம் (மூக்கு), தென்னம் மட்டை (உடம்பு), வீட்டுச்சாரி (ஆடை) போன்ற மூலப் பொருட்களை கொண்டு காலத்திற்கு ஏற்ற விதமாக அமைத்துக் கொண்டதாக் கூறுகின்றார்.

பூநகரிப் பிரதேச முகாமைத்துவத்தில் நீர் நலப் பயன்பாடு

போல் அன்றன், B.A.(Hons) Go.in.Sp.
பூநகரிப் பிரதேச செயலகம்.

உன்றாம் உலகப் போரான்று ஏற்பட்டால் அப்போது நீர்ப் பிரச்சினையாலே ஏற்படும் என்பது நீரியலாளர்கள், புனியியலாளர்கள், புனிச்சிதவியலாளர்களின் வாதமாகும். இன்று எமது நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் நீர் பிரச்சினை என்பது தலையாய சமூகப் பிரச்சினையாக மாறிவருகின்றமை யாவரும் அறிந்த விடயமாகும். இந் நீர்ப்பிரச்சினை நிலப்பிரச்சினையாக மாறி சமூக அசைவினைப் பாதிப்பது மட்டுமன்றி அத்து மீறிய வன்முறை செயற்பாடுகளுக்கு இட்டுச்செல்கின்றது. இந் நிலையில் வரையறுக்கப்பட்ட வளமாக காணப்படும் நீரினை உத்தமமாகப் பயன்படுத்தி உத்தம நிலப்பயன்பாட்டினை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடாக நீர், நில முகாமைத்துவம் காணப்படுகின்றது என்றால் மிகையாகாது. சர்வதேச ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள மேற்படியினை பூநகரிப் பிரதேசத்தின் நீர், நிலப் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம் விளக்குவதும் வழிகாட்டுவதும் இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பூநகர், புனரை எனப் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட பிரதேச வரலாற்றுத் தொன்மை சமூக இருப்பை தனித்துவமான பொருளாதார பலத்தை மிகப் பரந்த மருத்துவம், நெய்தல் நிலம், மூல்லைநிலம் என்பவற்றைக் கொண்டு வளமான, செழிப்பான வரலாற்றுத் தடங் கொண்டது. ஆனால் அண்மைய இரு தசாப்தங்களாக மாறிவரும் நிலவளத்தினால் விளைச்சல் குன்றுதல் விவசாயத்திற்கு போதிய நீரின்மை போன்ற நெருக்கடிகளை சந்தித்து வருகின்றது.

கிணிநொச்சி மாவட்டத்தின் மேற்குக் கரையை அமைந்த 494 சதுர கிலோமிக்கர பரப்பளவை கொண்ட பூநகரிப் பிரதேசம் மண்டைக்கல்லாறு, கிளோமிக்கர பரப்பளவை கொண்ட பூநகரிப் பிரதேசம் மண்டைக்கல்லாறு,

குடமுருட்டியாறு போன்ற சிற்றாறுகளை கொண்டுள்ளதுடன் கொக்குடையான் குளம் மலாப்புக்குளம், கரியாலை, நாகபடுவான் போன் பெரிய குளங்களையும் எண்ணிறைந்தை சிறு குளங்களை கொண்டு காணப்படுவதோடு நீர் முகாமைத்துவம் சரியான திட்டமிடலுடன் செயற்பாடுகள் இடம்பெறாமையால் பாரிய வரட்சியையும் பயிர் அழிவுகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் நீர் வளங்கள் சரியான திட்டமிடலுடன் முகாமைத்துவம் செய்யபடல் வேண்டும். மண்டைக் கல்லாற்றின் குறுக்கே அணையைக் கட்டி மேற்குகரைகடலினுள் சென்று கலக்கின்ற நீரின் அளவை குறைப்பதன் மூலம் மண்டைக் கல்லாற்று வடி நிலத்தை அண்டிய பிரதேசங்களின் நீரைத் தேக்கலாம். அத்துடன் கொக்குடையான், மாலாப்பு, புறக்குளம், குத்திமோட்டைபோன்ற பல குளங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் பூநகரிக் குள அபிவிருத்தி இடம்பெற்று வருகின்ற மையாவரும் அறிந்ததாகும். இவ்வாறு நீர் சேமிப்பு நடவடிக்கைகள் மேலும் விரிவாக்கப்படுவதனாடாக 12600 ஏக்கர் வயல் நிலங்கள் அதிவிளைச்சல் கொடுக்கும் பிரதேசங்களாக மாறும். இதன் மூலம் விவசாயிகளின் பொருளாதாரம் உயர்வடையும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை.

பொருத்தமான நீர், நிலப் பயன் பாட்டுக் கோலத்தினை அமைப்பதன் மூலம் தரிசு நிலங்களாக மாறிவருகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விளை பூமிகளாகவும் பயன் நிறைந்த சோலைகளாகவும் மாறும். பூநகரி பிரதேசத்தின் நிலப்பயன்பாடுபெற்றி நோக்குகையில் காடுகள், விவசாய நிலங்கள், வீட்டுத் தோட்டங்கள், மனல் என பல வகையும் வகுக்கமுடியும். நிலப் பயன்பாட்டுத் திட்டங்கள் சரியாக மேற்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் சூழலியல் சார் சுற்றுலா பிரதேசமாக மாறும். அத்துடன் அரசுபுரம், பள்ளிக்குடா, கரியாலை, நாகபடுவான் போன்ற இடங்களில் வனங்கள் பாதுகாக்கப்படும். இதன் மூலம் உத்தம நிலப் பயன்பாடு பேணப்படும்.

நீர், நிலப் பயன்பாடு நிறைவாக திட்டமிடப்பட்டு பூநகரிப் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். எனவே அபிவிருத்தி யுடன் தொடர்புடைய அனைத்து கரங்களும் இணைகரங்களாக மாறி வளமுள்ள பிரதேசத்தினை உருவாக்க செயற்படுவோம்.

முஸ்லீம் தனியார் சட்டம்

- ஓர் அறமுகம்

திரு. பாருக் பாதீன்

SLTS- 2 -II, Bed .Dip in Bed. Dip in SP Edu.(NIE)
 ஆசிரியர், சமாதான நீதவான்,
 பாருக் மாவத்தை, பாடசாலை வீதி,
 நாச்சிக்குடா.

இலங்கை பல்லின மக்களைக் கொண்ட நாடு என்ற வகையில் மக்களை ஆளும் சட்டப் பிரயோகத்தில் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. இங்கு பொதுச் சட்டமாக ரோமன் பச்சச் சட்டம் திகழுகின்றது. சட்ட J 鳥 2 • V • (Source of law) ஒப்புரவு(Equility) லிருந்து வளர்ந்த ஆங்கிலச் சட்டம்(English law), அரசியலமைப்பு(constitution), நீதி முறை முற்றீர்ப்பு (Judicial Proceedent) வழக்காறு (Costomery) போன்றன காணப்படுகின்றன. இதேவேளை இலங்கையின் சுதேசிகளுக்கென்று சில தனியார் சட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. அவையாவன

01. தேச வழிமைச் சட்டம் (யாழ் தமிழர்களுக்கானது)
02. கண்டியர் சட்டம் (கண்டி சிங்களவர்களுக்கானது)
03. முஸ்லிம் தனியார் சட்டம்

பொதுவாக தனியார் சட்டம் என்பது மத, கலாசார, பிரதேச அடிப்படையில் வாழும் மக்கள் தத்தம் சட்டங்கள், நடைமுறைகள், வழக்காறுகளில் தனித்துவத்தைப் பேணிதம் இருப்பைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஏற்படுத்திக் கொண்ட சட்டவரைவுகள் ஆகும். இவ்வகையில் முஸ்லிம்களது தனிநபர் வாழ்வுடன் தொடர்பான சட்டவரைவே முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் எனப்படுகின்றது.

இது குர்ஆன், ஹதீஸ், இஜ்மா, கியாஸ் மற்றும் இஜ்திஹாத் வழிமுறைகளைக் கொண்டமைந்துள்ளதெனக் கூறப்பட்ட போதிலும் ஷரீஃஆனின் பூரணத் தொகுதியல்ல என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். ஏனெனில் முஸ்லிம்களின் தனி நபர் வாழ்வுடன் தொடர்புடைய ஒரு சில விடயங்கள் மட்டுமே இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இம் முஸ்லிம் மனியார் சட்டம் தனியான வரலாறு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அரபுக்கள் இலங்கையோடு மிக நீண்ட காலமாக உறவு கொண்டிருந்தமைதெரிந்ததே. இத் தொடர்பில்லுமர் (ரணி) அவர்கள் காலத்தில் இலங்கையில் இல்லாம் பரவியது. சிங்கள மன்னர்களோடிருந்த நேசுறவின் காரணமாக முஸ்லிம்கள் தங்களது மதச் சட்டங்களை இடையூறின்றிப் பின்பற்றினர். அப்துல் ரஹ்மான் அபீஹாதம் அஸ்ஸைலானி எனும் அறிஞர் அறுபுத் தமிழில் சில சட்டங்களை எழுதிப் போதித்தார். தனிர காலித் திப்பு பகாயா என்ற எகிப்திய அறிஞரும் ஷீஆ சட்டங்களை முஸ்லிம்களிடத்தில் அறிமுகப்படுத்தியவராவார் எனினும் இக் காலப் பகுதியில் தனியான சட்ட வரைவுகள் கொண்டு முஸ்லிம்கள் ஆளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

16ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் சுதேசிகளின் வருகையோடு முஸ்லிம்கள் வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. போர்த்துக்கேயர் முஸ்லிம்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கில் செயற்பட்டமையால் முஸ்லிம்கள் ஒதுங்கி வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மஸ்ஜிதுகளும், மத்ரஸாக்களும் செயலிழந்தன. கல்வியறிவு தடைப்பட்டது.

ஒல்லாந்தர் வருகையின் பின் இந் நிலையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. வில்லியம்ஸ் பால்க் (Williams Faik) 1765 – 1785 கவர்னராக இருந்த வேளை முஸ்லிம்களுக்கான சட்டக் கோவைப் பற்றி சிந்தித்தார். ஏனெனில் முஸ்லிம்கள் நடைமுறைகளிலும் மரபிலும் ஏனையவர்களை விட பெருமளவுக்கு மாறுபட்டிருந்தனர். இதனால் அன்றிருந்த லெப்பைகள் பள்ளிவாசல் தலைவர்கள் என்போரை அழைத்து மார்க்கச் சட்டங்கள் பற்றி விணவினர். ஆயினும் தீருப்தியான பதில் கிட்டவில்லை. இதனைத்தான் ஜோன்சன் (Johnson) என்ற வரலாற்றாசிரியர் முகமதிய சட்டத்தை அறிந்த அறிஞர் ஒருவருமில்லை என பதிந்துள்ளார். பின்பு கவர்னர் Williams Faik ஒல்லாந்ததலைமையுடன் தொடர்புகொண்டு முஸ்லிம்களை ஆளுவதற்கான சட்டத் தொகுப்பை அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டினார். இதன்படி பட்டேவியா (Batavia - Present Jakarta) விலிருந்து முஸ்லிம் பெரியார்களால் தொகுக்கப்பட்ட ஒரு சட்டக் கோவையைப் பெற்றார். அது Batavian Articies என்றும் மொஹம்மதியின் கோர்ட் Mohammeden code என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதில்

01. வாரிசுரிமை – (1–63 வரையான பிரிவுகள்)

02. விவாகம் - விவாகரத்து (64-102 வரையான பிரிவுகள்) என இருவகைத்தலைப்புக்களின் கீழ் சட்டக் கோவை அமைந்திருந்தது.

இவர்களின் பின் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் அவரவர் சட்டப்படி ஆளப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனை கொண்ட ஆங்கிலேயர் 1801 இல் 32ம் இலக்கசட்டப்படி முஸ்லிம்களின் மரபுச் சட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்து முன்பிருந்த மஹமதியன் கோர்ட்டை சோனக மஹமதியர் தொடர்பான விசேட சட்டம் என நடைமுறைப் படுத்தினார். 1806 ஆகஸ்ட் 05ந் திகதி Sri Alexandre Johnston C.J. அப்போதைய கவர்னர் மெயிட்லண்ட் அவர்களுக்கு சில திருத்தங்களுடனான முஸ்லிம்களின் விவாக, வாரிசுரிமைச் சட்டத்தை முன்வைத்தார். இது கொழும்பு மாவட்ட முஸ்லிம்கள் நடைமுறைப்படுத்திய முஸ்லிம் தனியார் சட்ட விதிகளைத் தொகுத்து முஸ்லிம் அறிஞர்களின் பார்வைக்குட்படுத்தி இருபது பேரின் கைச்சாத்தோடு அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டது 1852 இல் 5ம் இலக்கசட்டப்பிரிவு 10 இன்படி இலங்கை முஸ்லிம்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்புடையதாக்கப்பட்டது. ரெக்ஸ் எதிர் மிஸ்கீன் உம்மா (Rex Vs Miskeen amma) வழக்கு இவ் விரிவாக்கத்திற்கு தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

காலி மாவட்ட நீதிபதி கிள்மன் என்பவர் இக் கோவைகளின் வரம்புக்கு வெளியே இருந்தும் ஒரு முஸ்லிம் விவாகரத்துப் பெறலாம். எனதீர்ப்பளித்ததும் Betram Sirchel C.J என்பார். Rex வழக்குக்காக தொகுக்கப்பட்ட ஒரு குறுகிய இறுக்கமான தொகுப்பு என விமர்சித்ததிலிருந்து இதன் விரிவாக்கத்திற்கான பணிகள் இடம்பெற்றன. 1907ம் ஆண்டு ஜம் இய்யதுல் இஸ்லாம் என்ற அமைப்பின் கீழ் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் ஒன்றிணைந்து திருமணம் விவாகரத்து, பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு, திருமணப் பதிவு போன்ற பதிவாளர் நாயகத்தின் (Register General) கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென குரல் எழுப்பினார். இது 1926ம் ஆண்டு எம்.எச். அப்துல் காதர் அவர்களால் சட்டசபையில் ஒரு பிரேரணையாக முன்வைக்கப்பட்டது. இதன் படி எம்.ரி. அக்பர் J. தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அவர்கள் 1928 ல் ஓரளவு விரிவான சட்ட வரைவை முன்வைத்தனர். இதில் விவாகம், விவாகரத்து பற்றய சட்டமும், உயில் எழுதிய எழுத்து வாரிசுரிமை நன்

கொடைகள் நம்பிக்கை பொறுப்புக்கள் பற்றிய விடயங்கள் வளக்கப்பட்டன. முஹமதியன் என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக முஸ்லிம் / இஸ்லாம் என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பின்னணியில் 1929ம் ஆண்டு 7ம் திங்கள் முஸ்லிம் திருமண விவாகரத்துப் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டம் (Muslim Marriage and divorce act) கொண்டு வரப்பட்டது. 1953 இல் இதில் 4 திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன.

01. பதிவாளர் பதிவாளர் நாயத்தினால் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

02. விவாகரத்துக்காழியின் மூலம் பதியப்படும் (1954 இல் மேன்முறையீடுகளுக்காக காழி மாசபை Board of quaz) உருவாக்கப்பட்டது.

03. நிகாஹ் நிகழ்ச்சி நடந்துடன் பதியப்படவேண்டும் (முன்பு வெப்பைகளால் கடுத்தம்) என்னும் தெளிவற்ற பதிவு மட்டுமே காணப்பட்டது.

மனமகனே பதிவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்.

இவை 1 ஆகஸ்ட் 1954 இலிருந்து ஆமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டன. தற்பொழுதும் இதுவே நடைமுறையிலுள்ளது.

இவ்வாறு வளர்ந்த முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் மிக முக்கியமான இரு கூறுகளைக் கொண்டது.

01. ஆள்சார் சட்டம் (Personal Law)

02. ஆதனம் சார் சட்டம் (Law of Perty)

ஆள்சார் சட்டப் பகுதியில் பின்வரும் முக்கிய விடயங்கள் இடம்பிடித்துள்ளன.

திருமணம் 17ம் பிரிவு வாதிகள் திருமணத்தில் ஓர்த்துக்கள் பற்றி பேசுகிறது. பிரிவு 25 வலியை தேவைப்படுத்துகிறது. பிரிவு 47 இன் படி வலி மறுத்தால்காலி வலியாவார். பிரிவு 27 (2) வலியின் நியாயமற்ற மறுப்பைகாலி விசாரித்து தானே வலியாக செயற்படுவார் என்கிறது. பிரிவு 80 இன் படி திருமணத்தைத்தடுப்பவர் 01 சட்டத்தை மீறுபவர் தண்டனைக்குரியவராவார். பல தாரமணம்

பிரிவு 24 இன் படி 2 ஆவது மனைவியை திருமணம் முடிப்பதற்கு 30 நாட்களுக்கு முன் முதல் மனைவிக்கு அறிவித்தல் கொடுக்க வேண்டும். அதேவேளை முதல் மனைவியின் பிரதேச காலிக்கும் தான் தற்போது

இருக்கும் பிரதேச காலிக்கும் புதுமணமகள் வசிக்கும் பகுதியின் மஸ்ஜிதுக்கும் முன்னரிவிப்பு கொடுக்க வேண்டும். இது பள்ளி அறிவித்தல் பலவகையில் பார்வைக்கு இடப்பட வேண்டும். மேலும் முதல் மனைவிக்கு பராமரிப்பு செலவு வழங்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வனுமதியைப் பயன்படுத்தி மதம் மாறி வந்து முஸ்லிம் தனியார் சட்டப்படித்திருமணம் முடித்த சம்பவங்களும் உண்டு. Attorney General Vs Ried Ibrahim இவ் வழக்கில் இம் முறையேற்கப்பட்டது. அண்மைக் கால வழக்கான Abeyasundara vs abeyasudara (1997) வழக்கில் திருமணத்திற்காக மதம் மாறியது தெளிவாக்கப்பட்டதால் அத் திருமண இரத்துச் செய்யப்பட்டது. (இது சார்ந்த விமர்சனங்களும் உண்டு)

விவாகரத்து

பிரிவு 27 இன் படிகணவன் 3 முறைதலாக்கூறலாம். இனக்கப்பாட்டுக்கு கொண்டுவர முடியாத போது 3 தலாக்குகள் கூறப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தலாக்கின் போதும் 30 நாள் இடைவெளி அறிவிக்கப்பட வேண்டும் ஒவ்வொரு 30 காலக்கெடுவின் போது அவர்கள் இணங்குவார்களா என நோக்கப்படுவர் (காலாக்கிற்கான இத்தாவாக 3 குர்உ 3 மாதவிடாய் காலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

பஸ்கு

பிரிவு 28 ன் படி மனைவி விரும்பின் விவாகரத்தை கோரலாம்.

அதற்கான காரணங்கள்

1. கணவன் ஒழுங்காக பராமரிக்காமை
2. கணவன் விட்டு சென்று விடுதல்
3. வன்மை உறவறுத்தல்
4. கொடுமை புரிதல் (உடல், உளவியல்)
5. கணவன் மனநோய்க்கு உட்படுதல்
6. கணவன் அலியாக இருத்தல்
7. கணவன் ஆண்மையற்றவராக இருத்தல் என்பன அமையலாம்

பராமரிப்பு

மகன் வயது வரும்வரை அல்லது படிப்பை முடிக்கும்வரை மகள் திருமணம் முடிக்குவரை மனைவியின் இத்தா முடியும்வரை பராமரிப்புச் செலவு வழங்கப்பட வேண்டும்.

கொடைகள்

பிரதිபலன் எதிர்பாராத கொடை

பருவமடைதல்

15 வயது எனினும் 1995 திருத்தத்தில் 18 வயது

தத்தெடுத்தல் அல்லது மகவேற்பு

மகவேற்பு செய்யலாம். ஆனால் சொத்துரிமை கிடையாது (Ghouse Vs Ghouse)

பிள்ளை பாதுகாப்பு

ஆண் பிள்ளை 7 வயதுவரை தாயிடம் இருக்க வேண்டும். பின்னர் விரும்பியவரிடம் இருக்கலாம். பெண் பிள்ளை திருமணம் முடித்து வைக்கும்வரை தாயிடம் இருக்க வேண்டும்.

திருமணம் செய்து விலக்கப்பட்டோர்

இல்லாம் ஹராம் எனத் தடுத்த பெண்களை திருமணம் முடிக்க முடியாது. மஹ்ரமிகளில் நிரந்தரமாக தடுக்கப்பட்டோரும் தற்காலிகமாக தடுக்கப்பட்டோரும் உள்ளனர்.

ஆதனச் சட்டம்

ஆதனம் சார் சட்டம் பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடங்களாகக் கொண்டது. 1931ம் ஆண்டின் முஸ்லிம் சொத்துரிமை சட்டம் பின்வருவன வற்றை விளக்குகிறது.

01. உயில் எழுதாத சொத்துக்களில் வாரிசுரிமை
02. பிறப்பின் மூலம் வாரிசுரிமை
03. வாரிச வகைகள் (அஸ்ஹாபுல் புரூஸ் - அல் அஸ்பா - அல் அர்ஹாம்)
04. வக்பு அல்லாத நம்பிக்கைப் பொறுப்பு

முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் உள்ளடக்கும் ஏனைய பிரதான விடயங்கள் காழி நீதி மன்றங்களும் வக்பு சபையுமாகும். இவை முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்தின் பிரயோகத்தோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களாகும்.

காழி நீதிமன்றங்கள்

12ம் பிரிவு காழி நீதிமன்றங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குமுலே காழிகளை நியமிக்கின்றது. இக் காழிகள் விவகாரம்

தொடர்பான முறையீடுகளை 1954ம் ஆண்டுச் சட்டப்படியான காழிமார் சபைக்கு (Board of Quazi) சமர்பிக்கலாம். இதிலும் தீர்வுகிட்டாதபோது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம். 47 பிரிவு காழிமாரின் அதிகாரங்களை வரையறுக்கின்றன.

1. மனைவிக்குரிய மஹரைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்
2. வாழ்க்கைச் செலவைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்
3. வாழ்க்கைச் செலவை குறைத்தல், அதிகரித்தல்
4. கைக்கூலியை மீளப்பெற உதவுதல்
5. அவசியப்படும்போது வலியாக செயற்படல்
6. விவாகரத்து பெற உதவுதல் அல்லது சேர்த்து வைக்க முன்னதல்
7. கணவர் மனைவியிடையே இனக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதில் ஏதும் பணம் செலவிட்டால் அதை மீளப்பெறல்.
8. தீர்ப்பை ஏற்க மறுக்கும் கணவனுக்கு எதிராக நீதிவான் நீதி மன்றத்தினாடாக (Magistrate Court) சட்டநடவடிக்கை எடுத்தல்

வகுப் சபை

இது 1931இல் முஸ்லிம் சொத்துரிமைச் சட்டத்தினாடாக நிறுவப்பட்டது. 1956ல் 51ம் இலக்க வகுப் சட்டம் இதனை முழுமையாக கட்டுப்படுத்தியது. 1962ம் ஆண்டின் 21ம் இலக்கசட்டமும் 1982ம் ஆண்டின் 33ம் இலக்கசட்டமும் இதில் சிற்சில மாற்றங்களை உட்படுத்தின வகுபுச் சபையில் நியாயம் கிட்டாதபோது 1982ம் ஆண்டின் 7ம் இலக்க வகுப் நியாய சபை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதிலும் தீர்வு கிட்டாவிடின் உயர், மீட்யர் நீதிமன்றங்களுக்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம் இவ்வாறு நோக்கும்போது முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் பூரண ஓரீஆவைக் கொண்டமையாத போதும் முஸ்லிம்கள் தாங்களது தனித்துவத்தை பேணி அன்றாட மார்க்க ரீதியான நடைமுறைகளை தனித்துவத்தை பேணி அன்றாட மார்க்க ரீதியான நடைமுறைகளை இஸ்லாமிய வரையறைக்குள் நின்று செயற்படுவதற்கு பெருந்துணை செய்கிறது.

பூநகரயின் புராதன மருத்துவம்

திரு. ர. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா,
ஓய்வுநிலை அதிபர், தவிசாளர்,
பிரதேசசபை, பூநகரி.

தமிழின் பல்கலைச் செல்வங்களை அவ்வப்போது தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு பூநகரி கலாசார பேரவை நல்கி வருகின்றது. இவ்வாண்டு தமது வெளியீட்டிற்கு பூநகரயின் புராதன மருத்துவம் பற்றி (சுகாதாரத்துறை) தகவலும், வெளிவருவதும் விரும்பத்தக்கது என்ற கருத்தினை ஏற்று, வைத்திய பரம்பரையினர் என்ற துணிச்சலுடனும் தீற்மையுடனும் பரந்தளவான துறை ஆய்வினை, பொதுவான பார்வையாக நோக்கவுள்ளேன்.

தமிழரின் பூர்வீகச் சொத்து

ஓர் ஆயிரத்து நூறு ஆண்டுகாலதமிழ் மன் புராதன வரலாற்றைக் கெண்ட, பூநகரிதமிழ் மக்கள் நலமுடன் வாழ பின்பற்றி வரும் சித்த மருத்துவம் தமிழின் அறிவியற் சொத்து. பூநகரிப் பிராந்தியம் ஊடாகவும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. உலகம் அறியப்படாத இரகசியம் ஒன்று தமிழில் இருக்குமானால் அது சித்த மருத்துவம் தான் என 54 வருடங்களுக்கு முன்பு சுதேச வைத்தியம் என்ற தலைப்பில் எனது தகப்பனார் இது சாதனத்திற்கு கட்டுரை எழுதும் போது எனது கருத்தை உட்புக வைத்தேன். நம்முடைய முன்னோர் மறை பொருளாக இத்துறையை வைத்திருக்கின்றனர். அது உலக அரங்கிற்கு ஏற்றப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. சித்த மருத்துவம் ஏடுகளில் இருப்பதால் அழிந்தொழிகின்றன.

தமிழின் பாடல்களாக இருப்பது அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள தமிழில் புலமை பெரிதும் வேண்டப்படுகின்றது. தமிழில் புலமையில்லாது திணறியிருக்கின்றனர். இன்றும் திணறிப் போவதில்லை என்கின்றனர். ஏனெனில் அத்துறையை கைவிட்டு வருகின்றனர்.

மருத்துவத்தின் தோற்றம்

உயிரினங்கள் எப்பொழுது தோன் றினவோ அப்பொழுதே மருத்துவம் தோற்று விக்கப்பட்டது. நோய் வாய்ப்படுவதும் அவற்றைக் குணப்படுத்த அவற்றுக்கான மூலகங்களும் இறைவனால் படைக்கப்

படுகின்றது. மனிதனின் ஆற்றிவு படைத்தவனாக படைத்து, இயற்கையை பகுப்பாய்வு செய்து நோய்களையும் மருந்துகளையும் இனம் கண்டறிந்து மனித வாழ்வியல் ஆரம் பிக்கப்பட்டமையே மருத்து வரும் மருந்து களின் தோற்றும் வரலாறா கும். இதில்பல படிமுறைகள் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் அறிவியல் விஞ்ஞான மாக பரிணமித்தன. நோயின் பொருட்டு மனிதனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மருத்துவச் செயற்பாடு களாகின. இந்த வகையில் அமைந்தனவே புராதன மருத்துவத்தின் தோற்றுமாகும். மனித வரலாற்றின் இருப்பிடமாகவுள்ள பூநகரி இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

மருத்துவர்

மருத்துவர் எனப்படுவோர் கண்டறிவு, கேட்டறிவு, கதைத்தறிவு என்பவற்றின் அனுபவம் பட்டறிவே பரம்பரை வைத்திய குழாமாகும். முதலுதவி செய்பவர் நீண்டதோர் காலத்தில் பிரதேசத்தின் கடவுளுக்கு அடுத்தவராகப் போற்றப்பட்டனர். உளவியலாளராக இருந்தவர்கள். 1000 பேரைக் கொன்றவர்கள் அரைப் பரிகாரி என்பர். அதனை 100 பேரைக் கொன்றவர்கள் எனவும் அழைப்பதுண்டு. அதிலும் உண்மையில்லாமலில்லை.

மருந்துக்கள்

நோயை இனம் கண்டவர்கள் நோயாளியை சுக வாழியாக்க மருந்து தேடலாயிருந்து. மருந்து பல்வேறு மூலகங்களான தாவர மிருகங்கள், கனிப்பொருட்கள் கிழங்கு என்பவை குறிப்பிடத்தக்கது.

உதாரணத்திற்கு இயற்கையாகிய தாவரங்கள் மருத்துவரால் மூலிகை எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டு நோய் தீர்க்கும் மூலிகைகளை இனம் கண்டு அவற்றின் தன்மை, குணம், குறி என்பவற்றை அனுபூர்வமாக விளங்கிக் கொண்டனர். இலைகள், வேர்கள், தண்டு, பட்டை, காய், பழம், பூ, வற்றல் சமூகத்தின் (சகலம்) எனப்பட்டன. இவை யாவும் நோய் போக்கும் நீக்கும் கருவிகளாக புராதன காலத்திலிருந்தன. என்பதைவிட மினிர்ந்தன. அதிக செலவில்லாதவை பக்கவிளைவுதராதவை.

வெளிப்படையின்மையும் ஆர்வமின்மையும்

சித்த மருத்துவத்தின் ஊற்றாகவுள்ள இந்தியா, இலங்கை நாடுகளில் அரசுகளும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆங்கிலேய வைத்தியத்துடன் போட்டியிட்டு இவ்வறிவுச் சொத்தை பன்முகப்படுத்தவறியுள்ளனர். அதற்குப் பதிலாக ஆங்கில மருந்துகள் பற்றி சாதாரண பாமர மக்கள் கூட ஓரளவிற்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றனர். பரிசிற்றமோல், அம்பிளிக் ரெற்றா சைக்கிளின், பனடோல், அல்டோமற், நிப்பிடிப்பின், பென்ஸிலின் உபயோகிக்க வேண்டிய நோய்கள் அதற்கு வேண்டிய நேரம் யாவும் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் பாரம்பரிய சித்த மருத்துவம் பற்றி பெரும்பாலானோருக்கு தீயாதிருக்கிறது. ஏதோ சூரணம், மாத்திரை, குளிகை, குடிநீர், கஷாயம், புஸ்பம், செந்தூரம், தைலம், லைசியம், எண்ணெய், குழம்பு எனவும் தமக்கு ஆகாதென வேலை மினக்கேடு என நோக்குவது இயல்பாகினிட்டது. அதிக செலவு இல்லாதவை, பின்னிலைவு ஏற்படுதாதவை, நமது வளத்தை பயன்படுத்தல், வேலைவாய்ப்பு என்பன பற்றி சிந்திகாதவராகின்றனர். நம்மவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நோய் என்பது இனமல்ல, மொழியல்ல, சமயமல்ல உயிரினங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்படுவது. அது ஆயுள்வேதம், சித்த, ஞானி என இந் நாடுகளில் பாகுபாடாகத் தான் வளர்ந்து வந்திருப்பது கவலைக்குரியதும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாகவும் உள்ளது.

நோய் என்னும் போர்க்களத்தில்
மருத்துவம் என்னும் படை கொண்டு
உயிர் பேண மேலான நிலையை
அடைய சித்த ஏன் புராதன முறைமையை
நவீன மயப்படுத்துவோமாக!

நாடியும் பிரமாணமும்

சித்தமருத்வத்தின் மூலத்துவம் நாடியும் பிரமாணங்களுமாகும். நோயைப் பற்றிய தீர்மானம் எடுப்பது கைநாடி பிடிப்பதிலும் நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கும் போது பிரமாணங்கள் வைத்தியரின் சிறப்பு பரம்பரையை தீர்மானித்து வந்துள்ளது. கைநாடி பிடித்து, கலந்துரையாடி நோயை இனம் காண்பதும், அனுபவச் சான்றுகளை உண்மைகளை, மருத்துவ ஏடுகளை மருத்துவச் சரக்குணம் குறிகளை ஒத்தியும் எழுதியும் நோய் தீர்த்தும் புராதன சமூகத்திற்கு உதவி செய்து வாழ்ந்து வந்தவர்களே சித்த வைத்தியர்கள்.

பத்தியம்

தமிழ் வைத்தியம் என்றால் முதல் வருவது பத்தியம் பத்தியத்தாலேயே நோயை மாற்றி விடுவார்கள். புராதன வைத்தியத்தில் பத்தியத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என வைத்தியர்கள் வலியுறுத்துவதே ஆங்கில வைத்திய வெற்றிக்கு காரணமெல்லாம். வேலையுலகில் பத்தியம், அனுமானம் தேடுவது என்பது மிக இலகுவான தொன்றல்ல. எனவே சித்த மருத்துவ நவீன மயப்படுத்தவில் பத்தியம் அனுமானங்கள் பற்றி சிந்தித்து மாற்று நடவடிக்கை எடுப்பது அறிவியலுகில் சாதாரணம் என்பது இவ் வாய்வுக் கட்டுரையின் வெளிப்பாடாகும்.

சித்தர்கள்

சித்தர்களின் மெய்ஞானத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது சித்த வைத்தியம் ஆகும். அது தமிழர்களின் பூர்வீகச் சொத்தாகும். உலக மொழிகளில் மிகப் பழமையானது தமிழ் மொழி, தமிழ் மருத்துவமும்

அத்தகையதே. இம் மருத்துவ முறையை தோற்றுவித்தவர்கள் சித்தர்கள் எனப்படுவோர். வைத்தியராகவும் மருந்துடன் நோய்க்கு பரிகாரம் தேட, கைமருந்து, குடிநீர், கஷாயம், எண்ணெய், ஒத்தணம், தைலம், வெந்நீர் வார்ப்பு போன்ற பல முறைகளைக் கையாண்டனர்.

வைத்திய வகை

பொது வைத்தியம், விஷகடி, குழந்தைப்பிள்ளை, குழந்தைப்பேறு (மருத்துவிச்சி) என வைத்தியர்களும் சன்னி, சுவாதம், வாதரோகம் என்பவற்றிற்கு அனுபவவாயிலாக மருந்துகளும் தயாரித்து கொடுக்கப்படும் முறைமையே இருந்தது. தொடர்ந்து வளர்ந்து வரலாயிற்று. விஷகடி வைத்தியத்திற்கு குறிப்பிட்ட தெய்வமொன்றின் வாலாயத்துடன் மந்திரம் செபித்து விஷத்தை அகற்றும் முறையுடன் மருந்துகளும் கொடுக்கப்படும்.

ஜோதிடமும் மாந்திரிகமும்

வைத்தியர் ஒருவர் மனிதசுகவாழ்விற்கான மருந்து தொழிற்படும் போது ஜோதிட முறையிலான கிரக சாரங்களையும் வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டமை அனுபவ முடிவாகும். நோய், இறப்பு ஆயுள்காலம், கடுங்காலம் என்பனபற்றி தெரிந்திருந்த ஜோதிடக்கலையையும் கற்றுத் தேர்ந்திருக்கத் தவறில்லை.

மந்திரம் செபிப்பதால் நல்ல தீன் விளைவு ஏற்படுத்தும் ஆற்றலுடைய வராகவும் இருந்தனர். இருத முறைக்கு முன்பு பூந்கரியில் தேரோடும் கோவிலொன்றில் சமூக தாழ்வு பற்றி சிறிது கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதால் பிர பல்ய துணைவியார் உடன் வீடு சென்று கணவரிடம் முறையிடத் தேரோமால் நின்றதாம். பின்பு அவரை பல்லக்கில் ஏற்றி தானாகவே தேரோடியதாம். சால்வையைப் பறக்கவி அந் நிழலில் வெயிற்காயாது சௌகரியமாக செல்பவரும், வேலைகளை ஓர் ஆணியை அறைந்து விட்டு ஒரு சிறுவன் சகல வேலைகளை செய்விப்பதுமுண்டு. இவ்வாறாக முறைகளைப் பிற்பற்றியவர். பனையில் இருந்தவரிடம் பானத்தைக் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட கோரிக்கையை நிறை வேற்றாமையால் பனையிலிருந்து இறங்கமுடியாது போனமையும் அவரது இரத்த நிறமாகிய கதைகளும் உண்டு.

புடம் போடுதல்

நச்சு பொருட்களை (வாளம்) புடம் போட்டு நச்சுத் தன்மையைக் குறைத்து மருந்து தயாரிப் பூருள் தங்கம் பவளம் ஆகியனவும் தங்கரலாதி மாத்திரைக்கு தங்கமும் பவள புஸ்பத்திற்கு பவள மும் சேர்த்து தயாரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூலிகை
மருந்துவும்

மாத்திரைக்கட்டு

மனித வாழ்வின் இறப்பு நிலைக்கு போகும் கட்டத்தில் தொண்டைக்குள்சளி அடைத்திருந்து மனிதர் அன்னவாரப்படும் நிலையினை சித்த மருத்துவத்தின் சேடம் இழுத்தல் எனப்படும். இச் சேட இழுவை நாட்கணக்கில் செல்லும் கடைசியாக உறவினர்களால் பால் கொடுக்க முயற்சித்தும் பால் கொடுக்க குடிக்க இயலாத உட் செல்லாத பரிதாப நிலை காணப்படும் அந்த நேரத்தில் கெளசனை, குங்குமப்பு, கஸ்தூரி ஆகிய சேர்த்து உருவாக்கப்பட்ட மாத்திரைக்கட்டு தாய்ப்பாலில் தேய்த்து தொண்டைக்குள் ஊற்றும்போது அவஸ்ததைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும். உடலில் இருந்து உயிர் சுகமாக விடை பெற்றுச் செல்வதைப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

முடிவுரை

நாடி பிடித்து மருந்து கொடுப்பவரே சிறந்த மருத்துவ மருந்து தயாரித்து மருந்து கொடுப்பவரே நல்ல அனுபவமுள்ள பிரமாணங்களைப் பின்பற்றுபவே பரம்பரையின் முதிர்ச்சி வாசித்தும், ஓதியும், எழுதியும் சித்த மருத்துவம் வளர்க்க பூநகரியில் அன்று தொட்டு இன்றுவரை தமிழ் முறையினை வளர்த்து சமூகத்திற்கு சுபம் கொடுத்துவந்த அனைவருக்கு நன்றி கலந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாய்மீன் முழக்கி உத்தியோகத்திற்காக

வாழ்வின் எழுச்சி உத்தியோகத்தற்கள்

உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்

திருமதி நா.விஜயதர்ச்சினி, க.சந்திரகாசன், திரு.சி.சத்தியசீலன்(பிரதேச செயலாளர்), திருமதி.மு.மங்களோஸ்வரி, திருமதி.உ.தயாந்தி.

நிற்பவர்கள் 11ம் வரிசை திரு.பா.சிவபாலன், திரு.ம.உதயசங்கர், திரு.க.ஸ்ரீகாந், திரு.போ.இனைமயணன், திரு.பா.கஜேலக்ஷ்மி.

2ம் வரிசை திரு.அ.பி.யப்பமண்டிகிளாசன், திரு.சி.பேஜயண்ந், திரு.கா.துகராசா, திரு.த.யசோதரன்.
3ம் வரிசை

செல்வி.சி.சபித்திரா, செல்வி.கு.திபாஜீனி, செல்வி.கோ.தேவாஜீனி, செல்வி.பா.பாகா, திருமதி.கொ.சிந்தா, திருமதி.கோ.மதி, செல்வி.சி.அணா, செல்வி.அ.கல்யாணி 4ம் வரிக்கை

திரு.அ.அமலராசா, திரு.றா.புவிதன், திரு.மு.வியுலா, திரு.ச.கேஜர்ச் ராஜேந்திரகுமார், திரு.தா.நிர்மலலலியோனஸ், திரு.க.கிருஷ்ணகுமார்.

ரிசை திரு.து.ஜெயக்குமார், திரு.க.பத்மராசா, திரு.ம.கலேஜந்திரன், திரு.சு.குதாகரன், திரு.ம.சஸ்ராவ், திரு.சி.மிலக்ஷண்.

Ticks (ticks) are small, round, pale, *insects* that feed on the blood of mammals, birds, and reptiles.

Ticks (ticks) are small, round, pale, *insects* that feed on the blood of mammals, birds, and reptiles. *Adults* are about *1/8* inch long. *Young* ticks are called *larvae*.

They are blind.

Immature ticks (ticks) are called *Nymphs*. *Immature* ticks (ticks) are about *1/16* inch long. *Immature* ticks (ticks) are called *Nymphs*.

They are blind.

Immature ticks (ticks) are called *Larvae*. *Immature* ticks (ticks) are about *1/32* inch long. *Immature* ticks (ticks) are called *Larvae*.

They are blind.

Immature ticks (ticks) are called *Eggs*. *Immature* ticks (ticks) are about *1/16* inch long. *Immature* ticks (ticks) are called *Eggs*.

They are blind.

Immature ticks (ticks) are called *Eggs*. *Immature* ticks (ticks) are about *1/16* inch long. *Immature* ticks (ticks) are called *Eggs*.

They are blind.

கிடு எப்படி இருக்கு...?

செல்வி. ப.கீதாஞ்சலி, 1ம் வருடம்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

இருளாரில் அன்பழகன் என்ற ஆசிரியர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் மிகவும் கெட்டிக்காரர். மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதில் வல்லவர் ஆனால் கொஞ்சம் சோம்பேறி. சாப்பிட்டால்களைப்பு வரும். உண்ட களைப்பு தொண்டனுக்கு ண்டு என்பர். ஆசிரியர் என்ன விதி விலக்கா? பகல் சாப்பிட்டால் வகுப்பில் அப்படியே கதிரையில் அமர்ந்து கொஞ்சம் தூங்குவார். மாணவர்கள் அவரைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டார்கள்.

வழுக்கம் போல ஒருநாள் பகல் முதலாம் பாடவேளை வரலாற்றுப் பாடம் வழுக்கம் போல பகல் சாப்பிட்டவுடனே ஆசிரியர் அன்பழகன் கொஞ்சம் கண்ணயர்ந்து தூங்கிவிட்டார். மாணவர் கையில் புத்தகத்துடனும் ஆசிரியரது தூக்கம் கலைந்து விடக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்துடனும் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

அன்று எதிர்பாராத விதத்தில் தீடுரென்று கல்வி அதிகாரி இந்தப் பாடசாலைக்கு வந்து விட்டார். முதலில் அன்பழகன் கற்பிக்கும் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்து விட்டார். மாணவர்கள் அனைவரும் எழுந்து வணக்கம் சேர் என்று கோரஸாக சத்தம் போட்டதில் ஆசிரியர் தீடுக்கிட்டுத் தூக்கம் கலைந்து எழுந்தார். ஒரு நிமிடத்தில் விபரீதத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஆசிரியர் மாணவர்களை நோக்கி மாணவர்களே! புத்த பெருமான் இப்படித்தான் காட்டில் போதிமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து கண்களை மூடித்தியானம் செய்தார் என்று சொல்லி புத்த பெருமானின் பாடத்தை மிகவும் அழகாக நடத்த ஆரம்பித்தார்.

ஆசிரியரின் சமாளிப்புத் திறனைக் கண்ட மாணவர்கள் தமக்கு வந்த சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு பாடத்தைக் கவனித்தனர். இதனைக் கண்ட கல்வியதிகாரி பாடசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விசிட்டேஸ் நோட்டுப் புத்தகத்தில் ஆசிரியர் அன்பழகன் வரலாற்றுப் பாடத்தை மிகவும் தத்ருபமாக மாணவர்களுக்குப் புரியும் படியாக நடித்துக் காட்டியது அற்புதமாக இருந்தது என்று பாராட்டி எழுதி வைத்து விட்டுச் சென்றார். இது எப்படி இருக்கு?

வாசகர்களில் நீங்கள் எவ்வகையினர்?

திரு. எம். சி. கரேந்திரா B.A.

பதில் சமூக சேவை உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், புநகரி.

கிழூத்தேச நூலகவியலின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் கலாந்தி எஸ். ஆர். இரங்கநாதன் அவர்கள் வாசகரை அவர்களின் குணவியல்பின் அடிப்படையில் பின்வரும் ஏழு பிரிவாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.:;

* கூச்ச சுபாவம் உள்ள வாசகர் (Meek Reader)

பொதுவாகப் பயந்த சுபாவமுள்ள இவ்வாசக வகையினர் நூலக அலுவலர்களிடம் உதவிகோரக் கூச்சப்படுபவர்கள். எவரையும் எதுவும் கேட்காமல் நூலக இறாக்கைகள், நூலகப் பட்டியல் போன்றவற்றுடன் தடுமாறுபவர்கள். இவர்கள் எம்மிடம் எதுவித உதவியும் கோரமாட்டார்கள். அதே சமயம் தாழும் பயன் பெற மாட்டார்கள்.

* தாழ்வு மனப்பாங்குடைய வாசகர் (Interiority Complex Reader)

நாம் ஏதாவது போய்க் கேட்டால் எமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என நூலகர் நினைத்து விடுவாரோ, எமது அறியாமை, பலவீனம் என்பன அவர்களுக்குத் தெரிந்து விடுமோ என நினைக்கும் வாசகர் கூட்டம் எம்மவர் மத்தியில் மிக அதிகமாக உண்டு. சற்று நேரம் அவர்களை உறுத்து நோக்கினால் போதும், குறித்த சில காலத்துக்கு எமது கண்ணிலேயே இவர்கள் படமாட்டார்கள். இவர்களை நூலகர் இனங்கண்டு அவர்களின் அறியாமையைப் போக்கி அவரை நிரந்தர வாசகராக ஆக்கும் பொறுப்பு நூலகருக்கு உண்டு.

* உயர் மனப்பான்மையுடைய வாசகர் (Superiority Complex Reader)

நூலகம் என்பது தகவல் சுரங்கம். அள்ளு அள்ளுக் குறையாத நீரூற்று இது. சில வாசகர்கள் இதற்கு முரண்பட்டவர்கள். நூலகத்திலுள்ள அறிவுப்

பதிவேடுகளை விடவும் தமது மூன்றையில் அதிகம் உண்டு எனத் தம்மைப் பறை சாற்றிக் கொள்பவர்களை எமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் கண்டு கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். இத்தகையவர்களைக் கண்டு மனம் சலிக்காது இந்தியத் தேசிய கவி எனப் போற்றப்படும் தாசூரின் வார்த்தையில் சொல்வதானால் “நண்பனே! நாயகனே! மனிதரிடமிருந்து கிடைக்கும் பொது அவமதிப்பின் மத்தியிலும் கூட அதனைதாங்கி அவனுக்குச் சேவை செய்யும் மனத்துணிவை எனக்கு கொடு” என்ற எண்ணத்துடன் சேவையைத் தொடர்வதுதான் நூலக உணர்வுமிக்க நூலகரின் கடமையாகும்.

* சாதாரண வாசகர் (Normal Reader)

நூலக வாசகர்களில் பெரும்பாலானோர் இவர்களே. இவர்களுக்குத் தேவைப் படுவதை மட்டும் கேட்பார்கள்.

* சுயநமைக்க வாசகர் (Selfish Reader)

இர்கள் தாம் மட்டும் பாவிப்பதற்காக குறித்த நூலை எடுத்து வேறு தட்டுகளில் ஒளித்து வைத்து விடுவார்கள். தவறான இடத்தில் வைக்கப்படும் நூல்கள் தொலைந்த நூல்களுக்குச் சமமானது என்பதனால் இவர்களை மிகக் கவனமாக அவதானிக்க வேண்டும்.

* நூல் திருடர்கள் (Book Theft)

நூல்களிலிருந்து தேவையான பக்கங்களைக் கிழித்தோ, வெட்டியோ, சில சமயம் கண்ணுக்குள் மண்ணைத் தூஷிவிட்டு முழுப் புத்தகமாகவோ அபகரித்துச் சென்று விடுவார்கள். இவர்களிடம் எவ்வித கருணையும் காட்டக் கூடாது என்பதுடன் இவர்கள் மீது எமது பார்வை எந்நேரமும் படும்படி நாம் பார்த்துக் கொள்வது அவசியம்.

* நுண்ணிறிவுள்ள வாசகர் (Intelligent Reader)

இவர்களுடன் பழகுவது மிகவும் கடினமானது. நூலகத்தை நூலக சாதனங்களை, நூலக வசதிகளை, நூலக சேவைகளை அனுவண்ணாக அறிந்து வைத்திருப்பவர்களும் அதனை முழுமையாகப் பயன்படுத்துபவர்களும் இவர்கள் தான். ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறுவதனால் நூலக சேவையின் பெரும் பகுதி இவர்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. நூலக செயற்பாடுகளும் இவர்களை மையமாகக் கொண்டே திட்டமிடப்படுகின்றன.

புநகர்ப் பிரதேச “கலைநகர்” விருது - 2014

பெற்ற கலைஞர்

திரு. செபமாலை எசேக்கியல் அண்ணாவியர்

பிறந்த தீக்கு : 08-12-1933

முகவரி : கிரணை தீவு, புநகர்.

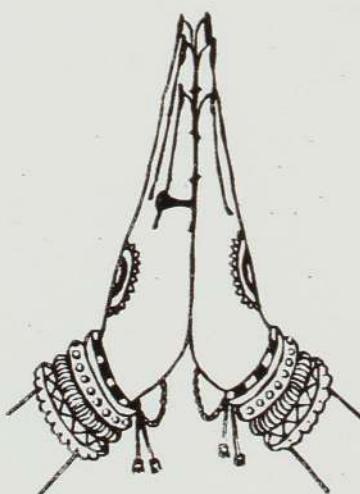
இவர் புநகரி இரண்டீவில் பிறந்தார். இவரது கல்விப் பயணம் 5ம் வகுப்புடன் வறுமை காரணமாகத் தடைப்பட்டது. தனது தந்தையாருடன் கடற்றோழில் வேலைகளில் ஈடுபட்ட நேரங்கள் தவிர்த்து ஏனைய நேரத்தில் நாடகம், கூத்து, பாடல் பாடுதல் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார். 1979ல் ஞான ஒளி நாடகம், 1984 இல் ஞானசவுந்தரி கூத்து, 1984 இல் செபஸ்தியார் நாடகம், 1987 இல் அந்தோனியார் கூத்து, 1989 இல் சவேரியார் கூத்து, 1980 இல் அரிச்சந்திர கூத்து, 1975 இல் இம்மானுவேல் நாடகம், 1992 இல் நொண்டி நாடகம், 1988 இல் கண்டி அரசன் நாடகம், 1970 இல் ஆட்டு வணிகம் முதலானவற்றை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியுள்ளார். கூடியளவில் பெண் பாத்திரங்களில் இவர் நடித்துள்ளார்.

இவர் வாழ்ந்த பிரதேசத்தின் மிகமிக பின் தங்கிய நிலை காரணமாகவும், நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாகவும் இவரது செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஆவணப் பேணுகை எதுவுமே கிடைக்கப் பெறவில்லை. எனினும் வாய்மொழி மூலத் தகவல்கள் மூலம் இவரது செயற்பாடுகள் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றன. தற்போது செவிப்புலன் ஓரளவு குறைந்த நிலையிலும் பழைய ஞாபங்களை மீட்டு மிடுக்குடன் பாடியாடும் திறனுடன் தனது 81 வயதிலும் செயற்படுகின்றார். சொற்சுத்தம், பொருட் சுத்தத்துடனும், நகைச்சுவை உணர்வுடனும் இன்றுவரை பாடி நடித்து வருகின்றார். இவருக்கு புநகரி பிரதேச கலாச்சாரப் பேரவையானது கலைநகரி விருது வழங்குவதில் மகிழ்வடை கின்றது.

விடைபெறும் தருணம் உங்களுடன்...

இன்றைய கலாசார விழாவின் ‘பிரசவமான பூந்துணர்’ சஞ்சிகை வெளிவர அருள்தந்த இறைவனை மனதார வாழ்த்தி ‘நகமும், சதையுமாக’ ஒன்றியைந்து எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் முதல்கண் நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன் அகிலம் போற்றவும் ஏழ்மை சிறக்கவும் காலதிகாலமதாய் இச்சஞ்சிகை வெளிவர அனைவரும் பங்களிப்பு நல்குவோம் எனக் கூறி விடைபெறுகிறோம். இந்நால் தொடர்பான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களையும், கருத்துகளையும் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றோம். தங்களின் கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் பூந்துணரின் கணதியை காத்திரப்படுத்தும் என நம்புகின்றோம்.

நன்றி

பூநகரிப் பிரதேச கலாசார பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
பூநகர்.

உதவு : ஸ்ரீ மாருதி பிறின்டேர்ஸ், தொ.பே: 0777917680

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org